

છે તે જે પુના શહેરમાં આવેલું દક્કન કોલેજ હાઇવેરીમાંની પ્રત છે. આ પ્રત સંવત ૧૨૧૮ની સાલમાં કલેલ છે.
૨ હપ્તી પ્રતના જેવી સંવત ૧૩૩૪ની સાલમાં કલાપણી તાઢ વગ્રની પ્રત હપરથી કરેલ નકલ જેનો નંબર ૭૭૮ છે. આ પ્રતનું નામ (નાની સી) છે.

નપટી અને પ્રતો યુર્ણોની છે. યુર્ણોમાં આર્લાં સૂત્રો આપેલ નથી પણ શરૂઆતનો ભાગ આપેલ છે તે હપ-
રથી મૂલ્ય પાલો નીકળી શકે છે. આ ઘત્રે પ્રતો એક સરસી છે.

૧ (ટી) નામની શ્રીઝા પ્રત જેમાં પેહલા અને વીઝા હવેસાની ટીકા છે. આ પ્રતનો નંબર ૧૨ છે ને તે
દક્કન કોલેજ હાઇવેરીની નંબર ૩૧૦ ચાલી પ્રત છે. આમાં વેઝ હવેસા આપેલ છે પણ ઘાકીના હવેસાના વેટલાક
સૂત્રો પણ તેમાં આવી જાય છે. આ પ્રત ૧૭ મા સૈકાના શરૂઆતની સંભવે છે, જો કે તેના હપર તારીખ નથી.

હપરની યગ પ્રતો સીવાય નીચેની મૂલ્ય સૂત્રોની ફક્ત ઘવા સાયેની પ્રતોનો હપયોગ લીધેલ છે તે
પ્રતોના નામ.

૪ (મોટી) વી અપવા વી નામની પ્રત જેમાં ૩ થી ૧૮ સુધીના પાના છે.

૫ (નાની) વી નામની પ્રત જે વગર તારીખની નંબર ૭૩૪ ચાલી છે.

૬ (ઢચ્યુ) નામની પ્રત જે પણ વગર તારીખની નંબર ૨૨૨ ચાલી છે.

૭ (ઇટાલીક) થી નામની પ્રત સંવત ૧૮૧૨ ની નંબર ૨૧૦૮ ચાલી છે.

ઉપર મુજબ જુદી જુદી સાત પ્રતોનો આધાર આ સૂત્રના મૂલ પાઠનું સંગ્રહિત કરવામાં લીધો છે.

આ પ્રતોમાં નંબર ૭ ચાલી પ્રત, નંબર ૧ તથા ૩ ની પ્રતોને યલ્કતી આવે છે પણ નંબર ૪-૫-૬ ની પ્રતો સાથે યલ્કતી નથી. સામાન્ય રીતે ઘણુલુ નંબર ૪-૫-૬ ની પ્રતો ઉપર આધાર રાખી મૂલ પાઠો લેવામાં આવેલ છે.

આ સૂત્રના પાઠાંતરમાં નંબર ૧ સી, ૩ ટી, ૪ મોટી થી અથવા થી, ૫ નાની થી, ૬ ઢલ્યું અને ૭ ઇટાલીક થી ઇટલા નામોની પ્રતો આવશે, ૯ થાવત ધ્યાનમાં રાખવાથી કદ યુક્તો પાઠાંતર છે તે સહેલાઈથી સમજાશે. વાંચક વર્ણને યલ્કતી સમજ પડે માટે ઉપલી યુક્તોના નામ ઇંગ્રેજી તથા દેવનગરી લીપીમાં યુક્ત્યા છે. પાઠાંતરમાં (થી) શબ્દ આવે ત્યાં વેહેલી (સી) સમજથી ને (ટી ઇચ) ઇંગ્રેજી શબ્દ આવે ત્યાં ઠાળાંગ સૂત્ર સમજવું.

(૩), આ વૃશ્વ કલ્પ સૂત્રમાં આવતા મૂલ પાઠો, નીચેના થીજા સૂત્રોના મૂલ પાઠો સાથે મલ્લતા આવે છે.

વૃશ્વ કલ્પ સૂત્ર.

ઉદ્દેસો સૂત્ર સંલ્યા

ઇંગ્રેજીમાં છપાણલ કલ્પ સૂત્રના

નીચેના ફરુઆઓ સાથે.

૧ ૩૫ (જે સવતમદ)

૫૯

१२ ने त्यार पछीना

२१

४ २७

५ ५४

उदेसो	सूत्र संख्या	निसीह सूत्र उदेसो	सूत्र संख्या
३	३८	११	१९ के (२२)
३	३	४	२० " (२९)
३	३ ने त्यार पछी	१२	५
३	५ यी १०	२	३२ धी २४के(२३-२४-२५)
३	१७	१०	५२ "(१३)
३	२५ अने त्यार पछी	२	५६ ने त्यार पछी के(५७)
३	२८	२	५८ "(५९)
४	१	३	१
४	११ ने त्यार पछी	१२	३५ अने त्यार पछी के (३७)
४	२७	१२	४४ "(५१)

५	६ थी १०	१०	३५ थी ४०
५	४५ अने त्यार पछी	२	१-थी ८
५	४८	११	२७
६	१	४	२३

स्यानांग सूत्र वाडु साहेबतुं तेना नीचेना पानना

सुत्रो साये

३९३ अने त्यार पछीना

१७९ " "

३६४ " "

३५२ अने ४५४

४२३ अने त्यार पछीना

३८३ " "

४२८ " "

२ २९ अने त्यार पछीना

४ १-८

४ २७

४ २४ थी ३०

६ १ अने त्यार पछीना

६ ७ थी १२

६ १३ अने त्यार पछीना

આ સુત્ર પ્રસિદ્ધ કરવામાં અપારી મતલબ ફક્ત જૈનાગમના જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવાનો છે. આ સૂત્રનો ક્રીયત
 તેથી કરીને ઘણીજ કમતી રાત્તી છે જેથી દરેક જૈનવંશુ તે સુત્ર લખીદી વાંચી શકે. આં સૂત્રોના વેષાણમાંથી
 યથી ઉપજ આવજા ધીજાં જૈન આગમો છપાવવામાંજ વપરાય છે. આ સુત્રનું શુદ્ધીપત્ર પણ અહીં છપાવી વાહલ
 વોદેલ છે. આ સુત્ર છપાવવામાં કોઈ મુશ્કેલી રહી ગઈ હોય તો તેમાં સુધારો કરી વાંચવા તથા તેથી સુધારવાની
 જાયતો મમને લખી મોકલવા અપારી દરેક જૈન વંશુને અરજ છે. અમારા તરફથી છપાવેલ પુસ્તકો વાવતની
 ત્રોહર લખર આ સુત્રમાં છપાવી છે તે ઉપર વાર્ષિક વર્ગનું ધ્યાન લેવવાની રજા કહું તા. ૨૧-૮-૧૯.

ઠા. જીવરાજ ઘેલાભાઈ દોસી.

L. M. & S.

નવેદરવાત્રે-અમદાવાદ.

अनुक्रमणिका.

वाच्य

वृद्धत्फलपत्र पाठ मतकच

उपे. १ १-६ साधु सार्ध्वीना आहारनी विधि

पाठ १-५१

पा. १-२५ ७-१५ साधुसाध्वीने स्थानकर्पा उत्तरवानी

विधि तथा केडलो काळ रेखुं ते

अहार	१	...
उपहार	...	...
विषा (आचार)	...	...
कुरुष	...	...
शरैर्योने र्वा र्वा	...	...
विषा	...	...
प्राणशुद्ध	...	...
परितार विहित चरित्र	...	...
वीजा र्वाण र्वा	...	...
विषा	...	...
शुद्ध	...	...
कुरुष	...	...
शरैर्योने र्वा र्वा	...	...
विषा	...	...
उपहार	...	...
अहार	...	...
उपहार	...	...
कुरुष	...	...
शरैर्योने र्वा र्वा	...	...
विषा	...	...
प्राणशुद्ध	...	...
परितार विहित चरित्र	...	...
वीजा र्वाण र्वा	...	...
विषा	...	...
शुद्ध	...	...
कुरुष	...	...
शरैर्योने र्वा र्वा	...	...
विषा	...	...
उपहार	...	...
अहार	...	...

	उपकरण	क्रिया	केश	विहार	स्थानक
१६-१७ सायुसाधनीने केहुं मातरीयुं (पेशावतुं भाजन) कळपे	?	...	...	...	...
१८ साधनीने पछेही बांधवानी चींदरही कळपे	?	...	...	...	...
१९ सायुसाधनीने नरीकाठि अमुक क्रियाओ न करवा वायत	...	?	...	...	...
२०-२१ सायुसाधनीने केवां उपाश्रये रेहुं	...	...	...	...	?
२२-२४ कोनी नेश्राण रेहुं	...	...	...	...	?
२५-१४ केहवा स्थानकमां रेहुं	...	...	...	...	?
१५ सायुसाधनीने मोहोमहि कळेश ययो होय तो शुं करवुं	...	...	?	...	...
१६-१७ सायुसाधनीने विहार करवा आश्री	...	...	...	?	...
१८ कडाइ यती होय त्याथी विहार करवा आश्री	...	...	...	?	...

विधि	आहार	उपकरण	विहार
४२-४२ उपकरण लेवानी विधि	...	?	...
४३ आहार वोहरवा आथी	?	...	...
४४ स्थानक पाटपाटका दिवसे जाचेळ रात्रे लेवा वाचत	...	?	...
४५ वस्त्र रात्रे न लेवा संघंधी	...	?	...
४६ चोरे चोरिळ वस्त्र रात्रे पण लेवा वाचत	...	?	...
४७ रात्रे विहार न करवा वाचत	...	...	?
४८ जमणवारमा वोहरवा न जवा वाचत	?	...	...
४९-५० साधुसाध्वीने रात्रे केटकी संख्या होय तो वहार जवुं (अमुक क्रिया गांटे)	...	...	?
५१ कया देसमा विहार करवो	...	...	?

उद्दे. २	१-१२ वेदो लपाथय खरे ते वाचत	आहार	उपगण	स्थानिक
पाठ १-२०		...	...	?
पा. २६-४६	११ स्थानकमा उतरवानी रजा लेवा वाचत	...	...	?
	१४-२८ सेज्यांतरना आहार वाचत चौधमी	१	...	...
	२९-३० केटशी जातना वल्ल तथा रजोहरण खरे	...	?	...
उद्दे. ३	१-२ साधुसाध्वीने एकवीजाना उपाश्रयमा	...	...	१
पाठ १-३५	नवा आववा आश्री मर्यादा वतावे छे	...	?	...
पा. ४७-६३	३-६ केवी जातनुं चापडुं रोगादिक कारणे कल्ये	...	१	...
	७-१० केवी जातनुं वल्ल खरे	...	१	...
	११-२२ कछोटो बाल्वा संबंधी	...	१	...
	१३-१४ केवी रीते वल्ल बोहरनुं	...	१	...
	१५-१६ साधु साध्वीने प्रपण मवर्गो छेती	...	१	...

उपगण	क्रिया	ग्रहस्थिति त्यां जंतुं	स्थानक
चलते उपगण लीधा होय तेयीन च- लाववा विषे ...	...	...	...
१७-१८ वर्षांकाले वद्य न बोहरवा विषे ने शि- याळे उनाळे बोहरवा विषे ...	१	...	...
१९-२० मर्षादा प्रमाणे वस्र लेवा २१ मर्षादा प्रमाणे वंदना करवी	१	...	...
२२-२४ ग्रहस्थिति घेर जवा आश्री	१	...	...
२५-२८ ग्रहस्थितीना उपगण पाछा आपवा विषे	...	१	...
२९-३० स्थानकर्मा ररेव्या साधुनी आश्राण वीमा साधुने उतरवा वावत तथा तेना उप- गण भोगववा वावत	...	...	१

आहार पायश्चित्त स्थानक

- ३१-३२ वार घणीयाता घर्यां उतरवा वाचत ?
 ३३ घणीयाती जग्यामां घणीनी आसा मागी ?
 रेहेवा वाचत ... .. ?
 ३४ सेना उतरी होय तेची जग्यामां न ... ?
 रेहेवा वाचत. ... ..
 ३५ गोचरी तथा (ठंडीळनी पांच गाडनी ?
 मर्यादा)

बरे. ३	...	१	...
पाठ १-३१	...	१	...
पा. ६४-९१	...	१	...
	...	१	...
	...	१	...

	आहार	दिसा	पायाश्चित	वांचणी	समजाववा
४-१	त्रण जणने दिसा तथा वांचणी आपवी ...	?	...	?	...
	न कळये				
६	त्रण जणने वांचणी आपवी कळये ...	...	...	?	...
७-८	त्रण जणने समजाववा दोहिलाने त्रण ...	...	...	...	?
	जणने समजाववा सोहिला				
९-१०	साधुसाथी पहता झाली राखवार्पा ...	...	?	...	...
	एक धीजानी साहज्ज इच्छे तो चौ- मासीक मायश्चित पामे				
११-१२	पेहेली पोरसीनो आहार पाछली पोर- सीए न राखवा वावत तथा गाम वारा	?	...	...	...
	वे गाळ उपरांत आहार न राखवा वावत				
१३	संकितादिक सदोष आहार वावत ...	?	...	...	...

१४	पेदेखाने छेद्या तिर्यकरना साधुने आहार ? बोहरवा बाबत	...	...	...	...
१५-१७	ज्ञानादिक निषिद्धि बीजा गणमां जवा बाबत	...	...	...	१
१८-२०	संभोगने अर्थे (पटके आहारपाणी भेगो ... करना) के सेवा करवा अन्य गच्छ (संघाडा) मां जवा आथी	...	...	...	१
२१-२१	सुत्रार्थ मणाववा अन्य गच्छमां जवा आथी ...	...	...	...	१
२४	साधु गुजरी जता तेनुं केखेर परठ- ... ववा बाबत	१	...	...	...
२५	फळेद्य कर्षो होय तो शुं करतुं ते बाबत ...	...	१	...	...
२६	परिहार विशुद्ध चारित्रीयाने आहार ... खेवा बाबत	...	...	१	...

आहार लेश पाथित् विहार स्थानक

२७ पांच मोटी नदीयो उतरवा बाबत ... १ ...
 २८-३१ केहवा तरणाना घरया उतरवुं ते बाबत ... ३ ...

वर्ष-५

पाठ १-५४ १-४ देवता देवी सी पुरुषलुं रूप करी साधु ... ३ ...
 पा. ९२-११६ साध्वीने फरसता बने साहज इछे तो मैथुन सेवबालुं प्रायश्चित पाये

५ साधुसाध्वी कलेश करी बीजा संघो- ... ३ ...
 दामो जता समजावी तेज संघादामां पाछा वाळवा बाबत

६-९ सूर्योदय पेहेलने सूर्य आयम्पा पछी ? ... ३ ...
 आहारपाणी न लेतां परठबवा बाबत

१० रात्रे डकार आवतां शुं करवुं ? ... ३ ...

	आधार	उपकरण	क्रिया	प्रायश्चित
११-१२	आदारगर्ग आहार मोहता' वेदंग्रिया- दिक जीवके पाणीले बिन्दु आवी पटे तो शुं कखुं	...	...	...
११-१४	साध्वीने पशुनतीना' स्वर्गनी साख्ज वाणता इस्तकर्मनुं तथा वैधुनः सेवचानुं प्रायश्चित आवे	...	...	१
१५-१८	साध्वीने एककां रेखुं, एककां आंधार पाणी ख्या जनुं, एककां संक्षाप करवा के ठंडीके जनुं के विहार करवोन कळये	...	१	...
१९-२१	साध्वीने वस्त्ररहित नान रेखुं नहीं, करपात्री रेखुं नहीं तथा उपाटे हीके वेसखुं नहीं	१	...	...

क्रिया	उपकरण	
३	...	२२-२३ साध्वीने नहार आंतापना लेवी नहीं, उपांश्रपनां वाढावाहीमां आतापना लेवी कळये
३	...	२४-३४ साध्वीने अभिग्रह वापतना दंसबोक काटा न कळये
३	...	३६-३६ साध्वीने वखादीकनी पळाटोवाळी वे- सतुं कळये नहीं, साधुने कळये
३	...	३७-३८ साध्वीने ओवींगण सहित् आसने वेसतुं कळये नहीं, साधुने कळये
३	...	३९-४० साध्वीने पाट उपर पाटके बाजोठ उपर, उसुं ररेतुं के वेसतुं कळये नहीं, साधुने कळये
...	३	४१-४२ साध्वीने नाळ सहित तुंबडूं राखतुं कळये नहीं, साधुने कळये

आहार   उपकरण   क्रिया   परिहार विशुद्ध

४१-४४	साध्वीने डांडी सहित पुंजणी राखवी कळये नही, साधुने कळये	...	१	...	...
४५-४६	साध्वीने काकडानी (बघाडी) डांडीनी रजोहरण कळये नही, साधुने कळये	...	१	...	...
४७-४८	साधुसाध्वीने एकबीजातुं पातुं छेत्तुं के आपतुं न कळये, अशुक कारणे कळये	...	...	१	...
४९-५१	साधुसाध्वीने परेखा पहोरनी आहारके औषध के तेजादीक भर्दन करावा याटे पाछळा परेरे कळये नही	१	...	...	...
५२	सुगंधी द्रव्य साधुसाध्वीने चोपटवुं कं ळये नही	...	...	१	...
५३	परिहार विशुद्ध चारित्र्य सेवनाने स्थि- वर अशुक कारणे बोझावे	...	...	...	१

आहार क्रिया पायथित साहज आपवी

५४ साध्वी सरस आहार एकवार बोहोरथी
तुत्ती पाये, तेम तुत्ती न याय तो फरी
आहारपाणी बोहरवा जाय

बरे, ६

पाठ १-१४ १ साधुसाध्वीए छ जातना अवर्णवाद ... १ ...

पाठुं ११७-१२६ न बोळवा ... १ ...

२ छ प्रकारना भला आचारवाळा साधु ... १ ...

साध्वीने पण जुवा आळुं प्रायथित

लेवा वावत

१-१२ साधुसाध्वीए एकवीजाने अशुक कार- ... १ ...

जे साहज आपवा वावत

१३ छ बोळ आचारने निष्फळना करणहार ... १ ...

१४ छ प्रकारना आचार ... १ ...

जाहिर खबर.

अमारा तरफ्थी जे जे सूत्रो छपाबी बहार पाढवामा आवेला छे के हवे पछी छपाबी बहार पाढवामा आबे तेनो मुख्य उद्देश्य नीचे मुजब छे.

१. जैन धर्मना ज्ञाननो फेलावो करवो. २. ४५ वीस्तालीसे आगमोना मूळपाठ पश्चीम देशोना विद्वानो पासे भारे खरचे सुधराववा. आ मूळ पाठ घणा जुना आगमोनी घणी प्रतो साये मेळवी सुधराबी पाठान्तर ब्रह्मबीने छेवटहुं पुफ पण ते विद्वानो पासे सुधराबीने पछी छेवट ते मूळपाठ छपाववानी भारे खरचाळु यो-जना प्रमे अमारा पदरथी करी छे. बपरानी हकीकतथी खुलुं जणासे के मूळ पाठ घणो शुद्ध यथे. आवा मथीम देशोना विद्वानो पासे शुद्ध कावेक मूळ पाठवाळा सूत्रोनी प्रथम खातरी करी तेजाज सूत्रो ज खरीदवामां आपना पैसानो सद उपयोग करी ज्ञान दानमां मदद करथो. अमे पेट भराइ करवाने पाटे सूत्रो छपावता नथी पण उपर कल्या मुजब शुद्ध मूळपाठ अमारे खरचे ब्रह्मबी ते मूळपाठ उपर मुजब छपाबीने पछी अर्थ, मूळ-

पाठने भावार्थ साथे सूत्रो छपावी तेहुं जे वेव्वाण थाय तेनी उपजमार्थी ४६ आगयो एक पछी एक उपर मुजब
छपावानी योजना अमारा तरफथी करवापां आवेक छे.

अमारा तरफथी नीचेना सूत्रो छपाया छे.

- १ उत्तराध्ययन सूत्र शुद्ध मूल, अर्थ, भावार्थ साथे पाका पुठानुं रु. ६-८-०
- २ उत्तराध्ययन सूत्र शुद्ध मूल, अर्थ, भावार्थ साथे पानानुं पाटकीओ साथे रु. ६-०-०
- ३ उत्तराध्ययन मूलपाठ ३६ अध्ययन पुठावाळुं रु. १-४-०
- ४ दशवैकालिक सूत्र शुद्ध मूल, अर्थ, भावार्थ साथे पानानुं पाटकीओ साथे रु. २-४-०
- ५ दशवैकालिक सूत्र मूलपाठ वधिक पुठावाळुं रु. ०-४-०
- ६ सामायक-प्रतिक्रमण अर्थ सहित आठ कोटी तथा छ कोटीना खंभाल, लीबही ने गोटक रु. ०-६-०
- ७ सामायक अर्थ सहित वधिक पुठानुं रु. ०-१-६

रु. ०-१२-०

रु. १-४-०

८ नृशत्रु कल्प सूत्र मूलापाठ शब्द कोष सांगे
९ नृशत्रु कल्प सूत्र अर्थ, मूलापाठ, भावार्थ सांगे पानानुं पाटलीशो सांगे.

डा. जीवराज धेलाभाइ दोसी.

L. M. & S.

नेवेदरवाजे—अमदावाद.

उपरनां पुस्तको अमदावादपां मळवानुं ठेकाणुं.

शा. त्रीभोजनदास ह्यनायदास ठे. आकाशेठकुवानी पोळना

शा. बाळाभाइ छानळाळ ठे. कीकाशपटनी पोळना

शा. चाडणीळाळ काकुभाइ ठे. दळीयाणी पोळना

आ सूत्रना अधग शब्दोनी कोश तेमां मागधी शब्दने मळतो संस्कृत शब्द तथा
दरेक मागधी शब्द कया उद्देशाना कया पाठमां आंव्यो छे ते चताव्यो छे.

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
असिया	अंलिका	१	६-११	अणुबहुविग	अनुपस्यावित्क	५	१३.१४
अङ्गमगह	अङ्गमगध	१	५-३	अनियाणया	अमिदानता	४	१३
अण्णथामिपसंक्षप	अनस्तमितसंक्षप	५	६-९	अन्तरगिह	अन्तरगृह	३	२२-२४
अणबहुप्य	अनवस्थाप्य	४	३	अन्तोच्छित्त्य	अन्तलिप्तक	१	१६.१७
अणुयाइय	अनुद्धातिक	१	१८	अन्नमत्तं करोमाणं	(अन्पोत्प्य)	४	३
		२	१८	अपाडिहट्ट	अपतिहृत्य	३	२६
		३	१४	अपाइग	अपात्रिक	५	२०
		४	१.९.१०	अप्यमगारिय	अल्पसामगारिक	१	२६
		५	१-४	अप्यविइय	आत्माद्वितीय	१	४९.५०
		११	६-१०	अप्यइय	आत्पट्टीय	११	११

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशी	पाठ
प्रपञ्चतथी	आत्मचतुर्थी	?	४९-६०
अभिनिव्यगदाग	(लुओ) वगडा	?	११
अद्दुपद्वारिय	अपाठतदारक	?	१४-१५
अत्रसन्व (ठ)	अयक्तव्य	६	?
अत्रिसौमत्रिय-	अत्रिनोपि-	?	१५
पाठ	तमाभूत	४	६.६.२५
		५	५
		६	?
असालन्द	...	२	१-४-८
		३	२९-३१
		"	३३
महात्तदुसय	(पया-लुओशम्भक)	५	५३
भ्रैमरणमायाग	अयःश्रवणमात्रक	४	२८.३०
आउञ्चणपट्टग	आकुञ्चनपट्टक	५	३५.३६

संस्कृत	उद्देशी	पाठ
आगमनमृह	?	११.१२
आरिण खेते	?	५१
आदडिया	?	४६
	?	१९.२०
'लुओ' हरिया०		
याथारत्निकया	?	१९.२१
ऋस्त्रा	?	३५
	६	१३
	५	६.९
उद्गतष्टिक	५	१०
उद्गार	४	११.१२
उद्गातिक	४	२१-२३
उद्देशयितुम्	४	२४
उपकरणजात	३	३४
उपायनापयति	४	११.१२

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
एरुई	अजिस्वती	४	२७	करभी	दुकणइ	२	१०
ओकिखण्ण	अवस्तीर्ण	२	१.२.८.९	कुणाला	....	१	५१
ओगह	अवग्रह	१	३९-४२	कोक्कुर्य	कौकृतिक	४	२७
ओगहणपट्टग	अवग्रहणपट्टक	३	२८-३३-३५	कोसम्भी	कौशाम्बी	१	५१
ओट्टिय	ओट्टिक	२	११.१२	कोसिया	कोपा	४	२७
ओणिय	ओणिक	२	११.१२	खाणूय	स्थणुक	६	३.५.
ओशडियचिलि	चिलिमिलिकाव	२	३०	गत्रा	....	४	२७
मिलियाग	घाटितक	१	३०	गणवच्छेइय	गणवच्छेइक	३	१४
कपट्टिई	कल्पस्थिति	६	१४	घाटिपत्तय	गणवच्छेदिन्	४	१५-२३
कपट्टिय	कल्पस्थित	४	१४.२६	चकखुलोलुय	घटीपात्रक	१	१६.१७
कप्याग	कल्पक	५	५३	चम्प	चक्षुर्बोलक	६	१३
		२	१३	चारण	चर्मन	३	३-६
					चरित्तुम्	१	३६.३७

पागधीगन्ध	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीगन्ध	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
विचरुम्	विचरुम्	१	२०.२१	तिरीहपट्ट	तिरीहपट्ट	२	२९
विश्विपिणीया	विश्विपिण्डिया	१	१८	तेज	स्तेन्य	३	३
लेभोवट्टावणिय	विश्विमिलिका	६	१४	यूणा	स्थूणा	१	५१
छेप	छिरोपस्थापनिक	२	४७	थेर	स्थविर	३	१४
जडणा	छेद	५	५			४	१५-२३
महिय	यमुना	४	२७			५	५३
जवजर	जह्मप	२	२९	दगनीर	उदगनीर	६	१४
मिणकल्प	....	२	१	दारुदण्डक	दारुदण्डक	१	१९
मोई	मिणकल्प	६	१४	पादमोड्डन	पादमोड्डन	५	४१, ४६
नपट्टमया	द्योतिम्	२	६	दुर्ग	दुर्ग	७	७
नाम्भलम्भ	तत्प्रययता	२	१५.१६	दुःसंज्ञाय	दुःसंज्ञाय	४	७
निन्तिजिक	नाम्भलम्भ	२	१-५	देवी	देवी	५	१-४
	निन्तिजिक	६	१३	नावा	नी	६	९

भागधीशब्द	संस्कृत	उद्देश्य	याव	भागधीशब्द	संस्कृत	उद्देश्य	पाठ
निगमन्धीसुत्ताणि	....	५	१५-३४	पचिति	प्रतीति	५	५
वियोगकरण	निदानकरण	६	१२	पत्थार	प्रस्तार	२	२४
निविवहकाइय	निविष्टकायिक	६	२४	परिकलेव	परिसेष	२	६-२
निविवसर	निविशति	६	१४	परिहार	....	२	२२-४२
निस्ताण	निभ्रया	१	२१-२४			३	४-७
नीहडिया	निहृतिका	२	२१-२२			३	२८-३४
पर्षव	मर्षीप	२	७			३	३५
पविलनाइय	पधित्तातिक	५	११-१४			५	२६
पडिहारिय	मातिहारिक	२	२५-२८	परिहारड्राण	परिहारस्थान	१	३८
		२	४०-२५			२	३८
		३	२७-२८			३	२-१२
पणग	पनक	४	२८-३१			५	१-४
		६	८			११	६-१०

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
पञ्चिमन्यु	परिमन्यु	५	१३.१४	पाङ्गुदियाग	प्राभृतिका प्राभृतिक	४	५.६
पञ्चिससयइ	परिश्रयति	६	१३	पिचिय	पिचिच	२	२५-२
पटुजाइय	पशुजातिक	४	९.१०	पिण्ढग	पिण्ढक	२	३०
पाण	प्राण	५	१३.१४	पुलागपत्त	पुलाकभत्त	२	८.१४-१
	पान	४	२८-३१	पूयाभत्त	पूजाभत्त	५	५४
		५	११	वन्ना	वल्ग्न	२	२५-२
		६	४.६	वाहिरिया	वाहिरिका	२	३०
पायकेसरिया	पात्रकेसरिका	५	४३.४४	भाङ्गिय	भाङ्गिक	१	६-९
पायपुड्छण	पादमोड्डन	१	३९-४२.४५	मउढ	मुकुट	२	२९
		५	४५.४६	महानई	महानदी	४	३०.६
पाराञ्चिप	पाराञ्चिक	४	२	मही	....	४	२७
पारिपासिय	परिपासित	५	४९-५१	मुञ्ज	....	४	२७
पारिठारिय	पारिठारिक	२	१३	मेरा	मयादी	२	३०
पाट्ट	माभृत	१	३५			४	१२

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
मेहुण	मैथुन	४	१.९.१०	वस्थु	वास्तु	३	३१-३२
मोय	मोक	५	१-४.१४	ववहार	व्यवहार	५	५३
मोहरिय	मौखरिक	५	४७.४८	वाइय	वातिक	४	४
रयहरण	रजोहरण	६	१३	विकल्प	विकल्प	४	१४
		२	३०	त्रिखण	विस्तीर्ण	२	१.२.८.९
		३	१५.१६	विगइपडिवद्ध	विकृतिप्रतिषद्ध	४	५.६
रुखमूल	रुसमूल	२	११.१२	विगरण	विकरण	३	१७
रोगायङ्क	रोगातङ्क	५	४७.५२	विपड	विकट विकृत	२	४.५
लाउय	अलायुक्क	५	४१.४२	वियडगिह	विवृततृह	२	११.१२
वंसीमूल	वंशमूल	२	११.१२	वीसुम्भइ	विश्रम्भनि-विष्कम्भति	४	२४
वगढा	वडाग वयढ	....	....	वेरज्जविरुद्धरज्ज	वैराज्य विरुद्ध राज्य?	१	३८
वथ	वल्ल	१	३९-४२.४५	संखाडि	संस्कृति	१	४८
		२	२९	संघाडिय	संतृतिक-संस्तृतिक	५	६.९
		३	७-१०.१५.१६	संघरइ	संतरति-संतरति	५	५४

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
समाधिप्रचय	समाधिप्राथक	१	१७	सुय	श्रुत	४	२६
संयोगयटिगाए	संयोगप्रत्ययाय	४	१८-२०	सुरा	....	२	४
सरऊ	सरयू	४	२७	सुसन्नप्य	सुसंज्ञाप्य	४	७, ८
सोत्रिसाण	सबिगण	७	३९-४०	सेजा	शय्या	१	३१, ३२
संवेष्टग	सदृन्तक	७	४१-४४	सेजाभंगारग	सेजासंस्वारक	१	४४
सागारकूट	सागारकूत	१	३९-४२	सेणा	सेना	३	२०, २१-२२
सागारिव	सागारिक	४	२४	सेय	सेक	३	३४
		१	२२-३०	सेहतराग	सेहतरक	६	८
		२	११-२८	सोवीरय	सोवीरक	४	१३
		३	३६-२८	दस्यारूप	दस्तकर्म	२	४
		४	२४			४	१
साणग	मानक	२	२९-३०	हरियाहडिया	हृताहृतिका	७	१३
सामाश्यसंज्ञय	सामायिकसंयत	३	३४		हरिताहडिया	१	४६
साकि	दालि	२	१		....	२	
सारंगसय	सापाश्रय	७	३७-३८	हरि		६	३०५

॥ *बृहत् कण्वसूक्तं.॥

पठमो उद्देशो.

॥ अथ बृहत्कल्प सूत्र (वेद कल्प) छेद सूत्रनो प्रथमो उद्देशो ॥ १ ॥

अर्थः ॥ १ ॥—नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
आ० फार्चा ॥ ता० ताड वृक्षनां एटले (केळनां) ॥ प० लांबी आकृतिवाळां फळ (केळां) ॥ अ० अण
भेध्यां (अण मोळ्यां—मोळिलां नही) प० वोहोरवां (न कल्पे) ॥ १ ॥

* कण्वसूत्र प सूत्रने बृहत्कल्प अथवा वेदकल्प सूत्र कहे छे, वैतकल्प [वेद कल्प] एटले पापने विदारे ते कारणे वैतकल्प कहीए; अथवा ते प्रकारनो कल्प कहेलां आचार छे जेनी अंदर ते पाटे वैतकल्प कहीए अथवा वैत

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
समाधिपत्तय	समाधिपात्रक	१	१७	सुय	श्रुत	४	२५
संभोगपाडियाए	संभोगप्रययाय	४	१८-२०	सुरा	....	२	४
सरऊ	सरयू	४	२७	सुसन्नप	सुसंज्ञाप्य	४	७, ८
सविषाण	सविषाण	५	३९-४०	सेज्जा	शय्या	१	३१, ३२
सचेण्टग	सट्टन्तक	५	४१-४४	सेज्जाभंथारग	सेज्जासंस्तारक	१	४४
सागारकूढ	सागारकूत	१	३९-४२	सेणा	सेना	३	२०, २१-२२
सागरिय	सागरिक	४	२४	सेप	सेक	३	३४
		१	२२-३०	सेहतरग	शैसतरक	६	८
		२	११-२८	सोवीरय	सौवीरक	४	१३
		३	२६-२८	हलयकम्प	हस्तरूप	२	४
		४	२४	हरियाहडिया	हृताहृतिका	४	१
साण	सानक	३	२९-३०	हरियाहडिया	हरिताहडिया	५	१३
सामाइयसंजय	सामायिकसंयत	६	२४		....	१	४६
साळि	शालि	२	१	हीर		६	३५
सात्रसय	सापाश्रय	५	३७-३८				

ताडफळी अथवा गलेळी जेने कहे छे ते न समजवी कारण के ते फळ गोल थाय छे अने अर्हियां तो कर्बी
 आकृति वतावी छे, वळी ते ताडवृक्षनां फळ काचां काइपण काममां आवतां नथी, फक्त पावया पछी ते फळने
 हळकी वर्णना लोको खाय छे, सारां अने उत्तम माणसो तेने खाता नथी, तो साधुने तो भगवान तेवां फळ खा-
 वानी आहा केमज आपे, जोके ते फळ शुद्ध छे (निर्दोष छे) तो पण जे लोक विरुद्ध गणालु होय ते वावतनी
 मनाइ सूत्रमां ठेकाणे ठेकाणे छे मोटे आ ठेकाणे ताडफळ पटले केळाज समजवां. वळी इहां शिष्य वचारे शंका
 करी गुरुने पुछे छे के हे स्वामी ! सूत्र प्रारंभ करवां मयमज नकार शब्द मुखयो ते तो अर्मगळीक गणाय मोटे
 एहमां माहारें शुं समजवुं ? गुरु कहे छे, हे शिष्य ! तुं सांभळ. ते शब्द अर्मगळीक नथी पण मंगळीक छे,
 तेतुं कारण सांभळ. जे “ जो कप्पइ ” शब्द छे ते निषेचाने अर्थे छे ते शुं निषेधतुं तो के पाप निषेधतुं कथुं
 छे कारण के पाप छे ते आत्मने नर्कादि गति आपनार छे अने देवगति तथा मोक्षगति आपनार दान
 दया छे मोटे जीवनी सद्गतिना हेतु प्रथम मनमां राखीने नकार शब्द पाप निषेधवा भणी कह्यां छे मोटे
 ते शब्द अर्मगळीक नथी. सर्वज्ञना सर्वे वचन मंगळीकज छे. हे शिष्य ! एम समजी निशंक था. आ मूळ
 पाठनो अर्थे दुंकासां नीचे प्रमाणे छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ आहारने अर्थे गोचरीए गणवा साधु अथवा साध्वीने काचां ताडवृक्षनां पटले केळना

મૂળ પાઠ:- ॥ ૧ ॥ નો કર્પણ નિગન્યાણ વા નિગર્થીણ વા આર્મિ તાલપલ્લવે

અભિન્ને પઢિગાદિત્ત ॥ ૧ ॥

“ નો કર્પણ ” નો ન ॥ ક૦ કલ્પે ॥ એમાં “ ન ”
 શબ્દ નિવેધવા મળી છે. ન કલ્પે નિગ્રન્યને નિગ્રન્યને તે નિગ્રન્યા વે એટલે છે. [૧] નિશ્ચય નિગ્રન્ય અને [૨]
 વ્યવહાર નિગ્રન્ય. નિશ્ચય નિગ્રન્ય તે ધારમા ગુણસ્થાનકવાલા સાધુ અને વ્યવહાર નિગ્રન્ય તે છદ્ધા ગુણસ્થાનકે
 વર્તનારા સાધુ. હવે ઉપર જે “ નો કર્પણ ” શબ્દ કહ્યો છે તે નિશ્ચય નિગ્રન્યને તો નજ કલ્પે અને વ્યવહાર નિ-
 ગ્રન્યને આગલ ઘટાવશે તે સુત્ર કેટલીક યાવતી ન કલ્પે અને કેટલીક અપવાદ માર્ગે કલ્પે પણ ચલી. હવે વ્ય-
 વહાર નિગ્રન્યને શું કલ્પે ને શું ન કલ્પે તે દેખાડે છે. ન કલ્પે સાધુને સાધ્વીને કાર્ચા તાઢટ્ઠનાં ઇટલે કેલ્લનાં
 ક્ષાઢનાં ફલ્લ તે ફલ્લ કેવાં છે તો કે કાવી છે આકૃતિ જેઢની ઇટલે કેલ્લાં સપજવાં પણ તાઢટ્ઠસનું ફલ્લ કરેલાં

કહેતાં વિવિધ પ્રકારના કલ્પ [આચાર] છે. જેને વિષે તે મળી વૈતમ્મલ્પ કહીલ્ અથવા હાસર્ગ અપવાદ ઇ વે
 પ્રકારના કલ્પ (આચાર) છે જેને વિષે તે કારણે વૈત કલ્પ કહીલ્ અથવા જે ઘટ્ટુને યાપી છે
 તેજ વસ્તુને કારણે યાપી છે તેમજ જેને યથાપી છે તેને કારણે યાપી છે તે મળી વૈતકલ્પ કહીલ્, ૩-
 ત્યાદિક ઘણા અર્થ છે તે અર્થે શ્રીમહાર્વાર મગવાને ગૌતમીદિક સાધુઓને કહ્યા છે.

ताडफळी अथवा गळेची जेने कहे छे ते न समयवी कारण के ते फळ गोल याय छे अने अर्हियां तो क्वाबी आकृति वतावी छे, वळी ते ताडवृक्षनां फळ काचां कांइपण कामपां आवतां नथी, फक्त पाक्या पछी ते फळने इककी वर्णना लोकौ र्नाय छे, सारां अने उत्तम माणसो तेने खाता नथी, तो साधुने तो भगवान तेवां फळ खावानी आज्ञा केमज आपे, जोके ते फळ शुद्ध छे (निर्दोष छे) तो पण जे लोक विरुद्ध गणतु होय ते बावतनी मनाइ सूत्रमां ठेकाने ठेकाने छे माटे आ ठेकाने ताडफळ एटले केळांज समजवां. वळी इहां शिष्य वधारे शंका करी गुरुने पुछे छे के हे स्वामी ! सूत्र प्रारंभ करतां प्रथम नकार शब्द मुखयो ते तो अमंगळीक गणाय माटे एहमां माहारै शुं समजनुं ? गुरु कहे छे, हे शिष्य ! तुं सांभळ. ते शब्द अमंगळीक नथी पण मंगळीक छे, तेतुं कारण सांभळ, जे “ नो कल्पइ ” शब्द छे ते निषेधवाने अर्थे छे ते शुं निषेधुं तो के पाप निषेधुं कहुं छे कारण के पाप छे ते आरमले नर्कादि गति आपनार छे अने देवगति तथा मोक्षगति आपनार दान दया छे माटे जीवनी सदगतिना हेतु प्रथम मनमां राखीने नकार शब्द पाप निषेधवा भणी कहर्यां छे माटे ते शब्द अमंगळीक नथी. सर्वज्ञना सर्वे वचन मंगळीकज छे. हे शिष्य ! एम समयी निशंक था. आ मूळ पाठनो अर्थ हुंकारमां नीचे प्रमाणे छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ आहारने अर्थे गोचरीप गणवा साधु अथवा साध्वीने काचां ताडवृक्षनां एटले.केळनां

श्राटनां फळ लांबी आकृतिवाळां (केळां) ते अणभेद्यां एटले वारिक हुंदो कर्पां विनानां लेबां कल्पे नहीं ॥१॥
 अर्थः—॥ २ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ आ० कार्चां ॥
 ता० ताड (केळनां) दृक्षनां ॥ प० लांबी आकृतिवाळां फळ (केळां) ॥ पि० (भेद्यां) मोळ्यां ॥ प० घ०
 होरवां (कल्पे) ॥ २ ॥

**मूल पाठः—॥ २ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा आमि तालपलम्भे
 भिन्ने पडिग्गाहेत्तए ॥ २ ॥**

भावार्थः—॥ २ ॥ साधु अथवा साध्वीने काचां ताडदृक्षनां एटले केळना श्राटना फळ लांबी आकृतिवाळां
 (केळां) भेद्यां एटले हुंदो करेलो निर्जीव (जीवरहित) यएळां जाणी वोहोरवां कल्पे ॥ २ ॥
 अर्थः—॥ ३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ प० पाकां ॥ ता० ताड ॥ (केळना) दृक्षनां ॥ प० लांबी
 आकृतिवाळां फळ ॥ (केळां) पि० (भेद्यां) मोळ्यां ॥ वा० अथवा ॥ अ० (अणभेद्यां) अणमोळ्यां ॥
 वा० वळी ॥ प० (लेबां) वोहोरवां (कल्पे) ॥ ३ ॥

**मूलपाठः—॥ ३ ॥ कप्पइ निगन्थाणं पके तालपलम्भे भिन्ने वा अभिन्ने वा
 पडिग्गाहेत्तए ॥ ३ ॥**

भावार्थः—॥ ३ ॥ साधुनेज पकव ताडवृक्ष (केळवृक्ष) ना फळ खांवी आकृतीवाळां (केळां) मोळ्यां (ककडा करेलां) अथवा अणमोळ्यां लेवां कल्पे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वनि ॥ ५० पाकां ॥ ता० ताड (केळना) वृक्षनां ॥ ५० खांवी आकृतीवाळां फळ (केळां) ॥ अ० (अणमेदयां) अणमोळ्यां ॥ ५० (लेवां) बोहरवां ॥ (न कल्पे) ॥ ४ ॥

मूलपाठः—॥४॥ नो कप्पइ निगन्थीणं पक्के तालपलम्भे अभिन्ने पडिगाहेत्तए ॥४॥

भावार्थः—॥ ४ ॥ साध्वनि पकव (पाकेला) केळवृक्षनां खांवी आकृतीवाळां फळ (केळां) अणमोळ्यां (ककडा करेळ नहीं) तेवां (लेवां) बोहरवां कल्पे नहीं ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वनि ॥ ५० पाकां ॥ ता० केळ वृक्षनां ॥ ५० खांवी आकृतीवाळां फळ (केळां) ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां ॥ (ककडा करेलां) ५० (लेवां) बोहरवां (कल्पे) ॥ से० ते फळ ॥ वि० जो ॥ य. वली ॥ वि० विधिए ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां होय एटले नाहना कटका करी मोळ्यां होय तो ॥ नो० न ॥ चेष० णं. वली ॥ अ० अविधीए ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां होय एटले मोटी कातली अथवा कटका न राख्या होय तो कल्पे ॥ ५ ॥

मूलपाठः—॥ ५ ॥ कण्ड इ निगन्थिणं पके तालपलम्बे भिन्ने पडिगाहेत्तए, से
 वि य विहिभिन्ने, नो' (चव णं) अविहिभिन्ने ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साध्वीने एकव (पाकेळां) ताड (केळ) दुसनां लावी आकृतीवाळां फळ (केळां)
 भोळेळां (कटका अथवा डुकडा करेळां) (लेवां) वोहरवां कल्पे. पण जो ते फळ विधिपूर्वक मोळपां होय
 (ककडा करीं होय) तो लेवां कल्पे एटले के ते फळ (केळानां) नाना नाना ककडा (डुकडा) करेळां
 होय तो ज साध्वीने कल्पे, जो ते फळ (केळां) अविधिण मोळयां (डुकडा करीं) होय एटले एकनां घेज
 ककडा कीघा होय तो ते साध्वीने लेवां कल्पे नही तेतुं कारण के ते फळनी (केळानी) आकृति पुरूप चिन्ह
 जेवी छे माटे साध्वीण ग्रहण करतां मन घगडे तो ब्रह्मचर्यनो दोष लागे माटे ते ब्रह्मचर्यनी रक्षाने अर्थे महा-
 वीरदेवे विधिपूर्वक मोळेळां (ककडा करेळां) फळ (केळां) ने वोहरवां फळुं छे ॥ ५ ॥

१. नो चव णं अविं T B, नो चव अविं Bb. The brackets are to be dropped.

१ टीने (इटलीक) ची नामनी प्रतोमां " नो चव ण अविहिभिन्ने " एहवो पाठ छे.

२ मोटी ची ने नामनी प्रतोमां " नो चव अविहिभिन्ने " एहवो पाठ छे ने ( ) मां " चवणं " पाठ

मुढेलो नयी.

उपर ए आधारनी विधि बतावी. हवे स्थानकर्मा उत्तरवानी विधि तथा त्यां कंटळी फाळ रेश्टु ते नीचे मुजब देखांडे छे.

अर्थः—॥ ६ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विपे ॥ (ज्यां अढार प्रकारना कर होय ते) ॥ वा० अथवा न० नगरने विपे (ज्यां फर नही ते) ॥ वा० अथवा ॥ खे० खेडने विपे (ज्यां माडीनो कोट होय ते) वा० अथवा ॥ क० नाना गामने विपे (ज्यां थोडा लोक वसे ते) ॥ वा० अथवा ॥ म० जेनी आगळ अढी कोस वेगळुं गाम वसेलुं होय तेने मंडप कर्हाए तेमंडपने विपे ॥ वा० अथवा ॥ प० ज्यां सर्व वस्तु मळे ते पाटणने दिपे ॥ वा० अथवा ॥ आ० घातुना आगर (खाण्यो) होय तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ दो० जे गामने त्रिपे भरती आवे तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ नि० ज्यां वाणीयाना घणा वास छे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा रा० ज्यां राजानी राजधानी होय ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ आ० ज्यां तापसयोगीना टाय आश्रम होय ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ सं० ज्यां सार्थवाह आवी उत्तरे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ सं० ज्यां वारसणी (खेडुत) वसता होय ते गामने विपे अथवा ज्यां परगामी पर्वतने विपे धनाद्रिक माल लावी संताडे तेवी विकट जग्याने विपे ॥ वा० अथवा ॥ घो० ज्यां गायोना चारवावाळा गुजरलोक तसे छे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ अं० जे गामने विपे रेहेवाना टाय मळ ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ पु० परगामना वसा-

णा ज्यां स्वपते गामने विपे ॥ वा० वळी ए सोळ गाम ॥ स० ते ॥ प० गढ साहित छे ॥ अ० नथी ॥ वा०
 वहार पुरां के ठाम नथी एहवा गामने विपे ॥ क० कल्ये ॥ नि० सावुने ॥ हे० शीयाळे ॥ मि० उनाळे ॥ ए०
 एक ॥ या० यास ॥ व० रेवुं (कल्ये) ॥ ६ ॥

मूलपठः—॥ ६ ॥ से गांमंसि वा नगरंसि वा खेडंसि वा कवडंसि वा मडम्बंसि
 वा पट्टणंसि वा आगरंसि वा दोणमुहंसि वा निगमंसि वा रायदाणिसि वा आसमंसि
 वा संनिवेशंसि वा संवाहंसि वा घोसंसि वा अंसियंसि वा पुडभेयणंसि वा सपरिक्खे-
 वंसि अवाहिरियंसि कप्पइ निगन्थाणं हेमन्तगिम्हासु एगं मासं वत्थए ॥ ६ ॥

भावार्थः ॥ ६ ॥ विहार करता सावुने सोळ प्रकारनी वल्ली रहेवा आश्री देवाढे छे,

१ गामने विपे (ज्यां अठार प्रकारना राज्य तरफथी कर केवाता होय तेहने गाम कहीए)

२ नगरने विपे (ज्यां गाम बळद प्रमुखना कर वेरा केवाता न होय तेहने नगर कहीए)

१ The order of the names of towns &c. differs slightly in the mss. १ बधी प्रत्रोमा
 शोहरना नामना अत्रुक्रममां थोडो थोडो कर आवे छे.

- ३ खेडने विपे (ज्यां चौफेर माथीनो कोट होय तेहने खेड कहीए)
 ४ कचडने विपे (ज्यां थोडा लोक वसता होय तेहने कचड कहीए)
 ५ मंडयने विपे (जेनी आगळ अढी कांस वेगळुं वसेळुं गाम होय तेहने मंडप कहीए)
 ६ पाटणने विपे (ज्यां सर्व वस्तु मळे तेहने पाटण कहीए)
 ७ आगरने विपे (ज्यां घातुनी खाणो नीकळती होय तेहने आगर कहीए)
 ८ द्रोण मुखने विपे (ज्यां जख्याट स्यळ वाटना रस्ता होय, समुद्रनी भरती ज्यां आक्ती होय तेहने

द्रोणमुख कहीए)

- ९ निगमने विपे (ज्यां वणीकळोको वसता होय तेहने निगम कहीए)
 १० राजधानीने विपे (ज्यां राजाने रेहेवाना मेहेळ होय तेहने राजघानी कहीए)
 ११ आश्रमने विपे (ज्यां तापस योगी लोकोनो आश्रम ठाम होय तेहने आश्रम कहीए)
 १२ संनिवेशने विपे (ज्यां सार्यवाह आवी उतरता होय तेहने संनिवेश कहीए)
 १३ संसाहने विपे (ज्यां खेडुत कोकना वास होय अथवा वीजा गामना लोके पोताना गामपी धम्मा-
 दिक्ती रसा करवाने अयें पर्वत घुफाने विपे वास करेलो होय तेहने संसार कहीए)

૧૪ ઘોસને વિષે (જ્યાં ગાયોના ચરણહાર ગુજર લોકો વસે છે તેહને ઘોસ કહીણ)

૧૫ અંધિયને વિષે (જ્યાં ગામ વચ્ચે રેલેવાનું ઠામ હોય તેહને અંધિયં કહિણ)

૧૬ પુરમયને વિષે (જ્યાં પરગામના વેપારી લોક પોતાની વસ્તુ વેચવા આઠ્યા હોય તેહને પુરમય કહીણ)
પૂર્વે કરાં તે સોલ ઠેકાણાં સાધુને હતરવા આશી (રહેવા આશી) કરાં છે પણ તે સ્થાનક કેહેવું
હોય તો રહેવું તે દેલાટે છે-

પ સોલ ઠેકાણામાંથી કોઈ એક ગામને ચોફેર ગઠ છે એટલે કિહ્યા સહિત છે પણ વાહેર વર્ક વહેલું નથી
પરવા ગામને વિષે સાધુને શીયાલે હનાલે એક માસ રહેવું કલ્પે ॥ ૬ ॥

અર્થઃ ॥ ૭ ॥ તે ॥ ગાં ગામને વિષે ॥ વાં અથવા ॥ જાં જ્યાં લગે ॥ રાં રાજ્યધાની પ્રમુલ
ગામને વિષે ॥ વાં વઢી ॥ સં તે ॥ પં ગઠ પ્રમુલ સહિત છે ॥ સં તે ॥ વાં વાહાર પરાં સહિત છે ॥ કં
કલ્પે ॥ નિં સાધુને ॥ હેં શીયાલે ॥ ગિં ઠનાલો ॥ દોં વે ॥ માં મહિના ॥ વં રહેવું ॥ અં કોટ
માંથી ॥ એં એક ॥ માં મહિનો ॥ વાં વાહેર ॥ એં એક ॥ માં મહિનો ॥ અં કોટ પ્રમુલ માંથી ॥ વં
વસતો (રહે તેવારે) ॥ અં કોટ માંહિ ॥ ખિં ખિશા એટલે ગોચરી કરે ॥ વાં વાહેર ॥ વં રહેતોયકો
વાં વાહેરનીજ ॥ ખિં ગોચરી કરે ॥ ૭ ॥

मूलपाठः—॥ ७ ॥ से गामंसि वा जाव रायहार्णिसि वा सपरिक्खेवंसि सवाहिरि-
 यंसि कप्पइ निग्गन्थाणं हेमन्तगिम्हासु दो मासे वत्थाए, अन्तो एगं मासं वाहिं एगं
 मासं; अन्तो वसमाणाणं अन्तोभिक्खायरियावाहिं वसमाणाणं वाहिंभिक्खायरिया ॥७॥

श्रावार्थः ॥ ७ ॥ उपर वत्तावेला गाम प्रमुखने विपे ते गाग प्रमुख गढ सहित छे अने वहार परां पण वसेळां
 होय तो त्या शीयाळे लनाळे साधुने वे मास रहेतुं कल्पे पण एवी रीते रहेतुं कल्पे के एक मास कोटनी अंदर
 रहे अने गोचरी पण कोटनी अंदरज करे, मास पुरो थया पळी वहार परामां एक मास रहे, गोचरी पण
 परामां करे ॥ ७ ॥

अर्थः ॥ ८ ॥ से० ते ॥ गा० गापने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ रा० राज्यधानीने विपे ॥
 वा० वंळी ॥ स० ते ॥ प० गढ प्रमुख सहित छे ॥ अ० नथी वा० वाहेर परां एषां त्यां ॥ क० कल्पे ॥
 नि० साध्वीने ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० लनाळे ॥ दो० वे ॥ मा० महिना ॥ व० रहेतुं (कल्पे) ॥ ८ ॥

मूल पाठः—॥ ८ ॥ से गामंसि वा जाव रायहार्णिसि वा सपरिक्खेवंसि अवाहि-
 रियंसि कप्पइ निग्गन्थाणं हेमन्तगिम्हासु दो मासे वत्थाए ॥ ८ ॥

भावार्यः—॥ ८ ॥ उपर कखेलां गामादिक गढ सहित होय पण वहार परां न होय त्यां साध्वीने शी-
याळे उनाळे बे मास रहेतुं कळये ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ से० तेहवा ॥ गा० गापने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां वजे ॥ रा० राज्यधानीने
विपे ॥ वा० वळी ॥ स०ते ॥ प०गढ प्रमुख सहित छे ॥ स० तेवा० परां सहित छे त्यां ॥ क० कळये ॥ नि०
साध्वीने ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ च० चार ॥ मा० मास ॥ व० रहेतुं ॥ अ० गढ माहे ॥ दो० बे ॥
मा० मास ॥ बा० वाहार ॥ दो० बे ॥ मा० मास ॥ अ० कोट माहि ॥ व० रहे तेवारे ॥ अ० कोट माहि ॥
भि० गोचरी करे ॥ वा० बाहेर ॥ व० रहे तेवारे ॥ वा० बाहेर ॥ भि० गोचरी करे ॥ ९ ॥

मूल पाठः—॥ ९ ॥ से गामंसि वा जाव रांयहारिंसि वा सपरिक्खेवंसि संवा-
हिरियंसि कप्पइ निग्गथीणं हेमन्तगिन्हासु चत्तारि मासे वत्थए, अन्तो दो मासे,
वाहिं दो मासे; अन्तो वसमाणीणं अन्तोभिव्खायरिया, वाहिं वसमाणीणं वाहिं
भिव्खायरिया ॥ ९ ॥

१. वसतीणं. Bbww.

१ मोटी वी, नाही वी ने डवल्यु नामनी प्रतोमां “वसमाणीणं”ने बदले “वसन्तीणं” पाठ छे.

भाचार्यः—॥ ९ ॥ उपर लखेलां गामादिक गड सहित होय अने वहार परानी वस्ती पण होय त्यां सा-
ध्वीनि शीयाळे उनाळे चार पास रहेवुं कल्पे, पण एवी रीते रहेवुं कल्पे के अंदर वे पास अने गडनी वहार प-
रापां वे पास अने ज्यां रहे त्यांनी गोचरी करी शके ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ से० ते ॥ गा० गामने विषे ॥ चा० अथवा ॥ जा० ज्यां कामे ॥ रा० राज्यधानीने विषे ॥
वा० वळी ॥ ए० एक ॥ व० कोट (वरंडी) ॥ ए० एक ॥ दु० (वहार) दरवाजो ॥ ए० एक ॥ नि० नीकळ-
वानो ॥ प० पेशवानी एकत्र मार्ग छे स्यां ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सावुने ॥ य० वळी ॥ नि० सा-
ध्वीने ॥ य० वळी ॥ ए० एकी वखते तेवा गामसां ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) ॥ १० ॥

मूल पाठः—॥ १० ॥ से गामंसि वा जाव रायहाणिसि वा एगवगडाए एगडु-
वाराए एगनिखमणपवेसाए नो कप्पइ निगगन्थाण य निगगन्धीण य एगयओ वत्थए
॥ १० ॥

भाचार्यः—॥ १० ॥ तेज उपर लखेलां गामादिकना विषे चोफेर किल्लो होय अने तेने पात्र एकत्र चा-
रणुं नीकळवा पेशवानुं होय तो तेयां गाम ममुखने विषे सावु साध्वीने एकी वखते रहेवुं न कल्पे एटळे सावु
होय तो साध्वी न रहे अने साध्वी होय तो साध्व न रहे, कारण के दरवाजो एकत्र होवारी जवा आववाने

संघटो याय अथवा वन्ने एकी बखते गाम बहार कोइ बखत नीकल्यां होय तो साथे पेसतां लोकोने शंका पढे माटे तेदे स्यळ्ळे रहेवुं वषावुं ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ से० तेहवा ॥ गा० गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां ज्यो ॥ रा० राजघानीने विपे ॥ वा० बळी ॥ अ० जुदा जुदा ॥ व० (वरंडी) गढ ॥ अ० जुदा जुदा ॥ दु० दरवाजा ॥ अ० नीकल्याने ॥ प० पेसवाने जुदा जुदा, मार्ग होय त्या ॥ क० कल्पे ॥ नि० सायुने ॥ य० बळी ॥ नि० साध्वीने । प० बळी ॥ ए० एकी बखते ते वा गामर्षा ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ ११ ॥

मूल पाठः—॥ ११ ॥ से गामंसि वा जाव रायहारिंसि वा अभिनिवगडाए अ-
भिनिव्वाराए अभिनिव स्वमणपवेसाए कप्पइ निगन्थाण य निगन्धीण य एगयअ
वरथए ॥ ११ ॥

भावार्थः— ॥ ११ ॥ उपर कहेलां गामादिकले विपे जुदी जुदी वंडीओ, वंडाओ, दरवाजा नीकळ
पेसवाने माटे होय त्यां सावु साध्वीने एकी बखते रहेवुं छुवे कल्पे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ नो० न ॥ फ० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ आ० हाट, चौदा ॥ गि० घर (६
आ० जाव होय) तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ र० शेरी रस्ता पाही ॥ वा० अथवा ॥ सि० सिंधोदानो आब

एवा ॥ गं० पंथने विपे (वे हाट रस्ता मळे त्यां) वा० अथवा ॥ ति० त्रिक (त्रण रस्ता मळे त्यां) वा० अथवा ॥ च० चार पंथने विपे ॥ वा० अथवा ॥ च० घणा चाट रस्ता एकठा मळे तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ अ० वे हाट वचे ज्यां घणा लोक आवे जाय त्यां ॥ वा० वळी व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ १२ ॥

मूलपाठः— ॥ १२ ॥ नो कप्पइ निगन्थाणं आवणगिंहंसि वा रच्छामुहंसि वा सिद्धाडगंसि वा तियंसि वा चचकंसि वा चच्चरंसि वा अन्तरावणंसि वा वत्थए ॥ १२ ॥

भाषार्थः— ॥ १२ ॥ हवे साध्वीने रेव्वा आथ्री कहे छे-प्रसिद्ध दुकानने विपे, घणां माणतो ज्यां हमेशा वेसतां होय एवा चोराने विपे, जेरीनी वचे, त्रण रस्ता, चार रस्ता, चक्रुं, राजपंथ, घणा रस्ता एकठा मळता होय एहवी जग्यामां साध्वीने रहेतुं नकल्पे ॥ १२ ॥

अर्थः— ॥ १३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ आ० हाट चौटा ॥ गि० घर (ज्यां आव जाव होय) तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ अ० वे हाट वचे (त्यां घणा लोक आवे जाय त्यां) ॥ वा० वळी ॥ व० रहेतुं (कल्पे) ॥ १३ ॥

मूल पाठः— ॥ १३ ॥ कप्पइ निगन्थाणं आवणगिंहंसि वा जाव अन्तरावणंसि वा वत्थए ॥ १३ ॥

माधार्थः ॥ १२ ॥ एवे साधुने रेखा आशी कंहे छे-प्रसिद्ध दुकानने विषे, घणा माणसो ह्यमेशं वेस्ता
 होय एवा चोराने विषे, शेरिनी वच्चे, त्रण रस्ता, चार रस्ता, चम्लें, राजपंथ, घणा रस्ता एकठा मळता
 होय एदनी जग्याए साधुए रेहेंतुं कल्पे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सार्धने ॥ अ० उघाडां ॥ दु० कमाडयाळां ॥ उ०
 घानके ॥ व० रेहेंतुं (एटले कमाड न होय तेवां उघाडां थानके रेहेंतुं न कल्पे) ॥ ए० एकवडी ॥ प० पछे-
 डी ॥ अं० माहि ॥ कि० वाधि ॥ ए० एकपडी ॥ प० पछेडी ॥ वा० बाहेर ॥ कि० वाधि ॥ ओ० वांधीने ॥
 चि० चेल ॥ (बखनी) चींदरडी ॥ मि० दोरीनी माफक ॥ आ० पछेडीने वाधि (शीयळनी जतना माटे)
 ॥ ए० पं० ए विधिए ॥ क० कल्पे ॥ व० रेहेंतुं ॥ १४ ॥

मूल पाठः—॥ १४ ॥ नो कल्पइ निगन्थाणं अवङ्गयदुवारिए उवस्सए वत्थए.
 एगं पत्थारं अन्तो किच्चा एगं पत्थारं वाहिं किच्चा ओहाडीयचिलिमिलियागंसि एव
 एहं कल्पइ वत्थए ॥ १४ ॥

१. एगं पत्थार upto वत्थए wanting in Bbw.

२. (मोटा) बी, (नानी) बी ने डबटयु नामनी प्रतोमां “ एय पत्थारं ” बी = वत्थए ” सुभेनो पाठ नपी.

भावार्थः—॥ १४ ॥ साध्वीने उघाढा वारणावाळा (एटले वारणां विनाना) स्थानके र्हेवुं न कळये. कदाच वारणा विनाना स्थानके र्हेवुं पडे तो एक पळेडीनो पडदो पोताने सुवानी जग्या आगळ कपडानी चीद-रडीथी वधि. वीजी एक पळेडी वारणानी जग्याए पडदा तरिखे कपडानी चीदरडीथी वधि, ए विधिए करी र्हेवुं कळये. ए प्रमाणे वे पडदानो वंदोवस्त करी पळे सुवुं, ए प्रमाणे करवावुं कारण एवुं छे के कोइ अनार्थ पुरुष शिष्यळ भंगादिकने माटे आव्यो होय नो वे पडदानो वंदोवस्त देखी पाछो हटे अने वे पडदा तोढतां सुधीमां सावधान थइ जाय जेथी पोतानो वचाव करी शके) ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ क० कळये ॥ नि० साधुने ॥ अ० उघाढा ॥ दु० वारणावाळा एटले वारणां विनाना ॥ उ० उपाश्रये ॥ व० र्हेवुं (कळये) ॥ १५ ॥

मूल पाठः—॥ १५ ॥ कप्पइ निगगन्थाणं अवङ्गुयटुवारिण् उवस्सए वत्थए ॥१५॥

भावार्थः—॥ १६ ॥ साधुने उघाढा वारणावाळा (एटले वारणां विनाना) उपाश्रए र्हेवुं कळये ॥ १६ ॥ अर्थः—॥ १६ ॥ क० कळये ॥ नि० साध्वीने ॥ अं० मांहे ॥ लि० लींघ्यो ॥ घ० घडी (कोठी) सरि-

१. This sutra is wanting in Tb.

१. टी अने नानी थो नामनी प्रतोमां आ आखो सूत्र पाठ नथी.

खो ॥ म० मात्रिभो (पेशाव करवानुं भाजन ते लांबुं घडीने संस्थाने ने घडीना भों जेटळुं सांकडुं) ॥ धा०
 राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवचो ॥ वा० वळी (कळये) ॥ १६ ॥
 मूल पाठः—॥ १६ ॥ 'कप्पद् निगन्थीणं अन्तोलित्तयं घडिमत्तयं धारेत्तए वा

परिहरित्तए वा ॥ १६ ॥

भाषार्थः—॥ १६ ॥ साध्वीने घडीने आकारे लांबुं अने पों सांकडुं एडुं मातरियुं (पेशाव करवानुं वा-
 सण) राखवुं अथवा भोगवतुं कळये पण ते अदरथी लपिटुं एटळे चुनाथी अथवा रोगानथी रंगेलुं होवुं जोइए,
 (पोहोळुं प्रकाशवंत न मळे तो उपर ललथा प्रमाणे वासण कळये) ॥ १६ ॥

अर्थ.—॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० फळये ॥ नि० सायुने ॥ अ० मांढि ॥ लि० लीप्यो ॥ घ० घडी सरखो
 हाथो मुख सांकडुं एवो ॥ म० मात्रियो (एटळे वेसाव करवानु भाजन) ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥
 प० भोगवचो ॥ वा० वळी (न कळये) ॥ १७ ॥

१. This sutra runs as follows in Bb.w. नो कप्पद् निगन्थाणं समाहिमतयं अन्तोलित्तयं धारेत्तए

वा परिहरित्तए वा.

१. मेढी ची, नानी ची ने दवत्यु नामना प्रतोमां उपर युजव पाठ छे.

मूल. पाठः—॥ १७ ॥ 'नो कण्ड निगन्थाणं अन्तोलित्तयं घडिमत्तयं धरित्तए

वा परिहरित्तए वा ॥ १७ ॥

भाषार्थः—॥ १७ ॥ साधुने अंदरथी लीपेणुं घडी लेंडुं ले संकडा मों वळुं मातरीणुं (पेशाव कारवाणुं)

भाजन (वासण) (ब्रह्मचर्यनी रक्षा मोटे) राखुं अथवा भोगवुं न कल्पे ॥ १७ ॥

अर्थः ॥ १८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ चे० बल्लनी ॥

चि० चौदरडी ॥ मि० दोरीनी भाफक अथवा वल्लनी फटको पळेडी आगळ बांधवा मोटे ॥ धा० राखवो ॥

वा० अथवा प० भोगवो ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ १८ ॥

मूल पाठः—॥ १८ ॥ कण्ड निगन्थाण वा निगन्धीण वा चेलचिलिमिणीयं

1. This sutra runs as follows in Bb. कण्ड निगन्धीणं (sio) घडिमत्तयं अन्तोलि-

त्तयं धरित्तए वा परिहरित्तए वा.

१. मोटी वा, नानी ची ने क्यल्लु नामनी प्रतोमा उपर मुखए पाठ छे.

२. °चिलिमिलियं T.B.B.

३. टी, इटाळीक घी, मोटी बी, नानी वो ए नामनी प्रतोमा "बेल थिलिमिणीयं" ने बदले "चेल चिलिमिलियं" पाठ छे.

धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधुने साध्वीने (शरीरादिक कारणे अथवा ग्रहचर्चनेनी रक्षा माटे अथवा आहारा-
दीक कारणे चेल चित्तिपिणीयं पटळे पढदो बांधवानी चीडरही जेवी दोरीसहित वल्ल पासै राखतुं अथवा भोग-
वतुं कल्पे (आचारंग सूत्रमां वल्लनी जे साधुने मर्यादा करी छे तेथी आ वल्ल वतु सपजतुं) ॥ १८ ॥

अर्थः ॥ १९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
द० पाणीने ॥ ती० कठि ॥ वि० उधुं रंहेतुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसतुं ॥ वा० अया ॥ तु० सुतुं ॥
वा० अथवा ॥ नि० निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेषे वंघतुं ॥ वा० अथवा ॥ अ० अन्न ॥ वा०
अथवा ॥ पा० पाणी ॥ वा० अथवा ॥ स्वा० मेवो ॥ वा० अथवा ॥ सा० मुखवास (सुंठ, लवंग) ॥ वा०
वळी ए ॥ आ० (चार) आहार ॥ आ० जपयो ॥ उ० वही नीत (झाडे जतुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० लघु
नीत (मातुं-पेदान) करवी ॥ वा० अथवा ॥ ग्वे० वळखो ॥ वा० अथवा ॥ सि० नासिकानो मेल ॥ वा०
वळी ॥ प० परठववो ॥ (न कल्पे) स० सहाय ॥ वा० वळी ॥ क० फरवी (न कल्पे) ॥ झा० ध्यान ॥
वा० वळी ॥ झा० ध्यावो (न कल्पे) ॥ का० काउसग ॥ वा० अथवा ॥ टा० वारपी पाहिमा ॥ वा० वळी
टा० करवी (न कल्पे) ॥ १९ ॥

मूल पाठः—॥ १९ ॥ नो कष्यइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा दगतीरंसि चि-
द्वित्तए वा निसीइत्तए वा तुयद्वित्तए वा निद्वइत्तए वा पयलइत्तए वा, असणं वा पाणं
वा खाइमं वा साइमं वा आहारमाहारित्तए, उच्चारं वा पासवणं वा खेलं वा सिद्धाणं
वा परिट्टवेत्तए, सज्जायं वा करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए काउरसग्गं वा ठाणं वा ठाइ-
त्तए ॥ १९ ॥

भाष्यार्थः—॥ १९ ॥ साधुने साधने तल्लव, नदी ने कुबाने कठि, १ उग्ग रइं, ३ वेस्सुं, ३ सुं, ४
थोडी निद्रा लेवी, ५ विशेषे लंघं, ६ अन्ननी जात खवी, ७ पाणी पीयुं, ८ मीठाई फल मेवादिक खवां, ९
मुखवास सुंठ खविगादिक खवां, ए चारे आहार करवा, १० ज्ञाडो, ११ पेसाय, १२ मोंढानो बळवो, १३ नाकं
लीट ए चीजो परठववी, १४ सहाय करवी, १५ ध्यान करुं, १६ काउसग करवो, १७ वारमी भिक्षुनी पडिया
आदरवी न कळये;

१. धम्मजागरियं वा जागेत्तए instead of ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए in CT.

१. सी ने टी नामनी प्रतोमा “ ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए ” ने बदले “ धम्मजागरियं वा जागेत्तए ” पाठ छे.

(प १७ बोल वर्ज्या तेनुं कारण के तळावादिक्ने काठि वेधी उपळा बोल न साचवे तो शुं थाय एम शि-
 प्ये पूछे गके गुरु उचर करे छे के साधु साध्वनि नदी तळावादिकने काठि वेडां गकां घणी तृपा जो लागी
 होय तो कातुं पाणी पीवानुं मन थइ जाय अथवा पाणी मदि मळ्ळादिक जांच मणसने उभेळो, घेडो देखिनि
 त्रास पांमे अथवा लोकरने संका पडे के आ साधु कातुं पाणी पीता हने इत्यादिक कारणेथी भगवनि तळावने
 काठि वेसवा उमा रहेवानी ना पाई) ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ त्रि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
 स० चित्राभण सहित (मनेने हरणहार एहवा) ॥ उ० उपाथये ॥ व० रेहेंतुं (न कल्पे) ॥ २० ॥

**मूल पाठः—॥ २० ॥ नो कथइ निरगन्थाण वा निरगन्धीण वा सचितकम्मे
 उवत्सए वत्थए ॥ २० ॥**

यावार्थः—॥ २० ॥ जे मकानमां अनेक प्रकारनां चित्रो होय एवां मकानमां साधु अथवा साध्वीए रहेतुं
 कल्पे नदी (जे मकानमां नम स्त्रीनां चित्रो होय अथवा योगी पुरुषनां चोरशी आसननां चित्रो होय तेवा
 स्थानकमां साधु साध्वीने विषयनी उदीरणा याय मोटे रहेतुं कल्पे नदी) ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ अ० चि-

ब्रामण रहित ॥ उ० उपांशए ॥ व० रेहें (कल्पे) ॥ २१ ॥

मूल पाठः—॥ २१ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा अचित्तकम्भे उवस्सए

वत्थए ॥ २१ ॥

भावर्यः—॥ २१ ॥ साधु साध्वीनि उपर कखेळां चिन्तो रहित स्यान्क होय तो रेहें कल्पे ॥ २१ ॥
अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीनि ॥ सा० गृहस्थणी प्रतीत कारीयानी अ० नि-
आ विना ॥ व० रेहें (न कल्पे) (शीयल्लनो कोइ यंग करे ते पाटे) ॥ २२ ॥

मूल पाठः—॥ २२ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सागारियअनिस्साए वत्थए ॥ २२ ॥

भावर्यः—॥ २२ ॥ साध्वीनि गृहस्थणीनी निआ विना (पट्ठे साध्वीनी पासे रात्रिए प्रतीतकारी, सारा
आचार विचारवाळी कोइ वाइ विना) रात्रिए रेहें न कल्पे ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीनि ॥ सा० गृहस्थणीनी ॥ नि० नेआ सहित ॥ व० रेहें (
(कल्पे) ॥ २३ ॥

मूल पाठः—॥ २३ ॥ कप्पइ निगन्धीणं सागारियनिस्साए वत्थए ॥ २३ ॥

भावार्यः—॥ २३ ॥ साधीने सागारिकनी निथाए (एटले उपर देखाहेली वाइ सहित) रेहेतुं कळपे

॥ २३ ॥
अर्थः—॥ २३ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ सा० गृहस्थनी ॥ नि० निथाए ॥ वा० अथवा ॥ अ०

अनिथाए ॥ वा० वळी ॥ व० रेहेतुं (कळपे) ॥ २४ ॥

मूल पाठः—॥ २४ ॥ कप्पइ निगन्थाणं सागारियनिस्साए वा-अनिस्साए वा

वरथए ॥ २४ ॥

भावार्यः—॥ २४ ॥ साधुने (रात्रीए गृहस्थी सहित अथवा गृहस्थी रहित) एटले गृहस्थनी निथा सहित

अगर रहित पण रेहेतुं कळपे ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साधीने ॥ वा० वळी

॥ सा० गृहस्थनी धन घरेणां सहित कुंडंवाळा ॥ व० यानकने विषे ॥ व० रेहेतुं (न कळपे) ॥ २५ ॥

मूल पाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा सागारिए उव-

स्सए वरथए ॥ २५ ॥

भावार्यः—॥ २५ ॥ साधु अथवा साधीने स्त्री पशु नपुंसकधीनेरे कुंडंवाळा घरपां रेहेतुं न कळपे. (जे गृहस्थना

घरमां रखा होय ते ग्रहस्थना घरणां, घन वींगेरे बिलेरेकां पडया होय तेवा घरमां रहेवुं कल्पे नहीं, कारण के साधुनी पासे माणस आववा जवाथी कोइ माणम ते घनादिक चोरी जाय अथवा रात्रिए चारणुं उघडुं रहि जवाथी वोइ चोरादि पेसी घन कइ जाय, सचारे घणीने साधु उपर पण शंका आवे के साधुए तो नहीं लीवुं होय एम दोपना कारणथी तेवुं स्थानक वर्जवुं) ॥ २५ ॥

अर्थः ॥ २६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० वळी ॥ अ० रहित ॥ सा० स्त्री पशु नपुंसक वींगेरे कुडुंव तथा घन आभरणादि (घन आभरणादि रहित) ॥ उ० यानके ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ २६ ॥

मूल पाठः—॥ २६ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा अप्प-सागारिए उवस्सए वत्थए ॥ २६ ॥

भावार्थः ॥ २६ ॥ साधु साध्वनि उपर देखाडिला स्त्री पशु नपुंसक धनादिक रहित होय तेवां स्थानकमां रहेवुं कल्पे ॥ २६ ॥

अर्थः ॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ इ० स्त्री ॥ सा० ग्रहस्थनी रहेती होय तेवां ॥

१. This sutra is wanting in C D. १. श्री, ने टी प्रतोमा भा थाओ पाड आव्यो नहीं.

उ० स्यात्कृते विषे ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ २७ ॥

मूल पाठः—॥२७॥ नो कप्पइ निगन्थाणं इत्थिसागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२७॥

भावार्थः ॥ २७ ॥ साधुने जे घरया स्त्री रहेती होय तेहुं स्थानक न कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः ॥ २८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ पु० पुरुष ॥ सा० रहेधानो होय तेहवा ॥ उ० यानके ॥ व० रहेतुं (वहने) (अथवा पुरुष रहेतो होय वीजघेर पण साधुने फाँट जे घर उतरवा आखुं होय ते घर मध्ये ते पुरुषनो वस्तु देवा मुकवानो प्रयोग पडतो होय तो तेहवा पुरुषतुं घर होय त्यां पण रहे) ॥ २८ ॥

मूलपाठः—॥ २८ ॥ कप्पइ निगन्थाणं पुरिससागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२८॥

भावार्थः ॥ २८ ॥ साधुने जेनी अंदर पुरुष रहेतो होय तेहुं स्थानक कल्पे ॥ २८ ॥

अर्थः ॥ २९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ पु० ॥ पुरुष ॥ सा० रहेतो होय ते ॥ व० स्यात्कते ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ २९ ॥

मूल पाठः—॥२९॥ नोः कप्पइ निगन्धीणं पुरिससागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२९॥

भावार्थः ॥ २९ ॥ साध्वीने जे घरनी अंदर पुरुष रहेतो होय तेहुं स्थानक न कल्पे ॥ २९ ॥

अर्थः ॥ ३० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ इ० स्त्री ॥ सा० रहेती होय ॥ अथवा एहेतुं घर के जेमा स्त्री

आवती जती होय तेवा ॥ ३० ॥ स्थानके ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ ३० ॥

मूल पाठः—॥ ३० ॥ कप्पइ निगन्थीणं इत्थिसागारिए उवस्सए वत्थए ॥३०॥

भावार्थः ॥ ३० ॥ साध्वीने जे घरनी अंदर स्त्री रहेती होय तेवुं स्थानक कल्पे ॥ ३० ॥

अर्थः ॥ ३१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ प० प्रतिवद्ध ॥ से० स्थानके ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) एट्ठे एरुं स्थानक के जेनी एक भीतने आंतरे स्त्री पुरुषना शब्दो काने पढता होय तेवा प्रतिवद्ध स्थानके रहेवुं न कल्पे ॥ ३१ ॥

मूल पाठः—॥ ३१ ॥ नो कप्पइ निगन्थाणं पडिबद्धाणं सेज्जाए वत्थए ॥३१॥

भावार्थः ॥ ३१ ॥ साधुने जोडेनी भीतमार्थी स्त्री पुरुषना विषयना शब्दो अथवा वियोगना शब्दो काने

पढता होय तेवा स्थानके रहेवुं न कल्पे (तेवा स्थानकने प्रतिवद्ध स्थानक कहीए) ॥ ३१ ॥

अर्थः ॥ ३२ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० प्रतिवद्ध ॥ से० स्थानके ॥ व० रहेवुं एट्ठे भीतने आंतरे एकली स्त्री रहेती होय ने रात्रीए पुरुष भेगा न यता होय तेवे स्थानके रहेवुं (कल्पे) ॥ ३२ ॥

१. पडिबद्ध सेज्जाए C T.

१. ही ने टी, प्रतीमा " पडिबद्ध सेज्जाए " ने बदले " पडिबद्ध सेज्जाए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ कप्पइ निगन्धीणं पडिक्खाएं सेज्जाए वत्थए ॥ ३२ ॥

भावार्थः ॥ ३२ ॥ साध्वीने जोडेना घरमां एकली स्त्री रहेवी होय त्यां रहेवुं कल्पे ॥ ३२ ॥

अर्थः ॥ ३१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरमांदि ॥ य० म० मध्य यइने ॥ ग० जवुं आववुं पडे तेवां स्थानकर्मा ॥ व० रहेवुं (न कल्पे)
(केमके स्त्री मावुं जोती होय, उघादी वेठी होय अथवा स्नान करती होय) ॥ ३१ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं गाहावइकुलस्स मज्झं मज्झेणं गन्तुं वत्थए ॥ ३३ ॥

भावार्थः ॥ ३३ ॥ साधुने ग्रहस्थीना स्त्रीवाल्गं घरमां यइने पोताना स्थानकर्मां जइशक्याय तेवां स्थानकर्मां रहेवुं न कल्पे (कारण के ग्रहस्थनां घरमां यइने जवुं आववुं पडे अने ते घरमां स्त्री उघाडे माथि वेठी होय अथवा स्नान करती होय ते साधुनीं दृष्टीए पडे जेथी साधुनो आचार सचवाय नही पाटे न रहेवुं) ॥ ३३ ॥

१. पडिक्खाएसेज्जाए C T.

१. स्त्री ने टी प्रतोमां " पडिक्खाएसेज्जाए " ने बदले " पडिक्खाएसेज्जाए " पाठ छे.

अर्थः ॥ ३४ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरमाहि ॥ व० वधो
॥ म० मध्य यद्ने ॥ ग० जद्ने ॥ व० स्थानके र्हेतुं (कल्पे) ॥ ३४ ॥

मूळपाठः—॥ ३४ ॥ कण्ड निगन्धीणं गाहावइकुलस्स मज्झं मज्झेणं गन्तुं
वत्थए ॥ ३४ ॥

भाषार्थः ॥ ३४ ॥ साध्वीने ग्रहस्थना सीवाळा घरमा यद्ने पोतानां स्थानकर्मा जवुं आववुं पडे तेवां
स्थानकर्मा र्हेतुं कल्पे ॥ ३४ ॥

ए साधु साध्वीने रेहेवा आश्री स्थानक देखाड्युं. इवे साधु साध्वीने महिमाहि कल्पे थयो होय तो शु
कारुं ते कहे छे.

अर्थः ॥ ३५ ॥ भि० (अष्टकर्म भेदकते) भित्तु (साधु) ॥ प० च शब्दयक्ती साध्वी ॥ अ०
माहिमाहि कपायादिक अधिकर्ण एटले क्रोधादिक ॥ क० करीने ॥ तं० ते ॥ अ० क्रोधादीकने ॥ अ० उप-
समाव्या विना ॥ अ० हेग उपसमाव्या विना (हेग उभो राखीने) ॥ वि० विशेषे ॥ पा० काइ पण कार्य
न करवो ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ आ० आदर दीए ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प०
आगल्यो साधु ॥ नो० न ॥ आ० आदर दीए ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगल्यो साधु ॥ अ० सन्मुख थद्ने
(उठी) ॥ उ० उभो थाय ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ नो० न ॥ अ० उठी ॥ उ० उभो थाया।

इ० इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो साधु ॥ वं० वादि ॥ इ० इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो साधु ॥ नो० न ॥
 वं० वादि ॥ इ० इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो साधु ॥ सं० भेलो ॥ पुं० जमे ॥ इ० इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो
 साधु ॥ नो० न ॥ पुं० भेलो ॥ इ० इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो साधु ॥ सं० भेलो ॥ व० रहे ॥ इ०
 इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो साधु ॥ नो० न ॥ सं० भेलो ॥ व० रहे ॥ इ० इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो साधु ॥
 उ० स्वभावे ॥ इ० इच्छा आवि तो ॥ प० आगळो साधु ॥ नो० न ॥ उ० पमावे ॥ जे० जे कोइ ॥ न० न ॥ उ० स्वभावे ॥ त०
 कोइ ॥ उ० पमावे ॥ त० तेहने ॥ अ० होय ॥ आ० आराधना ॥ जे० जे कोइ ॥ न० न ॥ उ० स्वभावे ॥ त०
 तेने ॥ न० नहोय ॥ आ० आराधना ॥ त० ते माटे ॥ अ० आपणे पोते ॥ चे० वळी ॥ उ० उपसम क्षमा
 करवी ॥ से० ते, शिष्य पुछेछे ॥ किं० केम शा माटे (स्वभावुं) ॥ आ० कसुं ॥ मं० हे पूज्य ? गुरु करे छे ॥
 उ० स्वभावुं ए ॥ सा० सार छे ॥ सा० संयमनो ॥ ३५ ॥

मूल पाठः—॥ ३५ ॥ भिक्खू य अहिगरणं कटु तं अहिगरणं अविओसवेत्त ।
 अविओसवियपाहुडे-इच्छाए' परो आढाएज्जा, इच्छाए परो नो आढाएज्जा; इ-

1. The mss. have also इच्छा for इच्छाए.

१. यथी प्रतोमो "इच्छाए" ने वदले " इच्छा " पाठ छे.

च्छाए परो अब्मुट्टेज्जा, इच्छाए परो नो अब्मुट्टेज्जा; इच्छाए परो वन्देज्जा, इच्छाए परो नो वन्देज्जा; इच्छाए परो संभुअेज्जा, इच्छाए परो नो संभुअेज्जा; इच्छाए परो संवसेज्जा, इच्छाए परो नो संवसेज्जा; इच्छाए परो उवसमेज्जा, इच्छाए परो नो उवसमेज्जा. जे' उवसमइ, तस्स अत्थि आराहणा; जे' न उवसमइ तस्स नत्थि आराहणा. तम्हा अप्पणा चेव उवसमियब्बं. से' किमाहु भन्ते?' उवसमसारं सामणं ॥३५॥

१. जो for जे.

२. " जे " बदले "जो" पाठ छे.

३. तम्हा-उवसमियब्बं अ'or उवसमसार सामणं in Bbw.

३. (मोठी) वी. (नानी] वी. ने डबल्यु ए प्रतीमां "उवसमसारं सामणं" पछी " तम्हा-उवसमियब्बं" ए शब्दो मुत्तेआ छे.

३. से wanting in Bbw.

३. तेज प्रतीमां " से " शब्द नथी.

भावार्थः—॥ ३५ ॥ साधु अथवा साध्वीने कदाचित् क्रोधेकरी मांहो महि क्लेष थयो होय तो तरत
 शत करी देवो ने मांहोमांहो स्वमत स्वामर्णा करवा ने ते स्वमत स्वामर्णा कर्था विना कांइ पण काम करवुं नहीं
 तेमां आपणे सामाने स्वमावुं ने स्वमायवा जतां सामो आपणने आदरमान देके न दे तो तेनी मरजी, सामो
 लठीलभो थाय के न थाय तो तेनी मरजी, सामो आपणने वांदि के न वादि तो तेनी मरजी, सामो आपणां
 भेळो आहार पाणी करे के न करे तो तेनी मरजी, सामो आपणां भेळो रहे के न रहे तो तेनी मरजी,
 सामो आपणने स्वमने के न स्वमने तो तेनी मरजी, जे स्वमावे ते धर्मनो आराधक अने न स्वमावे ते धर्मनो
 विराधक, ते मांटे आपणे तो तेने स्वमावुं (माफी मागवी) ; ए सांमळी शिष्य पुछे छे ? हे स्वामी ! आगलो
 न स्वमावे अने आपणे स्वमावुं तेनुं शुं कारण ? गुरु कहे छे हे शिष्य ! जे स्वमावुं-सर्वे जीव साथे माफी
 मांगी एन संजमनो सार छे ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
 था० वरसाद ॥ वा० वरसते ॥ घा० विहार करवो (न कल्पे) ॥ ३६ ॥

मूल पाठः—॥ ३६ ॥ नो कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्थीण वा वासावा-

सासु चारणं ॥ ३६ ॥

भावार्थः--॥ ३६ ॥ सासु अथवा साध्वीने वर्या ऋतु चार महिना चोपासा मध्ये एक गामयी वीजे गाम विहार कारो कल्पे नहीं. (कारण के वरसाद वरसायी रस्तामां पाणी भरायां होय, रस्तामां कीळोतरी उगी होय, घणा जीवो त्यां फरता इरता होय ते चंपाबायी मरण पावे संयमनी विरावना पांमे, मांटे चोमासामां विहार न करवो) ॥ ३६ ॥

अर्थः--॥ ३७ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० चळी ॥ हे० शी-
यळे ॥ गि० उमाळे ॥ चा० विहार करवो (कल्पे) ॥ ३७ ॥

मूल पाठः--॥ ३७ ॥ कस्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा हेमन्तगि-
न्हासु चारणं ॥ ३७ ॥

१. चरित्तए. TB.

१. टी ने धी प्रतोमां "चारणं" ने बदले "चरित्तए" शब्द छे.

२. चरित्तए TB.

२. टी ने धी प्रतोमा "चारणं" ने बदले "चरित्तए" शब्द छे.

मार्याधिः—॥ ३७ ॥ साधु अथवा साध्वीने शीयाळें उनाळें एक गावपी बीजे गाम विचरवुं कल्पे (का-
 रण के घणा जीवोने धर्म उपदेश मळे तेमज एकज जग्याए न रहेवाथी स्नेहभाव न धाय ते मो
 विचरवुं) ॥ ३७ ॥

अर्थः ॥ ३८ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा
 वळी ॥ वे० वे ॥ र० राजाने मोहोमोहि ॥ वि० वढवाड ॥ र० होय (युद्ध होय एवा नगरने विपे
 ॥ स० तरत ॥ ग० गमन करवुं (जवुं) ॥ स० तरत ॥ आ० आगमन (आववुं) ॥ स० तरत
 ग० जवुं ॥ आ० आववुं ॥ क० करवुं (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ ख० निश्च कोई ॥ नि० सा
 ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वी ॥ वा० वळी ॥ वे० वे ॥ र० राज्य ॥ वि० वढवाड ॥ र० करे
 परवा नगरमा ॥ स० तरत ॥ ग० जवुं ॥ स० तरत ॥ आ० आववुं ॥ स० तरत ॥ ग० जवुं ॥ आ० आववुं
 क० करे ॥ क० करता मत्ये ॥ वा० वळी ॥ सा० प्रसंशे ॥ से० ते ॥ दु० वेहु प्रकारे आशा ॥ बी०
 अतिक्रमतो पको (तिर्थकर अने राजा ए वेहुनी आशा अतिक्रमतोयको) ते ॥ आ० पामे ॥ चा० चोमासिक
 प० प्रायश्चित्त ॥ ठा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ ३८ ॥

मूल पाठः—॥ ३८ ॥ नो कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्थीण वा वेरज्जविरुद्ध

जंजिसि सज्जं गमण सज्जं आगमणं सज्जं गमणागमणं करेतए. जे' खलु निगन्थे वा निगन्थी वा वेरज्जविरुद्धरज्जंसि सज्जं गमणं सज्जं आगमणं सज्जं गमणागमणं करेइ करेन्तं वा साइज्जइ, से दुहओ वीइकममाणे आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारुणाणं अणुग्घइयं ॥ ३८ ॥

भावार्थः—॥ ३८ ॥ (जे माघनो राजा मरण पाय्यो छे, हजु वीजो राजा गादीए खेडो नथी जेयी) पे राउपने (बढ्याड) युद्ध चाले छे ते बखते साधु अथवा साध्वीए तेवा गामपांथी वरत नीकळुं के ते गामपां पेसतुं के नीकळुं ने पेसतुं कल्पे नहीं (कारण के अराउय पांटे अथवा सौना जीव उदवेगमां होय पांटे अने धने राजा मांशोमांही लडता होय (संग्राम यंतो होय) ते बखते साधु अथवा साध्वीने नीकळनां के पेसनां हाथी पोढा सुभदो आमथी तेम दोहादोद करता होय जेथी साधु साध्वीने दडफोट वागी जाय अथवा साधु साध्वीने सामां आबतां देली कोर अपशुक्ल गणी साधु साध्वीने मारे पांटे बढ्याड शंत यता सुधी साधु साध्वीए ते गाममां

१. जो एलु निगन्थो Mas.

१. का प्रयोग " ओ एलु निगन्थे " ने बदले "जो एलु निगन्थो" पाठ छे.

धी नीकळवुं के गाममां पेंसवुं नर्ही.) उपर देखाहेला कारणोयी नीकळवा पेंसवानी मनाइ करी छे छतां जी साधु साध्वी पोते ते गाममांयी नीकळे के गाममां पेंसे, दीजाने नीकळवा पेंसवानो हुकूम आपे (अथवा दीजो पोतानी मेळे नीकळतो पेंसतो होय तेने सारुं जाणे) ते वेहु प्रकारे आझा अतिक्रमतो यको (विरुध चालतो यको) एटले तिर्यकर अने राजा ए वेहुनी आझा अतिक्रमतो यको) तेने मोटुं चोमासिक पायश्रित आवे ॥ ३८ ॥

अः ॥ ३९ ॥ नि० साधु ॥ च० णं० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घेर ॥ पि० आहारना ॥ आ० काभने ॥ प० अर्थ ॥ अ० गयो छे त्यां ॥ के० कोइ ग्रहस्थ ॥ व० बल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० कावळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाथरीने वेसवातुं पुछणुं (तथा रजो हरण) ॥ वा० वळी एट्या वानी आपवा मटे ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साधुने (आचार्य के ग्रहस्थ थकुं) ॥ सा० पाठीयारुं (जांगड) ॥ ग० छइने ॥ आ० आचार्यना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ० सुकीने ॥ दो० बीजीवार ॥ पि० वळी ॥ ओ० गुरुनी आझा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते बल्ल लइने पछी ॥ प० पोतेज मोगवे ॥ ३९ ॥

मूळपाठः—॥ ३९ ॥ निगन्थं च णं गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुपविट्टं केइ वर्येण वा पडिगहेण वा कंभलेण वा पांयपुञ्छेण वा उवनिमन्तेज्जा, कप्पइ

से सागारकंडं गहाय आयसियपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओगहं अणुन्नवेत्ता परिहारं
परिहरित्तिए ॥ ३९ ॥

भाचार्यः ॥ ३९ ॥ साधु (गुरुनी आज्ञा यागी) आहारने माटे ग्रहस्थने घेर जाय त्यां कोइ ग्रहस्थ वल्ल, पात्र, कांबळ, वेसबाहुं पथरणुं (रजोहरण) इत्यादिकहुं निमंघण करे (एटले आपवानो आग्रह करे) तो साधु पाद्रीपारु ले (एटले के साधुए पोतानो खप जाणी केहुं पण कवी रीते केहुं तो के ते ग्रहस्थने कहके मारा गुरेने आ चीज देखादीश, जो ते मने आपशे अथवा पोते लेशे तो हुं बीजीवार नहीं आहुंअने ना पादशे तो हुं तमने पाहुं आपे जइश एम कही आचार्य के ग्रहस्थना थकुं पाद्रीपारुं लइ) गुरु पासे कवी मुके (पछी गुरु ते उपगरण साधुने आपे तो) बीजीवार गुरुनी आज्ञा मेळवी ते उपगरण पोते कइने भोगवे (गुरुना थकुं केबाहुं कारण के गुरुनी आज्ञा आहार लेवानी मेळवी गयो हतो ते आहार न मळतां उपगरण मळयां माटे आचार्य थकुं पाद्रीपारुं (जांगड) केहुं ए परमार्थ) ॥ ३९ ॥

अर्थः ॥ ४० ॥ नि० साधु ॥ च० णं० वळी ॥ व० (स्नानकर्ता) बाहर ॥ वि० सहाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंडिल ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० जाता ॥ स० थका (वाटे) ॥

के० कोइ ॥ व० वस्त्र ॥ वा० अथवा ॥ पा० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० कान्ठी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय
 पुष्टुं ॥ वा० बत्ती ॥ ल० आभूषे ॥ क० बले ॥ से० ते साधुने ॥ सा०(आचार्य के ग्रहस्य थकुं) पाठीयारुं
 (जांगड) ॥ ग० लइने ॥ आ० आचार्यना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ० सुकीने ॥ दो० बीजीवार ॥
 पि० बत्ती ॥ ओ० गुरुनी आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करिने ॥ प० ते वस्त्र कइ पछी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥४०॥

मूळ पाठः—॥ ४० ॥ निगगन्थं च णं वहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा नि-
 क्वन्तं समाणं केइ वरथेण वा पडिगहेण वा कम्बलेण वा पायपुञ्छणेण वा उवनिम-
 न्तेजा, कप्पइ से सागरकडं गहाय आयरियपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओगगहं अणुन्न-
 वेत्ता परिहारं परिहरित्तए ॥ ४० ॥

भावार्थः ॥ ४० ॥ साधु वाहर सहाय करवा माटे अथवा थंडीक शुभीकाने विषे (गुरुनी आज्ञा मेळवीने)
 जातो यको (रस्तापो) कोइ ग्रहस्य वस्त्रादिक उपगरणनी आभूषणा करे तो उपरना ३९ मां पाठमां फरमान्या
 मुजय उपगरण (गुरेके ग्रहस्य थकुं) पाठीयारु (जांगड) लइने गुरुनी आगळ लायी मुके ने बीजीवार गुरुनी
 आज्ञा पेळवीने ते उपगरण भोगवे ॥ ४० ॥

अर्थः ॥ ४१ ॥ नि० साध्वी ॥ च० णं० बळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहारना ॥ आ०
 लाभने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गयाछे त्वां ॥ के० कोइ ॥ वा० वस्त्र ॥ व० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥
 क० कावल ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय पुछणुं ॥ वा० बळी ॥ उ० आर्षत्रि ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साध्वीने ॥
 सा० गुर्वीणी अथवा गृहस्थ थकुं ॥ ग० लईने ॥ प० गुर्वीणीना ॥ पा० पण ॥ सू० आगळ ॥ ठ०
 मुकीने ॥ दो० बीजीवार ॥ वि० बळी गुर्वीणीनी ॥ ओ० आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वस्त्र लईने
 पछी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४१ ॥

मूळ पाठः—॥ ४१ ॥ निगन्धि च णं गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुध्वविडुं
 केइ वरथेण वा पडिगहेण वा कन्वलेण वा पायपुञ्छेण वा उवनिमन्तेजा, कप्पइ
 से सागारकडं गहाय पंवत्तिणीपायमूले ठ्वेत्ता दोच्चं पि ओगहं "अणुन्नवेत्ता परिहारं
 परिहरित्तए ॥ ४१ ॥

भावार्थः ॥ ४१ ॥ साध्वी (गुर्वीणीनी आज्ञा मार्गी) ग्रहस्थीने घेर आहारने मांटे गया छे त्यां कोई

१. पवत्तिणी Miss. बधी प्रतोमां "पवत्तिणी" ने बदले "पवत्तिणी" पाठ छे.

प्रहस्यी वस्त्रादिक उपगरणनी उपर प्रमाणे आमंत्रण करे तो पोतानी गुर्वीणी के ग्रहस्थ थतुं पाढीयाहं (जांगड)
 लइ गुर्वीणी पासि मुकं, गुर्वीणी (गोरार्णी) आपे तो गुर्वीणीनी आझा मेळवीने वस्त्रादिक उपगरण भोगवे ॥ ४१ ॥

अर्थः—॥ ४२ ॥ नि० साध्वी ॥ च० णं वळी ॥ च० स्थानक वाहार ॥ वि० संज्ञाप ॥ भू० भूमिने विषे ॥
 वा० अथवा ॥ वि० थंडील ॥ मू० सुभिन विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० जाता ॥ स० यकां (वाटे) ॥ के०
 कोइ ॥ व० वल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० कांबळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय
 पुछणुं ॥ वा० वळी ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साध्वीने ॥ सा० गुर्वीणीके ग्रहस्थ थकुं पाढीयाहं
 (जांगड) ॥ ग० लेईने ॥ प० गुर्वीणीना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ० सुर्वीने ॥ दो० वीजीवार ॥
 वि० वळी गुर्वीणीनी ॥ ओ० आझा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वल्ल लइने पळी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४२ ॥

मूळ पाठः—॥ ४२ ॥ निग्गान्धिं च णं वहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा
 निवखन्तं समाणिं केइ वत्थेण वा पडिग्गहेण वा कम्बलेण वा पायपुञ्छणेण वा उव-
 निमन्तेज्जा, कप्पइ से सागारकडं गहाय पवत्तिणीपायमूले ठ्वेत्ता दोच्चं पि ओग्गहं
 अणुन्नवेत्ता परिहारं परिहारित्तए ॥ ४२ ॥

भावादिः—॥ ४२ ॥ साध्वीजी वहार सहाय करवा अथवा यंडीक जनां होय अने रस्तामां कोइ ग्रहस्थी
ब्रह्मादिक उपकरणनी आमंत्रणा करे तो पूर्ववत् (४१ मा पाठमां कल्या मुज्व) गुर्वीणी (गोरानो) नी

आशा माती भोगेथे ॥ ४२ ॥

अर्थो—॥ ४३ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ लि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संख्याए ॥ वा० बळी ॥ अ० असन्न (खोराक) प्रसन्न ॥ वा० बळी ॥ ४०
चार धाना ॥ प० बोहोरवा (न कल्पे) ॥ ४३ ॥

मूळ पाठः—॥ ४३ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राज्ञो वा वि-
यले वा असणं वा ४ पडिग्गाहेत्तए ॥ ४३ ॥

भावार्थः—॥ ४३ ॥ साधु अथवा साध्वीने रात बखते अथवा संस्था बखते अथनादिक चार प्रकारनो
आहार वनेरे बोहोरवो कल्पे नर्ही ॥ ४३ ॥

अर्थः—॥ ४४ ॥ न० एट्ठो विदेशे एट्ठो वानो वरजीने ॥ प० एक (ग्रहस्थनी आशा मागेठ होय)
॥ पु० पुर्वे ॥ प० पट्टिलेखां होय ॥ से० स्यात्तक पाठ ॥ सं० संधारानां वृणां ॥ (आ चीनो रात्रे प्रथवा

સંધ્યા) લેવા કહ્યે. (શા ચીજો ગ્રહસ્થની હોય ગ્રહસ્થી દીવસે યોગવે છે તે ચીજો સાધુ દીવસે પડીલેહી મુકે પછી ગ્રહસ્થ રાત્રિણ ઠંઢપા પછી તે ચીજો સાધુ લીણ, પુવે તે ચીજો લેવાની આજ્ઞા મોગલ છે માટે) ॥ ૪૪ ॥

મૂઠ પાઠ:—॥૪૪॥ નન્નત્થ' ણેગં પુવ્વપાઢિલેહિણં 'સેજ્જાસંથારણં' ॥ ૪૪ ॥

ભાવાર્થ:—॥ ૪૪ ॥ પણ એટલો આગાર કે મ્યાનરૂ, પાટ, પયારી કરવાને ઘાસ એટલી ધીજો દીવસે ન-
જરથી જોઈ રાખેલી હોય તો રાત્રીણ લેવી કલપે (મત્તઠ્ઠવ ઈથી છે કે કોઈ ગમાદિક્રમાં સાધુ ગયા અને ત્યાં
હતરવાની તયા પાટ ટ્રણાંની જોગવાઈ ન હોય પણ કોઈ દાતાર કહે કે દીવસે તો યકાન મમુલ અમારા કામમાં
આવે છે ત્રેથી આપો શકીશું નહીં પણ રાત્રિણ તમોને આર્પશું તે વારે સાધુ અથવા સાધ્વી પોતાને યવતી
ચીજો દીવસે જોઈ રાખે અને રાત્રીણ જાત્રી છે એટલો આગાર છે) ॥ ૪૪ ॥

અર્થ:—॥ ૪૬ ॥ નોં ન ॥ કં કલ્પે ॥ નિં સાધુને ॥ વાં અથવા ॥ નિં સાધ્વીને ॥ વાં વલ્લી ॥

? નન્નત્થેગેં સેજ્જાસંથારણં પુવ્વપં Bbw.

(મોટા) ધા, નાની) ધા ને ઢવલુ નામની ટ્રતોમાં “ નન્નત્થ ઈગેં પુવ્વપાઢિલેહિણં સેજ્જાસંથારણં ” ને વડલે
“ નન્નત્થેગેં સેજ્જાસંથારણ પુવ્વપાઢિલેહિણ ” પહલો પાઠ છે.

) रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याए ॥ वा० बळी ॥ व० वस्त्र ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अ-
 पवा ॥ क० काँवळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय पुच्छणो (रजोहरण) ॥ वा० बळी ॥ प० वेहखुं (न
 कलपे ॥ ४६ ॥

मूळ पाठः—॥ ४५ ॥ नो कण्णइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वि-
 याले वा वत्थं वा पडिगहं वा कम्बलं वा पायपुच्छणं वा पडिगहाहेत्तए ॥ ४५ ॥

भावार्थः—॥ ४५ साधुनीने साध्वीनीने रात्रीए अथवा संध्याने विपे वस्त्र, पात्र, काँवळ, रजोहरणादिक
) बोहरवा कलपे नहीं ॥ ४६ ॥

अर्थः—॥ ४६ ॥ न० पण एटळो विशेष ॥ ए० एक ॥ इ० चोरे साधु के साध्वीना वस्त्रादिक चोर्या
 होय ॥ आ० ते पाछो लावी आपे ॥ सा० ते ॥ वि० बळी ॥ या० ते वस्त्रादिक चोरे ॥ प० भोगव्या होय ॥
 वा० अथवा ॥ धो० घोया होय ॥ वा० अथवा ॥ र० रंग्या होय ॥ वा० अथवा ॥ घ० घठार्या होय ॥
 वा० अथवा ॥ म० मठार्या होय (सुहाळा कीघा होय) ॥ वा० अथवा ॥ सं० धुम्या होय ॥ वा० अथवा

वनस्पती (लीळोत्री) उपर मुखया होय ते वळी पाछा रात्रे के संघ्याए आणी आपे तो लेवां कळपे ॥ ४६ ॥

मूळ पाठः—॥ ४६ ॥ नन्नत्थ' एगाए हरियाहडियाए,^२ सा वि याई^३ परिभुत्ता
वा धोया वा रत्ता वा चड्डा वा मड्डा वा संपधूमिया वा ॥ ४६ ॥

भाचार्थः—॥ ४६ ॥ एण एट्ठो आगार छे के ते साधु अथवा साध्वीनां वत्सादिक चोर चोरी गया होय
अने ते पछी पाछां आपवानुं मन थाय तो रात्री वलते एण ते लेवां कळपे.

वळी ते वत्सादिकमां चोरे केवो फेरफार कर्यो होय ते कहे छे, ते वत्सादिक चोरे भोगव्यां होय, धोयां
होय, रंग्यां होय, कुंदी करावी होय, सुवाळां कर्यां होय, घुप दीघो होय के वनस्पती, लीळोत्री उपर मुखयां होय
ते छावी आपे तो पोतनां छे माटे लेवां कळपे ॥ ४६ ॥

१. नन्नत्थेगाए Mss. २. Also हरियाहरियाए C. ३. य for याई T. B.

१. बधी प्रतोमां " नन्नत्थ एगाए " ने बदळे " नन्नत्थेगाए " पाठ छे. २. सी प्रतोमां " हरियाहडियाए " ने बदळे
" हरियाहरियाए " पाठ छे. ३. टी ने (इटालीक) बी याली प्रतोमां "सा वि याई" ने बदळे "सा वि यई" नामे पाठ छे.

अर्थः—॥ ४७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० वळी ॥
 रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याए ॥ वा० वळी ॥ अ० पंये ॥ ग० जहुं ॥ ए० आवहुं (विहार करवो)
 (न कल्पे) ॥ ४७ ॥

मूळ पाठः—॥४७॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वियाले
 वा अद्धाणगेमणं एत्तए ॥ ४७ ॥

भावार्थः—॥४७॥ साधु अथवा साध्वीने रात्रीए अथवा संध्यानी वलते विहार करवो कल्पे नहीं ॥४७॥
 अर्थः—॥ ४८ ॥ (नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० वळी)
 ॥ सं० जमणवार मांही ॥ वा० वळी ॥ सं० जमणवार ॥ ए० जावुं (न कल्पे) ॥ ४८ ॥

१. ०गमणाए Bbw, without एत्तए. २. एत्तए C B, also T.

१. (मोटा) की ने (नानी) बी तथा डबल्यु नामनी प्रतोमां “ अद्धाणगमणं एत्तए ” ने बदले “ अद्धाणगमणए ”
 पाठ छे. २. छी, (इटालीक) की ने टी प्रतोमां “एत्तए” ने बदले “एत्तए” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ४८ ॥ संखडिं वा संखडिपडियाए एत्तए ॥ ४८ ॥

भावार्थः—॥ ४८ ॥ साधुने अथवा साध्वीने जेने घेर न्यात जमती होय अथवा पंगत वेठी होय त्यां जवुं न कळपे; ते रस्ते यइने पण जवुं न कळपे (कारण के त्यां जवाथी घणा दोप उपजे, लोकोने धंका पडे के साधु न्यातनी अंदर बोहरवा जता हशे विंगेर) ॥ ४८ ॥

अर्थः—॥ ४९ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ ए० एकलुं ॥ रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥
वि० संध्या काले (सूर्य अस्त छते) ॥ वा० वळी ॥ ध० बोहर ॥ वि० संज्ञाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥
वा० अथवा ॥ वि० थंण्डल ॥ मू० मृमिने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० यानकनी बोहर नीकळवो ॥
वा० अथवा ॥ प० यानक माहे पिसवो ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० ते साधुने ॥ अ० पोता
सहित ॥ वि० वे ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ त० त्रण साधु संघाते ॥ वा० वळी ॥ रा० रात्रे ॥
वा० अथवा ॥ वि० संध्यावेळाने विषे ॥ वा० वळी ॥ व० बोहर ॥ वि० संज्ञाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा०

१. एतए C B also T.

१. धी, (इटालीक) धी ने टा प्रतीमा "एतए" ने बदले "एतए" पाठ छे .

अथवा ॥ वि० थंण्डिल ॥ मृ० मृषिने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० स्थानकधी वाहेर नीकळतुं ॥ वा० अथवा ॥
प० यानकमांही पेलतुं ॥ वा० वळी (कळपे) ॥ ४९ ॥

मूळपाठः—॥४९॥ नो कप्पइ निगन्थस्स एगाणियस्स राओ वा वियाले वा बहिया
वियारभूमि वा विहारभूमि वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा. कप्पइ से अप्पविइयस्स
वा अप्तइयस्स वा राओ वा वियाले वा ब्रहिया वियारभूमि वा विहारभूमि वा
निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ ४९ ॥

भावार्थः—॥ ४९ ॥ साधुने एकला पोतेज रात्रीने विषे अथवा संध्याने विषे व्याश्रयथी वाहेर (एटळे पोते
रेथ्या यानकधी मामा मकानमा अथवा गाप वहार) सझाय करवाने माटे अथवा थंडिल जवाने माटे नीकळतुं
कळपे नहीं भयगा पेलतुं कळपे नहीं. जरुरीयात पंडे वो पोता सहित वे अथवा त्रण साधु साथे जतुं आवतुं
कळपे ॥ ४९ ॥

अर्थः—॥ ५० ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० एकली ॥ रा० रात्रीए ॥ वा० अथवा ॥

वि० सूर्योस्त पछी ॥ वा० वळी ॥ व० स्थानकनी बाहेर ॥ वि० सहाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० अथवा ॥
 वि० थंण्डल ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० स्थानकनी बाहेर नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प०
 थानकनी माहे पेसवुं ॥ वा० वळी (न कळये) ॥ क० कळये ॥ से० ते साध्नीने ॥ अ० पोतासहित ॥ वि०
 वे साध्नी संघाते ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ त० त्रण ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ च०
 चार जणी यइने ॥ वा० धळी ॥ रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याकाले सूर्यास्त पछी ॥ वा० वळी ॥
 व० बाहेर ॥ वि० सहाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंण्डल ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी
 ॥ नि० स्थानकनी बाहेर नी कळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० स्थानक माही पेसवुं (कळये) ॥ ५० ॥

मूळपाठः—॥ ५० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए एगाणियाए राओ वा विचाले वा
 बहिया विचारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा कप्पइ से अ-
 प्पविइयाए वा अप्पतइयाए वा अप्पत्तउत्थीए वा राओ वा विचाले वा बहिया विचा-
 रभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ ५० ॥

भावार्थः—॥ ५० ॥ साध्नीने एकळां रात्रिने विपे अथवा संध्याने विपे स्थानकनी बाहेर (पटके पोते रहेल

स्थानरूथी साया मकानमो अथवा गाम वहार) सत्राय भूमिका अथवा पंडीळ भूमिकाने विषे जनुं आवतुं कळपे
 नहिं. जरूरियात पडे तो पोतासहित वे अथवा त्रण अथवा चार साध्वीनी साथे निकळतुं वेसतुं कळपे ॥ ५० ॥
 - अर्थः—॥ ५१ ॥ क० कळपे ॥ नि० सावुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ पु० पुर्वे
 दिसे ॥ जा० ज्यालगे ॥ अं० अंगदेश ते चंपा ॥ प० मगधदेश ते राजग्रह नगरना देश सुधी ॥ ए०
 विहार करवो ॥ द० दक्षिण दिसे ॥ जा० ज्यालगे ॥ को० कोसंबी नगरना देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥
 ए० पश्चिमे ॥ जा० ज्यालगे ॥ थू० थूणा नगरीना ॥ वि० देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ उ० उचर दिसे
 ॥ जा० ज्यालगे ॥ कु० कुंणाला ॥ वि० देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ ए० एटला सुधी ॥ आ० विहार
 करवो ॥ क० कळपे ॥ ए० एटला सुधी ॥ आ० विहार करवो ॥ आ० आर्य ॥ सि० क्षेत्र छे ते माटे ॥ नो०
 न ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ ए० एटलाथी ॥ वा० वाहेर केमके ज्ञान, दर्शन, चारित्रनो घटाढो थाय पण ॥
 ते० ते ॥ प० उपराने जो जनुं पडे तो ॥ ज० ज्यां गयां थकां ॥ ना० ज्ञान ॥ दं० दर्शन ॥ व०
 चारित्रनो ॥ उ० वपारो थाय तेम होय तो जनुं कळपे ॥ ति० एम ॥ वे० कहुं छुं ॥ ५१ ॥

मूळ पाठः—॥ ५१ ॥ कप्पइ निगन्थाणं वा निगन्धीण वा पुरत्थिमेणं जाव

अङ्गमगहाओ 'एत्तए, दक्खिण्णेणं जाव कोसम्भीओ एत्तए, पच्चत्थिमेणं जाव थूणा-
 विसयाओ 'एत्तए, उत्तरेणं जाव कुणालाविसयाओ 'एत्तए. एयावयाव कप्पइ, एया-
 वयाव आरिए खेत्ते; नो से कप्पइ एत्तो बाहिं. तेण परं, जत्थ नाणदंसणच्चरित्ताइं
 उस्सप्पन्ति ॥ ५१ ॥ ति वेमि.

भावार्थः—॥ ५१ ॥ साधु अथवा साध्वीनि पूर्व दिशे अंग देश (बंधा), पगघदेश (राजग्रही) सुधी,
 दक्षिण दिशे फोसंधी नगरी सुधी, पश्चिम दिशे थूणानगरी सुधी, उत्तर दिशे कुळणा नगरी सुधी, त्यां सुधी
 विहार करवो कळपे केपके ते आर्य क्षेत्र छे. ए उपरांत अनार्य देश छे माटे विहार करवो न कळपे केपके
 विहार करे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्र्यनो घटाडो याय. (अनार्य माणसतो सहवास माटे घणा दोप उपजे माटे
 आर्य देशमांज विहार करवो ते उपरांत जंजु पडे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्र्यनो बधारेो थाय तोज जंजु कळपे एम

सुधर्मास्वामी जंघुस्वाधिनो करेता हवा के हे जंघु ! जेम में श्री महावीर देव समिपे सांभळ्युं तेम हूं तुज प्रत्ये कहुं छुं ॥ ५१ ॥

अर्थः—॥ १ ॥ क० कळप सूत्रनो ॥ प० प्रथम ॥ उ० उद्देशो ॥ स० पुरो ययो ॥ १ ॥

मूळ पाठः—॥ १ ॥ कर्णे पदमो उद्देशओ समत्तो ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ बृहत् कळप सूत्रनो पेहेलो उद्देशो पुरो ययो ॥ १ ॥

॥ इति बृहत् कल्पसूत्र पदमो उद्देशओ समत्तो ॥

॥ अथ बृहत्कल्प सूत्रा विद्मो उद्देशो ॥

(बृहत्कल्प सूत्रनो बीजो उद्देशो.)

अर्थः—॥ १ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादा महि ॥ व० आगमनेने विषे ॥ सा० साक्षि (डांगर)
॥ वा० अथवा ॥ वी० व्रीही (चेत्यानी जात) ॥ वा० अथवा ॥ सु० मग ॥ वा० अथवा ॥ मा० अद्द ॥
वा० अथवा ॥ ति० तल ॥ वा० अथवा ॥ कु० कुलधि (कळथी) ॥ वा० अथवा ॥ गो० घई ॥ वा० अ-
थवा ॥ ज० जव ॥ वा० अथवा ॥ ज० जव ॥ ज० जव धान्य विशेष (पटलां धान्य) ॥ वा० वळी ॥ ओ०
नाएयां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० विपर्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० सघळें पसरलां होय ॥ वा० अथवा ॥
वि० पग मुक्कवानो ठामें न होय ॥ वा० वळी ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० सांधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०
सांधुनि ॥ वा० वळी ॥ अ० हाथनी रेखा सुके तेदलो जघन्य काळ ॥ अ० पण (पटले लगार मात्र पण) ॥
व० रहुं (न कळपे) ॥ १ ॥

मूळ पाठः—॥१॥ उवंसस्यरस अन्तो वंगडाए सालीणि वा वीहीणि वा सुग्गाणि वा मासाणि वा तिलाणि वा कुलत्याणि वा गोहृमाणि वा जवाणि वा जवजवाणि वा ओखिण्णाणि वा विखिण्णाणि वा विग्गिण्णाणि वा विप्पइण्णाणि वा, नो कप्पइ निगंन्थाण वा निगन्थीण वा, अहालन्दमवि वत्थए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ (प्रथम उद्देशार्था आहार स्थानक आश्री कथुं. वीजे उद्देशे विशेष करे छे.) उपाश्रय (अपासरानी) अंदर नीचे देखाडेका धान्य विखर्या होय तो शुं करवुं ते करे छे. उपाश्रयनी अंदर (१) हांगर, (२) व्रीही (चौखानी जात), ३ मग, ४ अहद, ५ तळ, ६ कळथी (कुळथी), ७ वंड, ८ जव, ९ जवजव धान्य नाख्या होय, विखर्या होय, सघळे पसरलां (छुटा छुटा वेरेलां) होय, पग मुकवाणी जग्या

१. ओखित्ता° and विखित्ता° T.B. विकिण्णा° B B b w.

१. टी ने इटालीक था नामनी प्रतोमां “ओखिण्णाणि” ने ‘विखिण्णाणि’ ने यदळे “ओखित्ताणि” ने “विखित्ताणि” एहवो पाठ छे. (इटालीक) बी, (मोटी) बी, (नानी) बी ने डवल्यु नामनी प्रतोमां “ विखिण्णाणि ” ने बदले “ विकिण्णाणि ” पाठ छे.

नेटली-
 न होय तेवा स्थानकर्मां साधु अथवा साध्वीने वळी हाथनी रेखा पाणीप पळरेली होय ते सुकातां नेटली-
 र लागे तेटको बलत पण तेमां रेंदुं नहीं ॥ १ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० नहीं ॥ ओ० नाख्यां होय ॥
 नो० नहीं ॥ वि० विपर्यां होय ॥ नो० नहीं ॥ वि० सयले पसयां होय ॥ नो० नहीं ॥ वि० पग मुकवाना
 ठाम (न) होय (एटले पग मुकवानो ठाम होय) ॥ रा० (एक पासे लांबो) दगळो ॥ क० कर्यो होय ॥ वा०
 अथवा ॥ पु० उंचो दगळो ॥ क० कर्यो होय ॥ वा० अथवा ॥ धि० भीत (पडीत) छगे दगळो ॥ क०
 कर्यो होय ॥ वा० अथवा ॥ कु० कुंडलीने आकारे दगळो ॥ फ० कर्यो होय ॥ वा० अथवा ॥ ल० (उपर)
 राख मसुबनी रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ मु० मादी मसुबनी मुद्रा छाप रेखा करी होय ॥ वा० अ-
 थवा ॥ पि० लुगडे करी दांकी मुक्यां होय ॥ वा० तो वळी ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥
 नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ दे० दांयाळो ॥ गि० उन्हाळो ॥ व० रेंदुं (कळपे) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ अह पुण एवं जाणेजा-नो ओखिणाई नो विचिसुणाई
 नो विइगिणाई नो विपुइणाई, रासिकडाणि वा पुअकडाणि वा भित्तिकडाणि वा

कुलियकडाणि वा लडिछयाणि वा मुद्धियाणि वा पिहियाणि वा, कप्पइ निग्गन्थाणवा
 निग्गन्धीण वा हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥ २ ॥

भाषार्थः—॥ २ ॥ पण एप माणे जे उपर देखाडेला सकानर्मा उपर चनावेला धान्य भरेलां छे पण जेप
 तेप नाखर्पा न होय, विखरेलां न होय, सयलेक पसरेकां न होय, एग मुकशानी जग्या होय, एक वालु उपर
 लांयो दगळो कर्यो होय अथवा उंचो दगळो कर्यो होय, अथवा भीत (साथे) लगतो दगळो कर्यो होय अथवा
 कुंडल (कुंडली) ने आकारे दगळो कर्यो होय, अथवा उपर राखे प्रमुख नाखेली होय, माटी प्रमुखनी
 मुत्रा (छाप) करी होय अथवा दुग्गवयी दकेल होय ते स्थानकर्पा साधु अथवा साध्वीने शीयाळें उनाळे
 रेठेठु कल्पे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ अ० हरे ॥ पु० वळी ॥ ए० एप ॥ जा० जाणे जे ॥ नो० नयी ॥ रा० राशी (एक
 पासे लांबो दगळो) ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ पु० उंचो दगळो ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ भि० भीत
 (पटीत) लगे दगळो ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ कु० कुंडलीने आकारे दगळो ॥ क० कर्यो ॥ पण ॥ को०
 कोठामहि ॥ उ० (धान्य) घाल्युं (भर्तुं) होय ॥ वा० अथवा ॥ प० पाळा माहि ॥ उ० घाल्युं (भर्तुं)
 होय ॥ वा० अथवा ॥ मं० चांसना कडा माहि ॥ उ० घाल्युं (भर्तुं होय) ॥ वा० अथवा ॥ मा० (उपरने माळे) ॥

उ० भयुं होय ॥ वा० अथवा ॥ ओ० कोठा प्रमुख मांही नाखी (छाण माटीए लीप्युं होय) ॥ वा० अथवा ॥
 वि० चारणामांही घाळी (माटीए लीप्युं होय) ॥ वा० अथवा ॥ ल० राख प्रमुखनी रेखा फरी होय ॥ वा०
 अथवा ॥ मु० छुप उपरे माटी प्रमुखनी छापरेखा मुद्रा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगडे टाक्युं होय ॥
 वा० तेयीं स्थानके वळी ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ वा०
 चोमासु ॥ व० रेवुं ॥ ३ ॥

मूळपाठः— ॥ ३ ॥ अह पुण एवं जाणेज्जा-नो रासिकडाइं नो पुञ्जकडाइं नो
 भित्तिरुडाइं नो छलियकडाइं, कोट्टारुत्ताणि वा पल्लारुत्ताणि वा मञ्चारुत्ताणि वा माला-
 रुत्ताणि वा ओलित्ताणि वा विलित्ताणि वा लञ्छियाणि वा मुद्दियाणि वा पिहियाणि
 वा, कप्पइ निरगन्थाण वा निरगन्धीण वा वासावासं वत्थाए ॥ ३ ॥

भावार्थः— ॥ ३ ॥ एण एम जाणे जे उपर देखाहेला मकानमा उपर वतावेज्जा घान्य छे एण ल्हावो दगलो
 नयीं नथी, उंचो दगलो कर्या नथी, र्थित लगतो दगलो कर्यो नथी, कुंडलीने आकारे दगलो कर्यो नथी एण
 कोठा मांही भयीं होय अथवा पाला मांहे घालपा होय अथवा वांसना कडा मांहे भयीं हाय अथवा उपरने

माले भर्या होय अथवा कोठा वीगेरेमां भर्गी छे ते छाण माटीए कपिया होय, राख प्रमुखे रेखा करी होय (राखथी दांक्या होय) अथवा मोठां उपर माटी प्रमुखनी छाप रेखा मुद्रा करी होय (मोठां माटीए क्लीपी वंघ कर्यां होय) अथवा लुगडे करी दांक्या होय एहवां स्थानक होय तो ते ठेकाणे साधु अथवा साध्वीने चोमासुं रेहेतुं वळी कल्पे ॥ ३ ॥

अर्थ:—॥ ४ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादा माहे ॥ व० आगमने विपे ॥ सु० मदिरा ॥ वि० आचतना ॥ कुं० कुंभ घडा होय ॥ वा० अथवा ॥ सो० पाटा मदिरा ॥ वि० अचितना ॥ कुं० कुंभ (घडा) होय ॥ वा० वळी ॥ उ० (ग्रहस्थे) मुखया ॥ सि० होय ॥ नो० नं ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अ० यर्वा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० क्षण मात्र ॥ अ० एण ॥ व० रेहेतुं (न कल्पे) ॥ सु० वाहर बीजो ॥ य० वळी ॥ उ० उपाश्रय ॥ ए० गवेपता (शोधता) थकां ॥ नो० न ॥ ह० (वीजुं थानक पासे) मळे ॥ ए० एम (होय तो) ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक माहे) ॥ क० कल्पे ॥ एं० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ वा० रात्री ॥ व० रेहेतुं (कल्पे जंकर माटे) ॥ नो० न ॥ से० ते (साधु) साध्वीने ॥ क० कल्पे ॥ ए० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० रेहेतुं (न कल्पे) ॥ जे० ते ॥ त० तर्वा ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥

हु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वल्ली ॥ पं० उपरांत (जेटली अधिक) ॥ ७० रहेतो ॥ से० तेदने ॥ स० जेटका
 दीवसतो ॥ छे. चारित्रनो छेद ॥ वा० अथवा ॥ प० तपंतुं प्रायश्चित आवे ॥ वा० वल्ली ॥ ४ ॥

मूळ पाठः— ॥ ४ ॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सुरावियडकुम्भे वा सोवीरय-
 वियडकुम्भे वा उवनिविल्लते सिया, नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अहाल-
 न्दमवि वत्थए. इरुत्था य उवस्सयं पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगरायं
 वा इुरायं वा वत्थए, नो' से कप्पइ परं एगरायओ वा इुरायओ वा वत्थएः जे तंतं
 एगरायओ वा इुरायओ वा परं वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ४ ॥

भावार्थः— ॥ ४ ॥ साधु अथवा साध्वीने रहेवाना उपाश्रयनी अंदर ग्रहस्ये अचित दाखना घटा मुके.
 शेष के अचित तादीना घटा मुकेला होय तो ते जग्याए साधु अथवा साध्वीए क्षण मात्र पण रहेतुं न

१. नो से कप्पइ परं—वत्थए omitted in T Bbw. २. वसई for वसेज्जा in T Bbw.

१. टी, (भोटी) टी, (नाली) टी तथा उवयु प्रतोमा " नो से कप्पइ परं एगरायओ वा इुरायओ वा वत्थए "
 ए राच्यो नपी. २. टी, (भोटी) टी, (नाली) टी ने उवत्युनी प्रतोमा " वसेजा " ने बदले " वसई " छे.

) (पण पटलुं विशेषके गायत्री अंदर अथवा गायत्री बाहेर वीजुं स्थानक शोधे), जो वहा (शोध करता)
 वीजुं स्थानक न पळे तो साधु अथवा साध्वीने एक रात्री अथवा वे रात्री (ते स्थानकर्मां जर माटे) रवेतुं
 कल्पे. ते साधु अथवा साध्वीने एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत ते स्थानकर्मां रवेतुं कल्पे नहीं. जे साधु
 अथवा साध्वी तेवां स्थानकर्मां एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत (जेठ्या दीवस अधिक) रहे तेहने तेठ्या
 दीवसतुं छेदतुं अथवा तपनुं प्रायश्चित्त आवे (आ जगाए समजवानुं एमं छे जे साधु गामडा प्रमुखर्मां जतां
 कोइ अनार्य गामादिकर्मां जइ चढया होय तो ते जग्या ए वस्ती सोधतां आवुं कारण बने तो एक रात्री, वे
 रात्री रही तरत चाल्या जवुं पण वे रात्री उपरांत रहे तो जेठ्या दीवसतुं छेद प्रायश्चित्त आपवामां आवे
 तेठ्या दीवस दीक्षामांथी ओछा करे ॥ ४ ॥

अर्थः— ॥ ५ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० यर्षोदा मदि ॥ व० आगमने विपे ॥ सी० सीतळ ॥ उ०
 पाणीना ॥ वि० अचित ॥ कुं० कुंभ (घडा) ॥ वा० अथवा ॥ उ० उन्हा ॥ उ० पाणीना ॥ वि० अचित ॥
 कुं० घडा (नाहवाना) ॥ वा० वळी ॥ उ० (ग्रहस्ये) (थाप्या) मुक्या ॥ सि० होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥
 नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० सण मात्र ॥ अ० पण ॥ व० रवेतुं (न
 कल्पे) ॥ हु० वाहर वीजो ॥ य० वळी ॥ उ० उपाश्रय ॥ प० गवेपतां (शोधतां , थकां) ॥ नो० न ॥ ल०

(धीनुं स्थानक पाप्मे) मळे (मळे नर्ही) ॥ ए० एम (होय तो) ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मदि) ॥
 क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० रहेतुं (कल्पे)
 (गहर पांट) ॥ नो० न ॥ से० ते (सातु) ने ॥ क० कल्पे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा०
 रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ त०
 त्या ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ प० उपरांत (अधिक) ॥
 व० रहे तो ॥ से० तेने ॥ स० तेडळा दीवस्तनो ॥ छे, चारित्रनो छेद ॥ वा० अथवा ॥ प० तपनुं मायथित
 आवे ॥ वा० वळी ॥ ५ ॥

मूळपाठः— ॥ ५ ॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सीओदगवियडकुम्भे वा उसि-
 णोदगवियडकुम्भे वा उवनिवित्ते सिग्गा, नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा
 अदालन्दमवि वत्थाए. इरत्था य उवस्सयं पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ
 एगरायं वा इुरायं वा वत्थए, नो' से कप्पइ परं एगरयाओ वा इुरयाओ वा वत्थए.

१. नो से कप्पइ परं-इयपु omitted in T.

१. टी नामनी प्रतमा " नो से कप्पइ परं-वत्थए " आ शब्दो नयी.

जे तत्थ एगरायाथ्यो वा दुरायाओ वा परं वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारि वा ॥ ५ ॥

भाचार्यः—॥ ५ ॥ उपाश्रयतो मर्यादा माही ग्रहस्ये दाढा अचित्त प.णीना घडा भर्या होय, उन्हा अचित्त पाणानी घडा भर्या होय (एटले गृहस्थनुं पाणीयाहं समज्जुं) ते जग्घाए साधु अथवा साध्वीए लगारमात्र पण रहेतुं कळपे नही. जो बहार बीजां स्थानकनी शोध करतां न मळे तो पुर्वोक्त स्थानकर्णा एक रात्री अथवा व रात्री रहेतुं (कळपे). एक रात्री के वे रात्री उपरांत ते साधु साध्वीनि ते स्थानकर्णा रहेतुं कळपे नही. जे साधु अथवा साध्वी तेवा स्थानकर्णा एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत (जेइळा दीवस अधिक) रहे तेहने तेइळा दीवसनुं छेदनुं अथवा तपनुं प्रायश्चित्त आवे (आ शब्दो सर्वे अपवाद उत्सर्ग समयवा एट्ठे जे वातनी ना पाडी तेज वस्तुनी कारणथी हा पाडी एम समज्जुं) ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादामाहे ॥ व० आगमने विषे ॥ स० आखी ॥ रा० रात्री ॥ जो० अग्नि ॥ शि० वक्ततां होय ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि

१. वसई for वसेज्जा in T. १ क्ष नामनी प्रतमा " वसेज्जा " ने बदले " वसई " शब्द छे.

वा० वळी ॥ अ० क्षणमात्र ॥ अ० पण ॥ व० ररेहुं (न कळपे) ॥ हु० बाहार वीजो ॥ य० वळी ॥ उ०
 उपाश्रय ॥ प० गवेपता (शोधतो) यकां ॥ नो० न ॥ ल० (वीजुं स्थानक पासे) मळेतो ॥ ए० एम होय
 जो ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मरि , ॥ क० कळपे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ - दु० बे ॥
 रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० ररेहुं (कळपे) जहरियात मटे ॥ नो० नही ॥ से० तेने (साधुने) ॥ क०
 कळपे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ हु० बे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व०
 ररेहुं (न कळपे) ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ हु० बे ॥ रा० रात्री ॥
 वा० वळी ते ॥ प० उपरांत अधिको ॥ व० ररेतो ॥ से० तेने ॥ स० तेठळा दीवसनी ॥ छे० चारित्रनी छेद
 ॥ वा० अथवा ॥ प० तपहुं प्रायश्चित आवे ॥ वा० वळी ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ उवस्सयरस अन्तो वगडाए सवरांशए जेईं द्वियाएज्जा,
 नो कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्थीण वा अहालन्दमवि वत्थए. हुत्था य उवस्सयं
 पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगरायं वा हुरायं वा वत्थए, नो से कप्पइ

१. ० रईप C T. १ ही ने टा नामनी प्रतीमा " एहए " ने बदले " राईए " बदलो छे.

परं एगारायाओ वा दुरायाओ वा वत्याए. जे तत्थ एगारायाओ वा दुरायाओ वा परं वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ उपाश्रयनी मर्यादा माहि आखी रात्री अग्नि वळती होय तो तेवी जग्याए साधु सा-
धीए लगार मात्र यण न रहेतुं. बाहर धीजुं स्थानक शोधतुं. शोधतां न मळे तो पुर्वोक्त स्थानक पांहे एक रात
के वे रात जरुयात तरिले रहेतुं कल्पे. एक रात के वे रात उपरांत साधु साध्वीने ते स्थानकमां रहेतुं कल्पे
नहीं, जे साधु साध्वी तेवा स्थानकमां एक रात के वे रात उपरांत (जेटला दीवस अधिक रहे) तेहने तेठळा
दीवसतुं छेद प्रायश्चित अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ ६ ॥

अर्थः—॥ ७ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादापहि ॥ व० आगमने विषे ॥ स० आखी ॥ रा० रात्री
॥ प० दीवी ॥ दि० वळतो होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने
॥ वा० वळीं ॥ अ० सण मात्र पण ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ दु० बाहर धीजो । य० वळी ॥ उ० उपा-
श्रय ॥ प० गेवेलतां (शोधतां) थकां ॥ नो० न ॥ ल० (धीजुं स्थानक पासे) मळे तो ॥ ए० एम होयतो
॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक पांहे) ॥ क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे रात्री

॥ वा० बळी ॥ व० रेंहुं (कळपे जरूरीयात मटि) ॥ नो० नही ॥ से० तेने (साधुने) ॥ क० कळपे ॥
 प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० रेंहुं
 (न कळपे) ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा०
 बळी ते ॥ ए० उपरांत अधिक ॥ व० रहे तो ॥ से० तेने ॥ स० तेटळा दीवसनो ॥ छे० चारित्रतो छेद ॥
 वा० अथवा ॥ प० तपहुं प्रायश्चित आंचे ॥ वा० वळी ॥ ७ ॥

मूळ पाठः—॥७॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सन्नराइए' पईवे विप्पेज्जा, नो
 कप्पइ निग्गन्याण वा निग्गन्धीण वा अहलन्दमवि वत्थए. इरत्था य उवस्सयं पडि-
 लेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगसायं वा दुसायं वा वत्थए, नो से कप्पइ परं
 षगसायाओ वा दुसायाओ वा वत्थए. जे तत्थ एगसायाओ वा दुसायाओ वा परं व-
 सेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥७॥

भावार्थः—॥७॥ उपाश्रयनी मर्यादापरि आसी रात्री दीवो वळतो होय तो तेवा स्थानकर्मा साधु अ-
 यवा साध्वीए अगार मात्र पण न रहेतुं. वाहार वीजुं स्थानक शोषतुं, शोधता न मळे तो पुर्वोक्त स्थानक मोहि एक
 रात के वे रात जहरियात तरिखे रहेतुं कल्पे. एक रात के वे रात उपरांत साधु साध्वीने ते स्थानकर्मां रहेतुं
 कल्पे नही, जे साधु साध्वी तेवां स्थानकर्मां एक रात के वे रात उपरांत (जेव्हा दीवस अधिक) रहे तेव्हा
 जेव्हा दीवसतुं छेद प्रायश्चित अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ व० उपाश्रयनी ॥ अ० पर्यादापरि ॥ व० आगमनते विपे ॥ वि० लाडुआ ममुल ॥
 वा० अथवा ॥ लो० लुवाथी हाथ खरढाय तेवी चीज (डुरमु-खफसी शीरो) ॥ वा० अथवा ॥
 ली० दुघ ॥ वा० अथवा ॥ द० दर्ही ॥ वा० अथवा ॥ स० घी ॥ वा० अथवा ॥ न० पापण ॥ वा० अथवा
 ॥ ते० तेल ॥ वा० अथवा ॥ फा० गोल ॥ वा० अथवा ॥ वू० पुडला ममुल ॥ वा० अथवा ॥ स० तलनी
 साकळी ॥ वा० अथवा ॥ सि० शीखंड ॥ म० वळी ॥ ओ० माटली भरी मुरयां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
 ठाम विखिराव्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० (साकळी जग्योमां) सयळे पसेरला होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
 पम पुक्तानो ठाम (जग्पा) न होय ॥ वा० वळी पडवी जग्पाए ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधु ॥
 वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० क्षणमात्र ॥ अ० पण ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥८॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए पिण्डए वा लोयए वा खीरं वा दहिं वा
 संपि वा नवणीए वा तेहे वा फाणियं वा पूवे वा सक्कुली वा "सिहिरिणी वा ओ-
 स्विपणाणि वा विक्खिण्णाणि वा विद्दिगिण्णाणि वा विप्पइण्णाणि वा, नो कप्पइ नि-
 ग्गन्थाण वा निगन्धीण वा अट्ठालन्दमवि वत्थए ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ उपाश्रयनी मर्यादामाहि लाडु मसुख, दुःखाधी हाय खरदाय तेवी चीज (चुरमु ला-
 कडी शीरो वगेरे, दुय, दर्ही, घी, मांखण, तेळ, गोळ, पुडळा, तळ सांकळी अथवा शीखंड एटलावानानी मा-
 टळीयो भरी मुक्की होय, ठाम भरी ठेकाने ठेकाने विलेयी होय, सांकटी जग्यामां सयळे पसरेलां होय अथवा
 सयळे पसरेलां होर पग मुक्यानी जग्या न होय तेखां स्थानके साधु अथवा साध्वीने क्षण मात्र पण रहेवुं
 न कळये ॥ ८ ॥

१. खीरे T B b w. २. फाणिंए T B b w. ३. सीहरणी T B.

१ टी, (मोटी) बी, नानी बी ने इवत्यु प्रतोमा " खीरं " ने बदले " खीरे ". २. टी, (मोटी) घी, नानी
 बी ने इवत्यु प्रतोमा " फाणियं " ने बदले " फाणिंए ". ३. टी ने (इयलीक)-बी प्रतोमा " सिहिरिणी " ने बदले
 " शारणी " पाठ छे.

अर्णः—॥ ९ ॥ अ० हवे ॥ पु० वली ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० न ॥ ओ० माटळीमांहे नो-
 ख्या होय विगेरे ४ पण ॥ रा० राशी (एक चालु दगळो) ॥ क० करी मुख्या होय ॥ वा० अथवा ॥ पु० उंचो
 दगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ भि० भीत लंगतो दगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥
 कु० कुंदल (कुंदली) ना आकारे दगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ क० राखनी रेखा करी होय
 (राखे करी छाया होय) ॥ वा० अथवा ॥ मु० मुल वपरे माटी प्रमुखनी मुद्रा छाप के रेखा करी होय
 ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगटे करी दांयया होय ॥ वा० वळो गो ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा
 ॥ नि० साधुने ॥ वा० वली ॥ हे० शीपाळो ॥ गि० घनाळो ॥ व० रेखुं (कल्पे) ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥९॥ अह पुण एवं जाणेज्जा--नो ओखिणाई' ४ रासिकडाणि वा
 पुअकडाणि वा भित्तिकडाणि वा कुलियकडाणि वा लडिछयाणि वा सुदियाणि वा
 पिहियाणि वा. कणइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥९॥

भावार्थ:-॥ ९ ॥ हवे एम बळी जाण जे स्थानकनी अंदर मुकेली उपली वस्तुथो ठेकाणे ठेकाणे पाटली
 वेगेरे भरी मुकी नथी, ठाम भरी विलेरेली नथी, सांकडी जग्यामां सघळे पसेरेली नथी, पग मुकवानो ठाम
 छे, बळी एक बालु दगळो करी मुकी छे, उंचो दगळो करी मुकी छे, भीतने लगतो दगळो करी मुकी छे, कुं-
 दळने आकारे दगळो करी मुकी छे, बळी तेना उपर राखनी रेखा करी छे (राखे करी छांदेळ छे), माटी
 मसुखे मुद्रा रेखा करी छे (छदिल छे) अथवा लुगटे करी दांकी छे एवी रीते गोटवण करेळ होय तो ते
 स्थानकमां साधुने अथवा साध्वीनि शीयाळे उनाळे ररेहुं कल्प ॥ ९ ॥

अर्थ:-॥१०॥ अ० हवे ॥ पु० बळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० नथी ॥ रा० रासि ॥ क० कीधी
 बिगेरे '४ ॥ को० कोडा माहि ॥ उ० भर्था होय ॥ वा० अथवा ॥ प० पाळा माहि ॥ उ० भर्था होय ॥ वा०
 अथवा ॥ म० वांसना कडा माहि ॥ उ० भर्था होय ॥ वा० अथवा ॥ पा० उपरने माळे ॥ उ० भर्था होय ॥
 वा० अथवा ॥ कुं० कुंभने आकारे भाजन बोठी माहि ॥ उ० घाल्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ क० घडा भर्ती ॥
 उ० मुग्धां होय ॥ वा० अथवा ॥ ओ० कोठा प्रमुख माटी नांखी छांण माटीए लींण्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
 वारणां माटीए लींण्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ ल० राप प्रमुखनी रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ मु० मुख
 उपर माटी प्रमुखनी मुद्रा रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगटे करी दांसयां होय ॥ वा० बळी ॥

क० कल्पे ॥ नि० साधुने । वा० अथवा ॥ नि० सार्धनि ॥ वा० बळी ॥ वा० चोमासुं ॥ व० रहेवुं
(कल्पे) ॥ १० ॥

मूळ पाठः—॥ १० ॥ अह पुण एवं जाणेजानो रासिकडाई ४ कोडाउत्तानि
वा पहाउत्तानि वा मथाउत्तानि वा मालाउत्तानि वा कुम्भित्तानि वा करभित्तानि
वा ओलित्तानि वा विलित्तानि वा लडिछयाणि वा सुदियाणि वा पिहियाणि वा,
कप्पइ निरगन्थाण वा निरगन्थीण वा वासावासं वत्थए ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ बळी एम जाने जे दगळा नथी कर्या विंगेरे ४ पण कोठा माहे भर्षा होय, पाला
माहे भर्षा होय, चांसना माचा माहे भर्षा होय, उपळा माळे भर्षा होय, कोठी माही घाल्या होय अथवा घडा
माही भर्षा होय ते पण छान माटीए लीप्यां होय के राख प्रसुवे रेखा करी होय के माटी मसुखनी सुख
उपर मुद्रा करी होय के बस्रादिके दांभ्यां होय तो साधु अथवा सार्धनि चोमासुं रहेवुं (कल्पे) ॥ १० ॥

(आ उपाश्रय नहीं पण ग्रहस्थानां घर समनर्वा).

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सार्धनि ॥ अ० हेठे ॥ आ० पंथी लोको आर्धनि

रता होय ॥ गि० ते घरने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० चारे दिसाए उघाडुं होय एहवा ॥ गि० घरने विषे ॥
 ० अथवा ॥ वं० वांसडा खपेदाने ॥ मू० मूळे ॥ वा० अथवा ॥ रु० आंवादिकने ॥ मू० तळे ॥ वा०
 पवा ॥ अं० कांइक दांकी वाकी उघाडी नीची भोंतवाळी कोइ माहे उतरी आवे एहवे ठामे ॥ वा० वळी ॥
 = रहेतुं (न कल्पे) ॥ ११ ॥

मूळ पाठः—॥ ११ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं अहे आगमणगिहंसि वा वियडं
 गिहंसि वा वंसीमूळंसि वा रुखमूळंसि वा अ०भावगासिर्यसि वा वत्थए ॥ ११ ॥

भावार्यः—॥ ११ ॥ साध्वानि मुसाफर कोको हेते उतरता होय तेवा घरने विषे, चारे दिसाए उघाडुं
 होय तेवा घरने विषे, वांसना खपेदानी नीचे अथवा आंवादिक शादने तळे अथवा कांइक दांकी कांइक उघाडी
 नीची भोंतवाळी कोइ अंदर उतरी आवे एहवी जग्याए (शियळनी रक्षा भाटे) रहेतुं (न कल्पे) ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ अ० हेते ॥ आ० पंथी लोक आधीने उतरता होय ॥
 गि० ते घरने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वं० वांसना खपेदाने ॥ मू० मूळे ॥ वा० अथवा ॥ रु० आंवादिकने

॥ मू० तळे ॥ वा० अथवा ॥ अ० कांइक दांकी वाकी लघादी नीची भीत कोइ मशि उत्तरी जावे एहवे ठामे ॥
वा० वळी ॥ व० र्हेतुं (कळपे) ॥ १२ ॥

मूळ पाठः—॥ १२ ॥ कणइ निगन्याणं अहि आगमणगिंहंसि वा वंसीमूलंसी
वा रुक्त्वमूलंसि वा अन्भावगासियंसि वा वत्पए ॥ १२ ॥

भावार्यः—॥ ११ ॥ साधुने पंथी सुसाफर लोको रेंडे आवी उत्तरता होय तेहेवा घरने विपे, चारे बाजु
लघाडुं होय तेवा पकानपां, वांसना खेपेडा नीचे, शाड तळे अथवा कांइक दांकी कांइक लघादी नीची भीत-
वाळी जेमां कोइ उत्तरीने आवी शके एहवी जग्याए (निर्भयपणा माटे ने श्रियळनी रक्षा माटे) र्हेतुं कळपे.
॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ ए० एक ॥ सा० ग्रहस्थतुं स्थानक होय तो ॥ पा० तेहेना घरनी आहार न लेवो ॥
दो० वे ॥ ति० त्रण ॥ च० चार ॥ प० पांच जणतुं ॥ सा० स्थानक होय तो ॥ पा० पांच घर तजवा ॥
(के शुं करतुं तेनो उत्तर कहे छे) ॥ ए० एक ॥ त० ते पांच मांहियां ॥ क० सेज्यांतरपणे ॥ ठ० यापवो ॥
(एटले तेने घेर आहार न लेवो) ॥ अ० वीकीना घेर आहारने अर्थ ॥ नि० प्रवेश करवो (आहार लेवो)
॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ एगे सागरिष पारिहारिए, 'दो तिणिण चत्तारि' पञ्च सा-
गरिया पारिहारिया; एगं तत्थ कप्पागं ठवइत्ता अवसेसे निविसेज्जा ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ इधे उपर वतावेळां स्थानकर्मा उतरवुं वहुं पण कोनी रमाथी उतरवुं ते अधिकार
कहे छे. मकानना घणीनी आझा लइ मकानमा उतरवुं. ते आझा आपनारने सेज्यांतर कहीए अथवा स्थानक
नो दातार कहीए. कारणके अनना दातार घणा छे पण स्थानकना दातार बहु थोडा होय छे. आवा एक
सेज्यांतरना घरनो आहार न लेवो, (आंशो मश थाय छे जे शुं तेने नीच पायरीमां गण्यो ! तो कहे, ना, जेणे
स्थानक आधुं तेनोज आहार लेवानो रीवाज होय तो घर्णा जयाए साधुने स्थानक मळनु दुर्लभ थइ एडे अथवा
आहार लेतां घर्णा दोष उपने जेयी सेज्यांतरनो आहार न लेवो). वळी शिष्य पूछे छे के हे स्वामी ! आपे वहुं
के जे घरनो माळेक होय तेनी रजा लेवी, तेने सेज्यांतर गणवो अने तेना घरनो आहार पाणी न लेवो एतो
ठोक पण कोइ स्थानक, वे अथवा त्रण अथवा चार अथवा पांच जणानी मालकानुं होय एटले के कोइ मकान

१. दोत्रि B. २. पद्य only in T.B. १ वी (इटालिक) नामनी प्रतमां " दो " ने बदले " दोत्रि "
उत्तर पं. २ टी ने (इटालिक) वी नामनी प्रतोमांज " पय " छन्द छे.

पंचदं होय तो सेज्यांतर कोने गणवो? उचर-ते पांच मध्येयी एक जणनी-आज्ञा लेवी ने तेने सेज्यांतर गणवो
अने तेने घर आहार न लेवो, बीजा बाकीना रखा ते सर्वे घरनों आहार-लेवो ॥ १३ ॥

अर्थ:—॥ १५ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
सा० सेज्यांतरनो ॥ पि० आहार ॥ व० घर बहार ॥ अ० नथी ॥ नी० काढयो ॥ सं० बीजा घरना पिड
(आहार) साथे भेल्यो होय (अथवा बीजाने ते आहार आप्यो होय) ॥ प० लेवो (न-कळपे केपके-सेज्यां-
तरना घरमां रखां छे ते माटे) ॥ १४ ॥

मूळपाठः—॥ १४ ॥ नो कषइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा सागारियिपिण्डं
बहिया अनीहदं संसट्टं पडिगाहेत्तए ॥ १४ ॥

भावार्थः—॥ १४ ॥ साधुने अथवा साध्वीने सेज्यांतरना घरनो आहार (पाणी) न कळपे तेमां बळी
“अनीहदं असंसट्टं” ए शब्दो उपरयी चौभंगी याय छे ते चार भांगा मध्ये बीजो भांगो निधययी दोपित-
छे माटे सर्वथा-वर्जवो, पेहेलो ने बीजो भांगो ए बे भांगा व्यवसायी दोपित छे पण निधययी दोपित नथी तो-
पण धर्जवा अने चौये भांगे आहार लेवो कळपे ते देवादे. छे-पेहेलोः भांगो कहे छे, ते सेज्यांतरनो-आहारः

परनी बाहेर काढयो नथी (घरमाज छे) पण ते आहार बीजा कोईना घरना आहार साथे भेळयो हे (अथवा बीजा को ईने ते आहार आपी चुकयो होय) एटळे के ते आहार बीजानो थयो सेज्यांतरनो नही पण साधु के साथी, ए न बोहरवो कारण के सेज्यांतरना घरमा छे, घर बहार काढयो नथी, तेथी दुनीयाने शं उपने के साधु सेज्यांतरना घरनो आहार बोहेरे छे ते मांटे ए व्यवहार दोष बर्जवो ॥ १४ ॥

अर्थ:—॥ १५, ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० षळी सा० सेज्यांतरनो ॥ पि० पिण्ड (आहार) ॥ व० बाहेर ॥ अ० नथी ॥ नी० काढयो ॥ अ० नथी ॥ सं० बीजा घरना पिंड (आहार) साथे भेळयो (अथवा बीजाने ते आहार आप्यो नथी) ते सेज्यांतर ॥ सर्वथा सेज्यांतरनो अने सेज्यांतरना घर मांदि रहयो छे ते मांटे ॥ प० केवो (न कल्पे) ॥ १५ ॥

मूळ पाठः—॥१५॥ नो कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्धीण वा सागारियणि
 बहिंया अनीह्णं असंसदुं पडिग्गाहेत्तए ॥१५॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ सेज्यांतरनो आहार तेना घरमाथी बाहेर काढयो पण न होय, बीजाना घर आहार साथे भेळयो न होय (अथवा ते आहार बीजा कोईने आप्यो पण न होय) एटळे ते आहार सेज-

तरनोज छे ते तेना घरमाही रहो छे माटे साधु अथवा साध्वीने ते आहार लेवो न कल्पये, ए बीजो भांगो थयो ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नो० न ॥ क०कल्पे ॥ नि० साधु ॥ धा०अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० कळी। सा० सेज्यतरनो ॥ पि० पिंड (आहार) ॥ व० वाहेर ॥ नी० काढथो होय ॥ अ० नथी ॥ सं० अनेराना घरना आहार साथे भेळ्यो (अथवा धीजाने ते आहार आप्यो नथी) ॥ प० एहवो आहार लेवो (न कल्पये) ॥ १६ ॥

मूळ पाठः—॥१६॥ नो कपड् निगन्थाण वा निगन्धीण वा सागारियपिण्डं बहिया नीद्वडं असंसदुं पडिगाहेत्तए ॥१६॥

भाषार्थः—॥ १६ ॥ ह्वे धीजो भांगो करे छे. साधुने अथवा साध्वीने सेज्यतरना घरनो आहार सेज्यतरना घरनी वहार काढयो होय, बीजा कोइने देवा जाय छेपण हलु धीजाना घरना आहार साथे भेळ्यो नथी (अथवा धीजाने ते आहार आप्यो नथी) तेवो आहार वोहरवो कल्पे नहीं (ए धीजो भांगो व्यवहार दोप माटे वर्जवो) ॥ १६ ॥

अर्थः—॥१७॥क० कल्पे ॥ नि०साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धनि ॥ वा०वल्ली ॥ सा०सेज्यांतरनो ॥
 पि० आहार ॥ व० बाहेर ॥ नी० काढयो होय ॥ सं० बीजाए पोताना पिंड आहार साथे भेळ्यो होय (अ-
 यथा बीजाने ते आहार आप्यो होय) तेवो आहार ॥ प० लेवो (कल्पे) ॥ १७ ॥

मूलपाठः—॥ १७ ॥ कण्ड्व निगन्थाण वा निगन्धीण वा सागारियपिण्डं

बहिया नीहडं संसट्टं पडिग्गाहेत्तए ॥ १७ ॥

भाचार्थः—॥ १७ ॥ हवे चोयो भांगो कहे छे. साधुने सार्धनि सेज्यांतरनो आहार सेज्यांतरना घरयो
 बाहेर काढयो होय, अनेराना आहार साथे भेळ्यो होय (अथवा अनेराने ते आहार आपी दीधो होय) ते
 आहार (पाणी बीजा पासेधी निर्दोष पाटे) लेवो कल्पे ए चोयो भांगो ययो ॥ १७ ॥

अर्थः—॥ १८ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धनि ॥ वा०
 वल्ली ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पि० पिंड (आहार) ॥ व० घरयी बाहेर ॥ नी० काढयो होय पण ॥ अ०नधी
 स० भेळ्यो पट्टे. बीजाना आहार साथे येज्यो नधी ॥ सं० (साधु सार्धनी नधी के पाटे अण भेळ्यो तेहवो आ-

हार आपवा माटे) भेळो ॥ क० करे तेवो आहार (न कळये) ॥ जे० जे ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधु ॥ वा०
 अपवा ॥ नि० साध्वी ॥ वा० वळी ॥ सा० सेज्यतरनो ॥ पि० पिंड (आऱार) ॥ व० बोहेर ॥ नी० काढयो
 होय ॥ अ० नथी ॥ सं० बीजाना आहार साथे भेळयो (ते लेवा माटे) ॥ सं० (साधु साध्वी) भेळो ॥ क० करे ॥
 क० करताने ॥ वा० वळी ॥ सा० अनुमोदे ॥ से० ते ॥ दु० वेहु वाचतो ॥ वी० अतिक्रमता-थका (अपवा
 वेहु एटके तिर्यकर अने पणीनी आशा ॥ वी० अतिक्रमता (उर्ध्वन करता) यत्ना ॥ आ० पापे ॥ चा० चड-
 मासिक ॥ प० प्रापश्चित्तुं ॥ टा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रापश्चित ॥ १८ ॥

मूळ पाठः—॥ १८ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा सागारियपिण्डं
 बहिया नीइडं असंसडं संसडं करेतए. जे खलु निगन्थे वा निगन्थी वा सागारि-

१. This sutra not in CT. नो कप्पइ-करेतए not in Bbw. २. जो खलु निगन्थो Miss.

१. ती ने टा नामनी प्रतोमां था सुय पाठ आणो नथी. (भोटी) धी, (नानी) बी ने ढबल्लु नामनी प्रतोमां
 " नो कप्पइ " धी " करेतए " मुथीनो पाठ नथी. २. वथी प्रतोमां " जे खलु निगन्थे " ने बदले " जो खलु निग-
 न्थो " नो पाठ छे.

यपिण्डं ब्रह्मिणा नीहडं असंसदं संसदं कोइ करेन्तं वा साइज्जइ, से' दुहओ वीइक्कम-
माणे आवज्जइ चाउम्मसियं परिहारुणं अणुग्घाइयं ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधु अथवा साध्वीने सेज्यातरनो आहार घरनी बाहेर काढयो होय पण बीजाना आहार साथे भेळवेळ न होय पण जे आहार (चोहरवा) लेवा माटे भेळो करे तेवो आहार कल्पे नहीं. जे साधु अथवा साध्वी सेज्यातरनो आहार बाहार काढयो होय पण बीजाना आहार साथे अणभेळेल होय (एटले बीजाना आहार साथे भेळो करेळ न होय) ते आहार भेळो करे, भेळो करताने साहज (मदद) करे ते वेहु वाधत अतिक्रमतो यको एटले वेहु वाधतपां गुन्हो करतो यको (अथवा वेहु एटले तिर्थकर ने घणी (दा-
तार) नी आश्रातुं लळयन करतो यको तेने मोडुं चोपासिक प्रापधित आवे ॥ १८ ॥

अर्थः—॥ १९ ॥ सा० सेज्यातरने ॥ आ० (कोइ अनेरा ग्रहस्ये सुपढी प्रभुप) आणीनि आपी ॥ सा० सेज्यातरने पोते ॥ प० क्लीधी ॥ त० तेर्वाथी तेने ॥ दा० आपे तो ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ प०

१. से Wanting in Bb. 1. (मोक्ष) वा, (नानी) यी ने हबल्यु प्रतोमा " से " शब्द नहीं.

ते सुखही लेवी (न कल्पे) सेज्यांतानी यइ माटे ॥ १९ ॥

मूळपाठः—॥ १९ ॥ सागारियस्स आहडिया सागारिएणं पडिगंगहिता, तम्हा दावए, नो से कयइ पडिगंगहिताए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ वळी सेज्यांतर आश्री चौभंगी करे छे, कोइ ग्रहस्ये सेज्यांतरने सुखही प्रमुख बा-
हेरथी आणीने आपी ते सेज्यांतरे लीधी तेमाथी सायुने बोहराने तो कल्पे नहीं केमके ते सुखही सेज्यांतरनी
यइ माटे ए प्रथम भांगो ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ सा० सेज्यांतरने ॥ आ० (अनेरा कोइए आहार सुखही प्रमुख) आणी आपी ॥
सा० सेज्यांतरे पोते ॥ अ० नथी ॥ प० लीधी ॥ त० तेमाथी तेने (सुखडीनो धणी) ॥ दा० आपे तो ॥

१. The Sutras 19 to 22. have in Bbw there place after 24.

१. (मोठी) वी, (नार्नी) वीने डबल्यु नामनी प्रतोमो १४ मा पाठ पछी १९ थो २२ मा सूत्रोना पाठ आवे छे.

२. ंगाहिया for ंगाहिता in TB.

२. टी ने (इटालीक) वीमा “ पडिगंगहिता ” ने बदले “ पडिगंगहिता ” पाठ छे.

ए० एम ॥ से० तेने (ते सुखदी) ॥ क० कल्पे ॥ प० लेवी (अनेरानी छे ने सेज्यांतरे ६५५५ नया ...
लेवी कल्पे) ॥ २० ॥

मूळ पाठः—॥ २० ॥ सागारियस्स आंहडिया सागारिणं अपडिग्गाहिता,
तम्हा दावए, एवं से कप्पइ पडिग्गाहितए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ कोइ पुरूपे वाहेरथी सुखदी प्रमुख सेज्यांतरे आणी आपने सेज्यांतरे ते कीधी;
नथी ते सुखदीमाथी ते सुखदीनो घणी साधुने बोधारावे तो ते सुखदी लेवी (बोहरवी) कल्पे केपके सेज्यांतरे
लीधी नथी ए वीजो भागो ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ सा० सेज्यांतरे ॥ नी० (आहार सुखदी प्रमुख) बीजाने घेर आणी आपी ॥ प० ते बीजा
घरवाळाए ॥ अ० पोते न ॥ प० लीधी ॥ त० तेपाथी (ते सुखदी प्रमुख) साधुने ॥ दा० आवे तो ॥ नो० न ॥
से० साधुने (ते सुखदी) ॥ क० कळपे ॥ प० लेवी (न कळपे) ॥ २१ ॥

१. ग्गाहिया for ग्गाहिता in TB.

१. टी अने (इयत्कीक) बीमा " अपडिग्गाहिता " ने बदळे " अपडिग्गाहिया " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ २१ ॥ सागारियस्स नीहडिया परेण अपडिग्गाहित्ता, तम्हा दावए,
नो से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ सेज्यांतर सुखडी प्रमुख लइ कोइ बीजाने आपवा गयो ते बीजा घरवाळाए लीधी
नथी तेमांथी ते सुखडी साधुने (ते बीजो पुरुष) आपे तो पण केवी कळपे नहो केपके ते सुखडी सेज्यांतरनी
छे माटे ए बीजो भांगो ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ सा० सेज्यांतरे ॥ नी० सुखडी प्रमुख बीजाने घेर आणी आपी ॥ ५० ते बीजा घर-
वाळाए ॥ ५० पोते लीधी ॥ त० तेमांथी (ते सुखडी प्रमुख) साधुने ॥ दा० आपे तो ॥ ५० एम ॥
से० साधुने (ते सुखडी) ॥ क० कळपे ॥ ५० केवी (बीजानी यइ माटे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ सागारियस्स नीहडिया परेण पडिग्गाहित्ता, तम्हा दावए,
एवं से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए २२ ॥

१. टी ने (इयालीक) या प्रतोमां “ अपडिग्गाहित्ता ” ने बदले “ अपडिग्गाहिद्या ” पाठ छे. २. “ पडिग्गाहित्ता ”
ने बदले “ पडिग्गाहिद्या ” पाठ छे.

भाचार्यः—॥ २२ ॥ सेज्यांतरे मुख्डी प्रमुष बीजाने घेर आणी आपी, बीजा घरवाळाए ते मुख्डी लीधी भाधी ते बीजो घरवाळो जेणे मुख्डी लीधी ते केनार बोहरावे तो साधुने केवी कल्पे, बीजानी थइ ते माटे ए चोयो भांगो ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ सा० सेज्यांतरना आहारनो ॥ अ० अंस (भाग) होय (एटके के सेज्यांतर ने बीजा चार ग्रहस्य एकठा जमवाना होय ने कथाना भागनी भेळी रसोइ करी होय . ते वासणभा सेज्यांतरनो भाग होय) ते भाग ॥ अ० नधी ॥ विभ० वहेरुपो ॥ अ० नधी ॥ वो० ते भाग (छिदयो) जुदो कर्यो नधी ॥ अ० नधी ॥ वो० जुदो कर्यो एटके ते आहार मध्ये येगो रहो छे ॥ अ० नधी ॥ नि० सहुनो आहार वहेचण करी जुदो नधी ॥ वो० जुदो कर्यो एटके ते आहार मध्ये येगो रहो छे ॥ अ० नधी ॥ नि० सहुनो आहार वहेचण करी जुदो कर्यो ॥ त० तेमाथी (ते समुदायमाथी) ॥ दा० कोइ साधुने आपे तो ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ प० आहार केवो (न कल्पे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २३ ॥ सागरियस्त असियाओ 'अविमत्ताओ अब्वोच्छिन्नाओ
अव्वोगडाओ अनिज्जूदाओ, तम्हां दावए, नो से कप्पइ पडिगहितए ॥ २३ ॥

१. अविमत्ताओ not in Bbw. २. एवं से instead of तम्हां Bbw.

१. (मोटी) शी, (नानी) बी ने दबल्लु प्रतोमा " अविमत्ताओ " पाठ नधी. २. (मोटी) शी, (नानी) शी ने दबल्लु प्रतोमा " तम्हां " ने बदले " एवं से " पाठ छे.

भावार्यः—॥ २३ ॥ वळी सेज्यांतर विंचे चिंचोप कहे छे, एक सेज्यांतर अने बीजा चार ग्रहस्थ एम पंचि एकठा मळी एकठा जमवाना होय ने पंचिहुं एकहुं राधुं होय तेमां सेज्यांतरनो आहार पण भेगो छे, ते सेज्यांतरनो भाग व्हेच्यो नथी, जुदो कर्षो नथी, ते आहार मध्ये भेगो रह्यो छे, सहुनो आहार व्हेचण करी जुदो जुदो कर्षो नथी, एक भाणायीं सर्वे आहार काढी सर्वे भेगा जमना वेठा तेमांथी ते समुदाय पहिलो सेज्यांतर सिवायनो बीजो कोई ग्रहस्थ साधुने आहार आपे तो साधुने ते आहार लेवो कळपे नहीं, सौना भेळो सेज्यांतरनो अंश पाटे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ सा० सेज्यांतरनो आहारनो ॥ अ० अंश (भाग) होय पटळे बीजाना आहारमां तेना आहारनो भाग होय पण ते सेज्यांतरनो आहार ॥ वि० व्हेच्यो होय ॥ वो० जुदो कर्षो होय ॥ वो० ते आहार बीजाना आहार भेळो न रह्यो होय ॥ नि० व्हेचण करी सहुनो आहार जुदो जुदो कर्षो होय ॥ त० तेमांथी (ते समुदायमांथी) दा० कोइ (वाकी रहेला आहारमांथी) साधुने आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ प० लेवो (कळपे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ सागारिस्स अंसियाओ 'विभत्ताओ वोचिछन्नाओ वोग-

? विमत्ताओ pob in Bbw. १. ची, नानी ची ने दबल्लु प्रलोमा "विमत्ताओ" इत्य नथी.

डाओ निज्जूहाओ, तम्हा' दावण, एवं से कण्णइ पडिगगहित्तण ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ सेज्यत्तरना आहारनो अन्न (भाग) चीजानी रसोद करी होय तेमां होय पण ते से-
 व्परत्तरनो भाग वेद्वेयो होय, जुदो कर्यो होय, चीजाना आहार भेगो सेज्यत्तरनो आहार न रह्यो होय, वेद्वेचण-
 करी सद्धुनो-आहार जुदो जुदो कर्यो होय, (एट्ले के ते सेज्यत्तरनो भाग जुदो पाही आप्यो होय, ते सेज्यत्तर-
 तरे पोतानो करी लीषो होय, जे सेज्यत्तरनो ते आहारमां अन्न (भाग) वाकी न रह्यो होय) ते वाकीना आ-
 हारमापी ते समुदायमापी सेज्यत्तर विनानो चीजो कोद साधुने आहार बोहरावे तो साधुने ते आहार केवो।
 फल्पे (केमके-सेज्यत्तरनो भाग ते आहारमां नयी मटिः) ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ सा० सेज्यत्तरने घरे ॥ पू० प्राहुणाने (पेपानने) ॥ थ० भोजन ॥ उ० निमित्ते ॥
 च० (सेज्यत्तर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेळाए ॥ सा० सेज्यत्तरनुं ॥ उ० उपगण (हाडलीः) ॥
 जा० मादि ॥ नि० निपत्राच्युं (राधुं) ॥ नि० जमता कधुं ॥ प० सेज्यत्तरने पाहीपारो ते आहार आप्यो
 होय ॥ तं० ते कथेलुं अन्न ॥ सा० सेज्यत्तर ॥ दे० आपे ॥ सा० सेज्यत्तरना ॥ प० सगा संवधी ॥ दे०
 आपे ॥ त० तेमापी ॥ दा० देता पत्ये ॥ नो० न ॥ से० ते ॥ फ० फल्पे ॥ प० साधुने केनुं (कल्पे नहीं) ॥ २५ ॥

१. एवं से instead of तम्हा Bbb. २. ची, नानी ची ने इवस्य प्रतोमां "तम्हा" ने बदले "एवं से" पाठ छे

मूळपाठः—॥ २५ ॥ सागारियस्त पूयाभत्ते उद्देसिए चेइए पाहुडियाए, सागा-
रियस्त उवगरणजाए निद्रिए निसदुं पडिहारिए, तं सागारिओ देइ, सागारियस्त
परिजणो देइ, तम्हा दावए, नो से कणइ पडिग्गाहेत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थः ॥ २५ ॥ सेज्यांतरने घेर वौइ मेमान आव्यो होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं रांधेलुं अन्न खपतुं
नथी तेथी सेज्यांतरे कोंठं अन्न ते मेमानने रांधवा आयुं. सेज्यांतरना वासणयां त्रे मेमाने रांध्युं पछी ते मेमान
जम्यो तेमाथी वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयाहं आयुं होय तेमाथी सेज्यांतर आपे के सेज्यांतरना सगावहालां
आपे तो पण ते अन्न केवुं नही पारण के ते अन्नामां सेज्यांतरनो अन्न (भाग) छे ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ सा० सेज्यांतरने घेर ॥ पू० मेमानने ॥ घ० भोजनने ॥ च० निमित्ते ॥ च० (सेज्यांतर
अन्न) आपे ॥ पा० जमगानी वेळाए ॥ सा० सेज्यांतरने ॥ उ० उवगरण (हांडली) वासण ॥ जा० मांहे ॥
नि० निपजाव्युं (रांध्युं) ॥ नि० जमता वध्युं ॥ प० पाढियाहं ते वधेलुं अन्न सेज्यांतरने आयुं होय ॥ ह०

*. In 25 to 28 Sutrās in PT also वेज्या for देइ.

१. २५ थी २८ सुत्रोमां थी ने टा प्रतीमां “ देइ ” ने बदले “ देज्या ” पाठ छे.

त वधेत्तु अन्न ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगासंबधी ॥
 दे० दीप ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पू० मेमान ॥ दे० दीप ॥ त० तेमाथी ॥ दा० देता प्रत्ये ॥ नो० न ॥
 से० ते साधुने ॥ क० कळरे ॥ प० लेखु ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उद्वेसिए चेइए पाहुंडियाए, सागा-
 रियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसट्टे पडिहारिए, तं नो सागारिओ देइ, नो सागारि-
 यस्स परिजणो देइ, सागारियस्स पूया देइ, तम्हां दावए, नो से कप्पइ पडिगाहितए ॥ २६ ॥

भाबार्थः—॥ २६ ॥ सेज्यांतरने घर कोइ मेमान आव्यो होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं रधिलुं अन्न खपतुं
 नथी तेथी सेज्यांतरे कोहं अन्न तेने राघधाने आपुं. सेज्यांतरना वासणमां ते मेमाने ते अन्न राधुं, पछी ते
 मेमान जन्म्यो तेमाथी जमतं वधेत्तुं अन्न सेज्यांतरने पाठीपाहं आपुं होय ते वधेत्तुं अन्न साधुने ते सेज्यांतर

१. पाहुंडिए Bbbw. २ निसिट्टे Bbbw.

१. थी, नानी यी ने इबल्यु प्रतोमां " पाहुडियाए " ने बदले " पाहुडिए " पाठ छे. २. बी, नानी बी ने इबल्यु
 नामनी प्रतोमां " निच्छे " ने बदले " निधिठे " पाठ छे.

आपे नहीं, सेज्यांतरना सगासंबधी दीए नही एण मेमान पोते साधुने बोहरावे तो पण साधुने ते अन्न लेवुं न कळपे केमके सेज्यांतरनो अंग छे ते माटे ॥ २६ ॥

अर्थ:- ॥ २७ ॥ सा० सेज्यांतरने घेर ॥ घू० मेमानने ॥ भ० भोजनने ॥ उ० निमित्ते ॥ चे० (से-
ज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी बेळाए ॥ सा० सेज्यांतरलुं ॥ उ० उथरण (वासण) ॥ जा० माहे
॥ नि० निपजाळुं राधुं ॥ नि० जमता वधुं ॥ अ० नयी ॥ प० पाढीयावं (तेवधेळुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयावं
आपुं न होय) ॥ तं० ते ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगासंबधी ॥ दे० आपे
॥ त० तेमाथी साधुने ॥ दा० देता प्रत्ये ॥ नो० न ॥ से० ते ॥ क० कळपे ॥ प० लेवुं (कळपे नही) अद-
तबागे ते माटे ॥ २७ ॥

मूळपाठः— ॥ २७ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उदेसिए चेइए पाहुंडियाए, सागा-
रियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसंठे अपडिहारिए, तं सागारिओ देइ, सागारियस्स
परिजणो देइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पडिग्गाहित्तए ॥ २७ ॥

१. २. पाठांतर २६ वा पाठ मुज्जम जाणवो.

भावार्थः—॥ २७ ॥ सेज्यांतरने घेर भेमान आव्यो होय ते भेमानने सेज्यांतरनुं राधिलुं अन्न खपतुं नर्था
 हेथी सेज्यांतरे कोरु अन्न तेने रांधवाने आप्युं, सेज्यांतरना वासणर्पां ते भेमाने ते अन्न रांध्युं, पछी ते भेमान
 जम्यो तेमार्थी जमतां वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारुं आप्युं न होय ते वधेलुं अन्न साधुने सेज्यांतर आपे
 के सेज्यांतरना सगासंबंधी आपे तो ते अन्नमार्थी वोहरावतां साधुने ते अन्न वोहरतुं कळपे नर्था केमके अद-
 न्तनी दीप छागे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ सा० सेज्यांतरने घेर ॥ पू० भेमानने ॥ भ० भोजनने ॥ उ० निमत्ते ॥ चे० (से-
 ज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेळाए ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ उ० उपगरण वासण ॥ जा० माहि ॥
 नि० निपत्राव्युं रांध्युं ॥ नि० जमतां वध्युं ॥ अ० ते वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारुं आप्युं न होय ॥ तं०
 ते ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० दीए ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगा संबधी ॥ दे०
 दीए ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पू० भेमान ॥ दे० दीए ॥ त० तेमार्थी ॥ दा० साधुने भेमान देतो थकी ॥
 ए० पम ॥ से० ते ॥ क० वत्ये ॥ प० साधुने लेवुं केमके भेमान वोहरावे तेमर्पां अदच न लागे केमके ते अन्न
 भेमान पकुं छे ॥ २८ ॥

मूळ पाठः—॥ २८ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उद्वेसिए चेइए 'पाहुडिथाए, सागा-
रियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसट्टे' अपडिहारिए, तं नो सागारिओ देइ, नो
सागारियस्स परिजणो देइ, सागारियस्स पूया देइ, तम्हा दावए, एवं से कप्पइ
पडिगाहेत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥ २८ ॥ सेज्यांतरने घेर मेमान आब्या होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं राधेलुं अन्न खण्तुं नथी
तेथी सेज्यांतरे कोरु अन्न तेने रांधवाने आप्णुं, सेज्यांतरना वासणमां ते अन्न मेमाने रांध्युं पछी ते मेमान जम्प्यो
तेमांथी जमता वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीपारुं आप्णुं न हीप ते वधेलुं अन्न साधुने सेज्यांतर न आपे, से-
ज्यांतरना सगा वहाळा न आपे पण सेज्यांतरनो मेमान दीप (बोहरावे), ते वधेळां अन्नमांथी साधुने मेमान
देतो थको साधुने ते अन्न केतुं कल्पे केमके तेपां अदतनो दोप न लागे कारण के ते अन्न मेमान थकुं छे ॥ २८ ॥

अर्थः—॥ २९ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वर्ळा ॥ इ० ए-
हवां ॥ प० पांच जातना ॥ व० वस्त्र ॥ घा० रापवां पेहेरवां ॥ वा० अथवा ॥ प० योगववां ॥

वा० बळी ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ ज० (उंट्यादिक) लवतुं ॥ भं० ॥ अतसीना एटले अळसीना) : वृक्षतुं सा० सणतुं ॥ पो० कपासतुं ॥ ति० आकतुळतुं अथवा (वृक्षनी छालतुं) ॥ ना० ए नामे ॥ पं० पांचपुं ॥ २९ ॥

मूळ पाठः—॥ २९ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाइ पञ्च वत्थाइ धरेत्तए वा परिहरित्तए वा, तंजहा जड्ढिए भद्रिए साणए पोत्तए तिरीडपट्टे नाम पञ्चमे ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २९ ॥ साधु अथवा साध्वीने वत्त जेवां आश्री कहे छे. साधु अथवा साध्वीने नीचे वतावे- लां पांच जातिनां वत्त पहेरवा अथवा भोगववा कल्पे तेतां नाम १ उन्नतां, २ अळसीनां, ३ सणनां, ४ कपा- सनां, ५ आकडाना तुरनां अथवा वृक्षनी छालना ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ इ० एइवा ॥

१. इमाइ only in TB. २. पञ्चिमाणि कर्याणि Bbww.

१. टा ने इट्यालीक ची वाटि प्रतोमांज " इमाइ " छे. २. धी, नानी की ने टवल्यु नामनी प्रतोमां " पञ्चवत्थाइ " ने बदले " पञ्चिमाणि कर्याणि " पाठ छे. ३. वा वावत टाणांग सृजना पंचमे छणे श्रीजे उरेंसे ने आचारंग सृजनो धृत स्कंध बीजो अष्यपन चंदमे छे. कंटेलाक भद्रिए चन्दनो अर्थ रेसमी काई एम कहे छे.

पं० पांच जातना ॥ २० रजोहरण ॥ घा० राखवा ॥ धा० अयवा ॥ वा० भोगववा ॥ वा० वळी ॥ तं० ते ॥
 ज० कडे छे ॥ ओ० लवनो ॥ ओ० लंडनी लवनो ॥ सा० सणनो ॥ व० तुणानी ॥ पि० छालनो ॥ मु०
 भुंजनी ॥ पि० छालनो ॥ ना० ए नामे ॥ पं० पांच जातना ॥ ३० ॥ ति० एम ॥ बे० हुं कहुंछं ॥

मूल पाठः—॥ ३० ॥ कणइ निगन्थाण वा इमाइ' पञ्च' रय-
 हरणाइ धरितए वा परिहरितए वा , तंजहा-ओणिए ओटिए साणए वैञ्जापिच्चिए
 सुञ्जापिच्चिए नाम पञ्चमे ॥ ३० ॥-ति वेमि.

१. इमाइ only in CT B. २. पञ्चव BbW. ३. For धत्वा (SKt वस्वज): वच्चा T, पप्प B, पप्पए b,
 वप्पए w, पच्चा Td. ४ विप्पए TBbW, पिच्चियए Td. ५. विप्पए T.B, विपिए b, विप्पे w.

१. सी, टी ने (इटालीक) बी नामनी प्रयोगांज आ पाठ छे. २. बी, नानी बी, ने डबल्यु प्रयोगां "पप्प" ने बदले "पञ्चमे"
 पाठ छे. ३. टी प्रतमा "बच्चाने" बदले "वच्चा," बीमा "पप्प," नानी बीमा "पप्पए," डबल्यु प्रयोगां वप्पए, टाएच (टाणांगसूत्र)
 मा "पच्चा" पाठ छे ४. टी, बी, नानी बी ने डबल्यु प्रयोगां " पिच्चियए " ने बदले " विप्पए " ने टाएच (टाणांग) मा
 "पिच्चियए " पाठ छे. ५ टी ने (इटालीक) बी मा " पिच्चियए " ने बदले "विप्पए," नानी बीमा " विपिए"ने डबल्युमा
 " विप्पे " ए पाठो छे.

भावार्यः—॥ ३० ॥ साधु अथवा साध्वीने पांचजातनां रजोहरण राखवा भोगववा कल्पे, १ घेठानी उन्नतो, २ उंटनी उन्नतो, ३ सण्णो, ४ दापना टण्णो, ५ मुंज्जो ए पांच, इहां परमार्थ एवो समजवानी के साधुने उत्तर्गो मार्गो उन्नतो रजोहरण राखवो पण ते नही मळ्वाथी अथवा चोरादिक चोरीजवाथी अपवादमार्गो दापनो तथा मुंज्जो राखी संजमनो निर्वाह करे तेमज वखनुं पण उपर प्रमाणे समजनुं, कारणके साधुने उत्तर्गो मार्गो उन्नता तथा कपासना कल्पे पण उपळा कारणथी सणना, वृक्षनी छालभा, अपवाद मार्गो कल्पे ए परमार्थ समजवो ॥ ३० ॥ एम सुधर्मास्वामी जंबू स्वामीने केहताहवाके हे जंबू ? जेम में श्री महावीर देवसमित्ते सांमयुं तेम हुं तुजमत्ये कहुंछुं ॥

अर्थः— क० कल्पसूत्रो ॥ वि० बीजो ॥ उ० उदेसो ॥ स० सुरो थयो ॥ २ ॥

मूळ पाठः—कल्पे विद्मो उद्देसओ समतो ॥ २ ॥

भावार्थः—इति वृक्षकल्पसूत्रो बीजो उदेसो संपूर्ण ॥ २ ॥

॥ अथ बृहत् कप्पसूत्र तद्वा उद्देश्या. ॥

(बृहत् कल्पसूत्रनो त्रीजो उद्देश्यो.)

अर्थः— ॥ १ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ नि० साध्वीना ॥ उ० उपाश्रयने विषे ॥
आ० जनुं ॥ वा० अथवा ॥ वि० उभुं ररेनुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसनुं ॥ वा० अथवा ॥ तु० सुनुं ॥ वा०
अथवा ॥ नि० निद्राकरवी ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेषे उंघनुं ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्न ॥ वा० वळी ॥
४ प्रकारनो ॥ आ० आहार ॥ आ० करवो ॥ उ० वडीनीत (शोडेजनुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० लघुनीत (पे-
शाच करवो) ॥ वा० अथवा ॥ खे० घटखो ॥ वा० अथवा ॥ सि० नाकनी कीट प्रमुख ॥ वा० वळी ॥ प०
परठवरी ॥ स० सहाय ॥ वा० वळी ॥ क० करवी ॥ ज्ञा० ध्यान ॥ वा० वळी ॥ ज्ञा० घ्यानुं ॥ फा० काउ-
सग ॥ वा० अथवा ॥ टा० पहियानो काउसग ॥ वा० वळी ॥ वा० करवो (नकल्पे) ॥ १ ॥

मूळ पाठः— ॥ १ ॥ नो० कप्पइ निगन्थानिं निगन्थानिं उवस्सए आसइत्तए व
चिद्धित्तए वा निसीइत्तए वा तुयद्धित्तए वा निदाइत्तए वा पयलाइत्तए वा, असणं वा ४

आहारमाहारेत्तए, उच्चारं वा पासवणं वा खिलं वा सिद्धाणं वा परिद्वेत्तए, सज्झायं वा
करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए, काउस्सगं वा ठाणं वा ठाइत्तए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ चीजा उद्देशार्थां स्थानकनो तथा स्थानकना दातारनो अधिकार कथो. हवे आ श्रीजा
उद्देशार्थां सायुसाध्वीने जवा आववा आथी मर्यादा देखांडे छे. साधुने जे उपाश्रयमां साध्वीओ रहेती होय ते
उपाश्रयमां जहुं, उमा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, निद्रा लेवी, विशेषे लंघहुं, चार प्रकारना आहार मांहेळो कोइपण
आहार करवो, दिशाए जहुं, पेशाव करवो, बळवा अथवा नाकनुं लीट त्यां परठवहुं, सहाय करवी, ध्यान क-
रवा बेसहुं, काउस्सग करवो, अथवा पढिमानो काउस्सग करवो कळये नहीं ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ नो० न ॥ क० कळये ॥ नि० साध्वीने ॥ नि० साधुने ॥ उ० उपाश्रये ॥ आ० जहुं ॥
जा० ज्यां छे ॥ ठा० काउस्सग करवो (न कळये) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ नो कप्पइ निगगन्थीणं निगगन्थाणं उवस्सए आसइत्तए
जाव ठाइत्तए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ साध्वीने जे उपाश्रयमां साधु रेतवा होय त्यां जइने उमा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, काउसग

करवो विगिरे उपरती कळप ? ना बोल करवा कळपे नहीं (पण श्री व्यवहार सूत्रमा एटलो आगार आप्यो छे के साध्वीनि सूत्र अर्थ भणवा जवुं होय तो साधुने उपाथये जाय अथवा व्याख्यान संभळवा जाय एटलो आगार छे ते सिवाय न कळये) ॥ २ ॥

अर्थः—॥ १ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीनि ॥ स० सहिता लो० रोमखंडा ॥ च० चामडुं ॥ घा० राखवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ १ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ नो कपड निगन्धीणं सलोमाइं चम्माइं धोरत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ३ ॥

भाषार्थः—॥ १ ॥ साध्वीनि क्वाडां (मोवाळा) सहित चामडुं राखवुं अगर भोगववुं कळपे नहीं ॥ १ ॥ अर्थः—॥ १ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० सहिता लो० रोमखंडा सहित ॥ च० चामडुं ॥ घा० राखवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववुं ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ वि० वळी ॥ पा० चर्म ॥ प० ग्रहस्य यकुं होया ॥

१. अर्हेट्टित्तए C B for धारे० वा प० वा.

१. पीने (इटालीक) भी यतोमा " धारेत्तए वा परिहरित्तए वा " ने बदले " अर्हेट्टित्तए " पाठ छे.

आहारमाहारेत्तए, उचारं वा पासवणं वा खिलं वा सिङ्घाणं वा परिद्वेत्तए, सज्झायं वा करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए, काउस्सगं वा ठाणं वा ठाइत्तए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ बीजा उद्देशाणां स्थानकनो तथा स्थानकना दातारनो अधिकार कस्यो, हवे आ बीजा उद्देशाणां साधुसाध्वीनि जया आववा आशी मर्यादा देखाडे छे. साधुने जे उपाश्रयणां साध्वीओ रहेती होय ते उपाश्रयणां जहुं, उभा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, निद्रा लेवी, विशेषे उंघुं, चार प्रकारना आहार मरिहो कोइपण आहार करवो, दिशाए जहुं, पेशाव करवो, बळखा अथवा नाकनुं लीट त्यां परठवुं, सहाय करवी, ध्यान करवा बेसहुं, काउस्सग करवो, अपवा पढिमानो काउस्सग करवो कळये नहीं ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ नो० न ॥ क० कळये ॥ नि० साध्वीनि ॥ नि० साधुने ॥ उ० उपाश्रये ॥ आ० जहुं ॥ जा० उयां छेने ॥ ठा० काउस्सग करवो (न कळये) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ नो कप्पइ निगन्थीणं निगन्थाणं उवस्सए आसइत्तए जाव ठाइत्तए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ साध्वीनि त्रे उपाश्रयणां साधु रहेवा रोय त्यां जइने उपा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, काउसग

करवो विगेरे उपरनी कळप ? ना वोळ करवा कळपे नहीं (पण श्री व्यवहार सूत्रमा एटलो आगार आप्थो छे के साध्वीने सूत्र अर्थ भणवा जनुं होय तो साधुने उपाश्रये जाय अथवा व्याख्यान संभळवा जाय एटलो आगार छे ते सिवाय न कळपे) ॥ २ ॥

अर्थ:- ॥ ३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० सहिता ॥ को० रोमखंडा ॥ च० चामडुं ॥ वा० राखनुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवनुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ३ ॥

मूळपाठः— ॥ ३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सलोमाइं चम्माइं धोरत्तए वा परिह-

रित्तए वा ॥ ३ ॥

भावार्थः— ॥ ३ ॥ साध्वीने खाडां (मोवाळा) सहित चामडुं राखनुं अगर भोगवनुं कळपे नहीं ॥ ३ ॥

अर्थः— ॥ ३ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० सहिता ॥ को० रोमखंडा सहित ॥ च० चामडुं ॥ वा० राखनुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवनुं ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ वि० वळी ॥ वा० चर्म ॥ प० ग्रहस्थ यकुं होय ॥

३. अहिट्टित्तए O B for धोरे वा प० वा.

१. छीने (इट्टालीक) वा प्रलोमा " पारेत्तए वा परिहरित्तए वा " ने बदळे " अहिट्टित्तए " पाठ छे.

नो० नहीं ॥ चे० निश्चि ॥ गं० बळी ॥ अ० अपडिहारीयु (ग्रहस्य यक्षुं न होय तेवुं न होय ॥ से० ते ॥ वि० बळी ॥
या० चर्म ॥ प० पूत्रे ग्रहस्ये भोगव्युं होय ॥ नो० न ॥ चे० निश्चि ॥ गं० बळी ॥ अ० अणभोगव्युं होय ॥
से० ते ॥ वि० बळी ॥ या० चर्म ॥ ए० एक ॥ रा० रात्रि भोगव्युं कल्पे ॥ नो० न ॥ चे० निश्चि ॥ गं०
बळी ॥ अ० घणी ॥ रा० रात्री (भोगव्युं न कल्पे) ॥ ४ ॥

मूळ पाठः— ॥ ४ ॥ कप्पइ निगन्थाणं सलोमाइं चम्माइं धारेत्तए' वा परिहरि-
त्तए वा, से वि याइं पडिहारि, नो च्चव णं अपडिहारि, से वि याइं परिभुत्ते, नो
च्चेव णं अपरिभुत्ते, से वि याइं एगराइए, नो च्चव णं अणगराइए ॥ ४ ॥

भावार्थः— ॥ ४ ॥ साधुने क्वाडा सहित चामडुं राखवुं अथवा भोगव्युं कल्पे, ते पण चामडुं ग्रहस्यना
यक्षुं क्लेपुं के त्रेथी पाडुं आपी सकाय, ग्रहस्य यक्षुं न होय तेवुं न केवुं. ते चामडुं ग्रहस्थिए भो'वेळुं होय
ता तेवुं पण ग्रहव्यं भोगवेळुं न होय तो न केवुं, ते पण (चामडुं) एक रात्रीज भोगव्युं कल्पे पण घणी रात्रि

१. आदित्तिपु CB for धारे० वा प. वा. २. एगराइए Bhw.

१. वी ने (इटालीक) भी प्रतोमा " पारेत्तए वा परिहरितए वा " ने बदले " आदित्तिपु पाठ छे. २. वा. नानी
वा ने इव स्य प्रतोमा " एगराइए " ने बदले " एगराए " पाठ छे.

सुधी राखी सुकहुं न कळपे (अहियां शिष्य शंका करे छे के हे स्वामी ? चापडुं श्या कापमा आवतुं हशे !
उत्तर-साधुने पुंटे कोइ रोग थयो होय ते रोगादिकना कारणथी लोडि अथवा पं वारंवार नीकळे छे जेथी
दुगढां धगडे, वळी साधु पासे पटलां वधां वख न होय के वारंवार कोरां वख पाथरे अने जो चापडुं होय तो
घोइ तरत पाथरवानां कापमा आवे पटला कारण माटे साधु अथवा साध्वीने चापडुं लेवुं कळपे कहुं) ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ क०
(छंदर वर्णादिके करी संपुर्ण) आखा ॥ व० चापडां ॥ वा० रापवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वळी ॥ (न कळपे) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ नो कपइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा कसिणाइं चम्माइं
धोरत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साधु अथवा साध्वीने आखां चापडां (रिंगलां अने सुंदर आकार वनावेळो होय तेवां)
लेवां न कळपे ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ०

(सुंदर वर्णोदिक रहित) आर्वां नहीं ॥ च० चामडां ॥ घा० राखवां ॥ वा० अथवा ॥ वा० भोगववां ॥ वा० बळी (कळपे) ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ कण्ड निगन्थाण वा अकसिणाइं चम्माइं घोरसए वा परिहरित्तए वा ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ साधुने साध्वीने विधिपूर्वक फाडेलो होय अनेक प्रकारना रंग रोगनादिक करेळा होय नहीं तेवां (आर्वां नहीं) चामडां खपे (आहुं कारण पहरुं छे के जो ते चामडुं आहुं ने रंगादिके करी सहित होय ते चामडुं साधु ग्रहस्थी थकुं वापरवाने कावे अने वापर्या पछी तेने केटळीक बलत घोवुं पडे जेथी रंग उत्तरी जाय ते ग्रहस्थीने आपवा जता तेतुं मत दुखाय अथवा फरी रंग करावे तेमज आहुं वेचवुं होय तो ग्राहक वापरेलुं मोठे लेपण नहीं. आटळा कारण माटे साधुने चामडुं, वापरेलुं, फाडेलुं, सुंदर आकार कर्या वगरतुं होय ते लेवुं ए परमार्य) ॥ ६ ॥

अर्थः—॥ ७ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ क० (सुंदर वर्णोदिके करी सहित) आर्वां ॥ व० वत्त ॥ घा० धारवां ॥ वा० बळी ॥ प० भोगववां ॥ वा० बळी (न कळपे) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा कसिणाइं वत्थाइं
धोरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥ ७ ॥ साधु अथवा साध्वीने (रुपंगे करी सहित (घणां क्रिपति) एहवां) आखां वल्ल लेवां
कळपे नही ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ फ० कळपे ॥ सि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ०
(सुंदर वर्णादिक रहित) आखां नही एहवां ॥ व० वस ॥ पा० राखवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वळी (कळपे) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा अकसिणाइं वत्थाइं
धोरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ साधु अथवा साध्वीने (सुंदर रुप तथा वर्णादिक रहित) आखां नही एहवां वल्ल
राखवां अथवा भोगववां कळपे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
अ० आखां ॥ व० थान ॥ घा० रापवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवर्वा ॥ वा० वळी (न कल्पे ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ नो कप्पइ निगन्थीण वा अभिन्नाइं वत्थाइं
धरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ९ ॥

भाचार्यः—॥ ९ ॥ साधु अथवा साध्वीने वगर फाटेकां (आखां थान वन्न तरिपे राखवां के भोगवर्वा
कल्पे नहीं (केमके तेहुं पडिच्छेहण याय नहीं) ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ भि०
आखां थानना जुदा जुदा ॥ व० उपगण करीने ॥ घा० धारवां (राखवां) ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवर्वा ॥
वा० वळी (कल्पे) ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ कप्पइ निगन्थीण वा भिन्नाइं वत्थाइं धारे-
त्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १० ॥

भाचार्यः—॥ १० ॥ साधु अथवा साध्वीने प्रहस्ये आखुं थान वन्न तरीखे आखुं होय तो ते थानना नाना

मोटा साधुने ओइए तेवा कढका करीनि साधुओने आपर्वा ने ते कढका साधु अथवा साध्वीए राखवा अथवा भोगवर्वा कळपे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ ओ० (हरशादिक कारण विना) कछोटो बाळी गुह्य प्रदेश टांकवो ॥ वा० अथवा ॥ ओ० उपलो ॥ प० पटो (कच्छ) ॥ वा० वळी ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥ ११ ॥ नो कप्पइ निगन्थाणं ओग्गहणन्तं वा ओग्गहणेपट्टं वा धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ११ ॥

भावार्थः—॥ ११ ॥ साधुने (कारण विना) चलोठा नीचे कच्छ राखवो अथवा कपढानो पटो राखवो अथवा भोगववो कळपे नर्हो ॥ ११ ॥

अर्थः ॥ १२ ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ ओ० कछोटो ॥ वा० अथवा ॥ ओ० उपलो ॥ प० पटो (कच्छ) ॥ वा० वळी ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी ॥ १२ ॥

१. ओग्गहणं C. B. १. सी ने (इटलीक) या प्रतीमां “ ओग्गहण पट्टं ” ने बदले “ओग्गहणपट्टं” पाठ छे.

मूळ पाठः—॥ १२ ॥ कण्ठइ निगन्धीणं ओग्गहणन्तं वा ओग्गहणेपहं वा धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १२ ॥

भावार्थः ॥ १२ ॥ साधी ने (न) चणोठा नीचे कच्छ राखवो अथवा कपडानी पटो राखवो अथवा मोगखो कळये (शीयळनी रसा मोट) ॥ १२ ॥

अर्थः ॥ १३ ॥ नि० साधी ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्यने ॥ कु० घेर ॥ पि० आहारने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गण्ठते ॥ चे० वल्लो ॥ अ० अर्थे ॥ स० उपजे ॥ नो० न ॥ से० ते साधीने ॥ क० कळये ॥ अ० पोवानी ॥ नी० नेथाए ॥ चे० वल्ल ॥ प० राखवुं (नकळये) ॥ क० कळये ॥ से० ते साधीने ॥ प० गुर्वीणि (गोरानी) नी ॥ नी० नेथाए ॥ चे० वल्ल ॥ प० खेवुं (कळये) ॥ १३ ॥

मूळ पाठः—॥ १३ ॥ निगन्धीए य गाहावड्कुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्प-
चिट्टाए चेल्ले समुप्पजेत्ता, नो से कण्ठइ अप्पणो नीसाए चेलं पडिग्गोहेत्तए; कण्ठइ

१. ओग्गह प० OB. २. चेल्ले for चेलं Bb. ७.

१. ची ने (इयलीक) बी प्रतोमा " खोग्गहण व्हंनं " ने बदळे " खोग्गह व्हंनं " पाठ छे. २. बी, नानी बी ने बरसुं प्रतोमा " चेलं " ने बदळे " चेल्ले " पाठ छे.

से पवत्तिणीनीसाए चेलं पडिग्गाहेत्तए ॥ १३ ॥

भावार्थः ॥ १३ ॥ साध्वी ग्रहस्थने घेर आहारादिक लेवाने अर्थे गया छे त्या वखनो अर्थे उपजे एटले कोइ ग्रहस्थ्य वद्यादिकनुं आमंत्रणकरे) तो ते वख साध्वीने पोतानी नेत्राप (एटले पोता थळं) केवुं न कळपे, पोतानी गुर्वाणी (गोराणी) थळुं केवुं कल्पे ॥ १३ ॥

अर्थः ॥ १४ ॥ नो० नर्ही ॥ ज० ज्यार्थ ॥ प० गुर्वाणि(गोराणी) ॥ स० हुकही ॥ सि० होय ॥ जे० जे ॥ त० र्था ॥ स० हुकडा होय ॥ आ० आचार्य ॥ वा० अयवा ॥ व० उपाध्याय ॥ वा० अयवा ॥ प० प्रवर्तक ॥ वा० अयवा ॥ थे० स्थिवर ॥ वा० अयवा ॥ ग० गणनाधरणहार ॥ वा० अयना ॥ ग० गणधर ॥ वा० अयवा ॥ ग० गच्छना थंभ ॥ वा० वळी ॥ फ० कल्पे ॥ से० तेने ॥ तं० तेमनी ॥ नी० नेत्राप (तेमना थळुं) ॥ चे० वख ॥ प० केवुं (कल्पे) ॥ १४ ॥

मूळ पाठः-॥१४॥ नो जत्य पवत्तिणी समाणी सिया, जे तत्थ समाणे आयरिए वा उवज्झाए वा पवत्ती वा थेरे वा गणी वा गणहरे वा गणावच्छेइए वा, कप्पइ से तं

१. After गणाव० वा adds B जं चत्तं पुरळो कट्टु विहरई.

१. इदालीक धी प्रतमा " गणावच्छेइएवा " पछी " जं चत्तं पुरळो कट्टु विहरई " पाठ ब्यारे छे.

नीसाए चेलं पडिगगोहितए ॥ १४॥

भाचार्यः ॥ १४ ॥ इयां पोतानी गोरानी न होय तो पोताना आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिवर, गणी,

भाचार्यः ॥ १४ ॥ इयां पोतानी गोरानी न होय तो तेमनी नेश्राए वख लेवुं कल्पे (पछी ते गुरुवादि क
णथर, गणावच्छेदक वंगेरे गुरुवादि क तेज गामर्मा होय तो तेमनी नेश्राए वख लेवुं कल्पे (पछी ते गुरुवादि क

बल आपे ते लइ भोगवे) ॥ १४ ॥

अर्थः ॥ १५ ॥ त्रि० साधुने ॥ गं० बळी ॥ त० ते ॥ ष्य० प्रथम ॥ सं० प्रवर्ष्या ॥ आ० अंगीकार करतनि ॥
क० कल्पे ॥ २० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छे ॥ आ० कइने ॥ ति० त्रण ॥ प० वळी ॥ क० आखां ॥
व० बख ॥ आ० ग्रहीने ॥ सं० दिक्षाळीये ॥ से० से ॥ य० वळी ॥ पु० पुर्वोक्त चारित्रीयो जेवारे ॥ उ० छेदी-
वस्यानीय तथा दोपळागतां फरी दिक्षा ॥ सि० क्षीए तेवारे ॥ ए० एम ॥ सं० ते उपगरण (साधुने) ॥ नो० न ॥
क० कल्पे वीनीवार ॥ २० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छे ॥ आ० केवा ॥ ति० त्रण ॥ य० वळी ॥ क०
आर्था ॥ व० बख ॥ आ० कइने ॥ सं० प्रवर्ष्यां क्षीए ॥ क० कल्पे ॥ से० ते उपगरण ॥ अ० पूर्व ॥ प० प्रवर्ष्या
छे ॥ व० बख ॥ ग० ग्रहीने ॥ आ० क्षीए ॥ सं० प्रवर्ष्या (वीजवारे दिक्षा लेवी कल्पे) ॥ १५ ॥

१. तेसि नी० for तंनी० Bbbw. निसाए C. २. चेलट्टं for चेलं Bbbw.

१. शा, नानी वी ने इवत्यु प्रतोमा " तंनीसाए " ने बदले " तेखिनीसाए " पाठ छे. सीमा " नीसाए " ने बदले
" निसाए " पाठ छे. २. वी, नानी वी ने इवत्यु प्रतोमा " चेल " ने बदले " चेलट्टं " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १५ ॥ निग्गन्धस्स णं' तप्पट्ठमायाए संपव्वयमाणस्स कप्पइ रयहर-
णपडिग्गहगोच्छग्गमायाए तिहि य कसिणेहि वत्येहिं आयाए संपव्वइत्तए. से य पुब्बो-
वट्ठविए सिया, एवं से नो कप्पइ रयहरणपडिग्गहगोच्छग्गमायाए तिहि य कसिणेहिं
वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए; कप्पइ से अहापरिग्गहियाइं वत्थाइं गहाय आयाए
संपव्वइत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधुने प्रथम दिक्षा क्तेति वखते नीचेनी चीजो राखवी कलये ते कोठे. रजोहरण
(जण) पात्र, गोच्छी, षण आखां यान (जेना साधुना सर्व उपकरण यइ शके) ते छइ दिक्षा ग्रहण करे,
ते पछी (जयन्प सात दिवसे, मध्यम चार मासे; उत्कृष्टी छ मासे) ते चारित्रीया साधुने छेदोपस्थापनिक
चारित्र (मोडी दिक्षा) आपे ते वखते ते उपरना उपकरण—रजोहरण, पात्र, गोच्छी ने त्रण आत्वा बल्लना था

१. य for ण B Bbw. २. हरणगोच्छग्गपडिग्गहमायाए B.

१. षा (इत्तलीक), धी, नानी वो ने डवल्लु प्रतोमा "ण" ने वट्ठे "य" पाठ छे. २. (इत्तलीक) देमा " रयह-
रणपडिग्गहगोच्छग्गमायाए " ने वट्ठे " रयहरणगोच्छग्गपडिग्गहमायाए " पाठ छे.

नीसाएँ चेलं पडिगगोहिसए ॥ १४॥

माचार्यः ॥ १४ ॥ इयां पोतानी गोरणी न होय तो पोताना आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिबर, गणी, गणधर, गणावच्छेदक वंगेरे गुरुवादिक तेज गायमां होय तो तेपनी नेत्राए वस्त्र लेवुं कल्पे (पछी ते गुरुवादिक बस्त्र आपे ते वड भोग्ने) ॥ १४ ॥

अर्थः ॥ १५ ॥ नि० साधुने ॥ णं० बळी ॥ त० ते ॥ प्य० प्रथम ॥ सं० प्रवर्ज्या ॥ आ० अंगीकार करताने ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० वडने ॥ ति० त्रण ॥ य० वळी ॥ क० आर्वा ॥ व० वस्त्र ॥ आ० प्रहीने ॥ सं० दिक्षाधीये ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ पु० पुर्वोक्त चारित्रीयो जेवारे ॥ इ० छेदो-पस्थानीय तथा दोपलागतां फरी दिसा ॥ सि० कीए तेवारे ॥ ए० एय ॥ से० ते उपगण (साधुने) ॥ नो० न ॥ क० कल्पे वीजीवार ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० केवा ॥ ति० त्रण ॥ य० वळी ॥ क० आपा ॥ व० वस्त्र ॥ आ० वडने ॥ सं० प्रजनां लीए ॥ क० कल्पे ॥ से० ते उपगण ॥ अ० पूर्वे ॥ प० प्रहर्यां छे ॥ व० वस्त्र ॥ ग० ग्रहीने ॥ आ० कीए ॥ सं० प्रवर्ज्या (वीजाचारे दिसा लेवी कल्पे) ॥ १५ ॥

१. तेषि नी० for तंती० Bbw. निसाए C. २. चेलटं for चेलं Bbw.

१. वी, नानी वी ने इवस्यु प्रतोमा " तनीसाए " ने बदले " तेखिनीसाए " पाठ छे. सीमा " नीसाए " ने बदले " निसाए " पाठ छे. २. वी, नानी वी ने इवस्यु प्रतोमा " चेलं " ने बदले " चेलट " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १५ ॥ निगन्धस्स णं' तप्पढमयाए संपव्वमयाणस्स कप्पइ रयहर-
णपडिग्गहगोच्छगमायाए तिहि य कसिणेहि वत्थेहि आयाए संपव्वइत्तए. से य पुब्बो-
वट्ठविए सिया, एवं से नो कप्पइ रयहरणपडिग्गहगोच्छगमायाए तिहि य कसिणेहि
वत्थेहि आयाए संपव्वइत्तए; कप्पइ से अहापरिग्गहियाइं वत्थाइं गहाय आयाए
संपव्वइत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधुने प्रथम दिक्षा लेती वखते नीचेनी चीजो राखवी कल्पे ते कहे छे. रजोहरण
(व्रण) पात्रा, गोच्छो, व्रण आखां धान (जेना साधुना सर्व उपकरण यइ शके) ते लइ दिक्षा ग्रहण करे,
ते पछी (जघन्य सात दिवसे, मध्यम चार मासे; उत्कृष्टी छ मासे) ते चारित्रीया साधुने छेद्रोपस्थानिक
चारित्र (मोठी दिक्षा) आपे ते वखते ते उपरना उपकरण—रजोहरण, पात्र, गोच्छो ने व्रण आखा वल्लना था

१. य for णं B Bbww. २. हरणगोच्छगपडिग्गहमायाए B.

१. वा (इटालीक), वी, नानी वी ने दबल्लु प्रतोमा "ण" ने बदले " य " पाठ छे. २. (इटालीक) बेमां " रयह-
रणपडिग्गहगोच्छगमायाए " ने बदले " रयहरणगोच्छगपडिग्गहमायाए " पाठ छे.

न प्रथम स्त्रीधा छे तेथीज घळावसुं पण नत्रा धीजा लेवा न कल्पे, अथवा दिक्षाने फेटळाक वर्ष थयां छे अने ते पधी कोइ फरी दिक्षा लेवा जोग दोप लागे तो ते फरी दिक्षा ले पण फरी नवां उपगरण भंगवे नही, जुना होय ते वापरे (फाट्यां तुट्यां जाची केवानो आगार) ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नि० साध्वीनि ॥ णं० बळी ॥ त० ते ॥ ए० प्रथम ॥ सं० प्रवर्ज्यां णि आ० अंगीकार करती होय तेने ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा (व्रण) ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० लइने ॥ च० चार ॥ य० बळी ॥ क० आत्वां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० ग्रहीने (लइने) ॥ सं० प्रवर्जां (दिक्षा) क्तीए ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० बळी ॥ पु० पुर्वोक्त फरी ॥ स० चे तेवारे ॥ ए० एम ॥ से० ते उपगरण ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० केवा ॥ च० चार ॥ य० बळी ॥ क० आत्वां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० लइने ॥ सं० प्रवर्जां (दिक्षा) केवी (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० ते उपगरण ॥ अ० पूर्वे ॥ प० गम्रां छे। व० वस्त्राग० ते ग्रहीने ॥ भा० क्तीयां सं० प्रवर्जां (दिक्षा लेवी कल्पे) ॥ १६ ॥

मूळ पाठः—॥ १६ ॥ निगन्थीए णं तप्पटमयाए संपव्वयमाणीए कप्पइ रय-

१. य for णं B Bb. २. हरणोच्छगपडिगहमायाए B.

१. क्षा (इटलीक), धी, नानी धी ने टवस्यु प्रतोमां “ ण ” ने बदले “ य ” पाठ छे. २. (इटलीक) बी मां “ रयह-रयपडिगहरोच्छगमायाए ” ने बदले “ रयटरणोच्छगपडिगहमायाए ” पाठ छे.

हरणपडिगहगोच्छगमायाए चउहि य कसिणेहिं वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए. सा य पुव्वोवट्टविया सिया, एवं से नो कप्पइ स्यहरणपडिगहगोच्छगमायाए चउहि य कसिणेहिं वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए, कप्पइ से अहापरिगहियाइं वत्थाइं गहाय आयाए संपव्वइत्तए ॥ १६ ॥

भावार्थः—॥ १६ ॥ साध्वीने प्रथम दिक्षा लेती बखते नीचेनी चीजो लेवी कल्पे ते कहे छे, रजोहरण, पात्र, गोच्छो, चार कपडाना आखांधान (जेयांथी साध्वीना तयम उपगरण यइ शके) ते ग्रहणकरी दिक्षा छे. त्यार पछी वडी दिक्षा अपे त्यारे उपलां उपगरणथी चाले पण ते उपगरण फरी लेवां न कल्पे. कदाच फरी दिक्षा लेथी पंडे तो पण तेज उपगरण जे प्रथम लीयां छे तेथीज चलवे पण नवां ग्रहण न करे ॥ १६ ॥

अर्थः—॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी ॥ प० प्रथम ॥ स० वर्षाकाळ (पटले असाढ सुद १५ नो दिक्स वेठा पछी) ॥ उ० उदय ॥ प० पाम्या पछी ॥ वे० वत्त ॥ प० वोइरवां (कल्पे नही) ॥ १७ ॥

मूळ पाठः—॥१७॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पढमसमोसरणुदे-
सपचाइं चेलाइं पडिग्गहित्तए ॥ १७ ॥

भात्रार्थे -॥ १७ ॥ साधु अथवा साध्वीनि (पढम समोसरण) एट्ठे चार महिना चोमासुं अपाढ सुद
१५ यी कारत्तक सुद १९ सुधी वत्त बोहोस्वां कल्ये नहीं ॥ १७ ॥

अर्थः ॥ १८ ॥ क० वल्ये ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी ॥ दो० बीजो
॥ स० शीयाळो जनाळो ॥ उ० उदय ॥ प० पाम्यो ॥ चे० वत्त ॥ प० बोहरवां (कळपे) ॥ १८ ॥

मूळपाठः—॥ १८ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा दोच्चसमोसरणुदेसपचाइं
'चेलाइं पडिग्गहित्तए ॥ १८ ॥

भात्रार्थः—॥ १८ ॥ साधुने साध्वीनि बीजा समोसरणे एट्ठे आठ मास उनाळो शीयाळो वत्त बोहरवां
रुत्तपे ॥ १८ ॥

१ बीषरए for चेगइ Bbbw १. बी, नानी बी ने इवव्यु प्रतोमां "चेटाइ" ने बदल "बीषराइ" पाठ छे

अर्थः—॥ १९ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ आ०
लघुव्देरानीमर्यादा प्रमाणे ॥ चे० बल्ल ॥ प० लेखां (कल्पे) ॥ १९ ॥

मूळपाठः—॥ १९ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा आहाराइणियाए
चेलाइं पडिगोहत्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ साधुने साध्वीने नाना मोटानी मर्यादा प्रमाणे बल्ल लेखां कल्पे (आचार्ये, उपा-
ध्याय, गणधर आदिक तेजां बल्ल ने आहारादिक जुदाज होय छे ॥ (सात सूत्र ठाणं) ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ व० बळी ॥ आ०
लघु व्देरानी मर्यादा मृजव ॥ से० सेजा ॥ सं० संयारो ॥ प० लेखो (कल्पे) ॥ २० ॥

मूळपाठः—॥ २० ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा आहाराइणियाए
सेज्जासंथारयं पडिगोहत्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ साधुसाध्वीने नाना मोटानी प्रमाणे सेजा संयारो लेखो कल्पे (एटके के

ज्ञानोपायानी मरजादा मयाने आसन उपर वेपथुं कल्पे एनोपरपर्याय एहतो छे के गुरु पाटे बेठा होयतो शिष्य
 ज्ञोठ उपर बेसे, गुरु धानोठ उपर वेठा होयतो शिष्य पाटला उपर बेसे, गुरु पाटला उपर वेसेतो शिष्य
 पयरण उपर बेसे, गुरु पयरण उपर बेसेतो शिष्य जमीन उपर बेसे, गुरु जमीन उपर वेठेला होयतो शिष्य
 उभोरेह, गुरु उभा होयतो शिष्य हाथ जोडी उभो रहे) ॥ २० ॥

अर्थः ॥ २१ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धने ॥ वा० बळी ॥ आ० कधुए
 बंदराने ॥ कि० वंदना ॥ क० कारबी (कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ कथं निगन्थाण वा निगन्धीण वा आहारइणियाए
 किइकन्मं करेत्तए ॥ २१ ॥

भाषार्थः—॥ २१ ॥ साधुने सार्धने नाना मोदानी रीत प्रमाणे एक धीत्राने वंदना कारवी कल्पे (पण
 एम न होतुं जोइए के पेशेला नानाने वंदना करे ने पछी मोदाने वंदना करे ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धने ॥ वा० बळी ॥
 अ० अंदर ॥ नि० ग्रहयना घराने बिये ॥ आ० नतुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० उभुं रेधुं ॥ वा० अथवा ॥

नि० पेसवुं ॥ वा० अथवा ॥ वृ० सुवुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ वा० अथवा ॥ प०
 विशेष निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ अ० अन्न ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार प्रकारनां ॥ आ० आहार ॥
 आ० करवी ॥ ए० वहिनीत ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार (लघुनीत पात्रुं वगरे) ॥ प० परवववी ॥
 स० सहाय ॥ व० वळी ॥ क० करवी ॥ ज्ञा० ध्यान ॥ वा० वळी ॥ ज्ञा० ध्यावुं ॥ का० काल-
 स्सग ॥ वा० अथवा ॥ ठा० पडिमानो काउस्तग ॥ वा० वळी ॥ ठा० करवो (न कल्पे) ॥ अ० हवे ॥ पु०
 वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ ज० जराए ॥ जु० जुनो ॥ वा० रोगी ॥ त० तपस्वी ॥ दु० दुर्बळ ॥ कि०
 क्लामना यामतो ॥ मु० मुर्च्छं पामे ॥ वा० अथवा ॥ प० पडतो होय ॥ वा० वळी ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥
 क० कल्पे ॥ अ० ग्रहस्यना ॥ नि० घरने विपे ॥ आ० जवुं ॥ वा० अथवा ॥ जा० उर्वालगे ॥ ठा० पडिमानो
 काउस्तग ॥ वा० वळी ॥ ठा० करवो (कल्पे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥२॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीणवा 'अन्तरगिहंसि आस-
 इत्तए वा चिट्ठित्तए वा निसीइत्तए वा तुयट्ठित्तए वा निहाइत्तए वा पयलाइत्तए वा, असणं

१. अन्तरागिहंसि CTB. १. ली, टीने (इयालीक) यामा " अन्तरागिहसि " ने बदले " अन्तरागिहसि " पाठ छे.

वा ४ आहारमाहारेत्तए, उच्चारं वा ४ परिद्वेत्तए, सञ्जायं वा केरत्तए ज्ञाणं वा झ'इ'त्तए, काउससगं वा ठाणं वा ठइत्तए. अह पुण एवं जाणेज्जा- 'जराजुण्णेवाहिए तवस्सी दुब्बले किलन्ते' सुच्छेज्ज वा पचडेज्ज वा, एवं 'से कप्पइ अन्तरगिहंसि आसइत्तए वा जाव ठाणं वा ठइत्तए ॥ २२ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ साधुने साध्वीने ग्रहस्थना घरानी अंदर जंतुं, वधा र्हेतुं, बेसंतुं, छुंतुं, निद्रा करवी, विञ्जे निद्रा करवी, चार प्रकारनो कोइ एण आधार करवो, दिशाए जंतुं, पेयाव करवो, गलानो बळवो, तथा नाचंतुं लीट र्था परठवंतुं, समाप करवी, ध्यान करवुं, काउसग वरवो, पढिमानो काउसग करवो

१. जरा-जुण्णे वाहिण्. p. ct in Bbbw. २. जरा० जज्जरिए after क्किटन्ते B. where धरे added after थारिए. ३. एउए for एवं से T.

१. धी, वानी धी नं इवायु नामनी प्रतोया "जरा-जुण्णे वाहिण्" ए पाठ नथी. २. इटालीफ धी नामनी प्रतमा "क्किटन्ते" एठी "जराजुण्णेवाहिण्" पाठ छे ने "वाहिण्" एठी "धरे" उमेया छे. ३. टी प्रतमा "एय छे" ने पदद्वे "एउए" पाठ छे.

कल्पे नहीं, पण एम जाणे जे कांड साबु के साध्वी स्थिर होय, रोगी होय, तपस्वी होय, दुर्वल होय, शरीरमां व्याधी होय (तेथी क्लामना घामतो होय), मुर्च्छा पटले चकरी आवती होय, वृद्धावस्थाने लीधे पही जनो होय एम होय तो तेने ग्रहस्थ (संसारी)ना घरने विपे (घरनी अंदर) जनुं-वेसनुं वगैरे बोल करवा कलये॥२२॥

अर्थ.—॥२३॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सायुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ अ० अंदर ॥ गि० ग्रहस्थना घरने विपे ॥ जा० इयां लगे ॥ च० चार ॥ गा० गाथा ॥ वा० अथवा ॥ पं० पांच ॥ गा० गाथा ॥ वा० बळी ॥ आ० कहेवी (पांच वृत्तनी २५ भावना) ॥ वा० अथवा ॥ वि० अर्थ जुदा जुदा कहेवा ॥ वा० अथवा ॥ कि० विस्तारीने अर्थ कहेवा ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेष कहेवा ॥ वा० बळी ॥ न० पण नही ॥ ए० एक ॥ ना० हेतुथी अधिको कहेवो ॥ वा० बळी ॥ ए० एक ॥ वा० प्रश्नोत्तरथी अधिको कहेवो ॥ वा० बळी ॥ ए० एक ॥ गा० गायथी ॥ वा० बळी ॥ ए० एक ॥ सि० श्लोकथी अधिको न कहेवो ॥ वा० बळी ॥ से० ते ॥ वि० बळी ॥ य० पण ॥ ठि० उभो रहीने ॥ नो० न ॥ चे० णं० बळी ॥ अ० वेसीने (न कहेनुं कल्पे) ॥ २३ ॥

मूळपाठः—॥ २३ ॥ नो कणइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा 'अन्तरगिहंसि

१ अन्तरगिहंसि C T B. १. ही, टा ने (टालीक) वीमां " अन्तरगिहंसि " ने बदले "अन्तरगिहंसि" पाठ छे.

जाव चउगाहं वा पथ्वाहं वा आइखित्तए वा विभवेत्तए वा किट्टित्तए वा पवेइत्तए
 वा, नत्रत्थ एगनाएण वा एगवागरेण वा एगगाहाए वा एगसिलोएण वा, से वि
 य ठिच्चा, नो चेष णं अट्टिच्चा ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ साधुने साध्वीने ग्रहस्थने घेर बेसीने चार गाथा अथवा पांच गाथा तेना जुदा
 जुदा अर्थ करी समजाववानुं कळये नहीं, पण कदाच जरूरीयात कारण परे तो एकाद प्रश्ननो उत्तर करी शकें
 अथवा एकाद गाथानो अर्थ करी शकें ते पण उभा रहीने बेसीने नहीं ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ नो० न ॥ क० कळये ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
 अं० अंदर ॥ नि० ग्रहस्थना घरनी अंदर बेसीने ॥ ६० ॥ पा० पांच ॥ म० महा ॥ व्व० द्युत ॥ स० २५ भावना
 सहित ॥ आ० कहेवी ॥ वा० अथवा ॥ जा० बळी ॥ प० विशेष कहेवी (न कळये) ॥ वा० बळी ॥ न०
 पण नहीं ॥ ए० एक ॥ ना० हेतुथी अधिक कहेवुं ॥ वा० बळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ए० एका ॥ सि० श्लोकथी ॥
 वा० बळी अधिक न कहेवुं ॥ से० ते ॥ वि० य० बळी ॥ ति० उभा रहीने ॥ नो० नहीं ॥ चे० णं० बळी
 ॥ अ० बेसीने (न कळये) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ नो कथइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा 'अन्तरगिहंसि
इमाइं पञ्च महव्वयाइं सभावणाइं आइत्तिवत्तए वा जाव पवेइत्तए वा, नन्नत्थ एगना-
एण वा जाव-एगसिलोएण वा, से वि य ठिच्चा, नो च्चेव णं अट्टिच्चा ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ सायु अथवा साखीने ग्रहस्थना घरनी वधोवच (अंदर वेसीने) पांच महादूत पच-
धीब भावना सहित एटलुं अथवा एयी वधारे कहेतुं कळपे नही पण जरुरीयात पडे तो एकाद प्रश्ननो उत्तर
करी शके अथवा एकाद गायानो अर्थ कही शके ते पण उभा उभा कहेतुं कळपे वेसीने कहेतुं कळपे नही ॥ २४ ॥
अर्थः—॥ २५ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० सायुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी
॥ प० ग्रहस्थनो यको ॥ सि० सेजा पाटा ॥ सं० तूणा प्रमुख ॥ आ० लइने ॥ अ० पाछा आप्पां विना ॥ सं० विहार
करवो (न कळपे) ॥ २५ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ नो कथइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पडिहारियं

- १ अन्तरागिहसि CTB. १. सी. टी ने (इटाळीक) के प्रलोमा "अन्तरगिहंसि" ने बदले "अन्तरागिहसि" पाठ छे.
२. "हारियं वा सागारियसन्तियं से" BbW. २. -१, चली ची ने इवल्यु प्रलोमा " पडिहारियं सेजासंपारयं " ने बदले " पडिहारियं वा सागारियसन्तियं सेजासंपारय " पाठ छे.

सेज्जासंथारयं आयाए अपडिहट्टुं संपव्वइत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ सायु अथवा साध्वीने गृहस्थना घेरथी पाटपाटला तृणादिक ग्रहस्थ यकां जार्च
खान्पा होय ते ग्रहस्थने पाछां आप्या विना विहार करवो कळपे नहीं ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ व० वळी ॥
सा० ग्रहस्थ सेज्ज्यात्तर ॥ सं० संबंधी ॥ से० पाट ॥ सं० तृणा प्रमुख ॥ अ० छद्देने ॥ अ० अधिकरण (माकड
प्रमुख सहित) ॥ व० करी (जीव सहित आपीने) ॥ सं० विहार करवो (न कळपे) ॥ २६ ॥

सूळपाठः—॥ २६ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा^२ सागारियस-
न्तियं सेज्जासंथारयं आयाए अहिगरणं कट्टुं संपव्वइत्तए ॥ २६ ॥

१ आयाए after °हु Bbbw. २ °हारियं वा सागारिय सन्तियं से० Bbbw. ३. आयाए after °हु Bbbw.

१. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा " अपडिहट्टु " पछी " आयाए " पाठ छे.

२. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा "सागारिय सन्तियं" ने बदले "पडिहारियं वा सागारिय सन्तियं सेज्जासंथारयं"
पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा " कट्टु " शब्द पछी " आयाए " पाठ छे.

भावार्थः—॥ २६ ॥ साधु अथवा साध्वीने सेज्यांतरने घेरथी पाट पाटला वृणादिक (पाटयारा) ला-
व्या छे अने ते वापरतां माकडादिक जीव उत्पन्न यथा होय ते जीवादिक सहित पाट पाटला पाछा आपी वि-
हार करवो कल्पे नही ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ प० पा-
टीयारु ॥ वा० अथवा ॥ सा० सेज्यांतर ग्रहस्य ॥ सं० संबंधी ॥ वा० वळी ॥ से० पाट ॥ सं० संघारो ॥
आ० लइने ॥ वि० अधिकरण (माकण रहित) ॥ क० करीने ॥ सं० बिहार करवो (बह्ये) ॥ २७ ॥

मूळपाठः—॥ २७ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा पडिहारियं वा सा-
गारियसन्तियं वा सेज्जासंधारयं आयाए विगरणं कट्टुं संपव्वइत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥ २७ ॥ साधु अथवा साध्वीए ग्रहस्थना घर यका अथवा सेज्यांतर यकां पाट पाटला वृणा
प्रमुख लइने विगरणं एटके माकड प्रमुख जीव रहित आपीने बिहार करवो कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ इ० आ जिन सासनने विपे ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० सा-
ध्वीने ॥ वा० वळी ॥ प० पाटयारो ॥ वा० अथवा ॥ सा० सेज्यांतर ग्रहस्य ॥ सं० संबंधी ॥ वा० वळी ॥

से० पाठ ॥ सं० संथारो ॥ प० कोइ (घोरी करी) छइ ॥ सि० जाय ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवे-
 लहुं ॥ सि० करे ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवेखतां थकां ॥ ल० कामे ॥ त० तेहने एटले जेहने
 सागारि छे तेहने ॥ अ० पाछो ॥ दा० आपवो ॥ सि० होय ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवेखता यरां
 ॥ नो० न ॥ ल० कामे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ दो० धीनीवार ॥ पि० वळी ॥ ओ०
 बीजी पाठ आदिकनी आसा ॥ ओ० दइले ॥ प० योगववा योग्य सेजा मखल ॥ प० मोगवे ॥ २८ ॥

मूळपाठः—॥२८॥इह खलु निगन्थाण वा निगन्धीण वा पडिहारिए वा सागारिय-
 सन्तिए वा सेज्जासंथारए परिभेठु सिया से य अणुगवेसियव्वे सिया. से य अणुग-
 वेसमाणे लभेज्जा, तस्सेव अणुप्पदायव्वे सिया; से य अणुगवेसमाणे नो लभेज्जा,
 एवं से कप्पह दोचं पि ओगगहं ओगिण्हत्ता परिहारं परिहरित्तए ॥ २८ ॥

१. विष्णु सेज्जा for परि० सिया B. २. पडिदायव्वे for अणुप्प B. ३. अणुजाविता for ओगि० B.

१. (इटालीक) बी मां " परिभट्टे सिया " ने बदले " विष्णु सेज्जा " पाठ छे २. (इटालीक) बी मां
 " अणुपदायव्वे " ने बदले " पडिदायव्वे " पाठ छे. ३. (इटालीक) बी मां " ओगिण्हत्ता " ने बदले " अणुमा-
 वेत्ता " पाठ छे.

भावार्यः—॥ २८ ॥ आ जीन शासनने विपे रहेला साधु अथवा साध्वीने पाणीयारो अथवा सेज्यांतर
 ग्रहस्थ संबंधी सेजा संधारो (पाठ पाटला वगेरे) कोइ चोरी जाय तो ते गवेखुं (तेनी शोध करवी) तेनी
 शोध करतां जो पळे तो ते जेना छे तेहेने पाडा आपवा अने जो शोधतां थकां न पळे तो ने साधुने ते चीजो
 जोइती होय तो बीजी वार आशा लइने जाचीने भोगवे (जे चीजो चोराइ गइ होय ने शोधता मळे नहीं ते
 उपगरणनां धणीने साधुए खबर आपवी के तमारुं उपगरण चोराइ गर्नु छे तपास करी पण मळ्युं नथी) ॥२८॥

अर्थः—' १ २९ ॥ ज० जे ॥ दि० दिवसने ॥ च० विपे ॥ ज० वळी ॥ स० श्रमण साधु ॥ नि०
 निग्रन्य ॥ से० सेजा ॥ सं० संधारो ॥ वि० मुकीने जाय ॥ व० ते ॥ दि० दिवसने ॥ च० विपे ॥ ज० वळी ॥
 अ० अनेरा ॥ स० श्रमण साधु ॥ नि० निग्रन्य ॥ इ० ते वेळा शिघ्र ॥ आ० आवेतो ॥ स० ते साधु ॥ च०
 निधे ॥ ओ० आशा लइने ॥ पु० पुर्वे साधु रहयो होय तेनीज ॥ अ० आशा लइने ॥ चि० रहे ॥ अ० तेहना
 मास वत्सपदिक मर्यादा मांही जेटळा दिवस ओछा होय तेदळा दिवस सुधी ॥ ओ० ते मर्यादाने विपे रहे ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ ज द्विवसं चः णं समणा निगन्था सेज्जासंधारयं विप-

१, जं दि० B. २. च णं not in Cw.

१. (इटालीक) की प्रतमा "ज दिवस" ने बदले " ज दिवस " पाठ छे. ३. छनि इवत्यु प्रतोमा "व ण" नथी.

जहन्ति, तं दिवसं च णं अचरे समणा निगन्था हवमागच्छेज्ज; स च्चेव ओग्गहस्स
 पुब्बाणुत्तवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओग्गहे ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ इवे विशेष स्थानक आश्रीं कहे छे. कोइ सावु घरधर्णीनी आहा मागी एक मास मां
 रखा छे अने ते साधुने बीस दीवस यथा छे एवामां बीजा साधु अचानक आग्या ने मथप रहेखा साधु सेजा
 संथारा मुक्तीने विहार करे तो नवा अखिला साधु पुर्वे त्रे साधु रखा दसा तेनीज आहा छइ बाकीना दिवस ते
 स्थानकर्मा रहे ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ अ० छे ॥ पा० इहा ॥ य० साधुना मांडलामां ॥ के० कोइ वस्तु ॥ उ० उपाधय मांहे ॥ प० बीमरी
 होय (ने साधु संवंधी) ॥ अ० अकित वस्तु ॥ प० भोगववा योग्य होय ते साधु भोगवे ॥ स० ते साधु ॥ चि० निश्चे ॥
 ओ० अचप्रहनी ॥ पु० पुर्वे ॥ अ० आहा छे ते आहाए ॥ वि० रहे ॥ अ० मर्यादा बाल सुधी ॥ ओ० आहाए रहे

१. तं दि० B. २. च णं not in Cw. ३. पुब्बाणुत्ता and 'जाण्णा Bbw.

1. (इटालीक) बी प्रतमां " त दिवस " ने बदले " त दिवस " पाठ छे २. सीने डबल्यु प्रतोमां " च णं " नथी.
3. बी, नावी बी ने डबल्यु प्रतोमां "पुब्बाणुत्तवणा = ने बदले " पुब्बाणुत्ता " ने " पुब्बाणुत्तावणा " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३० ॥ अत्थि याइं थ केइ उवस्सगपसियावन्ने' अत्थित्ते परिहरणारिहे,
स च्चेव ओग्गहस्स पुवाणुन्नवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओग्गहे ॥ ३० ॥

भावार्थः—॥ ३० ॥ बली जे साधु विहार करी गया तेपना बीसरी गण्डां अचिन उपगरण भोगवत्तां योग्य होय ते जे साधु पाछळथी आव्या होय ते भोगवें केपके अवग्रहनी पुर्वे आज्ञा लीथी जे ते आज्ञाप मर्यादाकाल सुधी रहे ने उपली चीजो भोगवे (मासकल्प पुरो थया पळी ते स्थानकर्मां न रहेवाय, रहेवुं होय तो ग्रहस्थनी करी आज्ञा मेळवची जोइए) ॥ ३० ॥

अर्थः—॥ ३१ ॥ से० ते साधु ॥ व० घरने विपे ॥ अ० कोइ खरर केतुं नथी ॥ अ० धणी कोइ थतो नथी ॥ अ० बीजो कोइ भिसावर रांक ॥ प० रळो छे तथा ॥ अ० व्यंतर देवता ॥ प० रळो छे ॥ स० तेहज घरे ॥ चि० निधे ॥ ओ० अवग्रहमा ॥ पु० पुर्वे रहयो छे तेहनी ॥ अ० आज्ञाप ॥ चि० रहे ॥ अ० मर्यादाकाल सुधी ॥ ओ० बीजो कोइ रहयो होय तेनी आज्ञाप रहे ॥ ३१ ॥

मूळपाठः—॥ ३१ ॥ से वत्थूसु अवावडेसु अघोगडेसु अपरपरिगहिणसु अमर-
परिगमहिणसु स च्चेव ओगहस्स पुञ्जाणुन्नवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओगगहे ॥ ३१ ॥

भावार्थः—॥ ३१ ॥ कोई गृहस्थलुं घर छे अने ते घरमां भूतादिकना बेधमथी खाळी करी चालया गया छे तेनी कोई सारसंभाळ लेनुं नथी अने ते घर माहं छे एम कोई कधेहुं पण नथी तेमां बळी कोई भीखारुं अथवा न्यंतरदेव रहे छे तो ते रहनेार धर्णीनी आझा मागी मर्यादाकाळ सुधी ते घरमां रहेहुं कळये ॥ ३१ ॥

अर्थः—॥ ३२ ॥ से० ते ॥ व० घरने विषे ॥ वा० कोई खयर लीए ॥ वो० कोई धणी घाय ॥ प० अनेरे ॥ प० भाडे लीधुं होय ॥ भि० साधु ॥ भा० श्रीजुं हुत राखवाने ॥ अट्टा० अर्थे ॥ दो० बीजी वार ॥ पि० बळी ॥ ओ० धणीनी आझा ॥ अ० मागवी ॥ सि० होय ॥ ३२ ॥

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ से वत्थूसु वावडेसु वोगडेसु परपरिगहिणसु भिक्खुभावस्सट्ठाए
दोच्चं पि ओगगहे अणुन्नवेयवे सिया ॥ ३२ ॥

भावार्थः—॥ ३२ ॥ ते घरनी कोई खयर लीए, कोई धणी घाय, कोई भाडे लीए तो साधुने श्रीजुं हुत राखवा अर्थे बीजी वार बळी धर्णीनी आझा मागीं ते घरमां रहेहुं कळये ॥ ३२ ॥

अर्थः—॥ ३३ ॥ से० ते साधुने ॥ अ० कोट समिपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० भौत समिपे
 रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० वाट समिपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० खाइ पासे रहेवानी
 जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० राजपंथ समीपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० घरादिकनी समिपे
 रहेवानी जग्या ॥ वा० वळी ॥ स० तेहज ॥ अ० निशे ॥ ओ० यानकनो अग्रह ॥ पु० पुर्वे आज्ञा मागी छे
 तेनी ॥ अ० आज्ञाए ॥ वि० रहे ॥ अ० मर्यादाकाळ सुधी ॥ ओ० आज्ञाए रहे ॥ ३३ ॥

**मूळपाठः—॥ ३३ ॥ से अणुकुंडेसु वा अणुभितीसु वा अणुचरियासु वा अणुफं
 रिहासु वा अणुपन्थेसु वा अणुमेरासु वा स च्चेव ओगहस्स पुव्वाणुन्नवणा चिद्धइ
 अहालन्दमवि ओगहे ॥ ३३ ॥**

भावार्थः—॥ ३३ ॥ साधुने रहेवानी जग्या कोटनी समीपे होय, भौतनी समीपे होय, वाट (रस्तानी)
 नजीकपा होय, खाइनी पासे होय, राजपंथ समीपे होय, घरादिक समीपे रहेवानी जग्या होय तो जे घणीनी
 ते जग्या के घर होय ते घणीनी आज्ञा मागी रहेवानी मरजादा प्रमाणे साधुए रहेवुं ॥ ३३ ॥

अर्थः—॥ ३४ ॥ से० ते ॥ गा० गापने विपे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० संनिधेयने विपे ॥

१० वळी ॥ व० घाहेर ॥ से० सेना (सार्थिवाह, सथारो) ॥ सं० उत्तरी होय ॥ पे० देखीनि ॥ क० कळपे ॥
 ने० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्ध्वनि ॥ वा० वळी ॥ त० ते ॥ दि० दिवसे ॥ भि० गोचरी जाय ॥
 ग० जइने ॥ प० पाछा बळे ॥ नो० नहों ॥ से० तेने ॥ क० कळपे । तं० ते ॥ र० राते ॥ त० त्यां ॥ उ०
 ररेवुं (न कळपे) ॥ जे० जे कदाचित् ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साधवी ॥ वा०
 वळी ॥ सं० ते ॥ र० रात्रि ॥ त० त्यां ॥ उ० रहे ॥ उ० रहेताने ॥ वा० वळी ॥ सा० अनुमोदे ॥ से० ते
 ॥ दु० वे प्रकारे (सेनापतिनी तथा तिर्यकरनी) ॥ वी० आश्र अतिक्रमतो ॥ आ० पांमे ॥ चा० चौमा-
 सिक तप विशेष ॥ प० प्रायथित्तो ॥ द्वा० ताम ॥ अ० गुरु प्रायश्चित् ॥ ३४ ॥

**मूळपाठः—॥३४॥ से गामंसि वा जाव 'संनिवेशंसि वा बहियाः' सेणं संनिविट्टं
 पेहाए कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा 'तद्विवसं भिक्खायरियाए गन्तूणं' पडि-**

१. रायहार्णीए for संनि B. २. पहिया Bb. ३. तंहे B. ४. पडिएत्तए Bb.

१. (इटाळोक) वी प्रतमा "संनिवेशंसि" ने बदले "रायहार्णीए" पाठ छे. २. वी, नानी वी ने इबल्यु प्रतोमा "बहिया" ने बदले "पहिया" पाठ छे. ३. (इटाळोक) वी प्रतमा "तद्विवसं" ने बदले "तद्विवसं पाठ छे. ४. वी ने नानी वी प्रतोमा "पडिनियत्तए" ने बदले "पडिएत्तए" पाठ छे.

नियत्तए, नो से कप्पइ तं र्यणिं तत्थेव उवाइणवेत्तए. 'जे खलु निग्गन्थे वा निग्गन्थी वा तं र्यणिं तत्थेव उवाइणवेइ उवाइणवेत्तं वा साइज्जइ, स' दुइओवीइकममाणे आ-
 वज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ ३४ ॥

भावार्थः—॥ ३४ ॥ गामने विपे ज्यां कगे राज्यधानीने विपे अथवा संनिवेषने विपे गामथी याहेर राज्ञा-
 नी सैन्या उतारो करी रही छे तो साधु अथवा साध्वीने ते दिवसे गोचरी करी पाछा वक्कं कल्पे ण साधु
 अपवा साध्वीने ते रात्रीए त्यां रंहेलुं न कल्पे. जो साधु अथवा साध्वी ते रात्री त्यां रंहे अथवा बीजाने रत्वापि
 (जो कोइ साधु रहेतो होथ तेने भलुं जाणे) तो ते साधु ते बंधु वागत (अथवा तिर्यकरने सेनाधिपति ए
 वनेनी भाहानो भंग करतो) अतिक्रपनो थको थोडुं चौमासिक प्रापथित पाये (आ जग्याए एय समञ्जुं
 नहीं के लश्कर ज्यां पश्युं होथ ज्यां रहेवानी भगवाननी आज्ञा छे, ण द्रुप, सेप्रकाल भाव देखीने जाय

१. सा रपणी तं Bbb. २. उवापणा" B Bbb. ३. जो खलु निग्गन्थो B Bbb. ४. ते not in Bbb.

१. वा, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा 'त र्वाणि' ने बदले "सा रथणं" पाठ छे. २. (इटालीक) वा, वा, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा "उवाइणवेत्तए" ने बदले "उवापणावेत्तए" पाठ छे ३ (इटालीक) वा, वा, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा "जे उलु निग्गन्थे" ने बदले "जो खलु निग्गन्थो" पाठ छे ४. वी, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा "धे" जंभी.

कैमके ते लश्करी कायदो जुदीज जातनो होय छे जेथी साधुना उपर शंका लाबी बांधी मारे माटे अबसर देखी काम करे) ॥ ३४ ॥

अर्थः—॥३५॥ से० ते ॥ गा० गामने विषे ॥ वा० बळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० संनिवेशादिक्रमे विषे ॥ वा० बळी ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अयबा ॥ नि० सार्धने ॥ वा० बळी ॥ स० चौफेर ॥ स० (पांच गाऊ) नी मर्यादा ॥ स० एक कोस उपरांत (ज्यां ररे त्याथी वे कोस मोचरीए जाय त्याथी अर्ध कोस ठंडिल जाय एम अढीकोस जाताने अढी कोस पाछां आत्रता एम पांच कोसने) ॥ जो० एक एक जोजन मर्यादा पटले चार गाड उपर एक कोस एम पांच गाड ॥ ओ० जईने पाछुं आवहुं ॥ ओ० ए अवग्रह ग्रहीने ॥ प० भोगवबा योग्य ॥ प० भोगवे ॥ ति० एम ॥ वे० हुं कहुं छुं ॥ ३५ ॥

मूळपाठः—॥ ३५ ॥ से गामंसि वा जाव संनिवेशंसि वा कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्धीण वा सन्नवओ समन्ता सकोसं जोयणं ओगगहं ओगिण्हिताणं परिहारं परिहरित्तए ॥३५॥ ति बेमि.

भावार्थः—॥ ३५ ॥ गाम नगर बगेरेमां रेहेळं पटले साधु अयबा साधुनीने एक जोजन (चार गाड)

वपर एक कोस पटले पांच गावनी मर्यादायां हरवुं कखुं ने भोगववा योग्य वस्तु बोहरी भोगववी कल्पे ते एवी
 रीते के पोताना स्थानकथी बे गाउ सुधी गौचरी जइ शके अने उपरांत अर्घो गाउ दिशए जाय ए अढी गाउ
 ययुं अने पाछां वळतां अढी गाउ एम पांच गाउ समजवुं) एम सुधर्मां स्वामी जंबू स्वामीने कहेता हवा के
 हे जंबू ! जेम में श्री महावीर देव समिपे सांभळ्युं तेम हुं तुज प्रत्ये कहुंछुं ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ त० श्रीजो ॥ उ० उदेसो ॥ स० पुरो ययो ॥ ३ ॥

सूळपाठः—॥ ३ ॥ कल्पे तइओ उदेसओ समत्तो ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ इति श्री बृहत् कल्प सूत्रनो श्रीजो उदेसो संपुर्ण ॥ ३ ॥

॥ अथ बृहत् कल्प सूत्र चतुर्थो उद्देशो. ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो चोथो उद्देशो.)

अर्थः—॥ १ ॥ तं त्रण प्रकारि ॥ अ० (संयमनो धात करी) गुरुपायश्चित पापे ॥ पं० कला ॥ तं
ते ॥ ज० कहे छे ॥ ह० हस्त कर्म ॥ क० करतो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवतो यको ॥ रा० रात्री ॥ भो०
भोजन ॥ भु० करतो यको ॥ ? ॥

मूळपाठः—॥ १ ॥ तओ अणुघाईया पन्नत्ता, तंजहा—हंत्थकम्मं करमाणे, मेहुणं
पडिसेवमाणे, राईभोयणं भुञ्जमाणे ॥ १ ॥

१. अणुघाइया Th. २. हंत्थकं कं, after मेहुणं सेवमाणे Th. & Bbww.

१. दृष्टाणंगमां “ अणुपाइयाने ” बदले “ अणुपाइया ” पाठ छे. २. दृष्टाणंग ने बी, नाली बी ने द्यल्लु प्रतीमा
“ पडिसेवमाणे ” पछी “ हत्थ कम्मं करमाणे ” आवे छे.

भावर्यः—॥ १ ॥ श्रीजा उदेश्यामां स्यान्क वस्त्रादिकनी शुद्धि देवाही, हवे आ चोया उदंशामां प्राय-
श्चित तथा आचार विधि देखाहे छे. त्रण प्रकारे संजमनो नाश थाय तंने मोडुं प्रायश्चित आवे ते त्रणना नाम
कहे छे, १ इस्त कर्म करे एटले कुच्छेष्टा करी विर्ये खलित करे, २ देव, मनुष्य, तिर्यक् संबंधी मैथुन सेवे तो,
३ रात्री भोजन करे तो ए त्रणे काम करनारने गुरु (पोडुं) प्रायश्चित आवे ॥ १ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ तं० त्रण भेदे ॥ पा० दससुं प्रायश्चित आवे (लिंग फेर पाळटवो) ॥ पं० कळो ॥
तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ दु० दुष्ट ॥ पा० कर्तव्यसुं प्रायश्चित ने (कपाय दुष्ट तथा विषय दुष्ट, कपाय दुष्ट ते
रवपक्ष एटले गृहना दांत पाडे ने परपक्ष ते राजानीपात करे, विषय दुष्ट ते पण स्वपक्ष विषय दुष्ट ते साध्वर्हिं
सीपळ खंडावे ने परपक्ष विषय दुष्ट ते राजानी राणीना भोग सेवे ए चार भेद दुष्टना) ॥ पं० महा प्रमाद
(ते मदिरा पीवाथी तथा निद्रावान) ॥ पा० मार्यश्चित ॥ अ० अन्योअन्य पुरूप ॥ म० मांहोपांही ॥ क० अ-
न्न सेवे ॥ पा० पारंक्षिया प्रायश्चित ते पांमे ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥२॥ तओ पारश्चिया पन्नत्ता, तंजहा-दुट्टे पारश्चिए, पमत्ते पारश्चिए,
अन्नमन्नं करेमाणे पारश्चिए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ त्रण जणाने दससुं प्रायश्चित (पारंश्चित) आधि एटले दशमां ठाणांगे दस प्रकारनां प्रायश्चित देखाढयां छे तेमां दससुं प्रायश्चित पहवी रीतनुं छे के नीचे बतावेला त्रण दोष माहिलो एक पण दोष सेव्यो होय तो ते साधुने साधुपणाची दूर करवो, छतां साधुपणुं लेवा इच्छे तो तेने कपाळे चार आंग-ळ्ळो लुगटानो पटो बार महिना सुधी बांधी राखी गामादिक विहार करतां लोक शुछे के आ शुं करवा बांधुं छे तेवारे बीजा साधुओण तेनो दोष प्रगट करी देखाढवो अने कोकनो तिरस्कार सहन करे तो बार महीना पछी तेने फरी दिसा देवी. वळी आ संबंधमां केटळाक आचार्यो कहे छे के आ दशसुं प्रायश्चित पूर्व धरना बखतमां होय छे. हाल तो देश काळने अनुसरी प्रायश्चित देवाय छे. हवे ते त्रण दोषनां नाम देखाढे छे.

१ दुष्ट, २ प्रमादी, ३ माहोपादि पुरुष भोगवे. हवे एतो अर्थ कहे छे.

१ दुष्ट-दुष्टना वे भेद, एक कपाय दुष्ट, बीजो विषय दुष्ट. कपाय दुष्टना वे भेद-१ स्वपक्ष कपाय दुष्ट ने बीजो परपक्ष कपाय दुष्ट, स्वपक्ष कपाय दुष्ट ते मरी गएला गुल्ता पत्थर बंदे दांत भांगतो हाथ आधी जाय, बीजो परपक्ष कपाय दुष्ट ते राजानी प्राप्त करे.

२) विषय दुष्ट तेना वे भेद, १ स्वपक्ष विषय दुष्ट अने परपक्ष विषय दुष्ट, स्वपक्ष विषय दुष्ट ते शु साध्वीतुं शियळ भंग करे अथवा तेनीं साथि भोगनी इच्छा राखे, परपक्ष विषय दुष्ट ते राजानी राणी सां भोग करे, ए रीते दुष्टना चार भेद जाणवा.

इवे वीजो प्रयादिनो अर्थ कहे छे, प्रमादिना बे भेद, १ एक दारु थीवार्थी महा प्रमादि थाय, बीजो पांचमी " थीणादि " निद्रा, ते दिवसलुं चित्तवेलुं काम रात्रीण उंघर्षां ने उंघर्षां करे एण तेनी निद्रा उठे नहीं ते महा प्रमादि.

इवे वीजो दोष कहे छे-पुरुष सोय पुरुषलो भोग करे एटले महिर्षाही पुरुष भोगवे ए व्रणे जणाने उपर जणवेलुं दसमुं पारंचित प्रायथित आवे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ १ ॥ त० व्रण भेदे ॥ अ० नवमुं प्रायथित आवे ते ॥ प० परुखुं ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ सा० साधर्षिनी ॥ ते० चोरी ॥ क० वरतो ॥ अ० अन्य ॥ घ० धर्षिनी ॥ ते० चोरी ॥ क० करतो ॥ इ० सुष्टी प्रहार ॥ द० देतो यको ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ तओ अणवदुष्पा पन्नता, तंजहा-साहम्मियाणं तेन्न करे-माणे, अन्नधम्मियाणं तेन्न करेमाणे, इत्थयालं वलमाणे ॥ ३ ॥

१. साहम्मियतेणियं क० परहम्मियतेणियं क० Bb.w. २. इत्थयालं, पाठान्तराणि अत्थादाणं, इत्थयालं च TLh.

१. बी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोयां "साहम्मियाण" ने वदले "साहम्मियतेणियं करेमाणे परहम्मियतेणियं करेमाणे" एवो पाठ छे. २. द्दानाणमर्षा "इत्थयाल" ने वदले "इत्थयालं, अत्थादाणं, इत्थयालं" पाठ छे.

भावार्थः—॥ ३ ॥ व्रणने नवमुं “अनवस्थाप्य” प्रायश्चित्त एतद्वे संघाटाधी वेगलो करी तप करारवी छी भेळोले ए व्रण कारणो देखोडे छे, १ साघर्मीनी चोरी करे तेने, २ पर घर्मीनी चोरी करे तेने, ३ माही-माही मारापार कडे तेने (अथवा अष्टांग निमित्त भोलि एतद्वे अमुक दिवस अमुक वस्तु यशे) ए व्रण जणाने तवमुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ त० व्रणने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ प० प्रव्रजा (दिसा) देवी ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ प० नपुंसक (स्त्री दिडे वीर्ये खलिन थाय) ॥ की० रांक दरिद्री ॥ बा० (स्त्रीना शब्द सभळी खलित थाय) रोगी ॥ ए० एमा ॥ मु० लोच करवा आश्री ॥ सि० सामाचारि शिखवया आश्री ॥ उ० छेदोप-स्थानिक चारित्रने विषे स्थापवा आश्री ॥ सं० भेळुं रेहना आश्री (नकल्पे ए व्रण) ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ तओ नो कप्यन्ति पन्थावेत्तए, तंजहा-पण्डए, कीवेः वाइए.
एवं सुण्डावेत्तए सिक्खवेत्तए उवट्टावेत्तए संभुञ्चित्तए संवसित्तए ॥ ४ ॥

१. पण्डए वाहिण (६० पाठा० in Th) २. पण्डए वाहिण कवि B Th. ३. वाइए Bbw.

१. दृष्टाणामा “पण्डए कीवे वाइए” ने बदले “पण्डए वाहिण” पाठ छे. २. (इटालीक) बी, ने दृष्टाणामा “पण्डए कीवे वाइए” ने बदले “पण्डए वाहिण कीवे” पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने उवट्टय प्रतोमा “वाइए”ने बदले “वाइए” पाठ छे.

भावर्यः—॥ ४ ॥ त्रण जणने दिक्षा आपर्वा नहीं ते कहे छे, १ नपुंसकने, २ राक दरीद्री (घणा र्थीकणने, ३ रोगीयाने, ए त्रण जणने दिक्षा देवी नहीं, जो वदाचित्त सुलथी देवाइ गइ अने पाछळथी खबर पहेतो तेने (१) लोच करवो नहीं, (२) साबु धर्म थीखववो नहीं, ३ मोयी दिक्षा देवी नहीं, ४ तेना भेल्लो आहार करवो नहीं, (५) तेना भेगुं र्हेवुं नहीं, अत्रोग मोटे दूर करवो ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ त० त्रणने ॥ नो० न ॥ व० कल्पे ॥ वा० वांचना आपर्वा (भणाववा) ॥ तं० ते ॥ ज० बहे छे ॥ अ० अविनित ॥ वि० विगय पांचने विपे ॥ प० शुद्ध ॥ अ० उपसमावे नहीं ॥ पा० ब्रोधने ॥५॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ तओ नो कपन्ति वाएत्तए, तंजहा-अविणीए विगईप-
डिवद्धे अविओसवियपाहुडे ॥ ५ ॥

भावर्यः—॥ ५ ॥ त्रण जणने सुत्र भणाववुं नहीं तेना नाम कहे छे, १ अविनितने, २ विगयना

१. वीइ पहिबन् Th 'बन्ध B. १ ट्टाणागमा विगई पाडिबधे" ने बदले " वीइ पडिबन्धे " पाठ छे.
(इत्थार्थिक) वा प्रतमा "विगई पाडिबधे" ने बदले विगई पाडिबधे" पाठ छे.

कोटुर्षाणि एतले दहिं, दुध, घी, तेल, गळपण ए पांच विगप वीनां ह्येश चाले नही, ३ क्रोधी जरापण ठपको सहन करी शके नहीं, ए त्रणने सिद्धांतनी वाचणी आपवी नहीं ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ तं त्रणने ॥ क० कळये ॥ वा० वाचणी देवी ॥ तं ते ॥ ज० कहे छे ॥ वि. विनयांतने ॥ नो० नही ॥ वि० विगयने विषे ॥ प० गृद्ध ॥ वि० उपशमाव्यो छे ॥ पा० क्रोध जणे ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ तओ कथन्ति वाएत्तए, तंजहा-विणीए नो विगईपंडिबद्धे

विओसवियपाहुडे ॥ ६ ॥

भाचार्यः—॥ ६ ॥ यण जणाने सिद्धांतनी वाचणी देवी तेना नाम कहे छे, १ विनितने, = विगयनो प्रतिबंध नही एतले विगयने विषे गृद्ध नही एतले जेथुं मळथुं तेवा निर्दोष भोजनथी संतोष माने ३ शांत स्वभाव वाळाने ए त्रण जणने भणानवा ॥ ६ ॥

१. वीट्ट पडिवन्धे T₁ "यन्धे B. १. दृणांगमां " विगई पडिवद्धे " ने बदले " वीट्ट पडिवन्धे " पाठ छे. (इटालीक) वी श्रतमां " विगई पडिवद्धे " ने बदले " विगई पडिवन्धे " पाठ छे.

अर्थः—॥ ७ ॥ तं त्रण ॥ दु० दुखे ॥ स्स० मतिवोधाय (समजाववा दोहिला) ॥ पं० कहया ॥ तं० ते ॥
ज० कहे छे ॥ दु० हृदयनो दुष्ट ॥ मू० मूढ गुण अवगुणनो अजाण ॥ वु० बाळ्या वीज सरखो (कमतराशी) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ तओ दुस्सन्नप्या पन्नत्ता, तंजहा-दुट्टे मूढे वुग्गाहिए ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥ ७ ॥ त्रण जणाने समजाववा दोहिला एटके बहु सुशिवत वेदतां पण समजे नहीं, एना नाम
कहे छे, १ दुष्ट (खोटा मन वालो), २ मूढ एटके गुण अवगुणने जाणे नहीं, ३ दाधारंगो एटके पोतानी लीधिली
वात मेले नहीं, ए त्रणने समजाववा दोहिला ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ तं त्रण ॥ सु० सुपे ॥ स्स० समजावाय ॥ पं० कहया ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥
अ० दुष्ट नहीं ॥ अ० मूढ नहीं ॥ अ० दाधारंगो नहीं ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ तओ सुस्सन्नप्या पन्नत्ता, तंजहा-अदुट्टे अमूढे अबुग्गाहिए ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ त्रण जणने घर्ष सिद्धांत सुखेथी समजावी शक्तिए तेना नाम कहे छे, १ दुष्ट
नहीं ते सारा मनवाळो, २ अमूढ ते करेला गुणने जाणवावाळो, ३ दाधारंगो नहीं ते सस्यवातने ग्रहण करवा
वाळो, ए त्रणने सुखे समजावी शक्तीए ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ नि० साध्वीने ॥ च० निश्चि ॥ णं० वळी ॥ गि० ग्लानता पापतीने (पढी जती होय तेवीने) ॥ पा० तेनी माता ॥ वा० अघवा ॥ भ० बहेन ॥ वा० अघवा ॥ घू० वेदी ॥ वा० वळी ॥ प० (पढी जती साध्वीने) हापे झाली राखे ॥ तं० ते साध्वी ॥ च० वळी ॥ नि० साधुनी ॥ सा० साहाज (फारस) ने बांरळे (अनुमोदे) ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवना ॥ आ० पापे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायः अित्तुं । हा० स्थानक ॥ अ० गुरुपापयथित ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ निगन्थि च णं गिलायमाणिं माया' वा भगिणी वा द्यूया
वा पलिरसएज्जा, तं च निगन्थे साइड्जेज्जा मेहुणपडिसेवणपत्ते' आवज्जइ चाउ-
म्मासियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ ९ ॥

१. पिया या माया वा पुत्तो वा पल्लि० तं च निगन्थी सा० B. २. साइज्जइ Bbbw. ३. 'पत्ता B.

१. (इटालीक) वीमां " माया वा भगिणी वा धूया वा पलिरसएजा त च निगन्थे " ने बदले, " पिया वा माया वा पुत्तो वा पलिरसएजा तं च निगन्थी " पाठ छे. २. थी, नापो वी ने उक्कयु त्तोमां "साइजेज्जा" ने बदले " साइज्जइ " पाठ छे. ३. (इटालीक) वीमां " पत्ते " ने बदले " पत्ता " पाठ छे.

भावार्थः—॥ ९ ॥ साध्वीनुं शरीर रोगादि कारणथी तदन अशक्त निर्वल यइ गयुं होय एवी साध्वी
 उठता अथवा दादरथी चढतां उतरतां अथवा ओटगदिवधी चढतां उतरता रीर्गी कोई साध्वी नही होवाथी ते
 साध्वी लंचेथी पढती रोप अने त दखसे ते साध्वीनी भाला अथवा नेटेन अथवा वेटी ते वखले त्यांन होय तो
 ते पढती साध्वीने काडुं झाली पकडो राखे अथवा पढेकीने उठाही वेगी करे छता ते साध्वी सावुनी साहाज
 (मद्द) ने फरसने अनुमोदे तो ते साध्वीने भैयुन सेववानुं पाप लागे ने सेने चौमासिक पायश्चित्त* गुरु
 प्रायश्चित्त आवे ॥ ९ ॥

*चौमासिक प्रायश्चित्त एटले शु तेना खुलागो (अणुप्राइथं) ते गुरु चौमासिक प्रायश्चित्तमा जग्रन्य एक उपवास,
 मध्यम वार उपवास, उतकृष्टा एकसोधीस उपवास अथवा जटला द्विधसनु छेद एटला दिस दिक्षामाथी ओछा करवा ए
 चौमासिक प्रायश्चित्त जेनु पाप तेनु प्रायश्चित्त गुरु आपे तेना उपर द्रष्टा वहे छे—जेम कोई शालुकारने घर पाच जणाए
 चार महिनानी मुदते रुपीया व्याजे मुत्तया पण तेभा एक जणना पचीस छे, बीजाना पचास छ, बीजाना सो छे, चौथाना
 बसे छे, पाचमाना पाचसो छे हवे चार मास पुरा थए पाचे जण शेतनी पासे चार मासनु व्याज मागना गया, पछी
 शेंठे हिसाब जोइ जेटला रुपीया हुता तेटरानु चार मासनु व्याज गणी रुपीया प्रयाणे वधतु ओछु व्याज आप्नु,
 जेटलु जेनु थयुं तेटलु, एज प्रमाणे गुरु रुपी शेंठ जेणे जेटलु पाप कर्तु होय तेने तेटलु प्रायश्चित्त आपे, ए चौमासिक
 प्रायश्चित्त समजनु. सा वावत वृत्तिमा छे. निसिथ, वदकरप मूत्रपा जग्रन्य-मध्यम-उत्कृष्ट छे.

अर्थः—॥ १० ॥ नि० साधुने ॥ च० निश्चि ॥ णं० वळी ॥ गि० ग्लान पामताने (पही जतो होय
 .हने) ॥ पि० पिता ॥ वा० अथवा ॥ भा० भाई ॥ वा० अथवा ॥ पु० पुत्र ॥ वा० वळी ॥ प० (पडता साधु
 .) हाथे ग्रही रावे ॥ तं० ते साधु ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वीनी ॥ सा० साहज (मदद) फरसने वांछे
 ते साधु ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवना ॥ अ० पापे ॥ धा० चौपासिक ॥ प० प्रायश्चित्त ॥
 द्वा० ताम ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ निगन्धं च णं गिलायमाणं पियां वा भाया वा पुत्ते वा
 पलिस्सपज्जा, तं च निगन्धी साहजेज्जा, मेहुणगडिसेवणपत्ता आवज्जइ चाउम्मासियं
 परिहारट्ठाणं अणुघाइयं ॥ १० ॥

१. माया वा मगिणी वा धुया वा पलि, तं च निगन्धे तां B. २. *सइजइ Bbww. ३. *पत्ते B.

१. (इटाळीक) यी प्रतमा "पिया वा भाया वा पुत्ते वा पलिस्सपज्जा तं च निगन्धी" ने बदले "माया वा मगिणी
 वा धुया वा पलिस्सपज्जा तं च निगन्धे" एहवो पाठ छे. २. बी, नली यो ने इवल्यु प्रतोमा "साइजेजा" ने बदले "सइजइ"
 पाठ छे. ३. (इटाळीक) यी प्रतमा "पत्ता" ने बदले "पत्ते" पाठ छे.

भावार्थः—॥ १० ॥ हवे साधु आश्री करे छे, साधु रोगादिक कारणथी शरीरे अन्नक्त होय अने बीजा
 साधु पासे न होय अने ते साधु दादर आदिक उंचा स्थानकथी पडतो होय अने तेवामा ते साधुना पितां, भाइ,
 पुत्र पढता साधुने पकडी राखे छता ते साधु सार्ध्वनी साहाज (मदद) ने फरस अनुमोदे तो ते साधुने
 भेषुन सेवचालुं पाप छागे ने तेने चौपासिक प्रायश्चित गुरु प्रायश्चित आवे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्ध्वनि ॥ वा० बळी ॥
 अ० अन्न ॥ वा० बळी ४ चारे आहार ॥ पो० पेहेली ॥ पो० पोरसीए ॥ प० ग्रहीने ॥ प० पाछळी चौथी ॥
 पो० पोरसीए ॥ उ० राखवो (न कळपे) ॥ से० ते ॥ य० बळी ॥ आ० कदाचित (अजाण्या) ॥ उ०
 रखाइ ॥ सि० गयो ॥ तं० ते आहार ॥ नो० नहीं ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवे (नहीं) ॥ नो० नहीं ॥ अ०
 अनेरा साधुने ॥ अ० दीए (नहीं) ॥ ए० एकति ॥ व० घणु ॥ फा० प्रासुक अचेत ॥ यं० यंडिल्ल भुमि ॥
 प० प्रतिलेखनि (जोइने) ॥ प० पुंजीने ॥ प० परववो ॥ सि० होय ॥ तं० ते ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवतो
 यको ॥ अ० अनेराने ॥ वा० बळी ॥ अ० आपतो यको ॥ आ० पापे ॥ चा० चौथासिक ॥ प० प्रायश्चितनुं ॥
 टा० ठाम ॥ उ० लघु प्रायश्चित ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥ ११ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा असणं वा ४
 पटमाए पोरुसीए' पडिग्गोहत्ता पंच्छमं पोरुसिं उवाइणवेत्तए. से य आहच्च उवाइ-
 णाविए सिया, तं नो अप्पणा भुञ्जेज्जा नो अत्तेसिं अणुपपदंजा; एगन्ते' बहु फासुए
 थपिडले पडिलेहितां पमज्जिता परिद्वेयव्वे सिया. तं अप्पणा भुञ्जमाणे अत्तेसिं वा
 अणुपपदेमाणे आवज्जइ चारम्मसियं परिहारट्टाणं उग्घाइयं ॥ ११ ॥

१. पोरिं T. पोरं Bbw. २. वउत्थि Bbw. ३. °एगन्तमन्ते Bbw. ४. पडिले° पमं not in Bbw.

५. अणुग्घाइयं Bbw.

१. टी प्रतमा "पोरुसीए" ने बदले "पोरिसीए" एम पाठ छे. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा "पोरुसीए" ने बदले
 "पोरुसीए" पाठ छे. २. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा "पच्छिम" ने बदले "वत्थि" पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्यु
 प्रतोमा 'एगन्ते' ने बदले "एगन्तमन्ते" पाठ छे. ४. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा "पडिलेहिता पमज्जिता" पाठ नथी.
 ५. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा " उग्घाइयं " बदले " अणुग्घाइयं " पाठ छे.

मायार्थः—॥ ११ ॥ साधु अथवा साध्वीने पेहेली पोरसीनो ढावेलो चार प्रकारनो आहार चोथी पोर-
 सी सुधी राखवो कल्पे नहीं (तेम भोगवचो पण नहीं) तेम छतां अजाणतायी ते आहार छेला पोहार सुधी
 रही गयो होष तो ते आहार पोते न भोगवे, बीजा साधुने पण न आपे तो शुं करे ! तो कोइ एकत सारां जग्या
 जोइ पुंजीने तेने परठवे पण आहार करे नहीं तेम छतां जो पोते आहार करे, बीजाने आहार करवा आपे तो
 ते साधु साध्वीने चौमासीक लघु मायथित आवे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० बळी ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
 अ० अन्न ॥ वा० ४ चारे आहार ॥ प० उपरान ॥ अ० अर्ष ॥ जो० जोजननी ॥ मे० मर्यादा उपरान्त ॥
 उ० राखवो (न कल्पे) ॥ से० तेनायी ॥ य० बळी ॥ आ० कदाचित (अजाणता) ॥ उ० रखायो ॥ सि०
 होष तो ॥ तं० ते आहार ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ शुं० भोगवे ॥ नो० न ॥ अ० अनरा साधुने ॥ अ०
 दीए ॥ प० एकति ॥ व० घणा ॥ फा० अचेत ॥ थं० थंडिली (परठवानी) भूमि ॥ प० जोइने ॥ प०
 पुंजीने ॥ प० परठवानुं ॥ सि० करे ॥ तं० ते ॥ अ० पोते ॥ सु० भोगवतो यको ॥ अ० प्रनेराने ॥ वा० बळी
 ॥ अ० आपतो यको ॥ आ० पापे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० मायथितनुं ॥ टा० यानक ॥ उ०
 लघु मायथित ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ नो कृष्यइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा असणं वा ४ परं
 अद्धजोयणमंराए उवाइणवेत्तए. से य आइच्च उवाइणविण सिया, तं नो अप्पणा
 भुञ्जेजा नो अन्नोसिं अणुप्पदेजा; एगन्ते^१ बहुफासुए थण्डिले पडिलेहिंत्ता पमज्जित्ता
 परिद्वेयव्वे सिया. तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नोसिं वा अणुप्पदेमाणे आवज्जइ चाउ-
 म्मासियं परिहारदाणं उग्घाईयं ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साधु अथवा साध्वीनि चार प्रकारतो आहार (गाम बहार) वे गाउ उपरति छइ
 जइ राखवो (तेमज आहार करवो) कल्पे नहीं. जो कदाचित् भूख्यी वे गाऊ उपरति रही गयो होय तो
 ते आहार पोते भोगवे नहीं तेम अनेरा साधुने भोगववा दीए नहीं एण सारा जीवजंतु रहित अचित्त जग्गा

१. 'मेरं Bbww. २. एगन्तमन्ते Bbww. ३. पडिले' पमं not in Bbww. ४. अणुग्घाइयं Bbww.

१. बी, नानी बी ने दबन्त्यु प्रतोमां "मेराए" ने घदले "मेरं" पाठ छे. २. बी, नानी बी ने दबन्त्यु प्रतोमां "एगन्ते"
 ने घदले "एगन्तमन्ते" पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने दबन्त्यु प्रतोमां "पडिलेहिंत्ता पमज्जित्ता" पाठ नथी. ४. बी, नानी बी
 ने दबन्त्यु प्रतोमां "उग्घाइयं" ने घदले "अणुग्घाइय" पाठ छे.

जोइ पुंजीने ते आंदार परववे ते छत्ता जो ते आहर पोते करे अथवा वीजा साधुने करवा आपे हो ते साधुने वीमासिक क्यु मायशित आवे ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ नि० साधु ॥ य० कळी ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरने विपे ॥ पि० आहारना ॥ आ० लामने अर्थे ॥ प० गये छते ॥ अ० पेसर्ता ॥ अ० अनेरी ॥ अ० अक्षित (आधा कर्मादिक दोष रहित) ॥ अ० संकीर्तादिक दोष सहित ॥ पा० पाणी ॥ भो० भोजन ॥ प० लीबो ॥ सि० होय ॥ अ० छे ॥ या० इहां ॥ य० साधुना मांडळा मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नथो दिक्षित ॥ अ० छेदोपस्थानिक चारित्र इत्यु याप्युं नथी (एववा शिष्यने) ॥ फ० कल्पे ॥ से० तेने ॥ त० ते ॥ दा० देवो ॥ वा० अथवा ॥ अ० आपवो ॥ वा० कळी ॥ न० नथी ॥ या० इहां ॥ य० साधुना मांडळा मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नव दिक्षित शिष्य ॥ अ० छेदोपस्थानीक विना ॥ तं० ते ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगेवे (नर्हां) ॥ नो० न ॥ अ० पीमाने ॥ अ० दीप (नर्हां) ॥ प० एकांत ॥ व० यणी ॥ फा० अक्षित ॥ थं० परववानी जग्याए ॥ प० जोइने ॥ प० पुंजीने ॥ प० परववतो ॥ सि० होय ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ निगन्थेण य गाहावइकुळं पिण्डवायपडियाए अणुप्यवि-
ट्टुणं अन्नयरे अचित्ते अणेसणिज्जे पाणभोयणे पडिगाहिए सिया, अत्थि याइं य

केइ सेहतराए^१ अणुवट्टावियए, कप्पइ से तस्स दाउं वा अणुप्पदाउं वा. नत्थि याइं
 थ केइ सेहतराए^१ अणुवट्टावियए,^२ तं नो अप्पणा भुञ्जेज्जा नो अन्नेसिं अणुप्प-
 देज्जजि; एगन्ते बहुफासुए थण्डिले पडिलेहिता पमज्जिता परिट्टवेयव्जे सिया ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ सायु ग्रहस्थिति वेर आहारने अर्थे गया छे अने ग्रहस्थिना घरमा निर्दोष आहार
 छे छता ते ग्रहस्थने ते आहार उपर शका छे के आ आहार सायुने स्वपे के नहीं अने ते शंका सहित मायुने
 बहोराध्यो अथवा कोइ सचेत चीजने अंडले एहवो आहार सायुने बोहोराध्यो अथवा सेज्यांतरना घरनो होय
 अने पठी सायुने खबर पठी तो ते आहारसु शु वरवुं तो के जो ते सायुनी पासे कोइ नवा दिक्षीते दिक्ष
 लीधा होय ने तेने उद्देशपथानीक चारिउ आणुं नथी तेवा सायुने आपे ते सायु आहार करी जाय केमके पछं
 तेने फरी दिक्षा देवानी छे जो ते सायुनी पासे तेवो नवो विक्षीत न होय तो ते आहार ते सायु पोते न भो
 गवे अने बीजाने न आपे, एकांते जइ शुद्ध जमीन जोइ पुत्री प्रमार्जन करी ते आहार परठवे ॥ १३ ॥

१. सेहंतराए B २. After अणुनट्टा^० add सिया in Bbw.

३ (द्वयनीक) बी प्रतमा “ सेहतराए ने बदल “ सेहतराए ’ पाठ छे २ बी, नानी बी ने डवत्यु प्रतीमा
 ‘अणुवट्टावियए पठी “ सिया ’ एउगे पाठ वधर छे

पर्यः—॥ १४ ॥ जे० जे आहार ॥ क० क्रियो ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने काने ॥
 नो० नही ॥ से० ते ॥ क० कल्पे ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने ॥ त्रै० जे आहार ॥ क० कीयो ॥
 क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने काने ॥ से० ते आहार ॥ अ० २२ तिर्यकरना साधुने ॥
 जे० जे आहार ॥ क० कीयो ॥ अ० २२ तिर्यकरना साधुने काने ॥ नो० नही ॥ से० ते आहार ॥ क० कल्पे ॥
 क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने ॥ जे० जे आहार ॥ क० कीयो ॥ अ० २२ तिर्यकरना साधुने काने ॥
 क० कल्पे ॥ से० ते आहार ॥ अ० चाकीना २२ तिर्यकरना साधुने ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने ॥
 वि० नित्य उभयकाकला आवश्यक ठि० ॥ करवा से ॥ क० कण्डिया ॥ अ० अतिचारादिकं जागे तो
 आवश्यक ॥ ठि० करवो से ॥ अ० अकल्पदिया ॥ १४ ॥

मूलपाठः—॥ १४ ॥ जे कडे कल्पदियाणं नो से कल्पइ कल्पदियाणं; जे कडे
 कल्पदियाणं कल्पइ से अकल्पदियाणं. जे कडे अकल्पदियाणं नो से कल्पइ कल्पदियाणं;
 जे कडे अकल्पदियाणं कल्पइ से अकल्पदियाणं. कल्पदिया विकल्पे त्रिया कल्पदिया,
 अकल्पे त्रिया अकल्पदिया ॥ १४ ॥

भावार्थः—10-२४ ॥ साधुने आहार क्वेवानी चौथी कहे छे ते एवी रीति के पेहेला तिर्यकरने छेहेला
 तिर्यकरना साधुने. माटे कोइ श्रदस्थे रांथ्यु होय तो ते आहार पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने न खये १,
 जे आहार कीथो छे छेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने माटे ते आहार कल्पे २२ तिर्यकरना साधुने २, जे
 आहार कीथो छे २२ तिर्यकरना साधुने माटे ते आहार न कल्पे पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने ३, जे
 आहार कीथो छे २२ तिर्यकरना साधुने माटे ते आहार कल्पे २२ तिर्यकरना साधुने एटके जे २२ तिर्यकरना
 साधुनेमांना साधुनुं नाम कइने रांध्यो होय ते नाम लीथेला साधुने न कल्पे ते सिवायना २२ तिर्यकरना
 साधुने कल्पे, पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने त्रिप वने काळनो आवश्यक करवो ते कल्पिया अने २२
 तिर्यकरना साधुने अतिचार लगे तो आवश्यक करवो ते अकल्पिया ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ पि० साधु (साध्वी) ॥ य० चळी ॥ ग० (पोताना) गण एटके संघाडाथी ॥
 अ० नीकळीने ॥ इ० वछि ॥ अ० बीजा ॥ ग० गण संघाडा प्रमुखने ॥ उ० अंगीकार करवाने (ज्ञानादिक
 निमित्ते) ॥ वि० विचखुं ॥ नो० नहीं ॥ से० ते साधु अथवा साध्वीने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥
 आ० पोताना आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ उ० उपाध्यायने ॥ वा० अथवा ॥ पे० प्रवर्तकने ॥ वा० अथवा ॥
 ये० स्थितने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणनायकने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणधरने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणा-
 बच्छेदक (गणनी अदिशननो पणी) ने पुछया विना ॥ वा० चळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गण (संघाडा)

ने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचा-
 र्येने ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० संघाडा प्रत्ये ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा दीए ॥ ए० एम ॥
 से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० धीजा ॥ ग० संघाढासां ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥
 य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञादीए (नही) तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥
 क० कल्पे ॥ अ० धीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कल्पे) ॥ १५ ॥

मूळपाठः—॥ १५ ॥ भिक्खू य गणायवक्कम्म' इच्छेज्जा अन्नं' गणं उवसंपज्जि-
 ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयसियं वा उवज्झायं वा पवसिं वा
 थेरं वा गणिं वा गणहरं वा गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए;

१. Always गणाओ B, The first time Bbw. २. Always अन्नणं Bbw.

१. (इयलीक) धी प्रतमा हमेधा " गणाय " ने बदले " गणाओ " शब्द छे. नी, नानी धी ने इयल्यु प्रतोमा पेहेली यउतज १५ मां ओक्कमा उपलो शब्द छे. २. धी, नानी धी ने उबल्यु प्रतोमा " अन्नणं " ने बदले "असणं" शब्द छे.

कण्ड से आप्रच्छिता आयसिं वा जाव गणावच्छेदयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्तणं विहरित्तणं. ते य से वियरन्ति, एवं से कण्ड अन्नं गणं उवसंपज्जित्तणं विहरित्तणं; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कण्ड अन्नं गणं उवसंपज्जित्तणं विहरित्तणं ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधु अथवा साध्वी पोताना गण पटले संघाठामापी नीकळीने बीजा संघाठामां जवानी इच्छा करता होय तो पुछया विना जतुं कल्पे नहीं. कोने पुछे तो कहे के पोताना गच्छमाधी आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थवर, गणनायक, गणघर, गणावच्छेदक पटळाने पुछया विना अनेरो, गच्छ अंगीकार करी विचारतुं कळये नहीं. केवी रीते कळये ते कहे छे. पोताना आचार्यादिकने बंदना नप्रस्कार करी पुछे के हे स्वापि ! आपनी इच्छा होय तो हुं अमुक कार्य माटे अनेरो गच्छ अंगीकार करी विचरुं. जो ते आचार्यादिक गच्छ अंगीकारी आहा आपे तो अनेरो गच्छ अंगीकार करी विचरे, जो ते आचार्यादिक आहा न आपे तो तेने अनेरो छे. कोइ गच्छ मध्ये साधुओ बहु छुपात्र छे अने गुरु पण उत्तम छे पण सूत्रज्ञान योहुं भणपा छे ता तेने सुत्रज्ञान देवाने माटे एकान्ति नी जैराने माटे जाय पण कोय करीने न जाय अथवा सामागच्छयां जइश तो मारी पूज्य वहु यइ अथवा तेनी गादी भने मळथे एखा कारणपी न जाय इत्पादिक ठाणांग सूत्रनी चौपंगीथी जानी छेत्तुं. आ सु

साधु साध्वी आश्री कलुं छे ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वळी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० बाँछे ॥ अ०
अनेरो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेद-
कने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ अ० मुख्याविना ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥
वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ नि० मुकीने ॥
अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (कळपे) ॥ नो० नर्ही ॥ से० तेने ॥
क० कळपे ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ० आचार्यने ॥ बा० अथवा ॥ जा० ज्याळो ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥
वा० वळी ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥
से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्याळो ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा०
वळी ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने
॥ वि० आश्रादीए ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० बीजो ॥ अ० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥
वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ ग० आश्रा दीए (नर्ही तो) ॥ ए० एम ॥
से० तेने ॥ नो० नर्ही ॥ क० कळपे ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं
(न कळपे) ॥ १६ ॥

मूळपाठः—॥ १६ ॥ गणावच्छेद ए य गणार्यवक्त्रम् इच्छेत्ता अन्नं गणं उवसं-
 पञ्जिताणं विहरित्तए, नो कप्पइ गणावच्छेदइयस्स गणावच्छेदइयत्तं अनिक्ख/वित्ता अन्नं
 गणं उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए; कप्पइ गणावच्छेदइयस्स गणावच्छेदइयत्तं निक्खवित्ता
 अन्नं गणं उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयारियं वा जाव
 गणावच्छेदइयं वा अन्नं गणं उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आय-
 रियं वा जावं गणावच्छेदइयं वा अन्नं गणं उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए. ते य से विय-
 रित्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए; ते य से नो वियरित्ति, एवं
 से नो कप्पइ अन्नं गणं उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए ॥ १६ ॥

१. गणाओ B. २. अन्नगणं Bbw.

१. (इटलीक) वीमा "गणाय" ने बदले "पणाओ" पाठ छे. आ पाठ १७ थी २० मा पाठ सुधी जाणवो. २. वी,
 तानी से ने दवर्यु प्रतोमा " अन्नगणं " ने बदले " अणगणं " पाठ छे. ना पाठ १७ थी २० मा पाठ सुधी जाणवो.

भावार्थः—॥ १६ ॥ गणाविच्छेदक पध्वीनो धरनार साधुने पोताना गच्छमाथी नीकली अन्य गच्छमा
 जनुं होय तो गणाविच्छेदकपणुं मुक्क्या विना अन्य गच्छमां जनुं न कळये. जो तेने अन्य संघाढामां जनुं होय तो
 गणाविच्छेदकनी पध्वी मुक्कीने तेमज आचार्य उपाध्यायादिकने पुछे, जो तेने आचार्य उपाध्यायादिक खुशीयी
 आज्ञा आपे तो अन्य गच्छमां जनुं कळये, जो तेने आचार्य उपाध्यायादिक आज्ञा न आपे तो जनुं कळये नहीं.
 (आज्ञा न आपवातुं कारण एम समयजय छे जे अन्य गच्छमां जवायी आगळ उपर परिणाम साव न देखता
 होय तो आज्ञा न पण आपे. जवातुं कारण उपरना सूत्रमां देखावतुं छे.) ॥ १६ ॥

अर्थः—॥ १७ ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ य० वली ॥ ग० गणथी ॥ अ० नीकलीने ॥ ०६ बांछे ॥
 अ० अन्य ॥ ग० गणने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरुं ॥ नो० न ॥ क० कळये ॥ आ० आचा-
 र्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ अ० अणसुके ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥ उ०
 अंगीकार करीने ॥ वि० विचरुं (न कळये) ॥ क० कळये ॥ आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ०
 आचार्य ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ नि० मुक्कीने ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि०
 विचरुं (कळये) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळये ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अ-
 पथा ॥ जा० ज्यां कळे ॥ ग० (गच्छना कार्यं भितवे ते) गणावच्छेदकने ॥ वा० बली ॥ अ० अनेरा ॥ ग०

गच्छने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ०
 आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ख्यालगे ॥ ग० गणाविच्छेदकने ॥ वा० बळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० बळी ॥ से० तेने ॥ वि० आह्ला दीए तो ॥
 ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गच्छ ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कळपे) ॥
 ते० ते ॥ य० बळी ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आह्ला दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क०
 कळपे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण (गच्छ) ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कळपे) ॥ १७ ॥

मूळपाठः—॥ १७ ॥ आयरियउवज्जाए य गणावयकम्म इच्छेजा अनं गणं उ-
 वसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; नो कप्पइ आयरिय उवज्जायस्स आयरियउवज्जायस्स आय-
 निखिवित्ता अनं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ आयरियउवज्जायस्स आय-
 रियउवज्जायस्स निखिवित्ता अनं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अ-
 णापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अनं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए;
 कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अनं गणं उवसंपज्जित्ताणं

विहरित्तए, ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्तणं विहरित्तए;
 ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्तणं विहरित्तए ॥१७॥

भाषार्थः—॥ १७ ॥ आचार्य उपाध्यायने पोतानो गच्छ मुक्तीने अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरुं
 होय तो तेने आचार्य उपाध्यायनी पध्धी मुख्या विना अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरुं न कल्पे, आचार्य
 उपाध्यायनी पदवी मुक्तीने पोतानी पाटे बीजा आचार्य उपाध्याय याय पछी ते नवा आचार्य उपाध्यायने
 पुछे के अमें अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरीए ते वारे ते नवा आचार्य उपाध्याय खुशीधी आज्ञा आपे तो
 तेने अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरुं कल्पे, जो ते आज्ञा न आपे तो विचरुं न कल्पे, ॥ १७ ॥
 (उपरान्न त्रण सुत्र कर्ता ते एक संघाढामधी बीजा संघाढायाम् जवा आश्री छे पण ते अर्थक गुणवान थवा
 प्रथवा वैपायव करवा जाय ते पाटे छे, हवे त्रण सुत्र आहार पाणी भेळो करवा जाय ते आश्री करे छे,)

अर्थः—॥ १८ ॥ मि० सावु (साध्वी) ॥ य० बळी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० इच्छे ॥
 अ० बीजा ॥ ग० दोळामा ॥ सं० संभोगने (पटले देवा खेवाने सेवा करवा) ॥ प० अर्थ ॥ उ० अंगीकार
 करीने ॥ वि० विचरुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ फ० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्योदिकने ॥

वा० अथवा ॥ उ० उपाध्यायने ॥ वा० अथवा ॥ प० प्रवर्तकने (साधुने वैयावचने विषे प्रवर्तविते) ॥ वा०
 अथवा ॥ ये० स्थिवरने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गच्छना अधिपतिने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणधर ते गच्छ लइने
 प्रवर्ते ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० बळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गच्छने ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥
 उ० अंगीकार करिनि ॥ वि० विचखुं (न कळये) ॥ क० कळये ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥
 वा० अथवा ॥ जा० ह्यां हजे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० बळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गणने ॥ सं०
 संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचखुं (कळये) ॥ ते० ते ॥ य० बळी ॥ से० तेने ॥
 वि० आह्ना दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ अ० कळये ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभोगने ॥
 प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचखुं (कळये) ॥ ते० ते ॥ य० बळी ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ वि०
 आह्ना दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कळये ॥ अ० धीजो ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभो-
 गने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचखुं (न कळये) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम प्रधान ॥ घ०
 धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण विशेष ॥ ढ० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळये ॥ अ० बीजा ॥ ग०
 गच्छर्मा ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचखुं (कळये) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम
 प्रधान ॥ घ० धर्म ॥ वि० विनय ॥ नो० न ॥ ढ० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कळये ॥ अ०

मप ॥ १० गच्छ ॥ सं० संभोगने ॥ १० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचखुं (न कथ्ये) ॥१८॥

मूळपाठः—॥ १८ ॥ भिलूय गणायवक्त्रम इच्छेत्त्वा अन्नं गणं संभोगपडियाए
उवसंपञ्जितायं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा उवज्जायं वा
पवत्ति वा थेरं वा गणिं वा गणहरं वा गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए
उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा
अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कथ्यइ
अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से
नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मवि-
णयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपञ्जिताणं विहरित्तए;
जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उव-
संपञ्जिताणं विहरित्तए ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधु अथवा साध्वीनि पोताना गच्छमांथी नीकळीनि अन्य गच्छमां संभोगने
 पटळे आहार पाणी भेगो करवाने) मॉटे जवुं होय तो जाय पण शुं करवाने जाय तो कहे अन्य गच्छमां
 याथी साधु. धर्मे सामाचारी तथा विनयादिकं गुणनो लाभ वधु याय तेम होय तो जाय पण ते जनार साधु-साध्वी
 पोताना भाचार्य उपाध्याय, वगरेने पुछे एनी प्राज्ञा मागे, जो ते आज्ञा आपेतो अन्य गच्छमां जइ संभोग
 पटळे (आहार पाणी) भेळा करे अने जो ते आचार्य उपाध्याय आज्ञा न आपे. तो ते साधु साध्वीनि जवुं
 कळये नही (वेकश करी जवुं नही) ॥ १८ ॥

अर्थः—॥ १९ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वळी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० इच्छे ॥ अ०
 बीजी ॥ ग० टोळीमां (गच्छमां) ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो०
 ने ॥ क० कळये ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ अ० मुकया विना ॥ अ० बीजा ॥
 ग० गच्छमां ॥ सं० संभोग (आहार पाणी भेगो करवाने) ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं
 (नि कळये) ॥ क० कळये ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ नि० मुकीने ॥ अ० बीजा ॥ ग०
 गच्छमां ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (कळये) ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥
 क० कळये ॥ अ० पुछयाविना ॥ अ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० यावत ज्यां को ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥

वा० वळी ॥ अ० वीजा ॥ ग० गणमां ॥ सं० संभोगे ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (न कल्पे) ॥
 व० कल्पे ॥ सं० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्येने ॥ ग्रा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छे-
 दकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोग ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं
 (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ सं० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥
 ग० गण ॥ सं० संभोगे ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥
 से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ०
 वीजा ॥ ग० गणने ॥ सं० संभोगे ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (न कल्पे) ॥ अ०
 ज्या ॥ उ० उत्तम प्रधान ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण विशेष ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क०
 कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगे ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (कल्पे) ॥
 ज० ज्या ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनय गुण विशेष ॥ नो० न ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥
 नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगे ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि०
 विचारुं ॥ (न कल्पे) ॥ १९ ॥

मूळपाठः— ॥ १९ ॥ गणावच्छेद ए य गणायवक्रम इच्छेज्जा अन्नं गणं संभोग-

पडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो कप्पइ गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं
 अनिक्खवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ
 गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं निक्खवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उव-
 संपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं
 वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. कप्पइ से आपुच्छित्ता
 आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं
 विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जि-
 त्ताणं विहरित्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए
 उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं
 गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा
 एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ गणाविच्छेदक पोताना गच्छमाथी नीकळीने अन्य गच्छमां संभोग (एटके
 आहार पाणी पत्रो करवाने) माटे जवा इच्छा करता होय तो जाय पण श्रं करवाने जाय तो कहेके अन्य
 गच्छमां गयाथी साबुधर्म सद्भाचारी तथा विनयादिक गुणनो लाभ बहु थाय तेम होय तो जाय पण ते जनार
 गणावच्छेदक पोताना आचार्य उपाध्यायने पुछे, एमनी आज्ञा मागे, जो ते आज्ञा आपेतो ते गणाविच्छेदक
 पोतानी गणाविच्छेदकनी पदधी वीजा कोई सायुने आपे पछी अन्यगच्छमां जाय ने संभोग (आहार पाणी
 करे) भेलो करे, जो तेने आज्ञा न आपेतो जतुं कल्पे नहीं ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ य० वळी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ ३०
 इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारतुं ॥ नो० न ॥
 क० कल्पे ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ अ० मुक्तयाविना ॥
 अ० धीत्रा ॥ ग० गणमां ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारतुं (न कल्पे) ॥
 क० कल्पे ॥ आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ नि० मुक्तने ॥
 अ० धीत्रो ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारतुं (कल्पे) ॥
 नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुत्रया विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्या

ह्ये ॥ ग० गणान्च्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगी-
 कार करीने ॥ वि० विचरतुं (न कल्पे) ॥ व० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुढीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा०
 अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥
 प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा अपि
 तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगी-
 कार करीने ॥ वि० विचरतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञा अपि तो ॥ ए०
 एम ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ व० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ०
 अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं (न कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण
 विशेष ॥ ल० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं (कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादि गुण
 विशेष ॥ नो० न ॥ ल० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं०
 संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं ॥ (न कल्पे) ॥ २० ॥

मूळपाठः—॥ २० ॥ आयरियउवञ्जाए य गणायवक्कम्म इच्छेज्जा अन्नं गणं सं-
 भोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो कप्पइ आयरियउवञ्जाथरस आयरियउ-
 वञ्जायत्तं अनिक्खिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ
 आयरियउवञ्जायस्स आयरियउवञ्जायत्तं निक्खिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए
 उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छे-
 इयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता
 आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए.
 ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए;
 ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं

१. आयरिउव० णाए आयरिओव” Bbw.

१. धी, नानी की ते इययु प्रतोमा “आयरियउवञ्जाए” ने बदले “आयरिउवञ्जाए” अने आयरिओवञ्जाए” पाठ छे.

विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए
 उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा, एवं से नो कप्पइ
 अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ आचार्य उपाध्यायने पोताना गच्छमार्थी नीकलीने अन्य गच्छमां संभोग (आहार
 पाणी भेडा करवाने) अर्थे जवा इच्छा होय के जेथी साधुधर्म सामाचारो तथा विनयादिक गुणनो काभ वधु
 थाय तो आचार्य उपाध्याय पोतानी पदवी मुकी बीजाने पोतानी पाटे स्यापी तेओनी आहा मारी संभोगने अर्थे
 जाय पण जो ते आचार्य उपाध्याय आहा न आपे तो संभोगने अर्थे (आहारपाणी भेगो करबा) जतुं कळपे
 नही ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० वळी ॥ इ० वांच्छे ॥ अ० अन्य गणना ॥ आ० आचार्य ॥
 उव उपाध्यायने ॥ उ० सूत्रार्थनुं भणावतुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ०
 आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यालगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य
 ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा०

अथवा ॥ जा० उर्ध्वलिगे ॥ ग० भणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥
 उ० भणाववो (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आसा ओपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क०
 कळपे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥
 से० तेने ॥ नो० न ॥ वि० आसा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ अ० अन्य ॥
 आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कळपे) ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ ते०
 ते आचार्यादिकने ॥ का० कारण ॥ अ० अणजणावीने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥
 उ० भणाववो (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ ते० आचार्यादिकने ॥ का० कारण ॥ डी० जणावीने
 ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कळपे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ भिक्खू य इच्छेज्जा अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवेत्तए, नो
 से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरियउवज्झायं
 उद्विसवेत्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरि-

१. उद्वेसा" B. १. (इटलीक) धी प्रथमा "उद्विसवेत्तए" ने बदले "उद्विसवेत्तए" पाठ छे. भा पाठ २२-२३
 प्रथमा एण एमजयो.

યત્વજ્ઞાયં ઉદ્દિસવેત્તણ, તે ય સે વીયરન્તિ, एवं से कप्पइ अन्नं आयरियउवज्झायं उद्वि-
 सवित्ताए; ते य से नो वीयरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवि-
 त्तए. नो से कप्पइ तेसिं कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवित्तए; कप्पइ
 से तेसिं कारणं दीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवित्तए ॥ २१ ॥

भावार्થ:- ॥ ૨૧ ॥ હવે ત્રણ પ્રકારે સૂત્ર મળાવવા આશ્રી જાય તેતું કારણ દેખાદે છે. કોઈ ગચ્છમાં
 આચાર્ય કાલ કરીગયા છે અને કોઈ ઉત્તમ વંશમાં હત્યન્ન થપ્પેલો તેણે વિક્ષા લીધી છે પણ હજી નંબો દિક્ષીત
 છે. વહી તેને આચાર્ય પદવીને લાપક જાળીને તે નાના અને નવા દિક્ષિતને આચાર્ય પદવી આપી હોય
 (વરેવાર સૂત્રની સાલે) પછી તે તરતના આચાર્યને કોઈ સ્થિતિ મળાવે છે (જેમ બાહ્યરાજાને પ્રધાન
 ન્યાય શીલેવે તેવીરિતિ), પ્વામાં તે સ્થિતિ મળાવનાર સાધુ મળાવનાર પણ કાલ કરીગયા તો અન્ય ગચ્છના પત્રીત્ર સાધુ
 યદ્ધ સૂત્રો હોય તે અન્ય ગચ્છના હપ્પલા આચાર્યને મળાવવા માટે જાય કારણકે તેમાં સાધુનો સંપદાય સારો છે
 ! તેમને જ્ઞાન દેવાથી જૈન ધર્મની સ્થિતિ ડમી રહે પ્પટ્થાપોટ સામુજ્ઞઈ મળાવવું વહું છે (૫ પરમાર્થે જળાય છે
 ! પછીતો વદ્ધ સૂત્રી જાણે), ઉપરપુત્રવ સાધુ સાધ્વી અન્ય ગચ્છના આચાર્ય-ઉપાધ્યાયને સુત્રાર્થે મળાવવા જવાની

इच्छा करता होय तेने पोताना गच्छना आचार्य उपाध्यायदिकने पुछयाविना जनुं न कळपे, पोताना गच्छना आचार्य उपाध्याय जो आत्मा आपे तो अन्यगच्छमां अन्यगच्छना आचार्य उपाध्यायने सुत्र भणववा जाय (पटले के भणावा जता पहिला भणावा जचातुं कारण जणावे कारण जणाव्याविनां भणावा जायनहीं) ॥२१॥

अर्थ:- ॥ २२ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वली ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० पुछयाविना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यांलगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वली ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो ॥ (नकळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछने ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ जा० ज्यांलगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वली ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आत्मा आपेतो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ वि० आत्मा आपेतो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कळपे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ ते० ते आचार्यने ॥ का० कारण ॥ अ० अणकहे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणा-

ववो (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ ते० ते आचार्येने ॥ का० कारण ॥ दी० जणावीने ॥ अ०
 अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० मणाववो (कल्पे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ गणावच्छेद ए य इच्छेत्त्वा अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं उद्विसा-
 वेत्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेदइयं वा अन्नं आयरि-
 यउवज्ज्ञायं उद्विसवेत्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेदइयं वा
 अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं उद्विसवेत्तए, ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं आय-
 रियउवज्ज्ञायं उद्विसवेत्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयरियउ-
 वज्ज्ञायं उद्विसवेत्तए. नो से कप्पइ तेसिं कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं
 उद्विसवेत्तए; कप्पइ से तेसिं कारणं दीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्ज्ञायं उद्विसवेत्तए ॥ २२ ॥

भाचार्यः—॥ २२ ॥ गणाविच्छेदक पोताना गच्छमाथी नीकळी अन्य गच्छना आचार्य उपाध्यायने सू-
 त्तार्थे मणाववा जवा इच्छा करता होय तो तेमने पोताना भाचार्य उपाध्याय विगेरेने पुछया विना जंतु कल्पे

नहीं, जो ते आचार्य उपाध्याय रत्ना आपे तो जतुं कल्पे (घटले के भणावा जता पेहेका भणावा जवातुं कारण जगाने कारण जणाव्या विना भणावा जाय नहीं) ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ ए० बळी ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यार् लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० बळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यार् लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० बळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (न कल्पे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते० ते आचार्यने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (न कल्पे) ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (कल्पे) ॥ उ० उपाध्यायने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (कल्पे) ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (कल्पे) ॥ २३ ॥

मळपाठः—॥ २३ ॥ आयरियउवज्झाए य इच्छेजा अन्नं आयरियउवज्झायं
उदिसवेत्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छिता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं
आयरियउवज्झायं उदिसवेत्तए; कप्पइ से आपुच्छिता आयरियं वा जाव गणावच्छे-
इयं वा अन्नं आयरियउवज्झायं उदिसवेत्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ
अन्नं आयरियउवज्झायं उदिसवेत्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं
आयरियउवज्झायं उदिसवेत्तए. नो से कप्पइ तेसि कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयरियउ
वज्झायं उदिसवेत्तए; कप्पइ से तेसि कारणं दीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्झायं उदि-
सवेत्तए ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ आचार्य उपाध्याय अन्य गच्छन्ना आचार्य उपाध्यायने सूत्रार्थ भणाववा इच्छे तो
पीताना आचार्य उपाध्याय वगरेने पुछ्यां विना म्हुं न करेये. आचार्य उपाध्याय जो आज्ञा अपि तो जहुं
करेये, एतेके के भणावा जता पेहेयां भणवा जवानुं कारणं जणाने, कारण लपाड्या विना भणावा जाय
नहीं ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ मि० कोइ सायु ॥ य० बळी ॥ रा० रात्रीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याने वेळाए ॥
 वा० वळी ॥ आ० कदाचित् ॥ वी० काळ करे ॥ त० तेना ॥ च० बळी ॥ स० रुरीरने ॥ वे० वैयावचनो ॥
 क० करणहारो ॥ इ० इच्छे ॥ प० एकति ॥ व० घणुं ॥ फा० फासुक ॥ थं० प्रदेश (जंगलने विषे) ॥
 प० परतवबो दोय ते स्थानके ॥ अ० छे ॥ या० इहां ॥ य० साधुना मांडला माहि ॥ के० कोइ ॥ सा० ग्रहस्थ ॥
 स० सबन्धी ॥ उ० उपगर्ण ॥ जा० जाती (वांस प्रभुत्व) ॥ अ० अचित् ॥ प० भोग अत्रि तेहवो ॥ फ०
 कळपे ॥ से० तेने ॥ सा० ग्रहयनो ॥ क० पाठीयारो ॥ ग० ग्रहीने ॥ तं० ते ॥ स० शरीरने ॥ ए० एकाते ॥
 ब० घणा ॥ फा० निर्दोष ॥ थं० प्रदेशे ॥ प० परतवनि ॥ त० ते उपगर्ण (ते यानरुने विशेष घणीने जणा-
 धीने) ॥ उ० पाळुं मुकतुं ॥ सि० होय (कल्पे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ भिक्खू य राओ वा वियाले वा आहच्च वीसुम्भेजा, तं चे
 सरीरं वेयावच्चकरा इच्छेज्जा एगन्ते बहुफासुए थण्डिले परिट्टवेत्तए, अत्थिययाइं थकेइ

१. च not in B २. केइ वेयावच्चररो भिक्खू इं B. ३. एगन्तयन्ते Bbb.

१' (इटालीक) शी प्रथमा " च " नर्था २ (इटालीक) दी- प्रथमा " वेयावच्चकरा इच्छेज्जा " ने बदले " केइ
 वेयावच्चररो भिक्खू इच्छेज्जा " पाठ छे. ३. शी, नानी शी ने उबल्यु प्रतोमा " एगन्ते " ने बदले " एगन्तयन्ते " पाठ छे.

सागारियसन्ति ए उवगरणजाए अचित्ते परिहरणारिहे कण्ड से सागारकडं गहाय तं
सरीरं एगन्ते त्रुफासुए थण्डिले परिठ्वेत्ता तत्थेव उवनिकलेवियवे सिया ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ साधु (अथवा साध्वी) कोइ गामादिकमां (ज्यां कोइ श्रावक नथी) त्यां संघ्या
बलते त्रथवा रात्रे कोइ साधु (साध्वीए) काल कर्यो होय तो कोइ दुर्भाग्यार साधु (साध्वी) ते मृतक साधु
(साध्वी) नी वैयावच करे पढले के ते मृतक शरीरने आखी रात साचवे पछी प्रभाते गृहस्थीने घेरथी वा.
अथवा बली पाढीयारा मागी काबीने ते मृतकने बांधी जंगलमां चोखी जमीन जोइने त्यां परठवे अने कावेक
वास मसुख ते ग्रहस्थने आपे (पछी चार लोगस्तनो काउत्सग करे) ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ भि० साधु ॥ य० के साध्वी ॥ अ० (वलेशादिक) अधिकरण ॥ क० करीने ॥ तं
ते ॥ अ० कलेशादिक कीधो ते ॥ अ० उपसमाख्या विना (स्वभाव्या टाळपा विना) ॥ नो० नहीं ॥ से
तेहने ॥ क० कल्पे ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरने विषे ॥ भ० भात ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणीने अर्थे

१. तं एगं तुच्छसरीरं एगं B.

१, (इटालीक) की प्रतमा " तं सरीरं एगन्ते " अे बदले " त एगम तुच्छसरीर एगन्ते " पाठ छे.

वा० वळी ॥ नि० गोचरीए नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसवुं (न कळपे) ॥ वा० वळी ॥ नो० न ॥
 से० तेने ॥ क० कळपे ॥ व० वाहार ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंण्डिळ
 ॥ भू० भूमिकाने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसवुं (न कळपे) ॥ वा० अथवा
 ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ गा० ग्रामातुं गामने विपे ॥ दू० विचारुं (न कळपे) ॥ ज० ज्यां ॥
 ए० वळी ॥ अ० पोताना ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ पा० देखे ॥ व० बहु ॥ सु० श्रुत ॥ व० घणा ॥
 आ० आगम भण्य छे ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ त० तेमनी ॥ अ० पासे ॥ आ० पोतानो अपराथ कहे ॥
 प० मिथ्यादळुत दीए ॥ नि० निन्दे आत्मा सापे ॥ ग० गुरुनीसापे ग्रहे ॥ वि० बीजी वार न करे (निवर्ते)
 ॥ वि० आत्मा विशुद्ध करे ॥ अ० आज पछी हवे नहीं करुं एम कहे ॥ अ० उठी सावधान थाय (मायथित
 लेया) ॥ अ० यथापेमा ॥ पा० प्रायथित ॥ प० अंगीकार करवो कळपे ॥ से० ते आचार्य ॥ य० वळी ॥
 सु० सुत्रने अनुसारे ॥ प० मायथित दीए तो ॥ आ० अंगीकार करवो ॥ सि० होय ॥ से० ते आचार्य ॥
 प० जो ॥ सु० सुत्रने अनुसार ॥ नो० नहीं ॥ प० प्रायथित दीए तो (एटले ओछो अर्धाको दीए तो) ॥ नो०
 नहीं ॥ आ० अंगीकार करवो ॥ सि० होय ॥ से० ते आचार्य ॥ य० वळी ॥ सु० सूत्रने अनुसारे ॥ प० माय-
 थित देता थका ॥ नो० न ॥ आ० अंगीकार करे ते ॥ से० तेने ॥ नि० गणथी दुर ॥ सि० करवो ॥ २५ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ भिक्खू य अहिगणं कटु तं अहिगणं अविओसेवत्ता-
 नो से कप्पइ गाहावइकुलं भत्ताए वा पाणाए वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा,
 नो से कप्पइ वहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमिंत्तए वा पविसित्तए वा,
 नो से कप्पइ गामाणुगामं दूइजित्तए. जत्थेव अप्पणो आयरियेउवज्जायं पासेज्जा
 बहुरसुयं बवभागमं, कप्पइ से तस्सन्तिए. आलोएत्तए पडिक्कमित्तए निन्दित्तए गर-
 हित्तए विउट्टित्तए विसोहित्तए अकरणाए अब्भुट्टित्तए अहारिहं पायच्छित्तं पडिवज्जि-

१. कुलं पिण्डवाय पडियाए मं B. २. दूइजित्तए वा गणाओ वा गणं संकमित्तए वासावासं वा वाथए B.
 ३. जायरिओव. Bbb. ४. अनियं Bbb. ५. च्छित्तं तवोक्कमं पडिं B.

१. (इटालीक) बी प्रतमो "गाहावइकुल" ने बदले "गाहावइकुल पिण्डवाय पडियाए" पाठ छे. २ (इटालीक) बी प्रतमो "दूइजित्तए" पछी " वा गणालो वा गण संकमित्तए वासावास वा वाथए" पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने उबलयु प्रतमो " जायरियउवज्जायं " ने बदले "जायरिओवज्जायं" पाठ छे ४. बी, नानी बी ने उबलयु प्रतमो " अनियं " ने बदले " अनियं " पाठ छे. ५. (इटालीक) बी प्रतमो "पायच्छित्तं पडिवज्जित्तए" ने बदले " पायच्छित्तं तवोक्कम पडिवज्जित्तए" पाठ छे.

तए. से य सुएणं पडुविए आइयवे सिया, से य सुएणं नो पडुविए नो आइयवे सिया.
 से य सुएणं पडुविएमणे नो आइयइ, से' निज्जहियेवे सिया ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साधुसाध्वीने मांशेमांशी कलेप कर्जोयो ययो होय तो ते खमाव्या विना शांत यथा
 दिना ते साधुसाध्वीए गृहस्थने घेर आहारपाणीने अर्थे जंतुं कल्पे नहीं, सझाय करवी तथा ठंडीळ जंतुं पण
 कल्पे नहीं. एक गायथी बीजे गाम विहार करवो कल्पे नहीं (चोपासुं रहेतुं कल्पे नहीं). हुं करवुं कल्पे
 तो कहे उयां पोताना आचार्ये उपाध्याय होय तेनी पासे जइ पोतानो अपराध प्रगट करी आचार्ये उपाध्याय
 जे प्रायश्चित (सुत्रने अनुसारे) आपे ते अंगीकार करे. जो सुत्रने अनुसारे प्रायश्चित न आपे तो अंगीकार न
 करतुं. सुत्रने अनुसारे प्रायश्चित देतां अंगीकार न करे तो ते साधुने संघादाथी दूर करवो ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ ५० परिहार ॥ क० विशुद्ध चारित्रना धर्णीने ॥ णं० वळी ॥ भि० साधुने ॥ क०
 कल्पे ॥ त० ते ॥ दि० दिवसे ॥ ए० एक ॥ गि० धरने विपे ॥ पि० आहारने ॥ द० देवराववो कल्पे ॥
 ते० ते दीवस ॥ ५० उपरांत ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अत्र ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार
 आहार ॥ दा० देवराववो ॥ वा० अथवा ॥ अ० घणीवार ॥ दा० देवराववो ॥ बा० वळी न कल्पे ॥ क० कल्पे ॥

१. से 'not in Bbbw. १. शी, नानी था ने डबल्यु प्रतोमा "से" नहीं.

से० तेने ॥ अ० अनेरी ॥ वे० वैयावच ॥ क० कारवी (कल्पे) ॥ तं० ते ॥ प्र० जेम छे तेम कहे छे ॥ उ०
 उपा रधी काउस्सग करवो ॥ बा० अयवा ॥ अ० क्रीया करवी ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसारयो ॥ वा०
 अथवा ॥ तु० सुआरवो ॥ वा० अथवा ॥ उ० बहिनीत ॥ पा० लघुनीत ॥ खे० बळखो ॥ ज० फल ॥
 सि० नाकनो मेल ॥ नि० निवर्तववो ॥ बा० अथवा ॥ वि० विगुद्ध उचारादिके शरीर खरडयुं होय ते असशाई
 टालवा ॥ वा० बळी ॥ क० करावतुं ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाने ॥ छि० कोई आवतो
 जतो नयी एश्वा ॥ प० पंथने विपे ॥ त० तपस्वी ॥ दु० शरीरे दुर्वळ ॥ कि० किलामना पामे ॥ सु० सुच्छी
 पामे ॥ वा० अथवा ॥ प० निर्वल पणे पडे ॥ वा० बळी ॥ ए० एम ॥ से० खेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्न
 ॥ वा० बळी ॥ ४० चार आहार ॥ दा० एकवार आणी देतुं ॥ वा० अथवा ॥ अ० घर्णिवार ॥ दा० अपावतुं ॥
 वा० बळी ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ परिहारकपट्टियस्स णं भिक्खुस्स कप्पइ तद्विवसं एग-

१, आयरियउवज्झाणं after कप्पइ B. २. तं दि० एगंसि गि० B.

१. (इटालीक) वा प्रतमा " कप्पइ " पधी " आयरेय उवज्झाणं " पाठ छे. २. (इटालीक) वा प्रतमा
 " त रिवसं एगहिंसि " ने बदळे " त दिवसं एगंसि भिंसि " एहनो पाठ छे.

गिहंसि पिण्डवायं दवावेत्तए' तेण परं नो से कप्पइ असणं वा ४ दाउं वा अणुप्प-
दाउं वा. कप्पइ से अन्नयरं वेयावाडियं करेत्तए, तंजहा-उट्ठावणं वा अणुट्ठावणं वा
निर्सायवणं वा तुयट्ठावणं वा, उच्चारंपासवणखेलजलसिङ्घाणविगिञ्चणं वा विसोहणं
वा करेत्तए. अह पुण एवं जाणेज्जा-छिन्नावाएसु पन्थेसु तवस्सी दुब्बले किलन्ते सु-
च्छेज्ज वा पवडेज्ज वा, एवं से कप्पइ असणं वा ४ दाउं वा अणुप्पदाउं वा ॥ २६॥

भावार्थः-॥ २६ ॥ परिहार विष्टुब्ध चारित्र्य सेवनार साधुने विधि देखाढवाने माटे पारणाने दिवसे एक
दिवस ग्रहस्थने घेर जइ आचार्य वपाध्याय तेने आहार खेवानी विधि देखाडे ते फक्त एकज दिवसने माटे

१. पढिगाहेत्तए for द३।० Bbww. २. उच्चारं-करेत्तए only in B. ३. छि० प० after किलन्ते Bbww.

४. आउरे जज्जरिए पियासिए before तवस्सी B.

१. वी, नानी वी ने डवल्सु प्रतमा " दवावेत्तए " ने बदले " पढिगाहेत्तए " पाठ छे. २. (इटालीक) वी
प्रतमा " उच्चार " ने बदले "उच्चार" पाठ छे. ३. वी, नानी वी ने डवल्सु प्रतोना " किलन्ते " पछी " छिन्नावाएसु
पन्थेसु " पाठ छे. ४. (इटालीक) वी प्रतमा " तवस्सी " नो पहेछा " आउरे जज्जरिए पियासिए " पाठ छे.

आहार देवरात्रि तेमज वळी तेने स्थानके जइ परिहार विशुद्ध चारित्र केम सेववुं तेनी विधि देखाहे तेमज वळी कोइ वखत प परिहार विशुद्ध चारित्रयो कियामना दुख पामतो होय तो तेने एक दिवस आचार्य उपाध्याय प्राहार पाणी पण आणी आपे ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साजुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ १० ए ॥ पं० पांच ॥ म० मोठी ॥ न० नदीयो ॥ उ० कही ॥ ग० गणी (संख्यामां) ॥ व० नामे करी मगट करी छे ॥ अ० एक ॥ मा० मासमांही ॥ दु० वे वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रण वार ॥ वा० वळी ॥ उ० उत्तरवी ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए करी उत्तरवी ॥ वा० वळी न कल्पे ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ ग० गंगा ॥ ज० जमना ॥ स० सरयु ॥ फो० कोसीया ॥ प० मही ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाने ॥ ए० एरावती ॥ हु० कुण्डल नगर पासे वहे छे (आ अर्थ अंधा प्रमाणे उंही छे) ॥ ज० ज्यां ॥ च० एम ॥ कि० करी शकीए ॥ ए० एक ॥ पा० पग ॥ ज० जलने विये ॥ कि० करीने ॥ ए० एक ॥ पा० पग ॥ थ० थळें ॥ कि० उचो राखीने चाले (पटले पाणी ढोळाय नही) ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० एक ॥ मा० मास माहे ॥ दु० वे वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रणवार ॥ वा० वळी ॥ उ० उत्तरवु ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए वरी उत्तरवुं ॥ वा० वळी ॥ ज० ज्यां ॥ नो० न ॥ ए० एम ॥ च० वळी ॥ कि० करी शकीए ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० एक ॥ मा० मास माहे ॥

दु० ने वार ॥ वा० अथवा ॥ सि० त्र्यंवार ॥ वा० वळी ॥ उ० उत्तरी ॥ वा० अथवा ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए करी
(वारंवार) उत्तरी ॥ वा० वळी (न वल्पे) ॥ २७ ॥

मूळपाठः-॥ २७ ॥ नो कथइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाओ पञ्च
महानईओ उदिट्ठाओ गणियाओ वज्जियाओ अन्तो मासरस दुवलुत्तो वा तिक्खु-
त्तो वा उत्तरित्तए वा संतरित्तए वा, तंजहा-गङ्गा जउणा सरयू कोसिया महो. अह
पुण एवं जाणेजा-एरवई कुणालाए-जत्थ चकिया एगं पायं जले किच्चा एगं पायं थले

१. महण्णथामो महा० CB. २. त्रिवेजियाओ for वञ्जि० Bbw. ३. एरवई Th. instead of कोसिया.
४. महणई ण. १. एरा० B. एरवई-कु० C Bbw. ६. कुणालासु Bbw

१. घी ने (इटालीक) वी प्रतोमा " महा नईओ " ने बदले " महण्णथओ महानईओ " पाठ छे.
२. वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा " वज्जियाओ " ने बदले " त्रिवेजियाओ " पाठ छे, ३. ट्टाणागमा " कोसिया"
ने बदले " एरवई " पाठ छे. ४. डबल्यु प्रतोमा " महो " ने बदले " महणई " पाठ छे. ५. (इटालीक) वी प्रत-
मा " एरवई " ने बदले " एरवई " पाठ छे, वी. वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा " एरवई " ने बदले " एरवई " पाठ छे,
६. वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा " कुणालाए " ने बदले " कुणालसु " पाठ छे.

કિચ્ચા, एवं से कःपइ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा उत्तरिस्सि ए वा संतरिस्सि ए वा. जत्थ नो एवं चक्किया, एवं से नो कःपइ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा तिक्खुत्तो वा उत्तरिस्सि ए वा संतरिस्सि ए वा ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥ २७ ॥ साधुने साध्वीने पांच नदी मोटी देखांडे छे तेमांयी कोइ पण नदी एक महिनानी अंदर वे बार अथवा त्रणबार पणे अथवा नावाए (बहाणे) उतरवी कल्पे नही. ए पांच नदीयोना नाम देखांडे छे, १ गंगा, २ जमना, ३ सरलु, ४ कोपीया, ५ मही ए पांच नदीमां पाणी घणु होय तथा विधि पुर्वक उतरी शक्य नही. नदीमां केवी रीते उतरखुं ते देखांडे छे. जेमके परावती नदी कुणाळानी पासि बहे छे तेहुं पाणी अर्ध अंघा प्रमाणे छे तो ते नदीमां उतरता एक पण जळमां मुके अने बीजो पण स्थळयां मुके (एट्ठे उंचो करी पाणी नीतरवा दइ फरी जळमां मुके जेथी पाणी ढीळाय नही तेवी रीते मुके) जो तेम होय तो एइवी नदी एक महिना मांदि वे बार त्रण बार पणे अथवा नावाए उतरवी कल्पे पण उपली मोटी नदीओ ज्यां

१. जत्थ नो पोट in Bbbw. १. वा, तानी वा ने डबल्यु प्रतोमां “ जत्थ नो ” पाठ नथी.

एक पा जळमां मुकी धीजो एण लंचो करी न शक्याय त्यां वे वार त्रण वार पग अथवा नावाए करी उत्तरी
न कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ से० (हवे) ते ॥ त० तरणने विषे ॥ वा० अथवा ॥ त० तरणाना ॥ पु० ढगळाने
विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पराळने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पराळना ॥ पु० ढगळाने विषे ॥ वा० अ-
थवा ॥ अ० इंद्रादिक रहित ॥ अ० धे० इन्द्रियादिक रहित ॥ अ० नथी सचित बीज ॥ अ० नथी ॥ इ० हरि-
काय ॥ अ० नथी ॥ ओ० ठार ॥ अ० नथी ॥ उ० कीर्तना नगरादिक ॥ प० पांचवर्णी कलि कुळ ॥ द०
पाणी (सजेत) ॥ म० माटी ॥ म० करोळीयानां पद ॥ सं० करोळीयानी जाळ ॥ अ० नीचो ॥ स० कान-
धी (पटले उमापट् आवश्यकने सचवाय ते माटे) ॥ नो० नाहे ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथ-
वा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० एद्दा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रयने विषे ॥ इ० शीयाळे ॥ गि०
उनाळे ॥ व० रेहें (नकळपे) ॥ २८ ॥

मूळपाठः—॥ २८ ॥ से तणेसु वा तणपुअेसु वा पळालेसु वा पळालपुअेसु वा

अप्यण्डेसु, अप्यपाणेषु, अपर्षाणेषु, अप्यहरिणेषु, अप्योस्सेसु, अप्युत्तिङ्गपणगदगमादि
यामकडासंताणेषु, अहेसवणमायाए नो कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्धीण वा
तद्धपगारे उवस्सए हेमन्तगिग्हासु वत्थए ॥ २८ ॥

भावायः—॥२८॥ साधुने तरणानाधरं रेवो आश्री कहेछे. घासहुं बनावेळुं धरं अयवो घासना दगळानुं
धर, अपर पण घासज डांकेळुं छे पण ते स्थानक केवुं छे तो के निर्दोष, ज्या इडां नथी, वे इन्दीजीवो नथी,
वनस्पती नथी, पंचवराणी कीक. कुल नथी, काची मादी पण नथी, करोळिपानी जाळ नथी पण
माणसने पुहे उभा रहीशकाय तेम नथी एटले उभारहेतां कान सुधी उचुं छे, त्यां साधु ने साध्वीने उनाळे
शीयाळे मास कळप करवो कळपे नही ॥ २८ ॥

१. अप्यण्डेसु not in Bbw. In २९ अप्यण्डे. २. अप्योस्सेसु B, अप्योस्से Bbw. ३. 'दगयदि० B.
४. 'संताणए Bbw.

१. धी, नानी धी ने डबल्लु प्रतोमा " अप्यण्डेसु " शब्द नुयो २९ पाग्या "अप्यण्डे" पाठ छे २. (इटाळीक)
धी प्रतमा " अप्योस्सेसु " ने बदळे " अप्योस्सेसु " शब्द ॥ अने धी, नानी धी ने डबल्लु प्रतोमा " अप्योस्से " शब्द
छे. ३ (इटाळीक) धी प्रतमा " दगमटिया " पाठ हेमसा छे. ४. धी, नानी धी ने डबल्लु प्रतोमा " संताणएसु " ने
बदळे " संताणए " पाठ छे.

अर्थः—॥ २९ ॥ से० हवे ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यालो ॥ सं० करोळीयानी
जाळ नथी ने ॥ उ० उंचो ॥ स० कानथी कांइक ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०
साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० तथा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ व० रेहें
(कळपे) ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ से तणेसु वा जाव संताणएसु उर्पिसवणमायाए कप्पइ
निगन्थाण वा निगन्थीण वा तहप्पगारे उवस्सए हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २९ ॥ हवे उपर वताव्याज प्रमाणे घासतुं घर, उपर वताव्या प्रमाणे जीवादिक रहित,
कानथी कांइक उंतुं छे तो साधु ने साध्वीने ते प्रकारना शीयाळे उनाळे एक महीनो रेहें कळपे ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ से० हवे ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० करोळीयानी
जाळ नथी पण ॥ अ० हेडो ॥ १० हाय ॥ मु० एटळे वे हाय जोडो उंचा करी ॥ म० उभा रहे ते “मुकुट मउड”
कहीए तेथी नीचो ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
त० तथा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ वा० घोमासुं ॥ व० रेहें (न कळपे) ॥ ३० ॥

मूळपाठः—॥३०॥ से तर्णेसु वा जाव संताणएसु अहेरयणिमुक्कमउडे नो कप्पइ
नगगन्थाण वा निगगन्धीण वा तहप्पगारे उवस्सए वासवासं वत्थए ॥ ३० ॥

भाषार्थः—॥ ३० ॥ पूर्वे देखाटेकां तेचां मकान छे, जबादिक रहित छे पण ते मकान माणसथी एक
पण उंचु नथी तो साधु ने साध्वीने ते मकानमां चोमासुं ररेहुं कल्पे नही ॥ ३० ॥

अर्थः—॥ ३१ ॥ से० ते ॥ त० तरणाने विपे ॥ वा० बळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० करोळीयानी
जाळ नथी पण ॥ उ० उपर ॥ र० हाथ ॥ घु० मुकुट ॥ म० उंचो ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥
नि० साध्वीने ॥ बा० बळी ॥ त० तथा मकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ वा० चोमासुं ॥ व० ररेहुं (कल्पे)
॥ ३१ ॥ वि० एम ॥ बे० हुं कहुं छे.

मूळपाठः—॥३१॥ से तर्णेसु वा जाव संताणएसु उप्पिरयणिमुक्कमउडे कप्पइ नि-
गगन्थाण वा निगगन्धीण वा तहप्पगारे उवस्सए वासावासं वत्थए ॥३१॥—त्ति वेमि.

१. 'मउडेसु MSB. 1. वधी त्तोमो " मउडे " ने वदले " मउडेसु " शब्द छे.

भाषार्थः—॥ ३१ ॥ पुत्रं देखाढ्युं त्वंज मकान निदोषं छे तेमज माणसथी एक द्याय उंचुं छे तेवा
मकानमां साधु साध्वीए चोपाधुं रवेचुं कल्पे ॥ ३१ ॥ एम सुधमां स्वामी जंचू स्वामीने कहेता हवा के हे जंचू !
जेम मे श्री महावीर देव समीपे साधव्युं तेम हुं तुज प्रत्ये कहुं छुं.

अर्थः—॥ ४ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ च० चोथो ॥ इ० उदेसो ॥ स० पुरो यथो ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ कल्पे चउत्थो उद्देसओ समत्तो ॥ ४ ॥

भाषार्थः—॥ ४ ॥ इति बृहत् कल्प सूत्रनो चोथो उदेसो संपूर्ण ॥ ४ ॥

अथ बृहत् कल्प सूत्र पञ्चमो उद्देशो ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो पांचमो उद्देशो.)

अर्थ—॥ १ ॥ दे० देवता ॥ प० बळी ॥ इ० स्त्रीतुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विक्रय करिने ॥ नि० सायुने ॥
प० ग्रहे (स्पर्शे) ॥ तं० ते ॥ च० बळी ॥ नि० सायु ॥ सा० सारज्ज (स्पर्श) वच्छि तो ॥ मे० मैशुन । प०
सेववानी ॥ प० माप्ति ॥ आ० पाप्मे ॥ चा० चौमासीक ॥ प० पापश्रित्तनो ॥ द्वा० ठाम (स्यात्तक) ॥ अ०
शुरुपापश्रित (केदलाक उपवास पाप्मे) ॥ १ ॥

मूळपाठः—॥ १ ॥ देवे य इत्थिरूवं विउधित्ता निरगन्थं पडिगाहेज्जा^१, तं च निरगन्थे
साइजेज्जा^१, मेहुणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चारम्भासियं परिहारट्टाणं अणुग्धाइयं ॥ १ ॥

१. गेण्हेज्जा for पडिगां O. २. सारज्जइ Bbww.

१. सीमा " पडिगाहेज्जा " ने बदले " पडिगेण्हेज्जा " पाठ छे २. सी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा ' साइजेज्जा' ने
बदले " साइजर " पाठ छे. नोवेना ३. यी ४. पाठमां उपर मुजव पाठ छे

भावार्थः—॥ १ ॥ कोइ एक देव स्त्रीतुं ह्य विकुर्वानि साधुनो हाय पकडे पछी ते साधु ते देवांगनाना हाथनो स्पर्श जो भडो जाणे तो ते साधुने अवह्वनी पासी याय ने ते साधु चौमासिक प्रायश्चित्त गुरुप्रायश्चित्त पापे ॥ १ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ दे० देवता ॥ य० बळी ॥ पु० पुरुषुं ॥ व० रूप ॥ वि० विक्रय करीने ॥ नि० साध्वी ॥ प० ग्रहे फरसे ॥ तं० ते ॥ च० बळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० साहज्य बळि ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेववानी ॥ प० मासी ॥ आ० पापे ॥ चा० चौमासीक ॥ ५० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरुप्रायश्चित्त (पढले केरुकाक उपवास पापे) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ देवे य पुरिसरूवं विउविता निगन्थि पडिगाहेजा, तं च निगन्थी साइलेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ता आवजइ चाउम्मासियं परिहारड्डाणं अणुग्घाइयं ॥ २ ॥

१. Sutras 2 & 3 have changed their places in B. १. (इटलीक) वी प्रतमा बीजा ने श्रीजा सुप्रना अनुक्रममा देरफेर छे.

भावार्थः—॥ २ ॥ देवपुरुषतुं रूप विकुर्वन्ति साध्वीने ग्रहे अने ते साध्वी जो ते पुरुषना दार्थनो स्पर्श भळो जे तो अब्रह्मनी मात्मीयी लपर प्रमाणे चौमासिक प्रायश्चित पापे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ दे० देवी ॥ य० वळी ॥ इ० स्त्रीतुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विकुर्वन्ति ॥ नि० साधुने ॥ प० फरसे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साधु ॥ सा० साहज्य वळि तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेववानी ॥ प० प्राप्ती ॥ आ० पापे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त (उपवासादिक) ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ देवी य इत्थिरुवं विउषिता निगन्थं पडिगाहेजा, तं च निगन्थे साइजेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउमासियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ कोइ देवी स्त्रीतुं रूप विकुर्वन्ति साधुने ग्रहे अने साधु तेने भळुं जाणे तो अब्रह्मनी मात्मीयी चौमासिक प्रायश्चित्त गुरुप्रायश्चित्त पापे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥४॥ दे० देवी ॥ य० वळी ॥ पु० पुरुषतुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विकुर्वन्ति ॥ नि० साध्वीने ॥ प० फरसे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० साहज्य वळि तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेववानी ॥ प० प्राप्ती ॥ आ०

पामे ॥ चा० चौमासिक ॥ ५० प्रायश्चित्तो ॥ द्वा० ताम (स्थानक) ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त (उपवासादिक) ॥ ४ ॥

मूलपाठः—॥ ४ ॥ देवी य पुरिसखं विउधित्ता निगन्थि पडिगाहेज्जा, तं च
निगन्थी साइजेज्जा, मेहुणपडिसेवणपत्ता आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारहाणं
अणुगघाइयं ॥ ४ ॥

भावर्यः—॥ ४ ॥ देवी पुरुपनुं रूप विकुंथने साध्वीने ग्रहे (फरसे), साध्वी वेने भयुजाणे तो अब-
हानी प्राप्तीथी चौमासिक प्रायश्चित्त गुरु प्रायश्चित्त पामे ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ यः बली ॥ अ० केळश ॥ क० करीने ॥ सं० ते ॥ अ०
केळश ॥ अ० उपशमाध्याविना ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गच्छने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि०
विचरुं ॥ क० फरुपे ॥ त० तेने ॥ पं० पांच ॥ रा० रात्रीनो ॥ छे० छेद (गुरुप्रायश्चित्त) ॥ क० दइने ॥ ५०
कोमळ वचने सीखामण दीए दइने (शीतळ करीने) ॥ ता० ज्याथी आन्यो ॥ ए० तेज ॥ ग० गच्छमां ॥ ५०
पाछोवाळे ॥ सि० ए रीत छे ॥ ज० जेप ॥ वा० बली ॥ त० ते ॥ ग० गच्छने ॥ ५० प्रतीत ॥ सि० उपजे
(साधु धर्म ते एहन कहेवाय) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ भिक्खू य अहिगरणं कट्टु तं अहिगरणं अविओसवेत्ता इच्छे-
 ज्ञा अन्नं 'गणं उवसंपजित्ताणं विहरस्तिए, कप्पइ तस्स पञ्च राइंदियाइं छेयं कट्टु-प-
 रिणिवविय २ तामेव गणं पडिनिजाएयवे सिया, जहावा तस्स गणस्स पत्तियं सिया ॥५॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साधु साधुने मादोमहि कलेश यो होय तो तरत तेने उपसमावबो, शांतथइज्जुं अने
 तेम थयायिना कलेश सहित अनेरा (बीजा) संघादाने अंगीकार करीने साधु साधुी विचरे अने ते संघा-
 दाना मोटा साधुना जाणवामां आवुं के आ साधु कलेश करीने आवेका छे तो तेने पांच रात्रीतुं छेइ प्राय-
 थित दइने पोतानी पासे राखवो कल्पे. पछी तेमने कोमळ वचने करी शीतळ करे ते शांत थया पछी बीजीवार
 दर्याथी आवयो होय ते संघादामां पाछो मोकले जेप्र बीजा गच्छने अपतीत नथाय ए सिद्धांतनो न्याय छे ॥५॥

अर्थः—॥ ६ ॥ भि० साधु ॥ ५० (साधुी) जेनी ॥ उ० सुर्य उग्या पछी ॥ वि० बहोरवानी हृती
 छे ॥ अ० सुर्य आयमो नयी त्वांछुषी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ सं० निरोगी (शरीरे समर्थे छे) ॥
 नि० संदेहराहत ॥ अ० अन्न ॥ वा० बर्ली ॥ ४० चार आहार ॥ आ० आहार ॥ आ० करतो
 यको ॥ अ० इवे ॥ ५० पछी ॥ जा० ज्ञाने जे ॥ अ० नथी ॥ उ० उगयो ॥ सू० सुर्य ॥ अ० आयम्यो दसि

छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० सुप माहे होय ॥ जं० जे ॥ घ० वळी ॥
 पा० हाथमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ ५० पात्रापाहे होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परवतो यको ॥
 वि० (मोडूं लुंछीनाखी) शुद्ध करतो यको ॥ न० न ॥ अ० तिर्यकरनी आशा अतिक्रमे नहीं ॥ तं० ते आ
 हार ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥ आ०
 पापे ॥ बा० चौमासिक ॥ ५० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ भिक्खू य उगगयवित्ताए अणत्थमियसंक्कपे संथडिए
 निविइगिच्छे असणं वा ४ पडिगगोहत्ता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जाणेजा-
 अणुगए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिगगहे तं

१. विइगिछा (or 'गिच्छा) -समावन्ने for निविइगिच्छे in Bbww २. आसयंसि for सुहे in Bbww
 ३. पडिगगहयंसि (also 'हिं) Bbww.

१. वी, नानी वी ने दबल्यु प्रतोमा " निविइगिच्छे " ने बदले "विइगिछा (अथवा निविइगिच्छा) समावन्ने" पाठछे.
 २ वी, नानी वी ने दबल्यु प्रतोमा " सुहे " ने बदले " आसयंसि " पाठ छे ३. वी, नानी वी ने दबल्यु प्रतोमा " पडिगगहे"
 ने बदले " पडिगगहयंसि " (तथा पडिगगहयंसि) पाठ छे.

વિગિજ્ઞમાણે 'વિસોહેમાણે નાહકમહ; તં અપ્પણા મુજ્ઞમાણે અન્નેસિં વા અણુપ્પદેમાણે
 આવજ્ઞાઇ ચાલુમ્માસિયં પરિહારદ્વાણં અણુઘાઇયં ॥ ૬ ॥

ભાવાર્થ: ॥ ૬ ॥—સાથુ સાધ્વીને દિવસ લગ્યા પછી અને આયમતાં પહેલાં આહારાદિક લેવા આશ્રી
 વૌષ્ણી કહે છે. પ્રથમ ખાંતે સાથુ અથવા સાધ્વીને કોઈ રોગાદિક કારણ રહિત શરીરે સમર્થ છે તેવા સાથુ
 સાધ્વીને દિવસ લગ્યા પછી અને દિવસ આયમ્યા પહેલાં આહાર કરવો (વિહાર કરવો અને વિશાપ જવું
 ય ટ્રણવાનાં શક્તિવાન સાથુ સાધ્વી આશ્રી જાણવા.) અર્થે કોઈ શંકા કરશે કે સાથુ સાધ્વીને દિવસ લગ્યા
 પછી શરત આહાર કરવાનું શું કારણ રહે—ઉત્તર—કારણ એવું છે કે કોઈ સાથુ સાધ્વી ઘણા દૂર દેશથી વિહાર
 કરી ચાલ્યા આવેછે, રસ્તામાં ઘણા દિવસ સુધી આહાર પાળી નથી મળ્યા અને મંકયા રશે તો બહુજ થોઠા
 પ્રમાણમાં મળ્યા રશે જેથી છુઘાપ તે સાથુ સાધ્વી ઘણાં આતુર થઈ ગયા છે, એવામાં કોઈ ગામને વિષે બજારમાં
 દુકાનની અંદર સાથુ સાધ્વી લતર્યા છે અને બોડે કોઈ કંદોઈની દુકાન છે અને તે કંદોઈપ સાંજ વલેતે અથવ

૧. વિગિ "વા વિત્તો" વા B. ૨. દલમાણે (added after અણુપ્પદેમાણે) રાહમોયણ પહિસેવણપત્તેઆવ" B

૧. (દટાર્લાક) ચીમાં "વિગિજ્ઞમાણે યા વિષોહેમાણે વા" પાઠ છે. ૨. (દટાર્લાક) થી માં " અણુપ્પદેમાણે દલમાણે
 રાહમોયણ પહિસેવણપત્તે આવન્હ" પાઠ છે.

दिवस लगतां बखते मीठाइ प्रष्टुलनुं निर्मंत्रण कर्युं पछी ते सुधाए व्यपेक्षा पण समर्थ साधु-साध्वीए विचार्युं के सुर्य उगयो छे आयम्यो नथी एवा संदेह रहित सुखही प्रमुख बढ आहार करवा बेठा. थोढो आहार कर्या पछी सुर्य उगयो अथवा आयम्यो एय जाणवयां आव्युं तो पछी ते आहार न करे, जे मोढामां होय ते गळे न उतारतां बाहार काढी नांख, हायमां होय ते भोय मुकी दे तेमज पात्रामां होय ते सर्वे आहार एकति जंगलमां जने परववी देतो तिर्थकरनी आज्ञा छे ने ते आहार पोते त्वाय, वीजा साधुने खावा अपेतो रात्री भोजननो दोष कोने अने तेने एकसो वीस उपवासनुं चौमासिक प्रायश्चित्त लागे ए पहेको भागो ॥ ६ ॥

अर्थः ॥ ७ ॥—भि० साधु ॥ य० (साध्वी) जेने ॥ उ० सुर्य उग्या पछी ॥ वि० बौहरवानी वृती छे ॥ अ० सुर्य आयपता नथी त्यां सुधी आहार करवानी ॥ सं० पर्यादा छे ॥ सं० बरिरे समर्थ छे ॥ वि० संदेह ॥ स० सहित ॥ अ० अन्नादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चारे आहार ॥ प० बाने ॥ आ० आहार ॥ आ० करतो थको ॥ अ० ह्वे ॥ प० पछी ॥ जा० जाणेजे ॥ अ० नथी ॥ उ० उगयो ॥ सू० सुर्य ॥ अ० आयम्यो दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० मुप मांहे ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ पा० हायमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामां होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परवतो थको ॥ वि० (मोडुं लुछी नाखी) विशुद्ध करतो थको ॥ न० न ॥ अ० तिर्थकरनी आज्ञा अतिक्रमे (नही) ॥ तं० ते

आहार ॥ अ० पोते ॥ भृ० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा सावुने ॥ बा० बळी ॥ अ० देतो यको ॥
 १० पोमे ॥ चा० चौमासिक ॥ ५० प्रायश्चित्तं ॥ द्यु० रथानक ॥ अ० गुरुगार्थश्रित ॥ ७ ॥

मृत्युपाठः—॥ ७ ॥ भिवस्वू य उगंगयवितीए अणत्थमियसंकप्पे संथडिए विइगि-
 च्छासमावन्ने असणं चा ४ पडिगगहेत्ता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जाणेज्जा-अ-
 णुगए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिसि जं च पडिगगहे तं विगि-
 च्छमाणे विसोहेमाणे नाइकमइ; तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नसिं वा अणुप्पदेमाणे
 आवज्जइ चाउम्मसियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ ७ ॥

भावार्थः ॥ ७ ॥ साधु साधी शरीरे समर्थं छे, पोताने दिवस उग्यानी अथवा भाथम्यानी शंका छे जेयी
 कोइ ग्रहस्थने अथवा दातारने पुछे के दिवस उग्यो इने अथवा आयपी गयो नही होए एम पुछयायी दातार
 के ग्रहस्य कहै के दिवस उग्यो छे अथवा आयम्यो नथी एम सांभली साधु साधीए आहार बोहोर्यो अने आ-

? निधिइगिच्छा (or गिच्छा) for विइगिच्छा in Bbw.

१. श्री, नानी की ने इंबल्यु प्रतीमा " विइगिच्छा " ने बदले निधिइगिच्छा (अथवा निधिइगिच्छा) पाठ छे.

धार करवा माढयो अने वादळ बेराइ ग्युं. पछीं सूर्य उग्यो अथवा आयपी गयो छो एम जाणवोमां आव्युं
 तो पठीं ते आहार पात्रमाहिधी, हायमाहिधी. मुख माहिधी दुर करीं मां (लुछीं नाखीं) शुद्ध करीं ते
 आहार एकत जंगळमां जइ परठवे तो तिर्यकरनी आज्ञा छे, ते आहार पोते करे, बीजनि खावा आपे तो रात्रि
 भोजन प्रतिसेवणा दोप लागे तेने एकसो बीस उपवासतुं चौमासिक प्रायश्चित आवे, ए बीजो भांगो जाणवो ॥७॥

अर्थः—॥ ८ ॥ शि० साधु (साध्वी) ॥ य० जेने वळी ॥ उ० सूर्ये बग्या पछो ॥ वि० वोहरवानी
 वृती छे ॥ अ० सूर्ये आथम्यो नथी त्यां सुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ अ० असमर्थ रोगी ॥ नि०
 सदेह रहित ॥ अ० अस्नादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चार प्रकारनो आहार ॥ ५० लडने ॥ आ० आहार ॥ आ०
 करतो यको ॥ अ० हवे ॥ ५० पछी ॥ जा० जाणे जे ॥ अ० नथी ॥ उ० उग्यो ॥ सू० सूर्ये ॥ अ० आथम्यो
 दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० सुपमाहे ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ पा०
 हायमाहे होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ ५० पात्रा माहे होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परठवतो यको ॥
 वि० विशुद्ध करतो यको ॥ न० न ॥ अ० तिर्यकरनी आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ तं० ते आहार ॥ अ० पोते ॥
 भुं० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासिक ॥
 ५० प्रायश्चित ॥ द्वा० त्यानक ॥ अ० गुरुप्रायश्चित ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ भिक्षु यं उगंगंयवितीए अणत्थमियसंक्खे असंथडिए निधि-
 इगिच्छे उंसणं वा ४ पडिग्गहिंत्ता आहारमाहारमाणे अह पच्छा जाणेज्जा-अणुग्गए
 सुरिए अरथमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे तं विगिञ्चमाणे
 विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नसिं वा अणुप्पंदेमाणे आवज्जइ
 चाउम्मसिंयं परिहारद्धानं अणुग्गयाइयं ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ इव व्रीजो भांगो कहे छे. साधु (साध्वी) रोगादिके करी अथवा तपश्चर्याए करीं शरीरे
 अशक्त यह गया छे तेना कारणथी दिवस उग्या आयम्यानी शंका नथी अने आहार पाणी लाव्या. आहार
 करवा भोह्यो अने सूर्य उग्यो अथवा आयम्यो तो ते आहार पोते नकरे बीना ने न ओपे, एकांत जग्या जोइ
 परठेव. जो पोते आहार करे तो उपर प्रमाणे चीमांसिक प्रायश्चित आवे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० जेने ॥ उ० सूर्य उग्या पछी ॥ वि० बहोरवानी वृती छे ।
 अ० सूर्य आयम्यो नथी त्यां मुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ अ० असमर्थ रोगी ॥ वि० संदेह ।
 सं० सहित ॥ अ० अस्नादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चार प्रकारनो आहार ॥ प० कइने ॥ आ० आहार

आ० करतो यको ॥ अ० हवे ॥ प० पछी ॥ जा० जाणेजे ॥ अ० नयी ॥ उ० उग्यो ॥ सु० सूर्य ॥ अ०
 आयम्पो दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० मुखमाहे ॥ जं० जे ॥
 च० वळी ॥ पा० हायर्पा होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामां होय ॥ तं० ते सर्वे ॥
 वि० परवतो यको ॥ वि० विशुद्ध करतो यको ॥ न० न ॥ अ० तिर्यकरनी आज्ञा अतिक्रमे (नही) ॥ तं०
 ते आहार ॥ अ० पोते ॥ भु० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥ आ०
 पोमे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० पायथितनुं ॥ ट्वा० यानक ॥ अ० गुरुप्रायाश्चित ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ भिखू य उग्यवितीए अणत्थमिपसंकप्पे असंथडिए विइगि-
 ञ्छासमावन्ने असणं वा ४ पडिग्गहेत्ता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जणेज्जा-अ-
 णुग्गए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे तं विगि-
 ञ्चमाणे विसेहेमाणे नाइकमइ; तं अप्पणा सुअमाणे अन्नेसिं वा अणुप्पदेमाणे
 आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारट्ठणं अणुग्गइयं ॥ ९ ॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ हवे चोयो यांगो कहे छे. साधु-साध्वी रोगादिके कथे बरारे अत्रक्त छे अने दिवस

उग्या आयम्यानी शंका पण छे अने रोगादिकना प्रभावथी आहार पाणी लई आव्या अने आहार करवा मोढयो अने ते पछी सूर्य उगयो अथवा आयमी गयो एय ज्ञाणवामा आवे अने जो ते आहार पोते करेतो उपर प्रमाणे चैमासिक मायथित आवे ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ इ० एजिन मतने विषे ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधुने ॥ वा० बळी ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ रा० रात्रीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० विकाल वेळा (संनि) ॥ वा० बळी ॥ स० सहित ॥ पा० पाणी (पाणी सहित) ॥ स० सहित ॥ भो० भोजन (भोजन सहित) ॥ उ० डकार ॥ आ० पाछो आवे मोढा माहे ॥ तं० ते (सुप माहेथी) ॥ वि० वाहार परठवतो यको ॥ वि० विशुद्ध करतो यको । न० न ॥ अ० (आशा) अतिक्रमे (आशा अतिक्रमे नही) ॥ तं० ते ॥ उ० डकार ॥ प० पाछो ॥ गि० गळे उत्तारे ती ॥ रा० रात्री ॥ भो० भोजन ॥ प० सेवतो ॥ प० यको ॥ आ० पांमे ॥ चा० चैमासिक । प० पायथित ॥ टा० यानक ॥ अ० गुरु पायथित ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ इह खलु निगन्थस्त वा निगन्थीए वा राओ वा वियाले वां सपाने सभोयणे उगाले आगच्छेज्जा; तं विगिच्चमाणे विसोहेमाणे नाइकमइ; त

उग्लिता पञ्चोग्लिमाणे राइभोयणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउम्भासियं परिहारद्वाणं
अणुग्घाइयं ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ सायु अथवा सार्धाने रात्रिने विपे अथवा संध्याने विपे पाणी सहित भोजननो
ओगाळो (धचरको) दकार पाछो मुख माहे आवे ते मुखपायी तरत वहार परठवी देवो एम आशा छे अने
जो ते ओगाळो (दकार) पाछो गळामां उतारे तो रात्रि भोजन यतिसेवना दोप चैमासिक प्रायश्चित,
आवे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नि० सायु (सार्धो) ने ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० धरे ॥ पि० आहा-
रने ॥ प० अर्ये ॥ अ० पेहेळा (एहवा सायुना) ॥ अ० माहे ॥ प० पात्रा माहे बोहरतो थको ॥ पा०
वेइन्दीयादिक प्राणी ॥ वा० अथवा ॥ वी० (संवत्) वीज ॥ वा० अथवा ॥ र० (सचेत) रज ॥ वा० वळी ॥
प० आर्वीने पडे ॥ तं० ते (प्राणिने) ॥ च० वळी ॥ सं० समर्थ होय ॥ वि० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥
वि० (जीव कडी) शुद्ध करवा समर्थ होय ॥ वा० वळी ॥ तं० तेवार पछी ॥ सं० संजयंत यको ॥
प० एणी रीते ॥ भुं० (आहार) ने भोगवे ॥ वा० अथवा ॥ पि० पाणी पीए ॥ वा० वळी ॥ तं० ते मा-
णीने ॥ च० वळी ॥ नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ वि० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० शुद्ध करवाने (सम-
र्थ न होय) ॥ वा० तो ॥ तं० ते आहारने ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ भुं० भोगवे ॥ नो० नही ॥ अ०

ज्ञाने ॥ अ० दीर्घ ॥ ए० एकांत ॥ व० घण्टुं ॥ फा० प्रासुक (अचेत) ॥ थं० थंडिकं ॥ प० पांडकेक्षिनि
 १ प० पुंजीने ॥ प० परदके ॥ सि० एम होय (करे) ॥ ११ ॥

मूळपाठः-॥११॥ निगन्थस्स य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्पविट्टस्स
 अन्तो पडिग्गहंसि पाणे वा वीए वा ए वा परियावजेजा तं च संचाएइ विगिञ्चि-
 त्तए वा विसोहित्तए वा, 'तओ संजयामेव 'भुञ्जेज वा पिएज वा; तं च नो संचाएइ
 विगिञ्चित्तए वा विसोहित्तए वा, तं नो अप्पणा सुञ्जेजा नो अन्नेसिं अणुप्पदेजा; ए-
 गन्ते' बहुफासुए थण्डिले पडिलेहिता पमज्जिता परिट्ठेयधे सिया ॥ ११ ॥

१. तं पुन्वामेव लोएया विसोहिया before तओ B. २. भोक्खामो वा पाहामो वा Bbw for मु० वा
 वि० वा. ३. तं नो-अणु० only in B. ४. एगन्तमन्ते वं थण्डिले Bbw.

१. (इटालीक) वीमा " तओ " वेहेला " त पुब्बामेव लोएया विसोहिया " पाठ छे. २. धी, नानी वी ने डव-
 र्हु प्रतोमो " भुजेज वा पिएज वा " ने वरले ' भोक्खामो वो पाहामो वा " पाठ छे. ३. (इटालीक) वी प्रतमा " तं-
 नो " धी " अणुप्पदेजा " सुधी पाठ छे. ४. धी, नानी वी ने डवरु प्रतोमो " एगन्ते बहु फासुए थण्डिले " ने
 वरले " एगन्तमन्ते बहु थण्डिले " पाठ छे.

भाचार्यः—॥ ११ ॥ साधु अथवा साध्वीने ग्रहस्थना घर आहारने अर्थे जवुं थयुं, आहार बोधोयो अने पन्नामहि वे इन्द्रीयादिक जीव आवीने पडे अथवा सचेत रज माहे पडे तो शुं फरवुं तो के वे इन्द्रीयादिक जीव तथा सचेत रजने यतना पूर्वक दूर करे अने शुद्ध करनि पछी ते आहारने जमे अने जां ते वे इन्द्रीयादिक जीव तथा सचेत रज दूर थइ शके तेप न होय तो ते आहार पोते न जमे, बीजा साधुने जमवा न आपे परंतु एकांत जग्या जोइ परतवे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ नि० साधु (साध्वीने) ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरे ॥ पि० आहारने ॥ य० अर्थे ॥ अ० पंठा (एहवा साधुना) ॥ अ० माहे ॥ प० पात्रा (महि) बोहरतो यको ॥ द० पाणी ॥ वा० अथवा ॥ द० पाणीनी ॥ र० रज (विदु) ॥ वा० अथवा ॥ द० पाणीनी ॥ फु० नानी रज ॥ वा० वळी ॥ प० आधीने पडे ॥ से० ते ॥ य० जो ॥ उ० उन्हो छे ॥ भो० आहार ॥ जा० (ते मध्ये पहयो होय) तो ॥ प० ते भोगववो ॥ सि० होय (केमके ते विन्दु अचित पाय) ॥ से० ते ॥ य० जो ॥ सी० शीतल (टाडुं) ॥ भो० भोजन ॥ जा० होय ॥ तं० ते ॥ नो० नहीं ॥ अ० पोते ॥ भुं० जमे ॥ नो० नर्थे ॥ अ० बीजाने ॥ अ० दीए ॥ ए० एक्रांत ॥ व० घणी ॥ फा० प्राप्तुक (निर्दोष, ॥ य० यण्डिल ॥ प० पडिछेहिने ॥ प० पुंजीने ॥ प० परतववो ॥ सि० एम होय (करे) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ निगन्थस्स य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्प-
 विट्टस्स अन्तो पडिग्गहंसि दए वा दगरए वा दगकुसिए वा परियावज्जेजा, से' य
 उसिणभोयणजाए, परिभोत्तवे सिया, से य सीयभोयणजाए, तं नो अप्पणा भुजेजा
 नो अन्नेसिं अणुप्पदेजा; एगन्ते' बहुफासुए थण्डले पडिलेहिता पमज्जिता परिट्टवे-
 यवे सिया ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साधु अथवा साध्वी ग्रहस्थना घर आहार ने अर्थे गया छे, आहार पाणी बोहार्युं
 छे अथवा बोहारि छे एवामां सचेत पाणी आहार माहि पदे. इवे जो ते आहार उन्ही होय तो ते सुक्ष्म पाणीनां

१. से य उसिणे आइयव्वं सिया, से य नो उसिणे आइयव्वे सिया Bbww. से य उसिणे अइयव्वे सिया, से य नो
 उसिणे नो अइयव्वे सिया BAss. २. एगन्तमन्ते व^० थण्डिल्ले Bbww.

१ धा. नानी धा ने दवत्तु प्रतोमा "से य उसिणभोयण जाए" ने बदले "सिय उसिणे आइयव्वे सिया घे य नो उसिणे
 आइयव्वे सिया" पाठ छे. धाजी प्रतोमां नीवे मुजव पाठ छे ' घे य उसिणे अइयव्वे सिया, से य नो उसिणे नो अइयव्वे
 सिया' पाठछे. २. वी, नानी धा ने दवत्तु प्रतोमां "एगन्ते बहु फासुए थण्डिल्ले" ने बदले "एगन्तमन्ते बहु थण्डिल्ले" पाठ छे.

विदु अचेत यई जाय तो ते आहार भोगववो अने जो ते आहार ठंडो होय तो ते आहार पोते न भोगवे, बीजने पण न ओपे परंतु एकांत जग्या जोइ तेने परठवे ॥ १२ ॥

(अर्थ:—॥ १३ ॥ नि० साधीने ॥ य० वळी ॥ रा० रात्रिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० विकाल
 वेळा (सांजने विपे) ॥ वा० वळी ॥ उ० वडिनीत (जाजरु जतां) ॥ वा० अथवा ॥ पा० मांहुं (पेशाव)
 करवा वेढी ॥ वा० वळी ॥ वि० निवर्तावती होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० शरीर शुद्ध करती होय ते वेळाप ॥
 वा० वळी ॥ अ० अनरो कोइ ॥ प० पशुनी ॥ जा० जाती ॥ वा० अथवा ॥ प० पंखीनी ॥ जा० जाती ॥
 वा० वळी ॥ अ० (साधीने पांचे इन्दी मोहे) अनेरी ॥ इ० इन्दी ॥ जा० (जाती) ने ॥ तं० ते ॥ प०
 फारसे ॥ तं० ते (फारसीने) ॥ च० वळी ॥ नि० साधी ॥ सा० वांछती ॥ इ० हस्ताक्र० कर्प ॥ प० पडिसेव-
 ळणे ॥ प० दोप काणे यके ॥ आ० योभे ॥ घा० चौपासिक ॥ प० प्रायथित ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु

अर्थ:— १३ ॥

सुखपाठः—॥ १३ ॥ निगन्थीए य राओ वा वियाले वा उच्चारं वा पासवणं
 वा विमिहमाणीए वा विसोहेमाणीए वा अन्नयेर पसुजाईए वां पखिखजाईए वा

अत्रयेरइन्द्रियेजाए तं परामुसेज्जां, तं च निगन्थी साइजेज्जां, हृथकम्मपडिसेवणपत्ता
 आवज्जइ, चालम्मासियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ साध्वी रात्रीए अथवा संघ्याए बढिनीती (जाजर), लघुनीती (पेशा) करती
 होय एवोंमां कोइ पशुनी जाती अथवा पंखीनी जाति ते साध्वीनी पांच इदिमांहे अनेरी कोइ इन्द्रिने विपे ते
 पशु पंखी पोतानो फरस फरसे, हवे जो ते साध्वी विषय बुद्धिए ते फरसेने थलो जाणे तो हस्त कर्म करवानुं
 बौमासिक मायथित पांमे ॥ १३ ॥

अर्थः—॥ १४ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० बळी ॥ रा० रात्रीने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० सांजने
 विपे ॥ वा० बळी ॥ उ० बढिनीती (जाजरजबुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० माटु (पेशा) करवा वेठी ॥
 वा० बळी ॥ वि० निवर्तावती होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० शरीर शुद्ध करती होय ते वेळाए ॥ वा० बळी ॥
 अ० अनेरी कोइ ॥ प० पशुनी ॥ जा० जातीनो ॥ वा० अथवा ॥ प० पंखीनी ॥ जा० जातीनो ॥ वा०

१. 'इन्द्रियजात परां' Bw. २. परमासेजा C. ३. साइजेइ Bbw.

१. 'श्री ने उच्यत्यु प्रतोमां "इन्द्रियजाए" ने बदले "इन्द्रिय जात परामुसेजा" पाठ छे. २. श्री प्रतोमां "परामुसेजा"
 ने बदले "परमासेजा" पाठ छे, ३. श्री, नाबो श्री ने उच्यत्यु प्रतोमां "साइजेजा" ने बदले "साइजेइ" पाठ छे

वर्द्धा ॥ अ० साध्वीना अनेरा ॥ सो० अथो श्रोत (स्त्रीना अवयव) तेहने विपे ॥ ओ० फरस लाग्यो ॥
 वळी ॥ अ० फरसने ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० वाछि तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० प्रति सेवनातो ॥ प०
 सं० ते फरसने ॥ अ० पापे ॥ वा० चौपासिक ॥ प० पायथितनो ॥ ट्टा० यानक ॥ अ० गुरुपायथित ॥ १४ ॥

दोप आग्ये थके ॥ आ० पापे ॥ वा० चौपासिक ॥ प० पायथितनो ॥ ट्टा० यानक ॥ अ० गुरुपायथित ॥ १४ ॥
 मूळपाठः— ॥ १४ ॥ निगन्धीए य राओ वा वियाले वा उच्चारं वा पासवणं
 वा विगिञ्चमाणीए वा विसहेमाणीए वा अन्नयरे पसुजईए वा पखिलजईए वा
 अन्नयंसि सोयंसि ओगाहेजा, तं च निगन्धी साइजेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ता

आवज्जइ चारुन्मासियं परिहाणं अणुग्घाइयं ॥ १४ ॥

भावार्थः— ॥ १४ ॥ साध्वीने रात्रिने विपे बढिनीती, लघुनीती विष्टुद करती होय एवामां कोइ पशुनी
 जाती अपवा वंहीनी जाती आनीने ते साध्वीने अयोश्रोतेने विपे ते पशु पौवानो स्पर्श लगाडे अने ते विपय

बुद्धिए भट्टु जाणे तो मैथुन प्रति सेवना दीप लागे ने चौपासिक प्रायथित पापे ॥ १४ ॥
 अर्थः— ॥ १५ ॥ नो० न ॥ क० वल्ले ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एवाकीपणे ॥ हो० रेवुं(न कल्ले) ॥ १५ ॥

अर्थः— ॥ १५ ॥ नो० न ॥ क० वल्ले ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एवाकीपणे ॥ हो० रेवुं(न कल्ले) ॥ १५ ॥
 १. साद्वज्जइ BbP. १. वा, गभा वा ने उवत्तु प्रतोमो " साद्वेजा " ने बदले " साद्वद " पाठ छे.

मूठपाठः—॥ १५ ॥ नो कष्यद् निगन्धीए एगाणियाए होत्तए ॥ १५ ॥

भावर्यः—॥ १५ ॥ साध्वीने एकदां ररेधुं क्ले नही ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ गा० ग्रहस्यता ॥ कु०
घरने विपे ॥ भ० भात ॥ वा० अयवा ॥ पा० पाणीने अर्थे ॥ वा० वली ॥ नि० नीकळुं ॥ वा० अयवा ॥
प० पेसतुं ॥ वा० वली (न कल्पे) ॥ १६ ॥

मूळपाठः—॥ १६ ॥ नो कष्यद् निगन्धीए एगाणियाए गाहावइकुलं भत्ताए
वा पाणाए वा निकखमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ १६ ॥

भावर्यः—॥ १६ ॥ साध्वीने एकदां ग्रहस्यने धर आहार पाणीने अर्थे गोचरीए जतुं कल्पे नही ॥ १६ ॥

अर्थः—॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ व० वहार ॥ वि० सज्ञाय ॥
मू० सुमीने विपे ॥ वा० अयवा ॥ वि० घण्डल ॥ मू० सुमीने विपे ॥ वा० वली ॥ नि० नीकळुं ॥ वा०
अयवा ॥ प० पेसतुं ॥ वा० वली (न कल्पे) ॥ १७ ॥

मूळपाठः—॥ १७ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए एगाणियाए बहिया विचारभूमिं
वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ साध्वी एकलीने बाहार सज्ञाय भूमिं विषे अथवा ँडिक भूमिकाने विषे जवुं
अने त्याधी पावुं आवहुं कल्पे नहीं ॥ १७ ॥

अर्थः—॥ १८ ॥ नो न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ गा० ग्रामांतुं ॥ गा० ग्राम ॥
दू० विहार कारवो (न कल्पे) ॥ १८ ॥

मूळपाठः—॥ १८ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए एगाणियाए गामाणुगामं दूइज्जित्तए ॥ १८ ॥
भावार्थः—॥ १८ ॥ साध्वीने एकलीने गामांतुं गाम विहार कारवो अथवा चोपासुं रेवुं (कल्पे नहीं) ॥ १८ ॥
अर्थः—॥ १९ ॥ नो न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० बस्त्रादिक रहित ॥ हो० रेवुं
(न कल्पे) ॥ १९ ॥

१. दूर वासावासं (वा) कप्पए B. १. इटालीक बीमां “ दूइज्जित्तए ” ने बदले “ दूइज्जित्तए वासावास
(वा) वाक्पए ” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १९ ॥ नो कण्ड निगन्थीए अचेलियाए होत्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ साध्वीने व्रत रहित (नन) रहेवुं कल्पे नहीं ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० कर पात्री ॥ हो० होवुं (न कल्पे)
त्रा रहित होवानी आज्ञा नहीं ॥ २० ॥

मूळपाठः—॥ २० ॥ नो कण्ड निगन्थीए अपाइयाए होत्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ साध्वीने पात्ररहित करपात्र करवा कल्पे नहीं ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ वो० उघाढी ॥ का० कायाए ॥ (डीके) ॥
हो० बेसवुं (रहेवुं न कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ नो कण्ड निगन्थीए वोसठ्ठकाइयाए होत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ साध्वीने उघाढी कायाए (डिके) बेसवुं रहेवुं कल्पे नहीं ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ व० वहार ॥ गा० गापने विषे ॥ वा०
अपवा ॥ जा० ज्यां ड्यो ॥ सं० संनिविप बाहर जइने ॥ वा० बळी ॥ उ० उची ॥ वा० बाह ॥ प० करीने

२॥ सूर्य स्यामे ॥ सु० रहींने ॥ ए० एक ॥ पा० पाण परतीए ॥ डि० राखी (बोजो लंबो राखी) ॥ आ०
आतापनानी भूमिने विषे ॥ आ० आतापना खेवी (न कळपे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ नो कप्पइ निगगन्थीए वहिया गामस्स वा जाव सन्निवे -
सस्स वा उबुं चाहाओ पगिञ्चिय २ सूराभिमुहाए एगपाइयाए ठिच्चा आयावणाए
आयावेत्तए ॥ २२ ॥

भाचार्यः—॥ २२ ॥ साध्वीने गामादिकनी वारेर जद् वे हाथ लंबा करी सूर्य साधी द्रष्टि राखी सूर्यनी
आतापनानी तपश्चर्या करवी कळपे नहीं ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ क० कळपे ॥ से० ते साध्वीने ॥ उ० उपाथपने ॥ अ० माहे ॥ व० वरडीमाही ॥
सं० (वारणा आदी) पछेडी ॥ प० वांधीने ॥ स० घरतीए ॥ त० तळा ॥ पा० वे पगना ॥ डि० ळगाडीने ॥
आ० आतापनानी भूमिने विषे ॥ आ० आतापना खेवी (कळपे) ॥ २२ ॥

? रायहाणीए for सनि° B. १. (इटाळीक) की प्रतया "सनिवेषस्स" ने बदले " रायहाणीए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ २३ ॥ कप्पइ से उवस्सयस्स अन्तो वगडाए संघाडिपडिच्चद्दाए
समतलपाइयाए^१ ठिच्चा आयावणाए आयवेत्तए ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ साध्वीने तपथर्या करवी होय तो उपाथय मांही वंडीके बाडो चोतरक बांधिलो होय,
वळी तेने फरती एक पछेडी पडदा तरिखेबांधीचे हाय नीचा राखी जमीन उपर उभा रही सूर्यनी आतापना
देवी कळपे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥२४॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० ठाणाइयायी मांहीने एक पासे १० बोल
अभिग्रह आश्रीना करण ॥ हो० जाणवा (न कळपे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए ठाणाइयाए^१ होत्तए ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥२४॥ साध्वीने अभिग्रह घारी दस बोल आश्री करवा कळपे नहीं ते अगाडी जणावशे॥२४॥

१. पलम्बिय वाहियाए after समतल^१ B. २. पडिच्चइ य पाणाईयाए C.

१. (इत्यादीक) ची प्रतमा " समतलपाइयाए " पछी " पलम्बिय वाहियाए " पाठ छे. २. ची प्रतमा " ठाणाइयाए " ने बदले " पडिच्चइ य पाणाईयाए " पाठ छे.

अर्थः—॥ २५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० १२ गी पहिमा वहेवी ॥ द्वा० अभिग्रह
मुळपी ॥ हो० करवो (न कल्पे) ॥ २५ ॥

मूत्रपाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए पहिमट्टावियाए होत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साध्वीने चार भिक्षुनी पहिमा आदरवी कल्पे नहीं ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ग० एक स्थानके ॥ उ० एकडुं ॥ आ०
आसने ॥ हो० वेसवुं (न कल्पे) ॥ २६ ॥

मूत्रपाठः—॥ २६ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए ठणुकडियासणियाए होत्तए ॥ २६ ॥

भावार्थः—॥ २६ ॥ साध्वीने एकटां आसने वेसीने कार्योत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ने० पळांठी उपर पळांठी वाळी
धारीने ॥ हो० वेसवुं (न कल्पे) ॥ २७ ॥

1. This sutra not in Bb.w. १. वा सूत्र धी, चानी बी ने डवत्तु प्रतीमां नथी.

२. This Sutra not in C. २. ही प्रतमां वा पणु नथी.

मूळपाठः—॥ २७ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए नेसल्लियाए होत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥२७॥ साध्वीने पलाठी उपर पलाठी वाली अभिग्रहघारी कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥२७॥
अर्थः—॥२८॥ नो० ना० क० कळपे॥ नि० साध्वीने ॥ वी० वीरासणे ॥ हो० वेसहुं (कळपे नहीं)॥२८॥

मूळपाठः—॥ २८ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए वीरासणियाए होत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥ २८ ॥ साध्वीने वीरासने (एटले खुरची उपर घेठा हए अने नीचिथी खुरशी खेची ले
अने तेमज रेहुं तेलुं नाम वीर आसन) कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ २८ ॥

अर्थः—॥ २९ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ दं० दंडासणे काउसगे ॥ हो० रेहुं
(न कळपे) ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए दण्डासणियाए होत्तए ॥ २९ ॥

१. दण्डाईयाए Bb. १. की, गानी ची ने दण्डायु प्रतेमा “ दण्डासणियाए ” ने बदले “ दण्डाईयाए ” पाठ छे.
These miss add पळ्झियवाहियाए as ॥ special sutra, the words नो क० नि० and हो० being
dropped for abbreviation. आ प्रतेमा “ पळ्झिय वाहियाए ” एटले पाठ बधारे के छेने “ नो कप्पइ निगन्धीए ”
अने “ होत्तए ” पाठ दुकाणने माटे २९ थी ३४ पाठ शुधी मुकेल नथी.

भावार्यः—॥२९॥ साध्वीने दंडा आसन एटले थापलानी पेरे क्या रही अभिग्रह धारको कल्पे नहीं॥२९॥
 अर्थः—॥ २० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ उ० लग्नासने ॥ हो० रहेतुं
 (न कल्पे) ॥ ३० ॥

सूत्रपाठः—॥ ३० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए लगण्डसाइयाए होत्तए ॥ ३० ॥

भावार्थः—॥ ३० ॥ साध्वीने लगटा आसन एटके चता सुइ मायुं अने पगनी पानी अमीन उपर लग्ना-
 दवी सिधाय वीजुं शरीर अघर राखतुं अने कार्योत्सर्ग करबो कल्पे नहीं ॥ ३० ॥
 अर्थः—॥३१॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ओ० उंचे सुले ॥ हो० सुइ (न कल्पे) ॥३१॥

सूत्रपाठः—॥ ३१ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए ओमांथियाए होत्तए ॥ ३१ ॥

भावार्थः—॥ ३१ ॥ साध्वीने उंचा सुइ कार्योत्सर्ग करबो कल्पे नहीं ॥ ३१ ॥

अर्थः—॥ ३२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ उ० चीती ॥ हो० सुइ ॥ ३२ ॥

1. This sutra is not in C. 1. नी प्रथमं था सुन नहीं. This sūtra ३४ in Bb. w. था, नानी वा ने
 इयल्यु प्रथमं ३४ मा पाठ पछी था पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए उत्ताणियांए होत्तए ॥ ३२ ॥

भावार्थः—॥ ३२ ॥ साध्वीने चचा सुइ कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ ३२ ॥

अर्थः—॥ ३३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० डुंटीयावाळी ॥ हो० सुहुं (न कळपे) ॥ ३३ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए अम्बखुजियाए होत्तए ॥ ३३ ॥

भावार्थः—॥ ३३ ॥ साध्वीने डुंटीयावाळी सुइ कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ ३३ ॥

अर्थः—॥ ३४ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एग ॥ पा० पासे ॥ हो० सुहुं (न कळपे) ॥ ३४ ॥

मूळपाठः—॥ ३४ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए एगंपसियाए होत्तए ॥ ३४ ॥

भावार्थः—॥ ३४ ॥ साध्वीने एकपासाभर सुइ कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ ३४ ॥
आ देसे वोळ वत्तचर्चयनी रक्षने माटे छे.

१. उत्ताणसाइयाए C. १. ही प्रतमां "उत्ताणियाए" ने बदले "उत्ताणसाइयाए" पाठ छे.

२. This extra is wanting in C. २. ही प्रतमां आ सुद नहीं.

अर्थः—॥ ३५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ आ० वस्त्रादिके ॥ प० पलाठीवाली ॥
घा० रापरी ॥ वा० अयवा ॥ प० भोगवची ॥ वा० वली (न कल्पे) ॥ ३५ ॥

मूळपाठः—॥ ३५ ॥ नो कप्पइ निगन्थीणं आउच्चणपट्टगं धोरेत्तए वा परिह-
रित्तए वा ॥ ३५ ॥

भाषार्थः—॥ ३५ ॥ साध्वीने वस्त्रादिकनी पछाडिकाळी वेसतुं कल्पे नहीं ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ आ० वस्त्रादिके ॥ प० पलाठीवाली ॥ घा० राखची ॥
घा० अयवा ॥ प० भोगवची ॥ वा० वली (कल्पे) ॥ ३६ ॥

मूळपाठः—॥ ३६ ॥ कप्पइ निगन्थाणं आउच्चणपट्टगं 'धोरेत्तए वा परिह-
रित्तए वा ॥ ३६ ॥

भाषार्थः—॥ ३६ ॥ साध्वीने वस्त्रादिकनी पलाठी वाली राखची कल्पे ॥ ३६ ॥

१. वहित्तए for धां या परि" या BbW.

२. ये, नागां ये ने दबन्तु प्रतोमां "धोरेत्तए वा परिहरित्तएवा" ने वदढे "वहित्तए" पाठ छे.

अर्थः—॥ ३७ ॥ नो० न ॥ फ० कल्पे ॥ नि० सार्ध्वनि ॥ सा० ओर्ध्वगण सहित ॥ आ० आसने ॥
० वेसवुं॥ वा० अथवा ॥ तु० सुवुं ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ३७ ॥

मूळपाठः—॥ ३७ ॥ नो कण्ड निगन्धीणं सावस्संयंसि आसणंसि ३ आसइत्तए
वा तुयट्ठित्तए वा ॥ ३७ ॥

भाषार्थः—॥ ३७ ॥ सार्ध्वनि ओर्ध्वगण सहित आसने वेसवुं तथा सुवुं कल्पे नर्धी ॥ ३७ ॥

अर्थः—॥ ३८ ॥ फ० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ सा० ओर्ध्वगण सहित ॥ आ० आसने ॥ आ० वेसवुं ॥
वा० अथवा ॥ तु० सुवुं ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ३८ ॥

१. सवित्ताणंसि B. २. सावात्तयंसि Bbw. ३. आसणयंसि Bbw. ४. चिट्ठित्तए and निसिइत्तए for
आस० and तुय० Bbw.

१. (इट्ठीक) धीमा " सावस्सयधि " ने वदळे " सविष्णयसि " पाठ छे. २. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमा
" सावस्सयधि " ने वदळे " सावसयसि " पाठ छे. ३. धी नानी धी ने डबल्यु प्रतोमा " व्यासणंसि " ने वदळे " आ-
सणयसि " पाठ छे. ४. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमा " आसइत्तए " ने " तुयट्ठित्तए " ने वदळे " चिट्ठित्तए "
अने " निसिइत्तए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३८ ॥ कष्यइ निगन्थाणं सावस्सयंसि आसणंसि आसइत्तए वा
तुयद्वित्तए वा ॥ ३८ ॥

भावार्थः—॥ ३८ ॥ साधुने ओढीगण सहित आसने वेसवुं (एटले पाछळ पाटीयुं मुकीने वेसवुं),
सुवुं कळपे ॥ ३८ ॥

अर्थः— ॥ ३९ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने स० हेठे जेम चार पाया छे तेम उपर
पण पाया होय तेवी ॥ फ० पाट उपर ॥ वा० अथवा ॥ पी० (पाट उपरे) बाजोठ उपर ॥ वा० वळी ॥
धि० उयुं रोवुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसवुं ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ३९ ॥

मूळपाठः—॥ ३९ ॥ नो कष्यइ निगन्थाणं 'सविसाणंसि' फलंगंसि वा पीढं-
सि वा चिट्ठिए वा निसइत्तए वा ॥ ३९ ॥

१. सविसाणयंसि Bb. २. पीढंगंसि वा फलंगंसि वा B. ३. आसइत्तए वा तुयद्वित्तए वा added after
नि० वा० in B.

१. पी, नादी की ने उच्चन्यु प्रतीमां " सविसाणंसि " ने बदले " सविसाणयंसि " पाठ छे. २. (इटालीक) की
प्रतीमां " फलंगंसि वा पीढंसि वा " ने बदले " पीढंगंसि वा फलंगंसि वा " पाठ छे. ३. (इटालीक) वीमां " निसीइ-
त्तए वा " नी पढी; " आसइत्तए वा तुयद्वित्तए वा " उमेरेला छे.

भावार्थः—॥ ३९ ॥ साध्वीने हेते चार पाया छे तेमज उपर पण चार पाया सहित एनी पाट तथा बाजोट उपर उं रेहुं अथवा बेसहुं कळपे नही ॥ ३९ ॥

अर्थः—॥४०॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ जा० ज्यां लो ॥ नि० बेसहुं ॥ वा० बळी (कळपे) ॥४०॥

मूळपाठः—॥ ४० ॥ कप्पइ निगन्थाणं जावं निसीइत्तए वा ॥ ४० ॥

भावार्थः—॥ ४० ॥ साधुने उपर प्रमाणे हेठळ उपर पायाबळी पाट के बाजोट उपर उं रेहुं अथवा बेसहुं कळपे ॥ ४० ॥

अर्थः—॥ ४१ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० सहित ॥ वे० नाळ (सहित) ॥ ला० टुंयडुं ॥ या० रायहुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवहुं ॥ वा० बळी (न कळपे) ॥ ४१ ॥

मूळपाठः—॥ ४१ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सवेण्टयं लाडयं धारेत्तए वा परि-
हरित्तए वां ॥ ४१ ॥

१. मूळ पाठ ३९ नी माकरु पाठोतर ज्ञापवो. १. This sutra runs in BbW as follows. नो कप्पइ निगन्धीणं सनालयाइं (सनालाइं b) पायाइं अदिट्टित्तए.

२. पी, नानी पी ने इयत्तु प्रतोमी “नो कप्पइ निगन्धीणं सनाज्याइं (च. प्रथमां सनालाइं) पायाद अदिट्टित्तए” पाठ छे.

भावर्यः—॥ ४१ ॥ साध्वीने दीटा (नाळ) सहित तुंबडं राखुं कळपे नही ॥ ४१ ॥

अर्यः—॥ ४२ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० नाळ सहित ॥ बा० तुंबडं ॥ घा० राखुं ॥
वा० अपवा ॥ प० भोगवुं ॥ वा० बळी (कळपे) ॥ ४२ ॥

मूळपाठः—॥ ४२ ॥ कप्पइ निगन्याणं सेवेण्टयं लाहयं धरित्तए वा परि-
हरित्तए वा ॥ ४२ ॥

भावर्यः—॥ ४२ ॥ साधुने दीटा (नाळ) सहित तुंबडं राखुं कळपे ॥ ४२ ॥

अर्यः—॥ ४३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० दांडी सहित ॥ घा० पुंजणी ॥ घा०
रापयी ॥ वा० अपवा ॥ प० भोगववी ॥ वा० बळी (न कळपे) ॥ ४३ ॥

1. This sutra runs as follows in BbW कप्पइ निगन्याणं सेनालयाइं (सनालाइं b) पायाइं
अहित्तए. 1. वी, नानी वा ने दवसु श्लोमा नीरे मुजव पाठ छे. " कल्पइ निगन्याणं सेनालयाइं (यनालाइं
नानी (बी) प्रथमा) पायाइं अहित्तए "

मूळपाठः—॥ ४३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सवेण्टयं पायकेसरियं धारेत्तए
वां परिहरित्तए वा ॥ ४३ ॥

भावार्थः—॥ ४३ ॥ साध्वीने दांढी सहित पुंजणी राखवी अथवा भोगववा कळपे नहीं ॥ ४३ ॥

अर्थः—॥ ४४ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० दांढी सहित ॥ पा० पुंजणी ॥ धा० राखवी ॥
वा० अथवा ॥ प० भोगववी ॥ वा० वळी (कळपे) ॥ ४४ ॥

मूळपाठः—॥ ४४ ॥ कप्पइ निगन्धीणं सवेण्टयं पायकेसरियं धारेत्तए वा
परिहरित्तए वां ॥ ४४ ॥

भावार्थः—॥ ४४ ॥ साधुने दांढी सहित पुंजणी राखवी अथवा भोगववी कळपे ॥ ४४ ॥

१. This sutra in Bbh after ४६. २. सविद्यं B

१. वा, नानी वा ने दबल्यु प्रतोमां वा सूत्र ४६ मा पाठ पछी छे. २. (इटालीक) वा प्रतोमां "सवेण्टयं" ने बदले
" सविद्यं " पाठ छे. 'सवेण्टियाओ पायकेसरियाओ' Bbh, वा, नानी वा ने दबल्यु प्रतोमां "सवेण्टयं पायकेसरियं" ने
बदले " संवेण्टियाओ पायकेसरियाओ " पाठ छे.

अर्थः—॥ ४५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ दा० लाकडानो ॥ द० हाडीनो ॥

पा० रजोहरण ॥ घा० राखवो ॥ वा० अयवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ४५ ॥
पायपुच्छणं धारेत्तए

मूळपठः—॥ ४५ ॥ नो० कण्ड निगन्धीणं दारुदण्डयं

वा परिहरित्तए वा ॥ ४५ ॥

भावार्थः—॥ ४५ ॥ साध्वीने लाकडानी हाडीनी रजोहरण रापवो अथवा भोगववो कल्पे नहीं (एटके लघाटि
हाडीनो कल्पे नहीं पण आचारंग प्रश्न व्याकरण वगरे बीजा सूत्रनी सांखे निसिथियो बांधेथी कल्पे) ॥ ४५ ॥

अर्थः—॥ ४६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ दा० लाकडानो ॥ द० हाडीनो ॥ पा० रजो

हरण ॥ घा० राखवो ॥ वा० अयवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ४६ ॥
मूळपठः—॥ ४६ ॥ कण्ड निगन्धीणं दारुदण्डयं पायपुच्छणं धारेत्तए वा

परिहरित्तए वा ॥ ४६ ॥

भावार्थः—॥ ४६ ॥ साधुने लाकडानी हाडीनो रजोहरण राखवो अथवा भोगववो कल्पे (पण आचारंग

प्रश्न व्याकरण वगरे बीजा सूत्रना आधारे निसिथियो बांधवो कल्पे) ॥ ४६ ॥

अर्थः—॥ ४७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी ॥
 अ० माहिमाहि (पटके साधुने साध्वीनुं ने साध्वीने साधुनुं ॥ मो० मातुं ॥ आ० वेंतुं (न कल्पे) ॥ न०
 पटलो विशेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४७ ॥

मूळपाठः—॥ ४७' ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अन्नमन्नस्स
 'मोएणं आयमित्तए, 'नन्नस्य आगाढेहिं रोगायङ्केहिं ॥ ४७ ॥

१. The sutras 47 and 48 form one in C. B. २. "नन्नस्य आगाढेहिं रोगायङ्केहिं" not in C.
 १. सी ने (इटलीक) बी प्रतोमां ४७ तथा ४८ सुत्रो एकज छे ने ते नीचे सुजव छे. " नो कप्पइ नि-
 गन्थाण वा निगन्धीण वा अन्नमन्नस्स मोयं आदिइत्तए वा आयमित्तए वा." २. सी प्रतोमां "नन्नस्य आगाढे-
 हिं रोगायङ्केहिं" शब्दो नयी.

१. (१) मोय (मोक) शब्दो अर्थ 'मातुं' (पेशाव) थाय छे. बहुदकल्प सुत्रना अंग्रेजी तरजुमाभां
 " मोय " शब्दो अर्थ " शुक्र " करेळ छे अने आ सूत्रनी दृष्टिमां " मोय " शब्दो अर्थ " मातुं " करेळ
 छे ने ते रोगादिक सर्पादिक कारणे पीवाना काममां वपराय छे एम लखेल छे.

(२) आचारंग, उववाइ, टाणांग (बीजे टाणे) ने व्यवहार (नवमे वहेसे) बेगेरे सुत्रोमां "मोयपट्टिमा"

भावार्थः—॥ ४७ ॥ साधु साध्वीनि माहोमदि मातुं लेतुं कल्पे नहीं पण कोइ गढागाढ कारणे रोगादिक कारणे एटके सर्पादिक करहयो होय अने झेर उतारवाना कारण माटे लेतुं पढे तो आगार छे ॥ ४७ ॥

चाकी छे त्वां “ मोय ” नो अये “ मातुं ” (पेसाव) माय छे, ते सुत्रोना पाठ नीचे मुजब छे.

उबबाइ, टाणांगमां “ खुडिया मोय पढिया, महलिया मोय पढिया ” एहवो पाठ छे.
व्यवहारसूत्रमां “ दो पढियाओ पचवाओ तंजहा खुडिया चैव मोय पढिया महलिया चैव मोय पढिया ” एहवो पाठ छे.

अये जिनकहियं साधु आश्री वात छे ने हृतिमां लख्या मुजब मातु पीवानी वात व्यवहार सूत्रमां पण छे.
(३) ह्वे मतुप्यतुं मातुं (पेसाव)ना गुण वैदक विगेरे ग्रन्थोने आधारे करे छे.

१ चाक्षियाम निघण्ट भूषण भाग ७ मो पातुं ९९५ सं. १९५३ तेमराज श्री कृष्णदास कृत.

मातुपमूत्र गुणाः

श्लोकः—मातुपं क्षार कटुकं मधुरं लघु चोच्यते ।

चक्षु रोगहरं बल्यं दीपनं कफ नाशनम् ॥

अर्थः—॥ ४८ ॥ नी० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥

भावार्थः—मनुष्यंतुं मुत्र खारुं, कढवुं, मधुर, हळकुं, नेत्ररोग नाशक; बलकारक, दीपन, भूख लघादनार, कफ नाशक छे.

२ हरित संहिता—जयराम रघुनाथतुं सं. १९४८ पा. ९६. आ ग्रंथमां उपला निघण्ट ग्रंथना जेवोज श्लोक छे.
३ भावमकाश पूर्वखंड संवत १९६२ पा. ४८२ जयराम रघुनाथकृत, आ ग्रंथमां माणसना मूत्रना गुण संबंधी नीचे मुजब श्लोक छे.

श्लोकः—नर मूत्रं गरं हन्ति सेवितं तद्र सायनम् ।

रक्त पामाहरं तीक्ष्णं सक्षार ल्वणं स्मृतम् ॥

भावार्थः—माणसतुं मूत्र खारवाळुं, खारुं, तीक्ष्ण, राती स्वसने मदादनार, झेने हणनार अने सेवन कर बायी रसायण जेवा गुण करे छे.

४ निघंटु संग्रह ग्रंथमां “ मातुषं विपजित् मूत्रं विभुच्यापहरं च तत् ” एतले माणसतुं मूत्र विष जीतनार छे तेमज विशुवा तपा आम एतले कोळरा अने अर्जनीने पण मटाढे छे.

५ चरकमां नीचे मुजब पाठ छे.

अ० महिमादी (एटले साधुने साधुतुं साधुने साधुतुं) ॥ आ० साधुं ॥ आ० साधुं (न कल्पे) ॥

श्लोकः—शोफ कुष्ठोदरोन्माद माखतं कृप नाखनं ।

अर्थोद्धनं कारुषं मूत्रं साधुपं तु विपापहम् ॥

भावार्थः—डंटुं मूत्र (कारुषं) सोजा, कोड, उदररोग, उन्मादरोग, बाधु, कृमि तथा हरसने दूर करे छे अने माणसतुं (मूत्र) विपने हणनाहं छे, एटले मूत्र पावार्थी विप (शेर) को नाश याय छे.

उपर सुत्र पेशान रोगादिक कारणे बरराय छे अने वाद्य उपचार तरिले केटलाक देशोमां “वादी आंगळी” एटले या उपर पेशानो पादो बंधाय छे ने तेथी या रूपाय छे.

६ उपरना वैदक ग्रंथो सिवाय श्राक भीर्भसिंह माणेरुनु वनावेळ मत्तिक्रमण सूत्र सने १८८८ तुं पाने ४७९-४८० मां “मोप” शब्द आवे छे ते नीचे मुजय.

मूळपाठः—राइये भेरोस फकाइ, साइये छुंठि जीर अजपाइ ।

महु गुड तंबोळाइ, अणाहारे मोय निर्वाइ ॥ १५ ॥ दारं ॥ ३ ॥

भावार्थः—हवे ग्रीजो खादिम आहार करे छे. “साइये” केहेतां अन्न समान, “भतोस” केहेतां शेरकेला

न० एष्टको विशेष ॥ आ० गाढा गाढा कारणे (सर्प विषादिक) ॥ रो० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४८ ॥

मूळपाठः—॥ ४८ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अन्नमन्नस्स

धान्य, चणा मसुख, “ फकाइ ” केहेता आंब, केळा मसुख सर्वे फळ, “ साइये ” केहेतां आस्वादकारी चीज ते “ घुंठि ” केहेतां मूठ, “ जोर ” केहेतां जीरं, “ अजपाइ ” केहेता अजमादिक “मडु” केहेता मध, “गुढ” केहेतां गोळ, खांड, “ तंबोळाइ ” केहेतां तंबोळादिक ते पण स्वादिम जाणवा.

द्वे “ अणाहार ” वस्तु कहे छे. ते पूवे कहेला चारे आहार माहेला कोइपण आहारमां न आवे परंतु चउविहार उपवासे तथा रात्रिने चउविहारे वावरवी कल्पे ते “अणाहार” वस्तु जाणवी तेना नाम कहे छे.

“ अणाहारे ” केहेता अणाहारने विपे कल्पे ते वस्तु कहे छे. “ मोय ” वेहेता लघुनीति जाणवी अने “ निचाई ” केहेतां निवंची सळी जाणवी. ए सर्वे अनाहार वस्तुमां गोमूत्र आदे दइने “सर्वे जातिना” अनिष्ट मूत्र पण आवे छे, ए उपवासमां पण केंची सुजे अने आयंविळ मध्ये पाणहार पचल्ल्वाण कर्पां पछी सुजे ए आहारतुं त्रीलुं द्वार यंतु.

उपर मुजव “ मोय ” शब्दे मातुं (लघुनीति-येथाव) जाणतुं पण तेने अर्थ “शुक्र” जाणवो नहीं.

मोए आइइत्तए, 'नन्नत्थ जागाढेहिं रोगायङ्केहिं ॥ ४८ ॥

भाचार्यः--॥ ४८ ॥ साधुने साध्वनि मदिमोहे माहुं (पेशव) आपहुं कल्पे नहीं, गाढागाढ कारणे के

रोगना कारणे अगार ॥ ४८ ॥

अर्थः--॥ ४९ ॥ ने० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० बळी ॥

पा० पेरेखा पेधिरतो बोधोरके पाछळा पोहेरे ॥ आ० आहार ॥ जा० ज्यां छर्त ॥ त० त्वचा ॥ ५० प्रमाण ॥

ए० एट्ठे मात्र ॥ अ० बळी ॥ यू० सुमि प्रमाण चोपडे बळगी अचे ॥ ए० एट्ठो मात्र ॥ अ० बळी ॥ वि०

पाणी विन्दुआ ॥ ५० प्रमाण ॥ ए० एट्ठो मात्र ॥ अ० बळी ॥ आ० आहार ॥ आ० करवो (न कल्पे) ॥

न० एट्ठो विशेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४९ ॥

मूळपाठः--॥ ४९ ॥ तो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पारियासियस्स^२

१. नन्नत्थ जागाढेहिं रोगायङ्केहिं 206 in Bb.w. १- थी, नानी थी ने इबल्लु प्रतोमां भा पाठ नथी.

२. पारियासिए मौयणजाए जा० Bb.w.

३. थी, नानी थी ने इबल्लु प्रतोमां "पारियासियस्स आहरस्स जाव" ने बदले "पारियासिए मौयणजाए जाव" पाठ छे.

।हारस्स जाव 'तयप्पमाणमेत्तमवि' भूइप्पमाणमेत्तमवि' विन्दुप्पमाणमेत्तमवि आहा-
 ाहारिस्सए, 'नन्नत्थ' आगाडेहि रोगायडेहि ।' ४९ ॥

भावार्थः—॥ ४९ ॥ साधु अथवा साध्वीने पेहेका पोहेरानो बोहेरानो आहार लगार मात्र पण बोये
 पोहेरे भोगवबो कल्पे नहीं पण प्दलो आगार छे के गाढागाढ कारणे कोई रोगादिक कारणयी बोया पोहेर
 सुधी राखबो पडे तो राखी शके (पण रात्रीए राखी न शके) ॥ ४९ ॥

अर्थः—॥ ५० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा०
 बली ॥ पा० पेहेका पोहरानो लीधेल पाछला पोहेर सुधी राखीने ॥ आ० लेप मात्र ओषधीनी ॥ जा० जाती

१. तट्टय for तय B. २. वा for अवि Bbww. ३. नन्नत्थ आ० रो० pob in Bbww. ४. गाढागाढेहि
 रो० B.

१, (इटालीक) की मां " तय " ने बदले " तट्टय " पाठ छे. २. वी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा "अवि"
 ने बदले " वा " छे, ३. वी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा "नन्नत्थ आगाडेहि रोगायडेहि" पाठ नथी. ४. (इटालीक) बी
 प्रतोमा " आगाडेहि रोगायडेहि " ने बदले " गाढागाढेहि रोगायडेहि " पाठ छे.

कानि ॥ गा० शरीरिने ॥ आ० एक बार चोपढंनुं ॥ वा० अथवा ॥ वि० वारंवार चोपढंनुं (न कल्पे) ॥
वा० बंळी ॥ न० एटळो विस्रेप ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारणे (कळपे) ॥ ५० ॥

सूटपाठः—॥ ५० ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पारियासिएण
आलेवणजाएणं गायइं आलिम्पित्तए वा विलिम्पित्तए वा, नन्नत्थ आगा-
देहि रोगायङ्कहि ॥ ५० ॥

माचार्यः—॥ ५० ॥ साधुने अथवा साध्वीने परेखा पोहोरनुं बोहोरंनुं ओपथ केषादिक बोधे पोहोरे
एकवार वापरे नहीं, वारंवार वापरे नहीं, पण एटळो आगार के कोइ रोगादिक कारणधी अने बोधे पोहोरे
मळी शके तेम न शेष तो चोथा पोहोर सुधी राखी शके (रात्रे न राखे) ॥ ५० ॥

अर्थः—॥ ५१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
पा० परेखा पोहोरनो पाछथा पहोर सुंधी राखीने ॥ ते० तेले करी ॥ वा० अथवा ॥ घ० घीए करी ॥
वा० अथवा ॥ न० मापने करी ॥ वा० अथवा ॥ व० सुगंध कारी चीजोए करी ॥ वा० बळी ॥

गा० शरीरने विषे ॥ अ० एक वार मर्दन करवो ॥ वा० अथवा ॥ प० घणी वार मर्दन करवो ॥ वा०
वळी (न कळपे) ॥ न० पटलो विशेष ॥ आ० गढागाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारणे (कळपे) ॥ ५१ ॥

मूळपाठः—॥ ५१ ॥ नो कप्यइ निगगन्थाण वा निगगन्थीण वा, पारियासिएणं
तेह्णेण वा घएण वा नवणीएण वा वसाए वा गयाइं अ० भङ्गत्तए वा मक्खत्तए वा,
नन्नत्थ आगाढिहिं रोगायङ्केहिं ॥ ५१ ॥

भाषार्थः—॥ ५१ ॥ साधुने अथवा साध्वीने पेहेळा पोहारलुं बोहारेलुं तेह-धी-माखण-सुगंध
कारी चीज इत्यादिक वस्तुए करी शरीरने विषे एकवार अथवा वारंवार बोथे पोहारे चोपढतुं नहीं पण जे
ते वस्तु बोथे पोहारे मळी शके तेम न होय तो अने शरीरे रोगादिकतुं कारण होय तो बोथे पोहारे
पण खपे ॥ ५१ ॥

अर्थः—॥ ५२ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी
क० कोइएक सुगंधी द्रव्य ॥ वा० अथवा ॥ खो० कोद्र सुगंधे करी द्रव्य ॥ वा० अथवा ॥ प० घूप सुगंध
जाती ॥ वा० वळी ॥ अ० अनरो कोइ सुगंध ॥ वा० वळी ॥ आ० चोपढवानी ॥ जा० जातीए करी ॥ गा

शरीरे ॥ उ० चोपह्वो ॥ वा० अथवा ॥ व० मर्दन करवो ॥ वा० वळी ॥ (न कल्पे) ॥ न० एटलो विशेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारण (कल्पे) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ ५२ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा ककेण वा लोच्छेण वा पध्वणेण वा अन्नयेण वा अल्लेवणजाएणं गायइ उव्वलेसए वा उव्वट्टित्तए वा, नन्नत्थ आगाढेहिं रोगायङ्केहिं ॥ ५३ ॥

भावार्थः—॥ ५२ ॥ साधुने अथवा सार्धने कोइ एक सुगंधी द्रव्य, लोद्र, धूप, सुगंधनी जाती इत्यादिक वस्तु शरीरे चोपहवी नहीं पण रोग विगेरे कारणथी स्वप्ने ॥ ५२ ॥

अर्थः—॥ ५३ ॥ प० परिहार विशुद्ध चारीत्राओ ॥ क० तपने विपे ॥ द्वि० प्रविष्ट (करणहार) ३ ॥ पं० बळी ॥ भि० साधु ॥ व० चोहर ॥ थे० स्थिवरनी ॥ वे० वैयावचने ॥ व० अर्थे ॥ ग० जाय ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ आ० कदाचित्त ॥ अ० अतिक्रमतो ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ थे० स्थिवर ॥ जा० जाणे ॥ अ० पोताना ॥

1. not in C. १. वा पाठ ही प्रतमां नथी. In the latter sutra the word "परियासिण" has perhaps been wrongly supplied in the english translation. आ सूत्रमा "परियासिण" शब्द ए-दत्ते "पेदला पोहोरानो पाउल पोहोर सुधानो" एहवो पाठ नथी ने ते इयंती तरुणामां छोटी रीते सुकयो छे.

आ० आगम ज्ञाने करी ॥ अ० अनेरा साधुनी ॥ वा० बळी ॥ अ० सर्गपि ॥ सो० साभळीने ॥ त०
तेवार ॥ ५० पछी ॥ त० ते साधु आवे ते वारे तेने ॥ अ० थोडुं एक प्रायश्चित्त रूप ॥ ना० नाम मात्र रु
॥ ब० व्यवहारुं ॥ ५० प्रायश्चित्त ॥ सि० दीप (थोडुं प्रायश्चित्त आपे) ॥ ५३ ॥

मूळपाठः—॥ ५३ ॥ परिहारकष्यट्टिणं भिक्खुबहिया थैराणं वेयावडियाए ग-
च्छेज्जां; से य आहच्च अइकमेज्जा, तं च थैरा जाणेज्ज अप्पणो आगमेणं अन्नोसिं व
अन्तिए सोच्चा, तज्जो पच्छा तस्स अहल्लहुसए नाम ववहारे पट्टवियवे सिया ॥५३॥

भावार्थः—॥ ५३ ॥ परिहार विशुद्ध चारीत्रीओ परिहार विशुद्ध चारित्र सेवे छे अने बीजे गाम स्थिवर
ते परिहार-विशुद्ध चारित्रीया साधुनी जर पढी अने ते साधुने स्थिवर बोलावे तो तुरत स्थिवर पासे आं

१. णं not in Bb.w. १. After गच्छेज्जा w adds वीसुम्मंज. ३. अन्तिए only in B. ४. आहां
१. बी, नानी यी ने डबल्यु प्रतोमा " णं " नथी. २. डबल्यु प्रतोमा " गच्छेज्जा " पछी " वीसुम्मंज " पाठ छे,
३. (इटालीक) वां प्रतमांज " अन्तिए " शब्द छे. ४. (इटालीक) वी प्रतोमां " अहा " ने बदले " आहा " शब्द छे.

स्थिवरुं जे काम होय ते करे. पत्नी स्थिवर आगम ज्ञाने अथवा वीजा साधुधी जाले जे परिहार विशुद्ध चारित्रिण कांइ दोष सेव्यो छे तो ते परिहार विशुद्ध चारित्र मुक्तीने आव्या ने चढवार साचववा मोटे नामतुं प्रायथित तेमने दइ परिहार विशुद्ध चारित्र सेववा पाछा मोकले. (कोइ शंका करे के एटलुं बधुं स्थिवरने शुं काम ह्मेशे के परिहार विशुद्ध चारित्र सेवतां बोलाववा पढया । उत्तर-कोइ राजा चक्रवर्त्यो-दिक स्थिवरने प्रश्न पुछवा आव्या छे ने ते प्रश्ननो जवाब देवानो परिहार विशुद्ध चारित्रियोज समर्थ छे एटला माटे बोलावे ए परमार्थ) ॥ ५१ ॥

अर्थः—॥ ५४ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० बली ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहारने ॥ प० अर्थे ॥ अ० पेढी त्यां ।। अ० अनेरी कोइ ॥ पु० सरस ॥ भ० वस्तु नीपजाधी छे ॥ प० बोहोमी ॥ सि० होय ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० बली ॥ सं० ते आहारे संतोष पावे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते० तेन ॥ ए० बली ॥ भ० पुलाक भक्ते (भोजने) ॥ प० तेपज रहेतुं (कल्पे) ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० बली ॥ नो० न ॥ सं० ते आहारे संतोष (न) पावे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ दो० वीजिवार ॥ पि० पण ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ भ० भातने अर्थे ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणोने अर्थे ॥ वा० बली ॥ नि० निकळतुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसतुं ॥ वा० बली (कल्पे) ॥ ५४ ॥ चि० एम ॥ वे० हुं कहुं छुं ॥

मूळपाठः—॥ ५४ ॥ निरगन्धीए य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्पवि-
 ट्ठाए अन्नघरे पुलागभत्ते पडिगाहिए सिया, सा य संथेज्जा, एवं से कप्पइ तेणेव
 भत्तट्टेणं पज्जोसवेत्तए; सा य नो संथेरे, एवं से कप्पइ दोच्चं पि गाहावइकुलं भत्ताए
 वा पाणाए वा निम्बस्समित्तए वा पविसित्तए वं ॥ ५४ ॥ ति वेमि.

भावार्थः—॥ ५४ ॥ साध्वी गृहस्थेने घेर आहारने अर्थे गया छे अने त्या ते गृहस्थे पोताने अर्थे कांई
 सरस आहार निपजाओ छे अने ते साध्वीने बोधाराओ तो ते दिवस ते आहारथी संतोप पामी वीजे घेर
 गोचरी न जाय कारण के ते सरस आहार पाचन करवो घणो षठण छे तेभज खीनुं शरीर छे एटला माणे

१. कप्पइ से without एवं Bbb. २. तं दिवसं before तेणेव B. ३. कुलं पिण्डवायपडियाए अं B.
 ४. वा Bbb.

१. धी, नानी वी ने ढकत्यु प्रतोमा " कप्पइ तेणेव " ने बदले " कप्पइ से तेण " पाठ छे. २. (इटालीक) धी
 प्रतोमा " तेणेव " नी वेहेला " त दिवसं " पाठ छे. ३. (इटालीक) धी प्रतोमा " गाहावइकुल " ने बदले " गाहावइ
 कुलं पिण्डवाय पडियाए अणुप्पविट्ठाए " पाठ छे. ४. धी, नानी वी ने ढकत्यु प्रतोमा " व " ने बदले " वा " छे.

घोडा आशरथी संतोष माने अने जो ते आशरथी पुरण उदर न भराय तो वीजी वखत भात पाणीनी गो-
चरी करे ॥ ५४ ॥

एष सुधर्मा स्वामी जंजू स्वामीनि कहेता हवा के दे जंजू ! जेप धे श्री महावीर देव समिये सांभळ्युं हतुं
तेम तुम मरये कळुं.

अर्थ — ॥ ५ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ ५० पांचमो ॥ ३० उद्देशो ॥ स० पुरो ययो ॥ १ ॥

मूळपाठः— ॥ ५ ॥ कर्णे पञ्चमो उद्देशो समतो ॥ ५ ॥

भाषार्थः— ॥ ५ ॥ इति श्री बृहत्कल्प सूत्रनो पांचमो उद्देशो संपूर्ण ॥ ५ ॥

॥ अथ बृहत् कप्प सूत्र छद्मो उद्देशसोः ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो छद्मो उद्देशसोः)

अर्थः—॥ १ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साधनीने ॥ वा० बली ॥
इ० ए आगळ कर्हिशुं ते ॥ छ० छ ॥ अ० अर्चनवाद ॥ व० बोलवा ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ अ० अ-
नाहुत ॥ व० वचन ॥ ही० आगळानी हीळना थाय तेवा ॥ व० वचन ॥ लि० आगळो लिंसाय
(खिष्ट पडे) तेवा ॥ व० वचन ॥ फ० कठोर ॥ व० वचन ॥ गा० ग्रहस्थ बोले तेवां निर्लज ॥ व० वचन ॥
वि० उपशम्या कळ्येने ॥ वा० बली ॥ पु० फरी ॥ उ० उदेश्वो एहवा वचन बोलवा (न कळ्ये) ॥ १ ॥

मूळपाठः—॥ १ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाइं छ अवत्ते-
वाइं वइत्तए, तंजहा-अलियवयणे हीलियवयणे सिंसियवयणे फरुसवयणे गारत्थियव-
यणे, विओसवियं वा पुणो उदीरेत्तए ॥ १ ॥

१. अवयणार्इं B.C. १. (इत्यलक) वी प्रथ ने द्वर्णाग सूत्रमा “ अवत्तत्वाइं ” ने बदले “अवयणाइं” पाठ छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ साधुने साध्वीने छ मकारनो अवर्णवाद (खोटा वचन) बोलवा नही तेना नाम कोहे छे, (१) अनाहुत खोंडं वचन, २ आगला माणसनी हीलणा थाय तेवुं वचन, ३ सामो माणस खीस्ट पडे नीचुं थाली फी वीले नहीं तेवुं वचन, ४ कठोर वचन (मुख गधेडा वगेर), ५ ग्रहस्यतिं निकंज वचन, ६ कनीयो थइ शत थएल तेने फी उभो करे तेवुं वचन ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ छ० छ ॥ क० साधुना भला आचारने ॥ प० प्रायथित दइने शुद्ध करवानी रचना ॥ प० कही ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ पा० प्राणतिपात ए भाइए कीयो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोळतो थको ॥ सृ० ए भाई मुपा वचन बोख्यो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोळता थको ॥ अ० ए भाइए अदत्तादान कीयो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोळतो थको ॥ अ० एभाइए अद्वत सेव्यो छे एम अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० बोळतो थको ॥ अ० नपुंसक छे एहवुं ॥ वा० वचन ॥ व० बोळतो थको ॥ दा० ए भाइ (मुलगी) दास हतो एहवुं ॥ वा० वचन ॥ व० बोळतो थको ॥ इ० ए पुर्वे कथा ॥ ए० ते ॥ क० आचारना ॥ छ० छ ॥ प० पथारा एटके प्रायथित लेखाना ठाम(जो ए छ माहिको फोड़ बोल साचो होय तो साधु प्रायथित लइ शुद्ध थाय) अने जो ॥ (छ० छ ॥ प० प्रायथितना ठाम) ॥ प० कहीने केहे नारो ॥ स० समो (सावेती) ॥ अ० न ॥ ज० पुरी पाटे तो (जे प्रायथित सेवनारने आवनुं होय) ॥ त० ते ॥ टा० ठाम ॥ प० प्रायथितनुं (ठाम) ॥ सि० (खोंडं बोळनारने) आवे ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ छ कप्पस्स पत्थारां पन्नता, तंजहा-गणाइवायस्स वायं वयभाणे,
सुसावायस्स वायं वयमाणे, अदिन्नादाणस्स वायं वयमाणे, अविइयावायं वयमाणे,
अपुरिसवायं वयमाणे, दासवायं वयमाणे. इच्चए कप्पस्स 'छप्पत्थारे पत्थरेत्ता सम्मं
अप्पडिपूरमाणे तड्डाणपत्ते सिया ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ कछपे मळा आचारवाळा साधुने छ प्रकारतु मापथित लेतुं ते कहे छे, (१) कोइने
माये खोटा तोहमत मुखवा निमित्ते एम कहे छे, आ माणसे अमुक ठेफाणे जीव मारी नारुओ छे (जेमके गुरु
बेला गोचरी जता गुरुना पणतळे सुकी देडकींतुं कलेवर आनुं, बेलाए गुरुना माथे आळ मुकयुं के तपारा
पण नीचे जीवतुं देडहुं कचराइ परी गयुं एम स्थानके आबी आचार्यने कश्युं पूवीज रीते अनाहुतआळनुं मा-
पथित तेने देहुं जोके ते नीचने तेणे मार्यो नधी एण जीव मार्यो जेटुं मापथित खोटुं बोलनारने आपनुं, (२)

१. कप्पस्स छप्पत्थारा प० B.Bbw. २. छ कप्पस्स प० Bbb. Th.

१. (इटालोक) धी, बी, नानी वीने डब्ल्यु प्रतीमां " कप्पस्सपत्थारा " ने बदले "कप्पस्स छप्पत्थारा" पाठ छे.
२. धी, नानी वी ने डब्ल्यु प्रती ने ट्रांस्लिप्टमां "छप्पत्थारे" ने बदले " छ कप्पस्स पत्थारे " पाठ छे.

मृपावाद एटले जुहुं कोई बोल्या नर्यां अने आळ मुकवा माटे कहेंके आ साधु जुहुं बोळेलो छे तो ते जुहुं
 बोळवाना जेटलें प्रायथित आळ मुकनारने देवुं, (३) एमज अदत्तादान एटले चोरी नथी करी पण आळ देवा
 मांड फोड तोहमत मुक्तेतो तेटलें प्रायथित तेने आवे, (४) एमज अट्ट (अत्रह्य) सेववानुं आळ मुक्तेतो ते
 प्रायथित आळ मुकनारने माथे आवे, (५) कोइने माथे आळ मुकवा मांड एम कहेंके ए साधु थयो छे पण
 नपुंमक छे, एना वापे मने छानुंमानुं वहुं ह्युं इरयादिक एबुं आळ मुके तो तेने पण तेनुं प्रायथित लेवुं, (६)
 ए साधु थयो छे, आळ निमिचे एम कहे के आ साधु थएल छे पण दास छे एटले के अमुकने घेर धेवाएळो
 हतो तो तेनुं प्रायथित तेने (खोटुं आळ मुकनारने) शीर आवे, ए छयानानुं प्रायथित जाणवुं (अथवा गुरु
 देश काळने अनुसरीने प्रायथित दीप) एटले ए खोटुं बोलनारने (माथे) ए प्रायथित आवे, ओ ए साधुं होयतो
 जे धणी ए गुन्हो कर्यो छे ते धणीने प्रायथित दीप ए परमार्थ ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ नि० साधुने ॥ य० वळी ॥ अ० हेटे तळाने विपे ॥ पा० पगमां ॥ खा० पीळो ॥
 वा० अथवा ॥ क० वांटो ॥ वा० अथवा ॥ ही० फांस ॥ वा० वळी ॥ प० भांगयो प्रवेश कीथो छे ॥ तं०
 ते ॥ च० वळी ॥ नि० साधु ॥ नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशेष
 शुद्ध करवा ॥ वा० वळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साधवी ॥ नी० काढती यक्ती ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध
 करती थकी ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्यकरनी आझा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ निगन्थस्स य अहे पायंसि खाणूए^१ वा कण्टए^२ वा हिरि
 वा परिआवजेज्जा, तं च निगन्थे नो संचाएइ नीहरित्तए वा विसोहेत्तए वा, तं
 निगन्थी नीहरमाणी वा विसोहेमाणी वा नाइकमइ ॥ ३ ॥

भाषार्थः—॥ ३ ॥ साधुने पगना तळाने विपे खीळो, कांटो, फास, (कांफरो) प्रमुख अंदर भांगी गयो
 रीए अने ते साधु पोते काढवा समर्थ न होय तो ते साधुनो कांटो प्रमुख साध्वी कांटे तो तिर्थकरनी आज्ञा
 छे (आठेकाणें मतळव एरवी सपजवानी छे के जो ते साधु महा धैरवंत होय, महा तपस्वी होय अने चरीर
 मांथी कामविकार तदन वाळी सुवया छे, वळी कांटो काढनार धीजो साधु अथवा प्रहस्थी नथी तो वाप ही
 करीनी बुद्धीए साधु ते साध्वीने अडवा देतो आज्ञा अतिक्रमे नही अने जो उपर कहा सुजव शक्तिवंत नहोय
 अने जुवान अत्रस्या काम विकारे करी सहित होय तो साधु ने साध्वीने अडवानी आज्ञा तिर्थकरे आपी नथी) ॥ ३ ॥

१. खाणुं. B, also राण Bb. २. कणूए for कण्टए in Bb. ३. सकरे वा परि° adds B.

१. (इटालीक) की प्रतमा " राणू " ने बदले " साणु " पाठ छे. वा, नानी धी ने दबल्यु प्रतोमा
 " राणू " पाठ छे. २. धी, नानी नी ने दबल्यु प्रतोमा " कण्टए " ने बदले " कणूए " पाठ छे. ३. (इटालीक)
 की प्रतमा " वा परिआवयेज्जा " ने बदले " सकरे वा परिआवयेज्जा " पाठ छे,

नांचे आठ सुत्रो देखावणे ते सर्वे साधु साध्वी आश्री समजवां नही पण उपर देखाव्हेया महार्थीर्यवत तप-
स्वीने कोइ गाढागाढ कारणे समजवुं, वाकी नांचे वतावेळां सुत्र बद्देवारिक समजवां ए परमार्थे.

अर्थः—॥ ४ ॥ नि० साधुने ॥ य० बळी ॥ अ० आप्णे विपे ॥ पा० जीव ॥ वा० अयवा ॥ वी०
वीज ॥ वा० अयवा ॥ र० रज ॥ वा० बळी ॥ प० आर्विने पडे ॥ सं० ते ॥ व० बळी ॥ नि० साधु ॥
नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काहवाने ॥ वा० अयवा ॥ वि० विशुद्ध करवाने ॥ वा० बळी ॥ तं० तेने ॥
नि० साध्वी ॥ नी० काढती यकी ॥ वा० अयवा ॥ वि० विशुद्ध करती यकी ॥ वा० बळी ॥ न० न ॥
अ० (तिर्थकरनी आशा) अतिक्रमे (नही) ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ निगन्थस्स य अच्छिसि पाणे वा वीए वा एए वा
परियावज्जेजा, तं च निगन्थे नो संचाणइ नीहरिसए वा विसोहेत्तए वा, तं निगन्थी
नीहरमाणी वा विसोहेमाणी वा नाइकमइ ॥ ४ ॥

मावार्थः—॥४॥ साधुनी आंखने विपे कोइ उढतो जीव, वीज, कांकरा आषीने पढी होप अने कांकरा
मसुप साधु पांते (अयवा वीजो साधुके गरस्य) काढवा समर्थ न होय तो तेने साध्वी (चाप वेदीनी बुद्धीए)

काढनी थकी आझा अतिक्रमे नहीं (परमार्थ उपर प्रमाणे सपजबो) ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० बळी ॥ अ० हेठे (तळीए) ॥ पा० पगने ॥ खा० पीळो ॥ वा०
अथवा ॥ क० कांटो ॥ वा० अधवा ॥ ही० फास ॥ वा० बळी ॥ प० टांगो प्रवेश कीघो छे ॥ तं० ते ॥
च० बळी ॥ नि० साध्वी ॥ नो० नहीं ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढना ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवा ॥
वा० बळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साधु ॥ नी० काढतो यतो ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करतो यको
वा० बळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्थकरनी आझा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ निगन्धीए य अहे पायंसि खाणुं वा कण्टुं वा हीरे वा
परियावड्जेज्जि, तं च निगन्धी नो संचाएइ नीहरित्तए वा विसोहेत्तए वा, तं निग-
न्धे नीहरमाणे वा विसोहेमाणे वा नाइकमइ ॥ ५ ॥

१. साणुं B. २. कण्टुं for कण्टुं in Bhw.

३. (इयालीक) वा प्रतथा " खाणुं " ने बदले (साणुं) पाठ छे. २. वा, नानी की ने डबल्यु प्रतोभा " कण्टुं "
ने बदले " कण्टुं " पाठ छे,

भावार्थ—॥ ५ ॥ साध्वीना पग तळे खीळो, काटो, फास, काकरी प्रमुख वागी अंदर यांगी गइ होय ने ते साध्वी (अथवा वीजी साध्वी के वीजी स्त्री) ते फास प्रमुखने काढवा समर्थ न होय तो तेने साधु (बेटीनी बुद्धि) काढतो यको आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ नि० साध्वीनी ॥ य० बळी ॥ अ० आप पाहे ॥ पा० जीव ॥ वा० अथवा ॥ बी० बीज ॥ वा० अथवा ॥ र० रज ॥ वा० बळी ॥ प० आधीन पडे ॥ तं० तेने ॥ च० बळी ॥ नि० साध्वी ॥ नो० नहीं ॥ से० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवाने ॥ वा० बळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साधु ॥ नी० काढतो यको ॥ वा० बळी ॥ वि० विशुद्ध करवो यको ॥ वा० बळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्यकरनी आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ६ ॥

मूलपाठः—॥ ६ ॥ निगगन्थीए य अर्च्छिसि पाणे वा वीए वा एए वा परिया-
वज्जेज्जा, तं च निगगन्थी नो संचाएइ नीहरत्तिए वा विसोहेत्तए वा, तं निगगन्थे
नीहरमाणे वा विसोहेमाणे वा नाइकमइ ॥ ६ ॥

धावार्थः—॥६॥ सांघीनीं आखं महिं केई जीव, बीजं, रज पडी होय तेने साध्वी (अथवा बीजी साध्वी के स्त्री) काढवा समर्थ न होय तो तेने साधु (दीक्षीनी बुद्धि) काढतो यको आशा अतिक्रमे नहीं ॥ ६ ॥

अर्थः—॥७॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ दु० मतिकुल अथवा दुःखे जवाप तेवा मार्गने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० वांकी चुकी चरतीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पर्वतने विषे ॥ वा० बळी ॥ प० लफसती यकी ॥ वा० अथवा ॥ प० धरतीए पढती यकी ॥ वा० बळी ॥ गे० (हस्तादीके) ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० सर्वथा आधार देतो यको ॥ वा० बळी ॥ न० न ॥ अ० आशा अतिक्रमे (नहीं) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ निगन्थे निगन्थि दुर्गंसि वा विसमंसि वा पवयंसि वा पक्खलमार्णि वा पवडमार्णि वा गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइक्कमइ ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥७॥साधु अने साध्वीने भेळ रेश्वानो तथा विहार करवानो आचार नथी पण रस्तामां भेळ कदी यइ जाय अने ते जग्याए बायादिकनो उपसर्ग साध्वी उपर ययो होय ने आपत्तेप दोडादोड करतां पर्वता दिक विखम मार्गथी साध्वी पढती होय, धरतीए आवती होय अने त्यां (बीजी साध्वीके स्त्री न होय तो) सा साध्वीने पकडी लइ पढतां पचावी (शुद्ध बुद्धीए) हायनो टेको देतो यको आशा अतिक्रमे नहीं ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ से० जळ (पाणी) सहित कादव ॥ वा० अथवा ॥ पं० पाणी रहित कादवने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० लघु पृथक् टीला कादवने विषे ॥ वा० अथवा ॥ उ० जळ नदी प्रवृत्तने विषे ॥ वा० वळी ॥ ओ० पुती यकी ॥ वा० अथवा ॥ ओ० बुदी यकी ॥ वा० वळी ॥ मे० प्रवृत्तो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० (आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ निगन्थे निगन्थि सेयंसि वा पङ्कसि वा पणगंसि वा उदयंसि वा 'ओकसमार्णि वा 'ओबुम्भमार्णि वा गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नइक्कमइ ॥ ८ ॥

भाषार्थः—॥ ८ ॥ साधु साध्वी श्रेणे जळ सहित कादव, जळ रहित कादवने विषे, टीला कादवने विषे, पाणी ने विषे, ते कादव प्रचुरने विषे साध्वी बुद्धती यकी (वीज्जी साध्वी के स्त्री न होप तो) ने साधुना जाणार्मा आवे तो पोतान्ती शुद्ध बुद्धिपि तेने पक्की राखे तो आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ८ ॥

१. उफसिं B Bb. २. ओयुज्जं B Bb. १. (इयालीक) वी, (मोदी) वी, नानी वी ने इयस्य प्रतोमा "ओकसमार्णि" ने बदले "उक्कसमार्णि" पाठ छे. २. (इयालीक) वी, (मोदी) वी, नानी वी ने इयस्य प्रतोमा "ओयुग्ममार्णि" ने बदले "ओयुज्जसमार्णि" पाठ छे.

अर्थः—॥ ९ ॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ ना० नावाने विषे ॥ आ० चढती थकी ॥ वा० अथवा ॥ ओ० उतरता पडती थकीने ॥ वा० बळी ॥ गे० ग्रहतो थको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो थको ॥ वा० बळी ॥ न० नर्ही ॥ अ० आशा अतिक्रमे (नर्ही) ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ निगन्थे निर्गान्थि नावं श्वारुभमार्णि वा ओरुभमार्णि वा
गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइकमइ ॥ ९ ॥

भाषार्थः—॥ ९ ॥ साधु, साध्वीने नाबाए चढतां उतरतां पडती होय तेने (बीजी साध्वी के स्त्रीना अर्थात्) पकडी राखी आंढवन (टेको) देतो आशा अतिक्रमे नर्ही ॥९॥

अर्थः—॥१०॥ स्त्रि० धुन्यकार ॥ चि० चित्त रोमादिक ययो छे ॥ नि० एहवी साध्वीने ॥ नि० साधु ॥ गे० ग्रहतो थको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो थको ॥ वा० बळी ॥ न० न ॥ अ० आशा अतिक्रमे (नर्ही) ॥ १० ॥

१०. ओरोहं and ओरोह० B. 1. (श्यालीक) धी प्रवर्मा " ओरुभमार्णि " ने बद्दले " श्यारोहमानि छने ओरोह-
पालि " पाठ छे.

सूत्रपाठः—॥१०॥ स्वित्तचित्तं निगन्थि निगन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे
वा नाइकमइ ॥ १० ॥

भाषार्थः—॥ १० ॥ साध्वीदुं रोषादिके करीने शुन्य चित्त यथुं छे तेने (बीजी साध्वी के खीना अभावे)
(कृषामा पढती) पढती राखी साधु ठेकाणे छावे तेमा आत्ता अतिक्रमे नहीं ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ दि० दित्त ॥ चि० इदय (गंडला थई होय लापना मदे करी चित्त लख्युं होय तेवी) ॥
नि० साध्वीने ॥ नि० साधु ॥ गे० ग्रस्तो यको ॥ वा० अपवा ॥ अ० आधार 'देतो यको' ॥ वा० बकी ॥
न० नहीं ॥ अ० आत्ता अतिक्रमे (नहीं) ॥ ११ ॥

सूत्रपाठः—॥ ११ ॥ दित्तचित्तं निगन्थि निगन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे
वा नाइकमइ ॥ ११ ॥

भाषार्थः—॥ ११ ॥ साध्वीदुं दित्त चीत करतां केइ लाप यएल देखीने चीत भ्रम यइ जवायी
भागी नती होय वो तेने (बीजी साध्वी के खीना अभावे) साधु पकडी राखतो आशा अतिक्रमे नहीं ॥११॥

अर्थः—॥१२॥ ज० जस पेठो होय ॥ उ० बायुने जोरे उन्माद करती होय ॥ उ० वायु सींहादिकनो पसर्ग पढतो होय ॥ सा० कलेशु कर्पो होय ॥ स० यणु प्रायश्चित्त आवे प्रय भ्रात यती होय ॥ म० अन्न ॥ पा० पाणी ॥ प० पचरुपां छे अने मुर्छावंत थाय ॥ अ० मनोविकार ॥ जा० धाय ॥ नि० एहवी साध्वीने ॥ न० साधु ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० बळी ॥ न० न ॥ आ० आज्ञा अतिक्रमे (नहीं) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ जसत्वाइदं उन्मायपतं उवसगपतं साहिगरणं सपायच्छित्तं भूतपाणपडियाइखिलयं अट्टजायं निगन्थि निगन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइक्कमइ ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साध्वी कोई जस मृतादिकना कारणथी अथवा बायुना जोरथी उन्माद, मस्तीमां आवी होय अथवा वायु सिद्धादिकना लपसर्गे करी अथवा क्रोधे करी अथवा पोताने माथे घणुं मायथित आवी पढयुं छे अने ते पोताथी बनीं शके तेंतुं नथी एवा कारणथी मय भीत थइ होय अने अन्नपाणी पचवतीने मनोवि- कारवाळी मुर्छावंत साध्वी तेने कुचा विगेरेने बिये पढतीने (धीजी साध्वी के खीना अभावे) साधु शुद्ध बुद्धीए पकडो राखतो ने आधार देतो यको आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ छ० छ धौल ॥ क० आचारना ॥ प० निष्कलना करणहार ॥ प० कला ॥ तं० ते ॥
 ज० कहे छे ॥ को० शरीरादिकनी चपळपणे कुचेष्टा कारवी ॥ सं० संयमने ॥ प० निष्कळ करे ॥ मो० मुख-
 माथी (आळपाळ) अणविचार्यु बोळवुं ॥ स० सत्य ॥ व० वचननी भाषा सुमतिने ॥ प० निष्कळ करे ॥ ति०
 (आहारादिक अणमळये अथवा अरसादिक आहार मळे) तणवणार बढवटे ॥ प० एषणा सहित ॥ गो०
 मोचरीने ॥ प० निष्कळ करे ॥ व० (नजरनो चपळ रूपादिक देखीने याय) ते बहु ॥ लो० लोळपीते ॥
 इ० इर्षा सुमतिने ॥ प० निष्कळ करे ॥ इ० महा लोभनो करवो ते ॥ लो० अति लोळतापणुं ॥ मु० मुकती ॥
 म० मार्गने ॥ प० निष्कळ करे ॥ मु० मु० लोभने वशे करी ॥ नि० नियाणुं ॥ क० कावुं ॥ सि० ज्ञानदर्शन
 चारित्र्य दोस ॥ म० मार्गने ॥ प० निष्कळनो कारण ॥ स० सघळे ॥ भ० भगवंते ॥ अ० नियाणुं न कखुं ॥
 प० मरास्त (बलाणुं) ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ छ कल्पस्स पलिमन्यु पन्नत्ता, तंजहा-कोक्कुइए संजमस्स
 पलिमन्यु, मोहरिए सच्चवयणस्स पलिमन्यु, तिन्तिणिए एसणागोयरस्स पलिमन्यु;

१. कल्पस्स छ पलिं B. १. (इयालोक) बी प्रथमा "उ कल्पस्स" ने बदले "उ कल्पस्स छ" पाठ छे.

વચ્ચુલોહિણી શરિયાવાહિયાણ પલિમન્યૂ, ઇચ્છાલોભે' મુત્તિમગસસ પલિમન્યૂ, મુજ્જો
 મુજ્જો નિયાણકરણે 'સિદ્ધિમગસસ પલિમન્યૂ. સક્કથ ભગવયા' અનિયાણયા
 પસરથા ॥ ૧૩ ॥

ભાવાર્થ.— ॥ ૧ ॥ ૭ મકારના પલિમંયુ કલા પટલે મલ્લી વસ્તુની વિનાશના કરનાર તેના નામ કહે છે.
 કુવેદા પટલે શરીરની ચપલતા કરે તો સંગમતું પલિમંયુ પટલે વિનાશ ૧, વચન જેમ આવે તેમ વોકે તો
 માયા સુમતિનું પલિમંયુ ૨, આહારાદિક ન મલવાયી અથવા જેવા તેવા મલવાયી યજ્ઞયાગ કરે તો ગોચરીનો
 પલિમંયુ ૩, વજ્રુ ઇન્દ્રિની ચપલતા પટલે આમતેમ જોયા કરે તો ઇર્ષ્યા સુમતિનું પલિમંયુ ૪, ઘણી ઇચ્છા લોક
 પીપણું કરે તો મુક્તિના માર્ગનું પલિમંયુ ૫, નિયાણું કરે તો જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર મોક્ષ માર્ગનું પલિમંયુ ૬, સર્વ
 ઠેકાણે ભગવાને નિયાણું ન કરવાનું વચ્ચાણું ॥ ૧ ॥

૧. ઇચ્છાલોહણ B. 'લેલુતા Bb. 'લેલુતા w. ૨ મોક્ષ જિ સિદ્ધિ Bb ૨. મગધયા notin Bbw.
 ૧ (દટાલીક) શી પ્રતમાં "ઇચ્છા લોભે" ને વદલે "ઇચ્છા લોભે" પાઠ છે તો ને નાની તો પ્રતોમાં "ઇચ્છા લોભે" ને વદલે
 "ઇચ્છા લોભા" ને વદલ્યુ પ્રતમાં "ઇચ્છા લોભ" પાઠ છે. ૨. (દટાલીક) શી પ્રત ને ટુણાંગ પ્રતમાં "શિદ્ધિ" ને વદલે
 "મોક્ષ" પાઠ છે. ૩. શા, નાની શી ને વદલ્યુ પ્રતોમાં "મગધયા" પાઠ નથી.

अर्थः—॥१४॥ उ० छ प्रकारे ॥ क० आचारनी ॥ द्वि० स्थिति ॥ पं० कही ॥ तं० ते ॥ ज० कहुं छुं ॥
 सा० सामायक ॥ सं० चारित्र ॥ क० आचारनी ॥ द्वि० स्थिति ॥ छे० छेदोपस्थापनीय ॥ सं० चारित्र ॥
 क० आचारनी ॥ द्वि० स्थिति ॥ नि० (परिहार विशुद्धनो ते आचार होय) निर्विसमान एट्ठे माही वेर्सनि ॥
 क० आचार (क्रिया) ॥ द्वि० आराधे ॥ नि० (परिहार विशुद्ध चारित्र्यो) जे वाहार रह्यो आचार
 आराधी बीजा परिहार विशुद्ध चारित्रियानी तपमा सेवा करे ते निर्विष्टकापनी ॥ क० आचार ॥ द्वि० स्थिति ॥
 नि० त्रिन ॥ क० कल्प ॥ द्वि० स्थिति ॥ ये० स्थित ॥ क० कल्प ॥ द्वि० स्थिति ॥ १४ ॥ ति० एम ॥
 वे० कहुं छुं ॥

मूलपठः—॥ १४ ॥ छविहा कप्पट्टिई-पन्नत्ता, तंजहा-सामाइयसंजयकप्पट्टिई,
 छेओवद्भावणियसंजयकप्पट्टिई, निविसमाणकप्पट्टिई, निविट्टकइकप्पट्टिई, जिणकप्पट्टिई,
 थेरकप्पट्टिई ॥ १४ ॥-त्ति वेमि.

भावार्थः—॥ १४ ॥ छ प्रकारात्ता आचारनी स्थिति एट्ठे चारित्र छ प्रकारात्ता देखाडया तेना नाम कहे
 छे, १ सामायक चारित्र कल्प स्थिति, २ छेदोपस्थापनीक कल्प स्थिति, ३ परिहार विशुद्ध (निविसमाण

मांही बेसीने आचार आराधे) कल्प स्थिति, ४ निविद्वकाइप कल्प स्थिति, (ते परिहार विद्युद्व चारित्रिओ
 बहार रही आचार आराधी बीजा परिहार विद्युद्व चारित्रियानी तपमां सेवा करे), ५ जिन कलपी कल्प
 स्थिति, ६ गियर कल्प स्थिति ॥ १४ ॥

एव सुधर्मास्वाधी जंतूस्वामी प्रत्ये केदता इवा केदे जंतू जेम में महावीर देव समीपे सांभळ्युं तेम तुंज प्रत्ये कहुं
 अर्थः—॥ ६ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ छ० छठो ॥ व० वंदेसो ॥ स० पुरो ययो ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ कल्पे छटो वंदेसओ समत्तो ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ इतिश्री बृहत् कल्प सूत्रनो छठो वंदेसो संपूर्ण ॥ ६ ॥

॥ इति श्री कल्पसुतं समत्तं ॥

पातुं.बीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१ ७ वळी	वळी
२ १ निगर्थाणि	निगर्थाणि
३ २ उद्दे० ?	उद्दे० ?
४ ३ वर्णना	वर्णना
५ २ उद्दे०	उद्दे० ?
६ ३ " विधि	" विधि
७ ४ वा०	वा०
८ ३ कवठ	कवठ
९ २ उद्दे०	उद्दे० ?
१० ७ एहवा	एहवा
११ २ उद्दे०	उद्दे० ?
१२ ६ तवारे	ते वारे
१३ ९ निगर्थाणि	निगर्थाणि

शुद्धिपत्रं

पातुं.बीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१५ ? व०वधो	म०पधो
१६ ७ शु	शुं
१७ २ से	से
१८ १० ओसवेत्ता	ओसवेत्ता
१९ ? गपन	गपनं
२० ९ साध्वीन	साध्वीनि
२१ ८ खि	खे
२२ १२ निगर्थाणं	निगर्थाण
२३ ८ उपन	उपने
२४ ४ वा,	वा
२५ ९ वा.	वा,
२६ ८ छद	छेद
२७ ?० आगमने	आगमने
२८ ११ वत्यप.	वत्यप,

पातुं.बीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
२९ १२ रात्री	रा. रात्री
३० १० वा.	वा,
३१ ६ कळप	कळपे
३२ ४ करमि	उत्तणि
३३ ८ करमि	उत्तणि
३४ ८ माह	मांहे
३५ ३ भीतवाळी	भीतवाळी
३६ ३ जपामां	जपामां
३७ ३ अह	अहे
३८ ११ वंसीमूळंसी	वंसीमूळंसी
३९ ५ वाजु	वाजु
४० १ एग	एगे
४१ ११ पडा	पडा
४२ ४ व०	व०

पाठं. लीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१० निश्चयथा	निश्चयथी
१७ १ ११ स०	बीजाना
१८ २ आहार	सं आहार
१९ ७ २०	२०
२० १२ मुजम०	मुजय
२१ ४ इमार	इमारं
२२ १० व.	वा
२३ १० ता	तो
२४ ६ अपथा	अपत्ता
२५ ८ थानना	थानना
२६ १२ पट्टगं	पट्टगं
२७ (गौराणी)	(गौराणी)
२८ ११ कट्टे	कट्टे
२९ १२ चळं	चळं
३०	

पाठं. लीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१० भायाए	भायाए
११ ११ १२	११ १२
१४ २ चेळार	चेळार
१५ ७ व	व
१६ ११ नाना	नाना
१७ ३ तेने	तेने
१८ ४ वा	वा
१९ ६ क	क
२० ९ ट्टी	ट्टी
२१ ४ बीजा	बीजा
२२ ९ काळ	काळ
२३ ३ वेहेम	वेहेम
२४ ८ सवीये	सवीये
२५ ७ स्वपस	स्वपस
२६ ११ तेणियं	तेणियं

पाठं. लीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१६ १४ बट	वेद
१७ ३ अशुप्पदजा	अशुप्पदेजा
१८ ८ आवशक	आवश्यक
१९ ७ ०३	६०
२० २ क	क
२१ २ आचाग	आचार्य
२२ ८ चीना	बीजा
२३ २ पात्रा	पात्रा
२४ १२ (निदोप	(निदोप)
२५ ३ हाप	हाप
२६ १३ डकाण	डुकाण
२७ ७ कठण	कठण